

NAŠ ČASOPIS

POZOR!
ŠOLARJI NA CESTI

IZHAJA ZA OBČINE VRHNIKA, BOROVNICA, DOBROVA-HORJUL-POLHOV GRADEC in BREZOVICA

LETO XXV, ŠT. 235

SEPTEMBER 1997

Trojno praznovanje v Borovnici

Zadnjo nedeljo v avgustu je bil v Borovnici velik praznik. Proslavili so 140. obletnico, kar je po viaduktu uradno peljal prvi vlak, 50. obletnico, kar so brigadirji, ki so se tokratne proslave tudi osebno udeležili, zgradili novo progo med Borovnico in Preserjem, in stoletnico pohodništva v Peklu. Obletnica je preverjena, saj o prvi poti piše v Planinskem vestniku leta 1897, Borovničani pa so leta 1927 proslavljali tridesetletnico pohodništva. V Borovnici je v nedeljo potnike pripeljal muzejski vlak in jih zvečer odpeljal v Ljubljano. Slavje je potekalo na treh lokacijah: na postaji, pred stebrom in v Peklu pri mlinu, kar je organizatorjem zadalo nemalo skrbi. Vreme je bilo k sreči prav ugodno za tako praznovanje. Na sliki je poln peron ljudi, ko je na postajo pripeljal muzejski vlak. Pričakal ga je vevški pihalni orkester, ki je močno povzdignil praznovanje. Borovnica se je tokrat v osrednjih zapisala tudi po dobrem, ne le po tistem, po čemer jo napačno sodijo. (Vse fotografije: Peter Svete)

Naslednja številka Našega časopisa izide v četrtek, 9. oktobra 1997. Građiva zbiramo do 3. oktobra 1997.

Zdrava razdalja

To poletje se je dogajalo veliko prireditev, s katerimi so ljudje iz naših štirih občin utrjevali svojo občinsko ali pa krajevno zavest, o tem obsežno poročamo na straneh te številke Našega časopisa. Najbrž to že zdaleč niso vse prireditve, ki so bile, vsekakor pa kažejo, da si naši ljudje vzamejo čas za organizacijo in za udeležbo. Nekaterim je nagajalo vreme, drugim spet ne.

Udeleževal sem se tudi teh druženj in ugotovil, da gre pravzaprav za prijetne sogovornike, ki vsak zase v življenje drugega prinašajo svojo modrost, svoje izkušnje, svoje bolečine, svoje strahove, kakor pač vsi ljudje. Pogosto sem se zalotil, da si z njihovo javno podobo, ki jo imam, kadar sedim na seji katerega od občinskih svetov, ne morem kaj prida pomagati. Še zlasti ne v občini, kjer letos proslavljam jubilejno leto, saj sem učakal celo borovniško polnoletnost, se pravi dvajset let bivanja v tej fari. Vsaj rekli so, da mi to polnoletnost priznajo.

Ko se tako posamično pogovarjam z vsakim posebej, s katerim imam opraviti, ugotovim, da gre za prijetne ljudi, ki pa takoj, ko se vsedejo na tisti zoprni črni globoki stol v občinski sejni sobi, postanejo čisto nekaj drugega: nič več niso Tone, Franc, Ivan itd., ampak delujejo kot slab povpreček vseh prebivalcev. S tem prenehajo biti glasniki skupnega krajevnega interesa občine, ki jo na primer kot svetniki predstavljajo, ampak so bolj fronta organiziranih subjektivnih sil, kakor smo rekli nekdajši szdl, ko je še bila in ko je še organizirala veselice in proslave v kraju ter skrbela za to, da so se celo pogrebi odvijali po nekakšnem družbeno diriganem protokolu. Ne toži se mi sicer po tej nekdajni fronti, vendar so nekakšna pravila bila in se jih ni smelo obiti. Vprašanje tistih časov je bilo, ali je bila tam izražena resnična volja ljudi, ali pa so ljudem vcepili neko drugo voljo. Vendar to ni tema tega spisa.

Težko sem razumel, da nekateri ljudje, ki čisto pametno razmišljajo, v okoliščinah, ko postanejo tako rekoč uradne osebe, pri priči trmasto zagovarjajo nekaj, kar je proti zdravi pameti kot pri Butalcih, o katerih so rekli, da so se spopadli s pametjo in so zmagali Butalci in ne pamet.

Nakar mi je strokovnjakinja za biokibernetiko, ki je nova mejna ve-da, razložila, da bi bilo treba pregledati biokibernetiki položaj tiste so-be, v kateri so sestanki in da niso ljudje krivi, če so taki, ker je soba na napačnem kraju. Tako bom pazil, da bo razloževal tisto, kar ljudje govorijo v tisti sobi, od tistega, kar mi zasebno pripovedujejo, kadar pijem skupaj kavo na kakšnem biokibernetiko bolj ugodnem kraju, denimo v gostilni.

Držgoceno izkušnjo sem dobil pri organizaciji srečanja, ki se je do-gajalo zadnjo avgustovsko nedeljo v Borovnici, pri pripravi prospekta Borovnice in pri pripravi knjige. Celo taki, ki bi bili po naravi stvari morali sodelovati, so v tisti sobi spraševali, čemu je potrebno, da ljudje nekaj skupaj delajo, se družijo in se lepo imajo. Kakor sprašujejo pri vsaki stvari, ki se začne, na primer obnova kakega večjega objekta v kraju, kopanje globoko v tla, ureditev krajevnih napisov itd. Jasno je, da imajo marsikateri ob tem svoje pripombe, ker imajo svoje stališče, saj je to danes demokratična pravica. Včasih pa kritizirajo kar tako, da zavzamejo distanco do stvari, kot se reče, če bi se izkazalo, da je z za-devo morda kaj narobe.

Za privzgojo pozitivne energije, kot danes pravijo blagohotnemu po-gledu na stvari, ki se dogajajo okrog nas, je namreč potrebnih veliko vaj, ki se jim prvi prijateljsko družene. Tega pa je bilo poleti kar precej. Največji dobiček ni tisti v blagajni, ki ga preštevajo društveni blagaj-nik in poslušajo zvoneče cingljanje gotovine, ampak prav to, da so se ljud-je ob vsem današnjem hitenju ustavili in si drug za drugega vzeli čas. Seveda je to strošek, vendar tak, ki ni porabljen nekoristno.

TONE JANEŽIČ

KMEČKI PRAZNIK V POLHOVEM GRADCU sobota, 6. september 1997

RAZSTAVA GOVEDI SVETLO LISASTE PASME

od 9. ure
od 9. do 11. ure
od 11. do 12. ure
ob 12. uri

dogon živali
ocenjevanje živali
kulturni program
odprtje razstave
revija najboljših živali
podelitev priznanj

DRUŽABNO SREČANJE Z ANSAMBLOM KRES ob 13. uri, v organizaciji Gasilskega društva Polhov Gradec

SPREMLJEVALNE PRIREDITVE

RAZSTAVA MALIH ŽIVALI OD 10. do 15. ure
DRUŠTVO PODEŽELSKIH IN KMEČKIH ŽENA SE
PREDSTAVI S KULINARIČNIMI DOBROTAMI
RAZSTAVA PODEŽELJE SE PREDSTAVI v graščini
v Polhovem Gradcu 6. in 7. septembra 1997

ZA OTROKE:

Lutkovna predstava *Debela repica* v izvedbi učencev OŠ Dobrova
Od 10. do 13. ure LUTKOVNA DELAVNICA

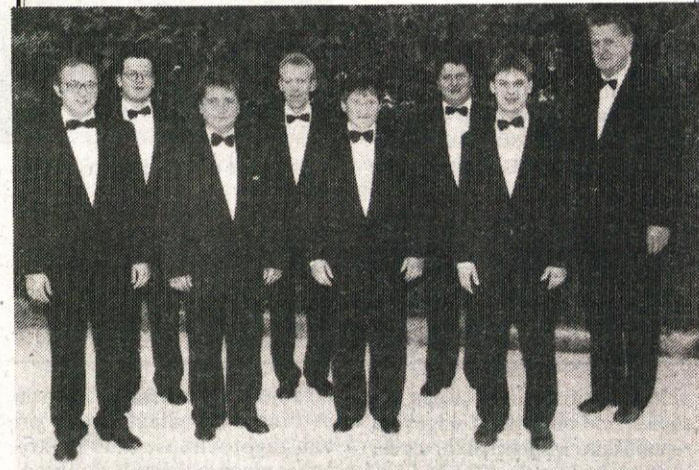
Vljudno vabljeni!

ORGANIZATOR: Govedorejsko društvo DOLOMITI
in Kmetijski zavod Ljubljana

OKTET RASKOVEC

vabi na promocijo svoje prve zgoščenke
in kasete ob 5. obletnici delovanja, ki bo
v petek, 19. 9. 1997, ob 20 uri
v Mali dvorani Cankarjevega doma.

1. SEPTEMBER — PRVI DAN ŠOLE Poskrbimo vsi za varno pot

V ponedeljek, 1. septembra so se spet odprla šolska vrata. V osnovno šolo je ponovno vstopilo okoli 200.000 osnovnošolcev, od tega 22.100 prvošolčkov, ki so se prvič podali v hram učenosti. V srednje šole pa je vstopilo okoli 107.000 dijakov.

Vse šole so za prvi dan pouka pripravile svoje programe in sprejeme. Še posebno pozorni pa so bili povsod na prvošolčke, da bi jim prvi dan kar najlažje minil. Marsikateri prvošolček je z odprtimi očmi in malo strahu prvič prestopil šolski prag. Tudi prvič se je podal na »dolgo« šolsko pot, ki pa bo iz dneva v dan postajala krajša. Ta šolska pot pa naj bi bila varna skozi celo šolsko leto. Za resnično varno pot moramo poskrbeti vsi udeleženci v cestnem prometu.

Še posebne naloge in ukrepe so sprejeli na pristojnih policijskih postajah. Policisti bodo dalj časa varovali vse nevarne prehode. Ob tem jim pomagajo nekje člani društev avtomehanikov in šoferjev, nekje pa prostovoljci - študentje, ki imajo posebne trakove na rokavih. Vsi skupaj pomagajo osnovnošolcem za brezskrbno in varno pot do šolskih klopi.

Tudi za območje štirih občin, kjer izhaja NAŠ ČASOPIS, je poskrbljeno za varno šolsko pot, vendar pa moramo vsi storiti vse, da bo ta pot še bolj varna in to ne samo prve šolske dni, ampak preko celega šolskega leta. Zato se držimo poziva vseh osnovnošolcev in tudi dijakov: SPET SMO TU - VOZITE PREVIDNO.

S.S.

NOVA PRIDOBITEV ZA DRAGOMERČANE

Prenovljen SUPERMARKET odprt

Kmetijska zadruga Vrhnika je 21. avgusta odprla prenovljeno trgovino v Dragomerju, ki je glede na veliko ponudbo in opremljenost pridobila naziv SUPERMARKET DRAGOMER.

Na dan otvoritve se je zbralo lepo število Dragomerčanov, poslovnih partnerjev zadruga in številnih gostov. Za kulturni program je poskrbel oktet RAS-KOVEC. Slavnostni nagovor pa je opravil direktor KZ Vrhnika Ivan Turk, ki je med ostalim tudi povedal: »Dozorelo je spoznanje, da je prenova samopostrežne trgovine nujna, če že

Obnovljeni SUPERMARKET, pred njim prodajalke in prodajalci, številni gostje in slavnostni govornik direktor KZ Vrhnika Ivan Turk.

Anton Ogrin je prerezal otvoritveni trak.

limo obdržati raven prodaje, saj je prodaja v njej potekala od njene otvoritve pred 16 leti, brez večjih vlaganj.

Opravljana so bila gradbena, predvsem pa obsežna obrtniška dela, saj lahko rečem, da je od prvotne stavbe ostala predvsem zunanja lupina. Obnovljeni so tlaki, stropi z elektroinstalacijo in razsvetljavo, prodajni prostor pa je v celoti opremljen s sodobno hladilno tehniko in ostalimi prodajnimi površinami.

Dober mesec in pol so izvajalci potrebovali, da so iz samopostrežne trgovine uredili sodoben SUPERMARKET, ki v manj kot dveh mesecih ponovno na široko odprla vrata vam dragi kupci. Na 480 m² veliki prodajni površini vam bo na voljo okrog 4.300 artiklov, ki bodo upamo zadostili vašim željam in potrebam. Vsekakor pa

Licenčno listino je prejel Franc Jazbar, predsednik ZADRUGA Vrhnika.

Notranjost prenovljene trgovine.

KS DRENOV GRIČ - LESNO BRDO

Elektrofiltrski pepel še enkrat

V prejšnji številki Našega časopisa smo objavili tri odgovore republiških inšpekcijskih služb, ki jih je zahtevala KRAJEVNA SKUPNOST Drenov grič - Lesno brdo. Tudi v tej številki objavljamo kompletan dopis glavnega zdravstvenega inšpektorja Republike Slovenije Termoelektrarne Toplarni v Ljubljani, predvsem z namenom, da se z njim seznanijo krajan KS Drenov grič - Lesno brdo in ostala javnost, ki naj ve, kako se rešuje zapleteni problem odlaganja elektrofiltrskega pepela. Z odgovorih in o ostalih aktivnostih vas bomo sproti seznanjali.

N.Č.

TERMoeLEKTRARNA
TOPLARNA LJUBLJANA, p.o.
Toplarniška 19
1000 LJUBLJANA

ZADEVA: Soglasja o odlaganju elektrofiltrskega pepela in žlindre na odlagališču

Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije je z odločbo št. 525-01/96-34 z dne 13. 5. 1996 naložil Termoelektrarni —Toplarni Ljubljana, p.o., da mora pridobiti poprejšnja soglasja Zdravstvenega inšpektorata Republike Slovenije o od-

laganju elektrofiltrskega pepela in žlindre na odlagališču in pri tem zagotoviti ustrezno prekrivanje plasti v vrhnjih slojih odlagališč ter o odvozu pepela in žlindre na odlagališču obveščati Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije.

Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije je bil obveščen, da so se konec leta 1996 in v začetku leta 1997 odlagale večje količine elektrofiltrskega pepela ob magistralni cesti pri Drenovem Griču. Za odlaganje elektrofiltrskega pepela na navedenem odlagališču Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije ni izdal nobenega poprejšnjega soglasja.

Prosim vas, da nam takoj sporočite podatke o tem, na podlagi katerega soglasja ste odlagali elektrofiltrski pepel na tem odlagališču, oziroma komu ste oddali elektrofiltrski pepel, da ga je odlagal na tem odlagališču. Za vsako odlaganje elektrofiltrskega pepela je glede na navedeno odločbo potrebno poprejšnje soglasje Zdravstvenega inšpektorata Republike Slovenije, ne glede na to, kdo dejansko izvaja to odlaganje pepela.

mag. Jože ŠAMU, dr. med.
GLAVNI ZDRAVSTVENI
INŠPEKTOR
REPUBLIKE SLOVENIJE

bomo z velikim veseljem prisluhnili vašim pobudam in vam po naših najboljših močeh poskušali ustreči.

Kolektiv SUPERMARKETA DRAGOMER pod vodstvom poslovdnje gospe ZVONKE se bo trudil, da se boste v naši, predvsem pa v vaši trgovini ob nakupovanju prijetno počutili.

Vse prisotne je nagovoril tudi župan Vrhnike Vinko Tomšič, ki je poudaril pomen obnovljenega SUPERMARKETA za krajane Dragomerja ter izrazil pohvalo kolektivu KZ Vrhnika, da se s svojimi izdelki tako neposredno približujejo kupcem. Na kratki, vendar prisrčni svečanosti pa je direktor Poslovnega združenja prehrane Slovenije, Poslovne skupnosti ZLATO ZRNO magister Franc Muhič podelil LICENČNO LISTINO Kmetijski zadrugi Vrhnika, prodajalni Supermarket Dragomer za uspešno izvajanje programa slovenske blagovne znamke za teletino. S to listino tako KZ Vrhnika, še posebno Supermarket lahko nemoteno prodaja lastne izdelke iz telečjega mesa, katerih teleta so sami vzredili po celotnem projektu poslovne skupnosti ZLATO ZRNO.

Nato je najstarejši član Zadruga Vrhnika Anton Ogrin prerezal slavnostni otvoritveni trak in obnovljen SUPERMARKET je bil predan kupcem, predvsem pa krajanom Dragomerja.

V času prenavljanja trgovine je KZ Vrhnika uredilačasno

prodajalno v gasilskem domu domačega prostovoljnega gasilskega društva, za kar jim gre resnično zahvala. Celotna investicija prenove trgovine je bila vredna 50 milijonov tolarjev. Gotovo je to velik zalogaj za KZ Vrhnika, vendar pa velik korak v približevanju kupcu ter možnosti ponudbe lastnih proizvodov in blaga številnih poslovnih partnerjev.

Vsa gradbena in obrtniška dela je izvedla firma INCO SERVIS d.o.o. iz Ljubljane s svojimi kooperanti. Podjetje GASTING Inženiring iz Ljubljane je izvedlo projektiranje in dobavo vse opreme, PRIMIS iz Vrhnike pa je izvajal nadzor pri prenovi trgovine.

Ob priliki otvoritve prenovljenega SUPERMARKETA so na zunanji stojnici Dragomerčanom degustirali svoje proizvode Fructala Ajdovšine, Pivovarne Union, Delikatese iz Ljubljane, MIP iz Nove Gorice, PEKS iz Škofje Loke in Slovenijavina, kar je še popestrilo prijetno vzdušje med številnimi domačini.

Kot smo že omenili bo Kmetijska zadruga v svoji lastni trgovini lahko prodajala in ponujala svoje lastne izdelke. Na prvem mestu prav gotovo sir Ementalec, ki ima zaščitno znamko Jazon in so ga pričeli izdelovati že leta 1922. Še posebno ponosni so na lastne izdelke iz mesa. V trgovini bo možno tako kupiti suhomesnate in barjene izdelke, ki so pripravljeni po naravnih postopkih brez konzervansov. Tudi ti izdelki nosijo ime JAZON. Naj omenimo le nekatere: hrenovke v naravnem ovitku, doma vrhniška klobasa, notranjska klobasa, poltrajna salama, šinki, šunke, razno sveže meso in pripravljene mesne specialitete.

Tako je SUPERMARKET je ponovno odprl vrata na zadovoljstvo Dragomerčanov, ki imajo tako sodobno, veliko, prostorno in dobro založeno trgovino. Za samo zadovoljstvo kupcev pa bo moral poskrbeti tudi kolektiv prodajalne s prijaznostjo in ustrežljivostjo, kar pa prav gotovo znajo.

S.S.

COMING
VRHNIKA
TV, VIDEO, HI-FI CENTRI

Kulturno-priladitveni center
in okrepčevalnica

PAUZA

Izžrebali tri nagrade za križanko »Sejem bil je živ«

V uredništvo smo prejeli precejšnje število rešenih križank. Izmed vseh smo izžrebali prve tri pravilno rešene.

Nagrade pa prejmejo:
1. nagrada: 8.000,00 SIT
Zvonka Jeraj, Robova 43, Vrhnika

2. nagrada: 4.000,00 SIT
Jože Peklaj, Cesta na Barju 15, Vrhnika

3. nagrada: 4.000,00 SIT
Jožefa Pirc, Dol 68, Borovnica

Vse tri nagrajence prosimo, da nas pokličete zaradi dogovora, kako podeliti nagrade.

Vse reševalce križank pa obveščamo, da zaradi tehničnih težav nismo uspeli za to številko pripraviti nove nagradne križanke. Za naslednjo oktobrsko številko pa vam jo zopet obljubimo.

S.S.

Informacija o gradnji vrtca na Vrhniki

Priprave za pričetek gradnje vrtca se nadaljujejo, ker pa bo novogradnja večjega obsega, kot je bil vrtec, ki je pogorel, je pripravljalnih del več kot samo za nadomestno gradnjo.

Izvedena in plačana so bila naslednja dela:

1. geomehanske raziskave vrednost del	717.250,30 SIT
2. izdelava investicijskega programa	380.000,00 SIT

V postopku priprave za izgradnjo vrtca je gradbena koordinacija ugotovila, da so potrebne še dodatne geomehanske raziskave, zato bodo izvedene še nove vrtine za preveritev terena.

3. Vrednost pogodbe za dodatne raziskave 1.233.120,00 SIT, raziskave so v izvedbi.	

Naročena je bila sledeča dokumentacija

1. Zazidalni načrt vrednost po pogodbi	17.500,00 DEM.
2. Projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja in za izvedbo gradnje	110.250,00 DEM
3. Pogodba za izvajanje nadzora in inženiring	64.500,00 DEM

Po pridobljeni pismeni analizi tal, ki jo bo gradbena koordinacija predvidoma obravnavala naslednji teden, bo pripravljen in objavljen razpis za temeljenje za vrtec.

Istočasno pa je v teku zbiranje ponudb za rušenja preostanka stavb na lokaciji novega vrtca.

OBČINSKA UPRAVA

Informacija o poteku del za izgradnjo nove šole na vrhniki

Aktivnosti za graditev nove šole na Vrhniki potekajo v skladu s programom in čeprav je na samem gradbišču videti, kot da se nič ne dogaja, je bilo v letošnjem letu opravljenih kar nekaj del.

Pripravili smo kratko poročilo o porabi sredstev za gradnjo nove šole v letu 1997 in sicer:

Plačana je bila druga polovica kupnine za zemljišče	21.310.630,70 sit
Zaključena so dela z nasipavanjem	51.249.860,00 sit
Plačana je pristojbina za priključitev objekta na elekt. omr.	3.259.969,00 sit
Naročene in plačane so bile tudi študije	

- o vplivih na okolje za rekonstrukcijo ceste na Hruševco 449.600,00 sit
- idejna rešitev odvodnjavanja vplivnega območja rekunstruirane ceste pod Hruševco na Vrhniki 249.000,00 sit
- skupaj plačano v letu 1997 76.519.059,70 sit

Samo delno pa smo poravnali

- projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja (pgd) in projekt za izvedbo gradnje (pzi)
- fazna izdelava in fazno plačilo vrednost pogodbe 162.322,60 dem
- dokumentacijo za pridobitev lokacijskega dovoljenja za zaklonišče vrednost pogodbe 5.300,00 dem

Plačane so bile tudi storitve nadzora za posamezna dela in to:

- nadzor za predobremenični nasip 1.224.827,00 sit
- nadzor in inženiring na investicijo nove šole 1,5% vrednosti fazno plačevanje 281.678,80 dem

Konec meseca avgusta pa je bila podpisana pogodba za temeljenje nove šole v vrednosti 94.801.289,00 sit

Pripravlja pa se dokumentacija tudi za športne površine pri Osnovni šoli Log Dragomer pogodbeno vrednost za izdelavo projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja in projekta za izvedbo gradnje 1.365.000,00 sit

Začetek del na temeljenju je predviden za drugo polovico septembra, rok za izvedbo del pa je 70 dni od pričetka del.

Sredstva so bila zagotovljena iz proračuna, in sicer iz rednih virov in iz samoprispevka.

Prihodki iz naslova samoprispevka pa so bili sledeči:

Januar	2.165.845,00 sit
Februar	6.607.480,08 sit
Marec	5.730.411,10 sit
April	6.380.909,65 sit
Maj	6.441.948,13 sit
Junij	5.985.698,44 sit
Julij	6.719.171,42 sit
August	6.290.555,67 sit

Skupaj je bilo iz naslova samoprispevka zbranih 46.322.019,49 sit

Samoprispevek obračunava 656 podjetij, v občini Vrhnika je 427 samostojnih podjetnikov, 327 ze zaposlenih delavcev pri samostojnih podjetnikih, zavezancev iz naslova dohodka kmetijske dejavnosti pa je 899.

Občinska uprava

POSLANSKA KLOP ŠT. 48

Več slabega ali dobrega?

da se to odrazi v stvarnosti. Posebno, če je iskrenost v prizadevanjih sužnja političnih strasti in trenutnih koristi strankarskih veljav.

Trdno veljamem, da je Slovenska ljudska stranka stopila v vladno z iskrenim namenom, da svoj program, ki je bil na volitvah deležen zaupanja petine volivcev, udejanja. Ni šlo in ne gre gladko, saj smo prepričani, da je treba marsikaj spremeniti in popraviti marsikatero napako iz preteklosti. To pa zahteva svoj čas, ki v tem trenutku ni naš zaveznik. Če torej sodimo le po doseženih rezultatih, potem vladna koalicija po petih mesecih delovanja ne more dobiti pozitivne ocene. Toda kaj pomeni lepa fasada, če je v notranjosti hiše nered? Kaj bi prineslo nekaj trenutno popularnih potez, če za njimi ne bo prave vsebine? Slovenci smo majhen narod, svojo prihodnost lahko gradimo v uspeh le tako, da bomo kakovostno izkoristili vse potencialne, naravne in ljudske. Proračunska pogajanja so bila prav zato tako dolgotrajna. Žal, saj bo tako lahko sprejet šele proti koncu leta in bo večina sredstev porabljenih še po starem. Toda rezultati pogajanj so dobra osnova za prihodnje leto in prihodnji proračun, v katerem naj se bolj kot doslej odrazi pripravljenost zagotovitve skladnejšega razvoja vseh delov Slovenije. V času vključevanja v evropske povezave je to bistvenega pomena, saj je najboljša zaščita nacionalnega interesa ustvarjanje pogojev dostojnega življenja v slehernem predelu naše domovine. Morda se bo komu zdelo to slepomišenje, toda prepričan sem, da lahko uspešnost ali neuspešnost te, po mnenju nekaterih,

nenaravne vladajoče koalicije, ocenjujemo šele v malo daljšem časovnem obdobju, kot je pet mesecev.

Razpoloženje v poslanski skupini Slovenske ljudske stranke se je prav ob koncu spomladanskega zasedanja Državnega zbora bistveno izboljšalo. Ne zaradi nastopajočih parlamentarnih po-

čitnic, pač pa ob občutku, da smo z vztrajnim zagovarjanjem svojih programskih stališč dosegli določen premik v razmišljanju koalicijskih partnerjev. Oboje pa čaka trdo delo v jeseni.

Leon Gostiša
Vse občane Vrhnik in Borovnice obveščam, da me od septembra naprej lahko obiščete v poslanski pisarni v prostorih občine Vrhnika vsak ponedeljek od 10. do 11. ure.

Leon Gostiša,
poslanec DZ RS

IZ POSLANSKE KLOPI

Laže do lokacije

Počitniško obdobje je čas, da pregledamo delo parlamenta v času, ko smo izvolili nov parlament in je mandat dr. Drnovšek sestavil Vlado Republike Slovenije.

Že podatek, da je bilo po izvolitvi članov novega parlamenta 6 rednih sej DZ, (zadnja 6. niti ni bila končana) ter 12 izrednih, pove, da je bilo opravljenega veliko dela. Na dnevi res se DZ je bilo uvrščenih 260 različnih zadev, od tega kar 113 zakonov (43 je bilo ratifikacij). Ker je treba vse predloge, pobude in druge akte, ki pridejo v DZ obravnavati na matičnih odborih ali komisijah, so opravila delovna telesa D na številnih sejah veliko dela (npr. Odbor za zdravstvo, delo, družino in socialno varstvo je imel 17 sej, Odbor za gospodarstvo tudi 17, Odbor za infrastrukturo in okolje 11, v več nadaljevanjih, Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano 8, Odbor za mednarodne odnose 24). Zaradi slabe časovne organizacije sej posameznih delovnih teles, na katerih smo razpravljali o predlogih zakonov, pobudah in pritožbah državljanov in reševali druge probleme in zato, ker so seje potekale tudi v času sklica

rednih ali izrednih sej DZ, je pogosto zmanjkalo časa za dovolj poglobljene in tehtne razprave o posameznih zakonskih predlogih. Nekateri predlogi zakonov, ki jih je pripravila vlada, so bili slabo pripravljeni. V razpravah so se zato oblikovali številni amandmaji ali pa so jih predlagali posamezni poslanci ali posamezne skupine. Zato ni čudno, da je postal lahko predlog zakona nekonistenten in so bili potrebni še dodatni uskladitveni amandmaji. Za minulo obdobje je značilno tudi, da je kar nekaj predlogov zakonov, ki jih je predlagala vlada, le-ta nato umaknila iz postopka ali pa so bili umaknjeni na zahtevo matičnega delovnega telesa.

O paketu 12-tih t.i. »gospodarskih zakonov«, ki jih

je predlagala vlada in so bili v obravnavi v juniju, smo že pisali. Na 9. izredni seji pa smo obravnavali tudi 6 vladnih predlogov, t.i. »zaščitnih zakonov«, potrebnih zaradi spremembe 68. člena Ustave RS, člena, ki omogoča nakup nepremičnin tudi tujcem. Državni svet je dal veto na predlog enega izmed teh zakonov, na Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o nataria-tu in ob ponovnem odločanju v DZ zakon ni bil potrjen. V splošni razpravi o zakonu na Odboru za notranjo politiko in pravosodje so poslanci menili, da je sicer treba zaostri pogoje glede sestavljanja listin, na podlagi katerih je nato v zemljiški knjigi mogoče vknjižiti pridobitev, prenehanje oz. omejitev stvarnih pravic na nepremičninah. Vendar pa je vprašljivo, ali gre pri tem zakonu res za zaščito nacionalnega interesa. V predlogu zakona so bili pogoji za sestavljanje listin postavljeni tako ostro, da bi omogočili monopol notarjev in odvetnikov s pravosodnim izpitom. To bi pri sedanjih notarskih tarifah pomenilo prehudo breme tudi za številne državljanje, ki bodo morali po spremembah, ki jih prinaša Zakon o lastninjenju stavbnih zemljišč v družbeni lastnini, na novo vknjižiti v zemljiško knjigo lastništvo nad nepremičninami (ne le uporabo za 99 let).

Novela Zakona o tujcih je uvedla 10-letno obdobje, po katerem lahko tujec pridobi dovoljenje za stalno bivanje. Pri obravnavi je bil izpostavljen tudi splošen problem 3900 tujcev, ki so že dobili dovoljenje za stalno bivanje v Sloveniji, pa tudi nekaj manj kot 1500 prosilcev.

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor je odražal namen predlagatelja (vlade), da bi razširili in pospešili postopek priprave in sprejemanje lokacijskih

načrtov (ki je sedaj dopusten le za gradnjo avtocest) tudi za druge infrastrukturne objekte državnega pomena, da bi odpravil nejasnosti, povezane s pripravo lokacijske dokumentacije, da bi odpravil nedorečenost določb veljavnega zakona glede sanacij črnih gradenj, da bi odpravil prekomerno omejevanje svobode gospodarske pobude na področju urbanističnega načrtovanja in končno da bi spremenil določbe zakona glede posegov v prostor, za katere lokacijska dovoljenja niso potrebna.

Zakon o stavbnih zemljiščih je uredil gospodarjenje s stavbnimi zemljišči, t.j. promet, predkupno pravico, razlastitev, opremljanje in oddajanje stavbnih zemljišč. Med določili zakona je tudi ukinitev Sklada stavbnih zemljišč.

Precej bolj kompleksno problematiko je uredil Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lasti, tistih nepremičnin, ki se niso lastnile po drugih zakonih. Po določilih zakona preide pravica uporabe na nepremičninah v družbeni lastnini v lastniško pravico imetnika te pravice uporabe. To pomeni, da je nekdo, ki je z nakupom stavbnega zemljišča pridobil pravico do uporabe (za 99 let) po stari zakonodaji, sedaj postal lastnik. Vpis lastništva v zemljiško knjigo se ne bo izvajal po uradni dolžnosti, temveč na predlog lastnika. Sekretariat za zakonodajo je opozoril na dejstvo, da zemljiškoknjižni vpisi pravice uporabe na nepremičninah v družbeni lastnini niso ažurno sledili pravne-mu prometu. Zato se je predvsem pri gradnjah za trg dogajalo, da so kot imetniki pravice uporabe na stavbnem zemljišču še vedno vpisani investitorji ali pa celo skladi stavbnih zemljišč. Tako bi investitorji ali skladi, ki so stanovanja že zdavnaj prodali, postali lastniki stavbnih zemljišč.

Helena Hren Vencelj

Razmišljanja o Argonavtskem sejmu

Turistično društvo Blagajana na Vrhniku je letos že petič zaporedno organiziralo Argonavtski sejem. Prireditve je vedno 25. juniju najbližjo soboto in nedeljo, s čimer se društvo pridružuje prireditvam v okviru počastitve dneva samostojnosti Slovenije. Uspešnost prireditve je v veliki meri odvisna od vremenskih razmer, saj poteka na prostem. Tokrat je bilo vreme ugodno, zato je prireditve v okviru prostorskih in finančnih možnosti zelo uspela.

Ime sejma je društvo povzelo po Argonavtih, ki so z ladjo Argo obpluli Balkanski polotok in preko Donave, Save in Ljubljane prišli do Močilnika. Od tod so ladjo tovorili na rokah do reke Vipave, nato pa so se vrnili domov po Soči in Jadranskem morju. Je to pripovedka ali resnica, ne ve nihče, zgodbo pa je zapisal rimski zgodovinar Plinij.

Turistično društvo je z imenovanjem prireditve Argonavtski sejem želelo opozoriti na dolgo in burno preteklost svojega kraja ter prometno pomembnost stičišča vodne in kopne poti, ki je imela prestižno vlogo vse do izgradnje Južne železnice. Na tej osnovi želi društvo graditi vsebinsko prireditve tudi v prihodnje. To se je pokazalo na odprtju, ko so postavni Argonavti kot sli, ki jih je poslal Jazon, prinesli sporočilo, da ladja prihaja sicer z zamudo, toda blizu se le. Prisotni so se hitro znašli, napisali odgovor in ga poslali s poštnimi golobi, Argonavte pa zadržali v veselem razpoloženju in jih namestili, naj počakajo svoje tovariše kar tukaj. Ladja torej pripluje, morda že na prihodnji sejem.

Programsko se Argonavtski sejem iz leta v leto spreminja in dopolnjuje in po petih letih kaže morda nove obrise, ki bi lahko trajneje ohranili nekolikanski izvire vsebine. Prvotne zgolj čisto sejemske in veseljaške nastope zamenjujejo nekoliko resnejši in kakovostnejši, tako da del naslova, torej »sejem«, že ne ustreza in ga bo treba spremeniti. Tudi razširitev prireditvenega prostora na trg za sodiščem daje več možnosti kakovostnejši vsebini. Na drugi strani Stare ceste, ki je doslej nosila breme sejma, pa je letošnji poskus z razširitvijo na travniku nasproti Lekarne doživel izreden uspeh, seveda s prostoru primerno vsebino.

Celotna prireditve je zajela več kot 200 nastopajočih. V otvoritvenem delu so poleg že omenjenih Argonavtov nastopili še Pihalni orkester Vrhnika in Logaške mažoretke. Zvrstilo se je tudi nekaj govornikov s teoretično vzpodbudno vsebino, za praktično vzpodbudo pa imajo čas, skoraj do naslednjega sejma. Gledalci pa niso bili toliko navdušeni nad kratkimi govori, kot so z obilico ploskanja pospremili na pot jato golobov, ki je poletela Jazonu naproti. V tem delu bi morali nastopiti tudi predstavniki grškega mesta Argos, saj se vezi napletajo tudi v tej smeri, a so še prešibke, da bi jih potegnile pod Alpe. Med nastopajoče pa nismo šteli Julke Fortu-

na, ki je sicer ni bilo na sporedu, vseeno pa smo ji dovolili, da je javno prebrala eno svojih s kleno dušo zapisanih pesmi.

Kulturni program se je pričel že v petek zvečer kot napoved sejma in za ogrevanje. V tem delu je bil koncert orkestra Glasbene šole Vrhnika in dela pevskega zbora Concinite, pa koncert mladih harmonikarjev Glasbene šole Vrhnika oddelka Horjul, ki je še posebej navdušil žal po številu nekoliko preskromno občinstvo. S področja narodne kulture je bilo še bolj pestro. To, v Sloveniji nekoliko nepokrito področje, ko govorimo o amaterskem nastopanju, je pripeljalo do tega, da je bilo treba celo nekoliko izbirati. Seveda je imela folklorna skupina iz Ligojne prednost domačega terena in horjulska skupina Klas nekoliko konkurenčnega pridiha iz sosednje doline. K temu je bilo dodano šepec vsakega nekaj, zato smo videli skupino Dragatuš iz Bele krajine, skupino iz Sv. Trojice pri Lenartu, z drugega konca naše dežele iz Sv. Petra pri Luciji pa je prišla folklorna skupina Šaltin ter že zelo znane pevke Šavrinke. V Sloveniji prav v tej zvrsti zeva praznina, ki bi jo Vrhnika s pametnim pristopom lahko osvojila in izpeljala v tradicionalno letno srečanje. Otroci so imeli na voljo dve lutkovni predstavi, kar je bilo nekoliko skromno, toda tudi prizorišče ni najbolj primerno izbrano, zato je glede tega še potreben premislek.

K sodelovanju so bile povabljene tudi sosednje občine, ki jih je po novem kar nekaj in tudi z bolj ali manj razvijajočimi se turističnimi društvi. Nekaj odziva je seveda bilo in za prihodnje leto so njihovi predstavniki, seveda po ogledu dogajanja, navdušeno napovedali tudi svojo udeležbo.

Prostor za prikaz kmečkih dejavnosti iz domače obrti je v okviru trga za sodiščem, dočim bi kmečka orodja in praktični prikaz lahko bil na travniku nasproti Lekarne, kjer je bilo že letos zelo živo. Vrhniški knjižniški klub je svoj spreved konj in voz končal prav tam. Niso pa pričakovali tolikšnega odmeva med publiko, zato niso pripravili jahanja ponitev in podobnih zanimivosti, saj je bilo za tak namen urejeno dokaj pomanjkljivo zavarovanje. Prav zaradi zanimanja pa bodo prihodnje leto pripravili še bolj pester in raznolik program ter seveda vključili še konjenike in kmetije iz sosednjih občin.

Po potrebi bi program prav lahko popestrili tudi s športnimi prireditvami, z raznimi igrami in zabavo za mlade in malo manj mlade. Morda je datum prireditve tudi nekoliko pregloboko v času konca pouka in začetka počitnic. O tem bi veljalo tudi razmisliti, saj bi z minimalno prestavitvijo v nekoliko zgodnejši termin približali prireditve številnejšim obiskovalcem in morda celo to združili z že tradicionalnim vrhniškim ŽIV ŽAVOM. Seveda pa klasični del sejma ostaja. Stara cesta naj bi bila živa reka pretoka občinstva od enega do drugega prireditvenega prostora. Vmes bi

tako kot sedaj posamezniki ali skupine nastopali z zabavno glasbo in tako popestrili dogajanje. Kdor bi pri njih našel svoje vrste zabavo, bi pač posedel, za kar bi poskrbeli gostinci ob poti.

Seveda pa bi morali ob takih dopolnitvah Argonavtskih dni v delo vpeti vse razpoložljive društvene in tudi drugače organizirane skupine. Še posebno bi morali sodelovati tisti, ki delujejo s sredstvi obračunskega proračuna in bi tako lahko dokazali, da vložen sredstva niso zaman. Resnost priprav in izvedbe je odvisna prav od vsakega posameznika in dogovorjeno sodelovanje bi moralo postati obveza. Na koncu bi bilo treba pozvati tudi vse občane, naj sodelujejo po svojih močeh. Tako prireditve lahko postane vrhniška in ne le skupine zagnancev.

Argonavtski sejem pritegne kar veliko obiskovalcev. Še posebno smo veseli, da vse bolj prihajajo tudi iz daljne okolice, za kar poskrbi reklama v radiu in časopisih. Medijem bo treba nameniti še več pozornosti, saj sežejo zares daleč. Tudi za plakatiranje je dobro poskrbljeno. Žal pa mnogi prav to sredstvo obveščanja najmanj uporabljajo. Program prireditve z urnikom je objavljen tudi v Našem časopisu, ki pride v vsako družino naše in še treh sosednjih občin. Najbrž pa je tudi to premalo, saj je program skupke skoraj celotnega dela tako turističnega društva kot drugih pripravljanih odborov. Zato menimo, da bi lahko prav v vsaki številki kaj napisali o delu za naslednji sejem, pa tudi kakšen odmev po njem, kot je na primer tale poskus.

Da je bil sejem živ in da ste bili obiskovalci zadovoljni, so nam pomagali: Občina Vrhnika, Komunalno podjetje Vrhnika, Evex d.o.o. Vrhnika, Industrija usnja Vrhnika, A-En Ter d.o.o. Vrhnika, Mercator Dolomiti posl. Vrhnika, lutkovna skupina O.Š. Dobrova, lutkovna skupina PD Horjul, učenci O.Š. Ivana Cankarja z učiteljo Betko Dežman, učenci O.Š. Log Dragomer z mentorico Jožico Rode in Drago Davidkovo, Pivovarna UNION, Konjeniški klub Vrhnika, Gostilna Marinčič, Pizzerija in gostilna Boter Vrhnika, Okrepčevalnica Jernejev kot Vrhnika, Semenarna in cvetličarna Sončnica, Žito — Pekarna Vrhnika, Com - Tar Vrhnika, Copy - Line d.o.o. Vrhnika, Gasilsko društvo Vrhnika, Pihalni orkester Vrhnika, Cankarjev hram Vrhnika in Notranjski radio Logatec.

Najlepša zahvala tudi Galeriji 2 - Mojci in Bojanu Novaku za podarjene grafike, ki so jih prejele nastopajoče folklorne skupine, ter mentorici folklorne skupine Ligojna, gospej Tonki Permozer-Žvab.

Vsem imenovanim in vsem, ki ste nam na kakršen koli način pomagali, da je prireditve uspela - HVALA!!!

Turistično društvo
BLAGAJANA Vrhnika

SREČANJE VETERANOV V BEVKAH Zdravnik v vojnih dneh

Območni odbor veteranov Vrhnik in Borovnice je letošnje tradicionalno srečanje veteranov obeh občin pripravil v Bevkah. V petek, 4. julija se je v kulturnem domu zbralo okoli 120 veteranov ter njihovih prijateljev in simpatizerjev. Povabilu se odzvali tudi številni gostje; oba vrhniška poslanka Leon Gostiša in dr. Helena Hren Vencelj, predstavniki veteranov iz Kočevja, župan Borovnice Andrej Očepk ter številni svetniki občine Vrhnik. Navzoče je pozdravil predsednik veteranov Janez Čerin, ki je poudaril, da je srečanje namenjeno tudi dnevu veteranov Vrhnik in Borovnice 2. juliju, ko je takrat JLA leta 1991 z dvema letalom napadla Vrhniko. Prav zato so si ta dan veterani izbrali za svojega. Samo srečanje pa so pripravili v

državo.

Sanje številnih narodov so se uresničile. Majhen narod sredi Evrope je dočkal svojo državo.

Vse mednarodne pogoje za svojo državo smo izpolnjevali že ob koncu prve vojne, pa drugje, vedno pa smo pravi trenutek zamudili. Zamujeni trenutki so bili posledica tipično slovenske skromnosti, plašnosti in neodločnosti.

Povojna generacija pa je le doživela tisto, o čemer so sanjali naši starši med obema vojnama, med drugo vojno in ob koncu le te. Slovenija je postala država.

Na naše domove smo se vrnili prijetnega počutja, razpoloženi, veseli, ljubeči, pripravljeni na naslednji delovni dan.

Zjutraj ob 5.00 uri nas je v Borovnici zbudil neprijeten glas sirene.

Veterani Vrhnik in Borovnice so pričakovali večji obisk svojih članov, vendar kdor je prišel je prišel in to čuti neko povezanost

Bevkah predvsem iz razloga, ker je bilo naselje v vojni ta samostojno Slovenijo nekakšno središče takratnih teritorialnih enot bivše občine Vrhnik.

Slavnostni nagovor pa je imel dr. Tone Kenig, ki je bil v tistih časih prav v Bevkah vodja sanitetne postaje. V zanimivem spominu na tiste dni je med drugim poudaril:

»25.6.1991 je bil za vse nas poseben dan. Rodila se nam je nova država. Veselja, sreče tudi ponosa, ki ga poznamo vsi starši ob rojstvu svojega otroka, ni manjkalo ob rojstvu nove države.

V Borovnici smo, tako kot v številnih krajih drugje po Sloveniji v znak rojstva nove države posadili mlado lipovo drevo. Veliko Borovničanov in okoličanov se nas je zbralo pred novim otroškim vrtcem. Izbrala mesta saditve drevesa je bila morda slučajna, tudi če je bila zelo umestna - mlado drevo, simbol naše mlade države tik ob otroškem vrtcu.

Peli smo, se veselili, borovniški zanesenjaki pa so z baklami izpisali na pobočje Planine z veliki črkami S L O, kot da bi hoteli nebu povedati, da imamo sedaj tudi mi svojo

Kaj se je zgodilo? Požar? Vsi smo v tistem trenutku kot običajno pogledali v smer LIKA.

Ne glede na mesto zaposlitve, vaščani Borovnice ob podobnih alarmih obrnemo svoj zaskrbljeni pogled v smer te tovarne, ki daje utrip in pečat našemu kraju.

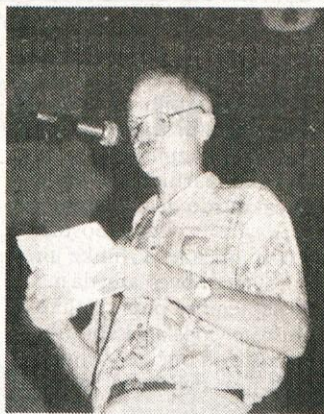
Nobenega dima ni bilo videti, kje gori. Kmalu pa je od ust prišla informacija o pohodu jugoarmade proti Ljubljani in mejnim prehodom.

Hitro sem se oblekel in odšel preko Barja v Ljubljano na pediatrično kliniko. Napolnili smo moje vozilo s sanitetnim materialom. Vrnili smo se domov in oblekli uniformo TO.

Borovniška četa je takrat pod vodstvom mojega prijatelja in sorodnika Boga Žerjava delovala na področju Bistre, kamor sem se odpeljal in počakal nadaljnjih navodil, ki sem jih kasneje tudi dobil.

Pot me je nato vodila preko Logatca, Laz pri Planini do Bevk, kjer sem nato dočkal konec desetdnevne vojne za Slovenijo.

V začetku vojnih aktivnosti sem bil nemalo presenečen. Dolomitskega teritorialnega odreda ni bilo več. Od moje sanitetne enote, v kateri sem bil od leta

dr. Tone Kenig se je spomnil dni, ki jih je preživel v Bevkah

79, ni bilo ne duha ne sluha. Na mestu referenta sanitetnega oddelka nove enote je bil mlajši zdravstveni tehnik, ki ga do takrat nisem poznal. Končno je komandant spredvidel, da je potrebna razdelitev tako velikega območja v samitnem smislu na dva dela in v Bevkah smo organizirali sanitetno postajo, ki je pokrivala severni del območja od Vrhnik proti Ljubljani in del borovniškega območja.

V tistem času se bila posamezna območja povsem odsekana od večjih centrov tudi glede zdravstvene oskrbe. Naša enota je zato poskrbela tudi za civilno prebivalstvo tega območja. Verjetno se je tako prvič zgodilo, da so Bevke imele svojega zdravnika. Ambulanto smo imeli v veroučni sobi, ki nam jo je za tisti čas prijazno odstopil vaški gospod župnik.

Izpopolnili smo manjkajočo opremo in kadre. Vpoklicali smo že upokojene bolničarje in pripravljeni smo bili na vojne aktivnosti.

Po bombardiranju barikad na Vrhniko smo jih tudi v resnici pričakovali.

Prebivalci vasi, skozi katere nas je vodila pot in končno prebivalci Bevk so nas izjemno lepo sprejeli. Jasno so nam dali vedeti, da smo njihova vojska.

Srečanje veteranov sta pozdravila še župan Borovnice Andrej Očepk in predsednik KS Bevke Miro Vonča. Po vseh pozdravih pa se je nadaljevalo srečanje v prijetnem vzdušju, ki so ga pripravili predstavniki KS Bevke. Seveda ni manjkalo pogovorov in razgovorov, ko je bila leta 1991 vojna za samostojno Slovenijo.

S.S.

OBVESTILO KRAJANKAM IN KRAJANOM BEVK

Obveščamo vas, da je svet KS Bevke na svoji 3. redni seji, 29.8.1997 obravnaval odločitev predsednika sveta KS Bevke g. Mira Vonča, da zaradi prezasedenosti in prevelikega obsega dela ne more več opravljati funkcije predsednika sveta KS.

Na seji sveta je bil soglasno sprejet sklep, da se g. Miro Vonča razreši funkcije predsednika sveta, funkcijo člana sveta pa bo opravljal še naprej.

Soglasno je bil sprejet tudi sklep, da se za predsednika sveta KS Bevke do konca mandata imenuje g. Vinko Keršmanc, Bevke 166 in za podpredsednika sveta g. Jože Kršmanc, Bevke 53.

Svet KS Bevke je sprejel sklep, da se zagotovijo sredstva za opremo za sobo krajevne skupnosti, kjer bomo v bodoče uradovali za krajane. Sobo oz. urad krajevne skupnosti bomo uredili v kulturnem domu in sicer v prostorih bivše trgovine.

Uradne ure bodo objavljene na vratih.

Pričakujemo, da se boste oglasili s svojimi predlogi, željami.....

V programih naše krajevne skupnosti je zapisanih še veliko neizvršenih nalog. Prepričani smo, da jih bomo z zavzetostjo in dobro voljo tudi izvršili. Zato vabimo vse krajanke in krajane, da še bolj kot dosedaj sodelujete s svojimi izkušnjami in znanjem in tako pripomorete k hitrejšemu razvoju našega kraja.

V svojem imenu pa se zahvaljujem vsem članom sveta KS Bevke za izkazano zaupanje in tudi pričakujem vso njihovo pomoč pri nadaljevanju del v krajevni skupnosti.

V upanju, da boste spremembe sprejeli z razumevanjem, vas vabim k sodelovanju in vas pozdravljam.

Predsednik sveta
KS Bevke
Vinko Keršmanc

Zadnji večer bivanja na Pokojišču so skupno preživeli udeleženci mednarodnega tabora in številni mladi domačini do zgodnjih jutranjih ur.

Avgusta na Pokojišču svet v malem

Od 11.8. do 23.8. je bilo letos na Pokojiški planoti zelo živahno. V tem času je namreč potekal mednarodni prostovoljni delovni tabor Pokojišče 97. Zbrali so se mladi iz celega sveta z namenom preživeti prijetne počitnice ter hkrati opraviti kako koristno delo. Prišli so iz ZDA, Japonske, Finske, Nizozemske, Francije, španije, švice, Italije ter Slovenije, skupaj 12 mladih prijetnih ljudi.

V tem času so skupaj z nami domačini v kraju opravili veliko različnih del, za katere se sicer težko najde pravi čas. Vaščani smo, vsak po svojih močeh, sodelovali s stroji, prostovoljci pa s pridnimi rokami, tako da je bilo delo dobro organizirano in končni učinek zelo velik.

Tako smo v teh poletnih dneh na pobudo domačinov uredili prostor okrog zgodovinskih obehleži, okrog cerkve ter centra vasi. Izpraznili, očistili ter prepletkali smo štiri vaške vodnjake, ki služijo za rezervno vodo, očistili vaški studenec. Sanirali smo še zadnja divja odlagališča odpadkov ter jih prepeljali na komunalno deponijo.

Mladi s celega sveta so pobrali tudi 25 m3 kamenja, da bo košnja lažja, kot tudi z brežin posodobljenk asfaltirane ceste. V tem času smo skupaj posekali

ter odstranili grmovje ob krajevnih cestah na razdalji 1 km. Poleg vsega naštetega so v tem času zainteresirani krajanje na poljske poti pripeljali ter poravnali 220 m3 nasipnega materiala, da bo lažje spravilo sena ter poljskih pridelkov.

Vendar pa smo mladi s Pokojišča poskrbeli tudi za razvedrilo svojih prijetnih gostov. Pokazali smo jim lepote v naši bližnji in daljni okolici - pekel-ske slapove, prostrane okoliške gozdove, muzej v Bistri, Postojnsko jamo, jih peljali na slovensko kosilo v gostišče Močilnik ter jim privoščili kopanje v Koželjskem grabnu in Cerkniškem jezeru ter zabavo na lovski veselici v Borovnici.

Ob zaključku smo vsi skupaj preživeli prijeten nepozaben večer ob harmoniki, dobrotah, ki so jih pripravile gospodinje ter pijači, ki jo je prispevalo KS Pokojišče.

Letošnji avgust je bil na Pokojišču torej malce drugačen kot običajno, vendar za marsikoga prijeten. Tudi naši gostje so bili vidno zadovoljni ter izrazili željo, da jim še kdaj pripravimo kaj »dela«. Mi pa jih že sedaj pozivamo na »revanšo« v nogometu.

M.D.

23. avgusta je delegacija Območnega odbora združenja borcev NOB Vrhnik obiskala mednarodni delovni tabor na Pokojišču. Skupina desetih študentov iz raznih delov sveta, Japonske, Finske, ZDA, Italije, švice, Holandije in med njimi naš Blejčan, je urejevala okolje na Pokojiški planoti. Med drugim so očistili tudi tri partizanske spomenike; skupno grobišče partizanov in zavezniškega letalca, ki je ob cerkvi, spomenik padlemu partizanu iz Borovnice in spominsko obeležje šer-cerjevi brigadi ob poti Pokojišče - Padež. Delegacija se je v prijetnem pogovoru in ob obisku vseh treh spomenikov prirčno zahvalila vsem za urejanje okolja in posebno še za ureditev precej zapuščenih grobišč in spomenikov iz NOB.

Borci NOB iz Vrhnik in Borovnice

Prostovoljno gasilsko društvo Zaplana razpisuje prosto stanovanje hišnika v gasilskem domu Zaplana.

Stanovanje je vseljivo takoj. Pismene ponudbe sprejemamo do konca septembra 1997, na naslov:

Prostovoljno gasilsko društvo Zaplana

VABIMO VAS
NA VESELO SREČANJE
ČLANOV TURISTIČNEGA IN PLANINSKEGA
DRUŠTVA VRHNIKA
V NEDELJO, 14. SEPTEMBRA
S PRIČETKOM OB 13. URI
V
STAREM MALNU.
ZA HRANO, PIJAČO IN GLASBO
POSKRBLJENO.
TD »BLAGAJANA«

NAŠ ČASOPIS

Naš časopis izhaja enkrat mesečno za občine Vrhnik, Borovnica, Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica in ga brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v teh občinah.

Uredništvo: Tone Kenig (v. d. odgovornega urednika), Simon Seljak (novinar in organizator). Naslov uredništva: Naš časopis, Tržaška cesta 1, 1360 Vrhnik. Uradne ure za stranke: ob ponedeljkih, sredah in petkih od 10. do 11. ure. Telefon uredništva: (061) 756 224 ali h.c. 755 121, int. 222 in 291. Telefaks: (061) 755 158. Urednik je dosegljiv ob sredah popoldne na telefon (061) 631 567.

Pokličete nas lahko tudi na mobilni 0609/650-186. Gradivo za brezoviške strani sprejema Časopisni svet občine Brezovica, Tržaška 390, 1351 Brezovica, telefon ali telefaks 653-223.

Oglasi: 1 cm v stolpcu za ekonomske oglase po 650 SIT, na prvi in zadnji strani dvojno. Oglasi za kulturno-zabavne in športne prireditve z vstopnino po 400 SIT za cm v stolpcu. Zahvale so po enotni ceni 10.000 SIT. Mali oglasi so brezplačni. Oglase lahko naročite pri sodelavcu Našega časopisa, pomagali vam jih bomo tudi oblikovati.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Pridržujemo si pravico do jezikovnih popravkov propagandnih sporočil.

Po mnenju pristojnega organa je Naš časopis informativni proizvod, za katerega se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Grafična priprava in prelom: Grafika, Novo mesto, p.o.

Tisk: TČR, Delo, Ljubljana.

Gasilski tabor v Fučkovcih

Mlade gasilke PGD Ligojna so se letošnje poletje udeležile gasilskega tabora v Fučkovcih ob Kolpi v Beli krajini. Z mentorjem Antonom Novakom so bile v okviru OGZ Vrhnik gostje na taboru OGZ Škofja Loka od 21. do 28. 7.

Med letom so namreč uspešno vadile in tekmovali na različnih gasilskih tekmovanjih in taborjenju je bilo nagrada in vzpodbuda za nadaljnje delo.

Za večino je bilo taborniško življenje povsem novo doživetje in izkušnja: izobešanje zastave, dežurstvo v taboru in kuhinji, pospravljanje, urejanje in ocenjevanje šotorov, jutranja telovadba, pa seveda veliko kopanja v Kolpi, športnih aktivnosti in družabnih iger ob tabornem

ognju.

Tudi gasilska šola ni manjkala. Vsako dopoldne so z mentorjem Tonetom izpopolnjevale svoje gasilsko znanje in na koncu vse uspešno opravile test in osvojile gasilsko značko Preprečujmo požare.

Nastajala so nova poznanstva ter prijateljstva in dekleta pravijo, da je bilo »ful«.

Želimo, da tudi v prihodnje pridno vadijo in se izpopolnjujejo v gasilskih veščinah ter ostanejo v gasilskih vrstah tudi kot mladinke in članice.

Zahvaljujemo se OGZ Vrhnik, ki nam je taborjenje omogočila, in sponzorjem, ki so finančno podprli akcijo. To so bili: Mizarstvo Anton Hudolin, Trgovina Tomi Nada Pišek, Mizarstvo Janez Kogovšek, Avtokleparstvo Andrej Ženko, Ključavničarstvo Pavle Trček, Trgovina Blagomix in gostilna Simon.

PGD Ligojna

ROMARJI TREH DEŽEL V AVSTRIJSKEM VETRINJU

Novo upanje za nove čase

V soboto, 23. avgusta, smo se Vrhničani in Vrhničanke v organizaciji občinskega odbora Slovenskih kriščanskih demokratov Vrhniko odpravili na romanje furlanske, koroške in slovenske dežele, romanje treh dežel, ki je letos potekalo v idiličnem okolju cistercijskega samostana v Vetrinju pri Celovcu.

Samostan, ki je bil sezidan davnega 1142. leta, je skozi stoletja velikokrat spremenil svojo namembnost in bil razpuščen. Najhujše čase pa je zagotovo preživel v letih med drugo svetovno vojno in po njej, ko je bilo v njem taborišče za vojake Vlasova in begunce iz Hrvaške in Slovenije. Številne naše rojake, med njimi tudi štiri ali več udeležencev romanja, je v vojnih letih v Avstrijo zvalila sladka obljuba o svobodi in zaveznikih, ki jih čakajo tam. Žal je bila to le preteveza Angležev, ki so jih zajeli in ujetnike vračali nazaj svojim nasprotnikom. Ti so jih, če prvim pobeg ni uspel, umorili v Trstu. Mnogo žrtev je padlo že v Vetrinju samem. Zadnja tri desetletja je vetrinski samostan v oskrbi Avstrije, ki ga je rešila propadanja in do svetih tal, v katerih počivajo naši predniki, ohranila dostojen spomin.

Slovesno maševanje v italijanskem, nemškem in slovenskem jeziku se je pričelo ob deseti uri na samostanskem dvorišču. Glavni celebrant je bil celovski škof dr. Egon Kappelari, koncebranta pa ljubljanski nadškof dr. Franc Rode in škof iz Vidma Pierto Brolo. Pri bogoslužju so sodelovali tudi romarji treh dežel, med katerimi je bilo nam zaupano branje berila in prošnje za vse potrebe.

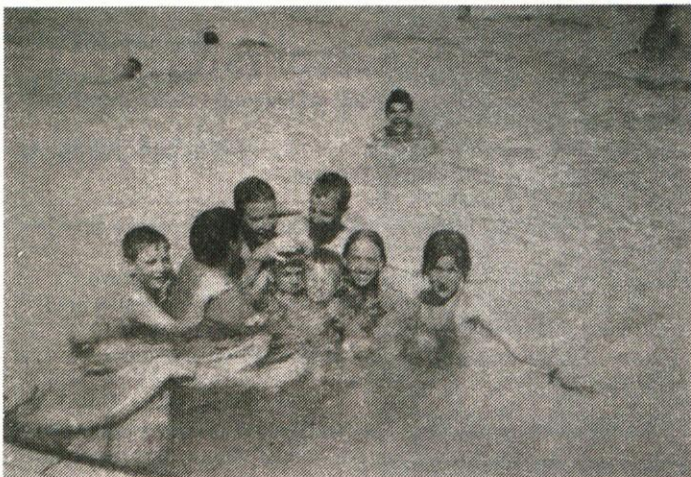
V pridigi Jezus Kristus — Naša pot in naš kruh je dr. Egon

Kappelari spregovoril o poslanstvu kristjanov ob koncu dvajsetega stoletja in o nevarnostih, ki nam grozijo, da nas duhovno še bolj oslabijo. Težave treh dežel seveda še zdaleč niso primerljive s tistimi v tako imenovanem Tretjem svetu, a so vseeno zelo tehtne. K velikim ranam naše družbe in Cerkve tako po njegovem spadata brezposelnost, predvsem mladih ljudi in slabljenje družinskega življenja. »Delavnost, ustvarjalnost in pripravljenost, da se materialno odpovemo marsičemu navajenemu, bi morale sodelovati, da bi kmalu dosegli novo pogodbo med generacijami, ki ne bo dopuščala, da mnogi stari in mnogi mladi ljudje padejo skozi socialno mrežo... K ranam Cerkve v naših deželah nedvomno spada, da so tukajšnji kristjani izgubili veliko misijonarske moči in da se na prehodu k vsakokrat mlajši generaciji izgubi veliko verskega znanja in verske prakse.« Vere v Boga naj zato ne skrivamo, temveč naj jo pokažemo, kajti On nas bo spremljal do praga leta dva tisoč in po njem.

Po bogoslužju smo vrhniški romarji odnesli v cerkev venec pokojnim in ob spominski plošči molili in peli.

V Vetrinju je bila zbrana nekaj tisočglava množica ljudi v imenu Kristusa, ki je dejal: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz sredi med njimi« (Mt. 18, 20). Na srečanju treh dežel se človek resnično približa svojemu sočloveku. In iz tega srečanja dobiva moč romanja, prek katerega Kristus združuje narode in pošilja ljudi, naj v svoje dežele odnesejo duha novega upanja za nove čase, ki prihajajo.

Nataša Medvešček

Počitnice na Debelem Rtiču

Tudi letos je Rdeči križ Vrhniko organiziral letovanje na Debelem Rtiču za 83 otrok iz naše in borovniške občine. Izbrani otroci bolehajo za okužbami dihalnega trakta (astma, bronhitis...) ali izhajajo iz družin, ki jim starši že več let niso zmogli nuditi oddiha na morju.

Naš »drugi dom« je bil A paviljon, ki je bil lani prenovljen. Domovali smo v svetlih, zračnih sobah z 12. posteljami, velikimi hodniki ter s čistimi sanitariji. Vreme nam je bilo naklonjeno, kopali smo se v bazenu, le redki pa so zaplavali tudi v morju. Vsak dan smo organizirali igre v vodi. Naši otroci so se jih z veseljem udeleževali in dosegali odlične rezultate. Zvečer pa so se lahko zbavali vsi, ki imajo radi glasbo in ples. Ni manjkalo tudi nogometa in vseh drugih iger z žogo (badmington, tenis...).

Sonce nam je prizaneslo z opeklinami, zato pa nam je veter, ki je bil stalni spremljevalec na plaži, povzročil kar nekaj bolečin. Zdravnik, ki je bil na voljo ves dan, je hitro in učinkovito pomagal vsem razbolelim ušesom. Oskrbel je tudi vse manjše praske, rane in vreznine.

Zdravi, zagoreli, polni lepih doživetij smo se 18. julija vrnili na Vrhniko.

Vsem, ki so sodelovali pri organizaciji letovanja in omogočili otrokom lepe in brezskrbne počitnice, se iskreno zahvaljujemo. Upamo in si želimo, da bi RK Vrhniko tako obliko letovanja ohranila tudi v prihodnje. OORK Vrhniko Jožica Bunčič

35. SREČANJE ODESELJENCEV IZ PODLIPE PRI VRHNIKI

Domov z vseh vetrov

Prvo soboto v avgustu so se že petintrideset let zapored srečali v svoji rojstni vasi odseljenci iz Podlipse pri Vrhniku in nekaterih drugih slovenskih krajev.

Udeležence, ki tako dolga leta ohranjajo družinske in prijateljske vezi ter ljubezen do kraja svojega otroštva in mladosti, je veter prinesel z vseh strani kranjske dežele, nekatere celo iz daljine Amerike in Avstralije.

Štiriinštirideset se jih je tako s svojimi sorodniki in prijatelji zbralo na športnem igrišču v Žabji vasi, kjer se je ob dvajseti uri začelo srečanje. Zbrane je v imenu vaščanov Podlipse in več kot stotih sponzorjev pozdravil predsednik krajevnega skupnosti Podlipa Janez Fortuna.

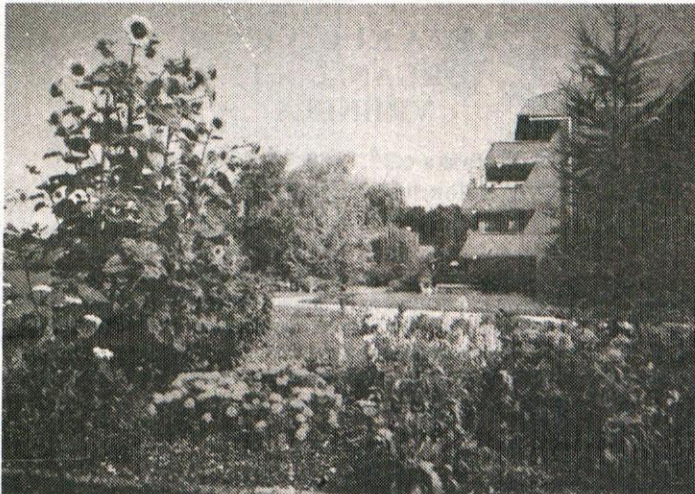
Za odseljence so pripravili zanimivo igro, v kateri so morali le-ti jesti krofe, kajti v enem izmed njih je bil skrit zlat prstan, darilo podlipskega športnega društva, kateremu je za dograditev športnega igrišča namenjen tudi letošnji izkupiček srečanja.

Približno dva tisoč ljudi pa je do jutranjih ur zabaval narodno-zabavni ansambel Gašperji.

(N.M.)

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

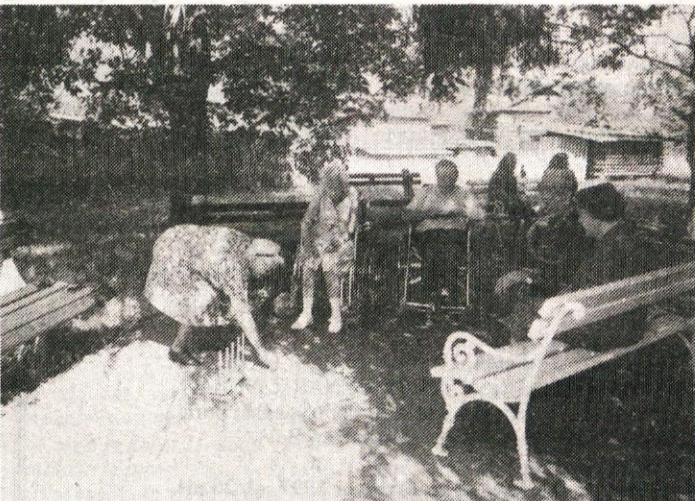
Nekaj poletnih utrinkov iz našega doma

Nekatere stanovalke imajo veliko veselja z urejanjem cvetličnega vrta

Ob sredah smo na vrtu v naši okrepčevalnici »Palačinke še pa še!« pekli ... palačinke, seveda!

V prijetni senci, je zabavno balinati...

Na invalidskih vozičkih — na Bled!

»Kako se je Vrhniko spremenila...!« je bilo slišati na poti v »Loko«, kamor smo se nekajkrat podali na kavo in po nakupih.

Dom-Oprema

TRGOVINA POHIŠTVA VRHNIKA

VRHNIKA Tržaška 23

Tel.: 061/755-255

PRVO SREČANJE Z NOVIM VRHNIŠKIM ŽUPNIKOM GOSPODOM VINKOM PODBEVŠKOM

Delo, ne besede

Sredi avgusta je na Vrhniko prišel gospod Vinko Podbevšgustak, ki bo kot župnik v prihodnjih letih vodil našo župnijo. Prišel je iz Črnomlja, kjer je služboval zadnjih štirinajst let. Na veliki šmaren, 15. avgusta, je bil umeščen med nas in začel polno opravljati duhovniško poslanstvo ter spoznavati svoje nove župljane. Gospod Vinko pravi, da raje vidi, da namesto besed govori opravljeno delo in pritrjuje, da se bo z vrhniškimi verniki za to trudil.

Skozi Vrhniko ste se v času svojega šolanja v malem semenišču vozili z avtobusom v Vipavo. Ste v tistem času ali morda kdaj pozneje pomislili na duhovniško službo v naši župniji?

»Nikoli. Po novomašniškem posvečenju osemdesetega leta v Moravčah sem se napotil za Gospodovim klicem in bil na voljo takratnemu nadškofu dr. Alojziju Šuštarju in sedanjemu dr. Francetu Rodetu. Slednji me je poslal k vam na Vrhniko.«

V katerih župnijah ste doslej službovali in kakšno je bilo vaše delo?

»Kot novomašnik sem bil dodeljen za kaplana v župnijo Žiri s soupravo Svetih treh kraljev, kjer sem poučeval verouk in maševal. Od tringosemdesetega do šestinosemdesetega leta sem kaplanoval v Črnomlju, nato pa sem postal župnik te župnije s štirinajstimi podružnicami in zadnjih sedem let opravljal tudi delo dekana črnomeljske dekanije. V teh letih sem poskrbel za duhovno prenovitev župnije, tako da sem v župnijo pripeljal

redovno skupnost, skavte, ustanovil župnijski pastoralni svet in druge cerkvene organe. Obnovljene so podružnične cerkve in notranjost župnijske cerkve sv. Petra, sezidana je bila nova stavba za župnijsko Karitas in velik pastoralni center in še bi se našlo, vendar menim, da je bolje, če namesto besed govorijo naša dela. In za to se bom skupaj z vrhniškimi župljani tudi trudil.«

Po štirinajstih letih življenja v Črnomlju ste se od njega poslovili. Kako je bilo s selitvijo?

»Selitev je gotovo najtežja pri premeščanju iz ene župnije v drugo. K sreči mi je pomagala nečakinja, brez katere ne bi zmozel. Počasno pakiranje in hkrati posilavljanje je trajalo mesec dni. Na moje veliko veselje so ga spramljali obiski župljanov, ki so se še zadnjič želeli srečati z menoj. Pri tem naj omenim še pomoč gospoda Primoža Jerine, ki se je prijazno ponudil in hkrati ko je v Metliko odpeljal stvari dekana Božnarja, pripeljal moje na Vrhniko.«

Ste Vrhniko poznali že prej?

»Že dolgo jo poznam prek knjig Ivana Cankarja, tako da mi ni povsem neznan. O sami župniji mi je pripovedoval vaš nekdanji diakon Janez Mesec, ki je bil v Črnomlju kaplan. Srečno naključje pa je hotelo, da je vrhniška župnija obkrožena z župnijami Borovnica, Gornji Logatec in Rovte, v katerih delujejo duhovniki, ki so moji stanovski kolegi in ožji prijatelji.«

Na praznik Marijinega vnebovzeta, veliki šmaren, vas je pri večerni sveti maši v našo župnijo umestil in vam jo predal msgr. Franci Vrhunc. Ste imeli kljub dolgoletni duhovniški službi kaj treme?

»Ne treme, ampak strah in zaskrbljenost pred odgovornostjo, ki sem jo prevzemal, kajti župnija Vrhniko je velika in zahteva človeka.«

Starejši duhovniki pravijo, naj duhovnik, ko pride na novo župnijo, prvo leto le-to opazuje, da jo dobro spozna, potem pa naj začne z večjimi deli. Skušal se bom ravnati po tem nasvetu. In pri tem računam na pomoč dosedanjih sodelavcev in vabim nove, ki so pripravljeni dati svoj pastoralni prispevek življenju v župniji.

Vaša in sedaj tudi moja župnija je zelo lepo upeljana in urejena, kar je vidno tako na njeni zunanosti kot tudi med verniki. Prisrčna hvala vsem, ki ste me tako lepo sprejeli ob moji umestitvi in v dneve vse do danes.«

Najlepša hvala za pogovor!

Nataša Medvešček

ZVEZA KULTURNIH ORGANIZACIJ VRHNIKA

Tržaška c.25,1360 Vrhnikar
Telefon:061-753-648
Telefaks:061-753-648

V Cankarjevem domu na Vrhnikar smo sodelavci Zveze kulturnih organizacij v sodelovanju z društvom in skupinami z Vrhnikar in okolice ter z gledališči iz različnih krajev Slovenije pripravili novo gledališko sezono 1997/98. Velika novost te sezone je ABONMA KOMEDIJA, s katerim bomo razveselili vse ljubitelje dobre gledališke predstave - komedije. Za otroke smo pripravili program lutkovnih predstav v obliki že znane otroškega abonmaja ENAJSTA ŠOLA. Poleg gledaliških in lutkovnih predstav bomo nadaljevali s pogovori z rojaki, s srečanji, predstavami in seveda z razstavami priznanih umetnikov.

O prireditvah Vas bomo obveščali v tej rubriki Našega časopisa in v obliki programskih zložen, ki bodo na voljo v Cankarjevem domu na Vrhnikar, v Cankarjevi knjižnici, na sedežu Turističnega društva Blagajana... Vabljeni!

PROGRAM PRIREDITEV V CANKARJEVEM DOMU NA VRHNIKA

SEPTEMBER

Sreda, 3.9., ob 18. uri,
Srečanje in ogled razstave otroške kiparske delavnice GLINA, ki jo vodi Alenka Vidrgar, akademska kiparka.

Petek, 19.9., ob 20. uri,
PREDSTAVITEV samostojne kasete in zgoščenke okteta RASKOVEC.

Petek, 26.9.
Srečanje članov in prijateljev Socialdemokratske stranke Slovenije. OO Socialdemokratske stranke Slovenije.

Sobota, 27.9., ob 20. uri,
JUBILEJNI KONCERT Ženskega pevskega zbora CONCINTE.

V programu lahko nastanejo spremembe. Prosim Vas, da spremembe naše objave v Kažipotu časnika Delo, na Notranjskem radiu, na drugih valovih slovenskih radijskih postaj in na stalnih oglasnih mestih po občini.

VABIMO VAS K VPISU

ABONMA KOMEDIJA

V CANKARJEVEM DOMU NA VRHNIKA
Zveza kulturnih organizacij Vrhnikar

Petek, 10. oktober 1997, ob 20. uri,
Ray Cooney: DENAR Z NEBA.
Gostuje Kulturni dom Španski borci.
Režija: Marjan Bevk.

Petek, 21. november 1997, ob 20. uri,
Aldo Nicolai: PRVA KLASA,
komedija v izvedbi izvrstnih igralcev.
Gostuje Ljubljanska Mala drama.
Režija: Jože Babič.

Petek, 23. januar 1998, ob 20. uri,
Oscar Wilde: VAŽNO JE IMENOVATI SE ERNEST,
gostuje Prešernovo gledališče Kranj.
Režija: Dušan Mlakar.

Petek, 6. marec 1998, ob 20. uri,
Dan Goggin: NUNSENSE.
Gostuje Šentjakobsko gledališče Ljubljana.
Režija: Mojca Horvat.

Petek, 3. april 1998, ob 20. uri,
Giacchino Rossini: SEVILJSKI BRIVEC,
gostuje Mala opera iz Ljubljane,
Andrej Debevec, Franc Javornik.
Režija po Cirilu Debevcu: Marijan Breznik.

ABONMA ENAJSTA ŠOLA
V CANKARJEVEM DOMU NA VRHNIKA
Zveza kulturnih organizacij Vrhnikar

Sobota, 8. november, ob 16. uri,
Jan Malik: ŽOGICA MAROGICA,
gostuje Lutkovno gledališče Maribor.
Režija: Tine Varl.

Sobota, 27. december, ob 16. uri,
Bogomir Veras: MINKA GLEDALIŠKA ŠMINKA,
gostuje Kulturni dom Španski borci Ljubljana.
Režija: Bogomir Veras.

Sobota, 15. februar, ob 16. uri,
Svetlana Makarovič: PEKARNA MIŠMAŠ,
gostuje Lutkovno gledališče Maribor.
Režija: Matija Milčinski.

Sobota, 15. marec, ob 16. uri,
Pavel Polák: CONCERTO GROSSO (VELIKI KONCERT),
gostuje Lutkovno gledališče Maribor.
Režija: Pavel Polák

PRODAJA ABONMAJSKIH VSTOPNIC

Abonmajske vstopnice so v prodaji pri blagajni Cankarjevega doma na Vrhnikar,
od 10. septembra do 1. oktobra,
ob ponedeljkih od 10. ure do 12. ure in
ob sredah od 16. ure do 18. ure.
- Cena abonmajske vstopnice (KOMEDIJA) za pet predstav je 5.000 SIT.
- Cena vstopnice v prosti prodaji je 1.200 SIT za predstavo.
- Cena abonmajske vstopnice (ENAJSTA ŠOLA) za štiri predstave je 1.600 SIT.
- Cena vstopnice v prosti prodaji je 500 SIT za predstavo.
- Možnost plačila na dva obroka.

Zaradi objektivnih težav gostujočih gledališč lahko v programu nastanejo spremembe, o katerih bodo abonenti pravočasno obveščeni.

Kiparska delavnica Kamen

Kuclerjev kamnolom v krajevni skupnosti Drenov Grič - Lesno Brdo počasi dobiva novo podobo. Zloženka, ki je izšla v juniju, opisuje pomen in posebnost tega kraja ter predstavlja poletna, mednarodna kiparska simpozija 1995. in 1996. leta.

Poleti so se nadaljevala dela po ureditvenem načrtu, tako je nova pridobitev kamnoloma že lepo vidna. Geološki steber s prikazom kamnin iz okolice Barja je po zamisli prof. dr. Stanka Buserja.

V prvem tednu avgusta je potekala kiparska delavnica, ki sta jo v sodelovanju z akademsko kiparko Alenko Vidrgar pripravili Zveza kulturnih organizacij Slovenije in Zveza kulturnih organizacij Vrhnikar. Tema delavnice je bila povečava naravnih oblik. Izbrana je bila namenoma, zaradi karakterja kamna. Naravna oblika, kot je lešnik, ima čvrsto lupino in tako gradnjo, ki ustreza obdelavi v kamnu, je povedala mentorica

delavnice Alenka Vidrgar.

Udeleženci, doma iz Ljubljane, Šempasa, Kanala in Novega mesta, so se prvič srečali s klešanjem in oblikovanjem kamna. Čeprav je večina že obiskovala različne delavnice oblikovanja iz gline, slikarstva, je bila ta nekaj posebnega, saj je potekala na prostem, v naravnem okolju.

Prvi dan je potekal v znamenju priprave, izbire prostora in spoznavanja osnov in pravil pri oblikovanju kamna, iskanja primernega modela, orodja, materiala. Pri slednjem je s svojimi nasveti sodeloval g. Milan Veselinovič, predstavnik podjetja Mineral Ljubljana.

Teden dni so udeleženci, ki so sicer zaposleni v različnih podjetjih in ustanovah, oblikovali kamen. Najprej grobo, s strojem, nato ročno z dletom in s kladivom.

Po nekaj dneh so kamni že imeli prepoznavno obliko kavne zrna, kostanja, mandelja, lešnika, želoda, oreha...

V nedeljo, 10. avgusta, se je delo udeležencev v naravnem spomeniku končalo z razstavo izdelkov, ki je bila na ogled med 11. in 12. uro.

Ko smo jih povprašali, kako so preživeli teden dni delavnice, smo dobili enoglasen odgovor: ČUDOVITO!

Ne.M.

Vsi udeleženci kiparske delavnice v Kuclerjevem kamnolomu s svojim »kamnom«

VABILO

na občini zbor društva Rosika, ki bo v ponedeljek dne 22.09.1997 ob 19. uri v kulturnem domu Bevke z naslednjim dnevnim redom:

1. Uskladitev pravil društva z novo zakonodajo
2. Izvolitev vodstva društva
3. Poročilo in finančno poročilo za preteklo leto
4. Razno

Lepo vabljeni!

Predsednik društva
Matjaž Jereb

VABILO

V petek, 19. septembra, ob 19. uri bo v mladinskem oddelku Cankarjeve knjižnice krstna predstavitev avdiokasete:

GOVORITI O SMRTI POMENI GOVORITI O ŽIVLJENJU.

Avtorica, gospa Metka Klevišar, znana in priznana zdravnica, voditeljica Hospica v Sloveniji, nam bo, skupaj z založnikom g. Androm Skalerasom, skušala omiliti pogled na našo veliko tabu temo.

KOMORNI ORKESTER VRHNIKA IN MePZ MAVRICA

Gostovanje v Italiji

23.8.1997 smo se s šlani Komornega orkestra pod vodstvom Marka Fabianja in MePZ Mavrica, ki ga vodi Darinka Fabiani, odpravili na gostovanje v Ponte di Piave, manjše mesto pri Benetkah. Vrnili smo obisk tamkajšnjemu MePZ Voci del Piave. Le-ti so sodelovali na letošnjem Gala pomladnem koncertu na Vrhnikar v maju.

Na pot nas je odšlo enainšestdeset z avtobusom Globus Toursa, s posebno prikolico, v katero smo morali poleg prtljage naložiti tudi vsa glasbila.

Brez zapletov na carini smo prestopili mejo in po avtocesti nadaljevali pot proti Ponte di Piave.

Na polovici poti nam jo je avtobus zagodel: obstali smo sredi avtoceste, ker se je motor pregrel. Naš »glavni mehanik« Franjo in njegov »pomočnik«, voznik avtobusa, sta motor v eni uri ohladila tako, da smo lahko vožnjo nadaljevali. Zaradi vročine in dolge vožnje smo v Ponte di Piave prispeli utrujeni, kjer so nas pričakali zaskrbljeni gostitelji.

Po kratkem predahu smo imeli skupno vajo, nato pa so nas povabili na prigrizek v dom pevskega zbora Voci del Piave. Nastanili so nas v katoliškem dijaškem domu, kjer smo se pripravili za koncert. Začetek koncerta je bil najavljen za 21. uro, vendar pa brez dvajsetminutne zamude ni šlo. Nastopali smo v zelo lepi cerkvi, z dobro akustiko in številnimi poslušalci, ki so nas z aplavzi nagradili za dobro izveden program. Po koncertu so nas povabili na mestni zabaviščni prostor, kjer smo si potešili lakoto in žejo.

Naslednji dan smo se po vodnem kanalu z ladjo odpravili na

potepanje po beneški laguni. Ustavili smo se na treh zelo zanimivih otokih: Torcello, Burano in Murano.

Na Torcellu je zelo zanimiva cerkev iz VII. stoletja z mozaikom v bizantinskem slogu. Na Buranu smo videli cerkev s posebnim zvonikom in se sprehodili po zelo slikovitem mestecu s številnimi majhnimi trgovnicami, polnimi izdelkov domače obrti (čipke, prti, beneške maske, steklo). Murano je izredno zanimiv predvsem zaradi številnih steklopihaških ateljejev, v katerih izdelujejo prečudovite izdelke iz stekla. Eno takih delavnic in prikaz obdelave stekla smo si ogledali v živo.

Po šestih urah križarjenja po laguni smo se izkrcali v Benetkah. V kratkem času smo si ogledali Most vzdihljajev, Markov trg z veličastno cerkvijo in most Rialto, od koder smo se z vodnim avtobusom odpeljali po kanalu Grande do avtobusnega terminala. Tam smo pričakali avtobus, ki nas je odpeljal proti domu. Seveda pa brez pregrevanja motorja spet ni šlo in z manjšo zamudo smo vendarle ugledali domači vrhniški klane.

Gostovanje na tujem, prepevanje in igranje, sproščena družba in novi vtisi nam bodo ostali v lepem spominu. Zato bi se radi zahvalili vsem, ki so kakor koli pripomogli, da je naše gostovanje povsem uspelo.

Vse, ki radi pojdete in ste radi v družbi, pa vabimo, da se pridružite MePZ Mavrica, ki s septembrom pričneja s svojimi rednimi vajami vsako sredo ob 20. uri v Cankarjevem domu.

Kroniko zabeležila
Silva Jakič

REŠEVALCI MEDNARODNEGA KNJIŽNEGA KVIZA — POZOR!

Sklepna prireditev Mednarodnega knjižnega kviza HRANA bo 17. septembra ob 17. uri v večnamenskem prostoru OŠ Ivana Cankarja. Po krajšem kulturnem programu bo žrebanje reševalcev kviza. Vaše knjižničarke.

Društvo Rosika potrebuje vodnike

Pred nekaj leti, točneje jeseni 1992, je bil v tem glasilu objavljen članek: z naslovom: Rešimo Kostanjevico v Bevkah. S tem je bilo prvič v nestrokovnem glasilu omenjeno še živo visoko barje na osamelcu Kostanjevica na Ljubljanskem barju, ki je zaradi izsuševanja še vedno propadalo in se zaraščalo.

Posledica zgoraj omenjenega članka je bila: da se je zbrala peščica ljudi, ki se je navdušila za ohranitev tega prostora. Pričeli so se pogovori z lastniki Malega plava. Prvi rezultati teh pogovorov so bili kmalu vidni. V nekaj tednih je prišlo do dogovora o enoletni razglasitvi omenjenega območja za naravni spomenik. Namenčasne razglasitve je bil spremljanje sprememb na lokaciji sami po delnem dvigu nivoja vode (zasutje odvodnega kanala) ter nadaljnji pogovori z lastniki Malega plava. Pogovori z lastniki so se nadaljevali, medtem pa je bilo ustanovljeno društvo Rosika, z dvema glavnima ciljema:

1. Prvi je bil razglasitev Malega plava za naravni rezervat, kar je

najvišja možna stopnja varovanja takšne lokacije. Hkrati to pomeni ohranitev Malega plava z vso barjansko floro, ki jo v njem še lahko najdemo.

2. Drugi cilj novoustanovljenega društva pa je bila predstavitev te barjanske posebnosti s predavanjem in ogledom Malega plava in s tem promoviranje te barjanske posebnosti predvsem za organizirane skupine.

Območje, varovano kot rezervat, je zakonsko nedotakljivo za kakršne koli nestrokovne posege. Ta prvi in najpomembnejši cilj društva je že dosežen saj je območje že razglašeno za NARAVNI REZERVAT.

Predstavitev Malega plava za organizirane skupine poteka v dveh delih. Prvi del je v dvorani ob diaprozitivih in prosojnicah ter krajšim filmom. Drugi del je sam ogled Malega plava kot barjanske zanimivosti.

Običajno so organizirane skupine najavljene dopoldne in v delavnikih in prav tu je trenutno največji problem društva, saj ni dovolj vodnikov, ki bi imeli čas tudi dopoldne. Zato društvo potrebuje več vodnikov, ki bi bili pripravljeni prevzeti in voditi skupine. Zato vabimo vse, ki so pripravljeni kakorkoli sodelovati pri delu društva. Vsi tisti, ki Vas v zvezi s tem ali drugim delom društva karkoli zanima, ste povabljeni na občini zbor društva, ki bo 22. septembra.

Predsednik društva
Matjaž Jereb

SPORED VRHNIŠKEGA KINA V SEPTEMBRU 1997:

7. 9., nedelja, ob 20.30:
UMOR V BELI HIŠI — amer. akcijska kriminalka
MURDER AT 1600
Režija: Dwight LITTLE
V gl. vl.: Wesley SNIPES, Diane LANE, Alan ALDA, Daniel BEN-ZALI, Dennis MILLER, Ronny COX
Umor v Beli hiši je lahko hud političen problem, zato je detektiv, ki primer raziskuje, v smrtni nevarnosti, saj ne ve, do kod segajo lovke tistih, ki imajo moč, obenem pa imajo tudi krvave roke... Film pač sledi trendu, ki je v produkciji zadnjega časa dovolj priljubljen — kriminal in zloraba politike in položajev v najvišjih oblastnih sferah.

14. 9., nedelja, ob 20.30:
SANJSKO MOŠTVO — amer. akcijski
DOUBLE TEAM
Režija: Tsui HARK
V gl. vl.: Jean Claude VanDAMME, Dennis RODMAN, Mickey ROURKE
Rodman in Van Damme sta res sanjski par, ki se v izvrstni koreografiji hongkoškega mojstra Harka spoprimeta z negativcem največjega kalibra — M. Rourkom. Za ljubitelje dobrih akcijskih prizorov in prepričljivih obračunavanj kot nalašč, pa tudi slavni košarkar Dennis Rodman s svojimi v vsakem prizoru drugače pobarvanimi lasmi skrbi za primerno razpoloženje....

20. 9., sobota, ob 18.00
21. 9., nedelja, ob 20.30:
BATMAN IN ROBIN — amer. strip film
Režija: Joel SCHUMACHER
V gl. vl.: George CLOONEY, Chris O'DONNELL, Arnold SCHWARZENEGGER, Uma THURMAN, Alicia SILVERSTONE
Že četrti Batman s prijatelji dela red v Gotham Cityju.

27. 9., sobota, ob 18.00
28. 9., nedelja, ob 20.30:
IZGUBLJENI SVET — amer. sf. akcija
THE LOST WORLD (JURASSIC PARK 2)
Režija: Steven SPIELBERG
V gl. vl.: Jeff GOLDBLUM, Julianne MOORE, Pete POSTLETHWAITE, Arliss HOWARD, Richard ATTENBOROUGH

Z Jurskim parkom so ljudje začeli razpravljati o vplivih človeka na naravo in o tem, kako jo hoče nadzorovati. »Če se odločiš, da boš nadzoroval naravo, si od tistega trenutka naprej v velikih težavah, ker je ne moreš«, pravi avtor romana Michael Crichton. »Lahko ustvariš ladjo, vendar ne moreš ustvariti oceana. Lahko ustvariš letalo, vendar ne moreš ustvariti zraka.« Razprava se nadaljuje v Izgubljenem svetu, in sicer v gozdu, v katerem je človekov poseg zelo viden. Živali niso karakterizirane kot zlobna bitja, ker niso. Toda ko človek poseže v njihovo okolje in njihova življenja, se lahko znajde v zelo nevarnih situacijah. Na bolj splošen način bi lahko rekli, da je film zgodba o preživetju.

Z NOVIMI FILMI V NOVO FILMSKO SEZONO:

16. 9., torek ob 20.30.: **PRED-PREMIERA**
TEORIJA ZAROTE — amer. triler
CONSPIRACY THEORY
Režija: Richard DONNER
V gl. vl.: Mel GIBSON, Julia ROBERTS, Patrick STEWART
Ko paranoičen newyorški taksist svojo stalno stranko — odvetnico — preseneti z novico, da je v smrtni nevarnosti, spozna, da gre tokrat zares...

23. 9., torek, ob 20.30: **PRED-PREMIERA**
PETI ELEMENT — amer.-francoski sf.
The FIFTH ELEMENT
Režija: Luc BESSON
V gl. vl.: Bruce WILLIS, Gary OLDMAN, Milla JOVOVICH, Ian HOLM
Bruce Willis je taksist, ki mora rešiti svet, nad katerega se zgrinja tema. Film, ki je odprl letošnji cannski filmski festival. Najdražji francoski film doslej — kar 90 milijonov zelenecv je stal.

30. 9., torek, ob 20.30: **PRED-PREMIERA**
CON AIR — amer. akcijski
Režija: Simon WEST
V gl. vl.: Nicolas CAGE, John CUSACK, John MALKOVICH, Steve BUSCEMI, Colm MEANEY
Con Air je ime letalu, ki prevaža zapornike. Doslej še nihče ni pobegnil z njega. Do...

Za morebitne spremembe programa se vnaprej opravičujemo — predvsem zaradi še ne povsem zagotovljenih predpremier.

Grafik in slikar Vinko Železnikar

GALERIJA 2 SKRBI ZA REDNE KULTURNE DOGODKE

Otvoritev razstave Vinka Železnikarja

V začetku julija je GALERIJA 2, na Stari cesti zopet popestrila kulturno poletno dogajanje na Vrhniki. 10. julija je bila namreč otvoritev razstave grafik in slik akademskega slikarja Vinka Železnikarja, ki živi in ustvarja v Mengšu. To je bil tudi prvi prikaz njegovega celotnega grafičnega ustvarjanja v zadnjem obdobju.

Vinko Železnikar se je rodil v Ljubljani leta 1954. Slikarstvo in grafiko je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani pri profesorju Andreju Jemcu in profesorju Janezu Berniku.

V letih od 1980 in 1988 se je ukvarjal s pedagoškim delom. Od leta 1988 pa deluje samostojno in se ukvarja z grafiko in slikarstvom.

Razstava v Galeriji 2 je odprta še sedaj in to do 30. septembra 1997.

Kot zanimivost naj povemo še to, da je ob začetku šolskega leta v osnovni šoli Ivana Cankarja na Vrhniki na ogled tudi njegova razstava slik akvarelov, ki zajema njegova originalna dela zadnjih treh let. Tudi ta razstava bo odprta do 30. septembra. Tako, da obe razstavi predstavljata kompletno umetniško ustvarjanje grafik in slikarja Vinka Železnikarja.

Na otvoritvi razstave je o delu akademskega slikarja spregovorila umetnostna zgodovinarica Polona Škodič, ki je med drugim poudarila:

»Ko govorimo o likovni ustvarjalnosti akademskega slikarja in grafika Vinka Železnikarja, govorimo lahko o izjemno bogatem in vsebinsko obsežnem

opusu, kjer kot najmočnejša in izrazita plast izstopa grafika. Na tem področju izražanja je dosegel osupljive in do potankosti izmojstrene dosežke, ki so plod dolgoletnega in vztrajnega raziskovalnega dela. Izhajal je iz starih, že pozabljenih grafičnih, tehničnih postopkov, te pa kontinuirano razvijal in nadgrajeval v povsem sodobno usmerjenem izrazu. Svoje avtentično, individualno in inovativno raziskovanje je začel intenzivneje uresničevati pred približno desetimi leti in večjih grafičnih ciklusih, kjer je na podlagi starih izkušenj (tudi z lastno izkušnjo na področju stekla) začel sočasno vnašati neznane in nove razsežnosti. To povsem disciplinirano in kontrolirano izvedensko ravnanje »z grafikom«, ki ga je umetnik utemeljil sam, je is-

V aprilu je bila otvoritev razstave računalniških grafik Marka Butine; od leve Bojan Novak, akademski slikar Marko Butina, kulturni program sta izvedla brata Kranjc, o avtorju pa je spregovorila umetnostna zgodovinarica Polona Škodič.

kanje ravnotežja med tehničnimi možnostmi in končnimi vsebinami.

Pričujočo razstavo novejših grafičnih del in akvarelov bi lahko razdelili nekako v tri sklope in je zanimiva sinteza avtorjevih izčiščenih teženj, posledica njegovega razvoja in razmišljanja v smeri raziskovanja problematike odnosa med realnim in fiktivnim.

Grafična ustvarjalnost Vinka Železnikarja je gotovo dragocen prispevek in aktualen delež v razvoju sodobne slovenske likovne umetnosti. V vsesplošno poglobljenem prizadevanju in resnem odnosu, ki ga je izrazil na vseh ravneh, gotovo izstopa njegova silna raziskovalna vnaša, kvaliteta del in prepričljiv korak v prihodnost.

Da Galerija 2 na Vrhniki in njen lastnik Bojan Novak resnično skrbijo za zanimive razstave, priča tudi razstava v mesecu aprilu, ko je razstavljal svoja dela Marko Butina in to zanimive računalniške grafike.

Vseotvorne razstave pa spremljajo tudi kratki kulturni programi, ki še bolj popestrijo resnično zanimiva kulturna dogajanja na Vrhniki.

V razgovoru z lastnikom Galerije 2 smo izvedeli, da pripravlja še zanimive razstave, ki naj bi bile tudi prve in edine v Sloveniji. Zato bomo o teh izrednih kulturnih dogodkih še pisali ter jih vnaprej napovedovali.

S.S.

Karaoke na Vrhniki

V športnem parku na Vrhniki je bilo v soboto, 30. avgusta, pevsko tekmovanje, znano kot karaoke. Karaoke so na Vrhniki gotovo eden največjih kulturnih dogodkov zadnjem letu, saj se je zbralo kar okoli 1500 ljudi, kar pa je tudi povprečno število obiskovalcev na karakolah.

Zabava se je uradno začela ob 20.30, končala pa ob 11.10, ko je še zadnji zmagovalac prejel nagrado. Mnogo radovednežev se je zbralo že mnogo prej in opazovalo ekipo RTV Slovenije, ki je postavljala običajno sceno, reflektorje in podobno. Na avdicijo, ki je bila v sredo, 27. avgusta, je prišlo malo navdušencev, od katerih je po selekciji ostalo okoli 20 tekmovalcev. Snemalna ekipa RTV Slovenije je snemala celotne karaoke, vendar jih je razdelila na dva dela. Prvi del bo na sporedu 10. septembra, drugi pa 17. septembra, in sicer na 2. programu RTV Slovenija ob 18.30. V vsakem delu so se pomerili najprej otroci v otroških karakolah, nato pa še ostali v odraslih karakolah. V prvem delu je med otroci zmagala Polona Jager s pesmijo Nisem važna, v odraslih karakolah pa je bil najboljši Dejan Marinič, ki je zapel Jaz te nimam rad. V drugem delu si je prvo mesto prislužila Tanja Klemenčič s pesmijo Naš kuža, med odraslimi pa Bojana Bogdan s pesmijo Iščem te. Polona in Tanja sta za prvo mesto dobi-

li toliko čokolade, kolikor sta sami težki. Dejan ter Bojana pa sta prejela darilo podjetja Big Star.

Poleg tekmovalcev so zapeli tudi glasbeni gosti. V prvem delu je to bila skupina Victory, ki jim je sledila Tinkara Kovač, v drugem delu pa so prepevali Sound Attack ter skupina 12. nasprotje. Na karakolah so seveda predstavili tudi razglednico Vrhnike, za katero je poskrbel Blaž Zupanek.

Za karaoke je poskrbela izvedbena ekipa RTV Slovenije, ki šteje okoli 30 ljudi. Med njimi je 5 snemalcev, okoli 15 redarjev, dve maskerki ter ostali, ki skrbijo za sceno, reflektorje, ozvočenje ter video steno. Karaoke sta, kakor vedno, vodila Alice Camara in Davor Božič, za celotno organizacijo pa je skrbela Tanja Kovačič z oddelka za dopolnilni program na RTV Slovenija.

Na karakolah se je poleg glasbe dalo dobiti še kaj drugega, saj je v športnem parku stalo kar nekaj stojnic. Za žejne so bile na voljo različne pijače, med katerimi je prednjačilo pivo, lačni pa so si lahko priskrbeli kokice ali sladkorno peno. Prodajali so tudi balone, napolnjene s helijem. Naslednji kraj, kjer bodo gostovali karaoke, je Višnja gora, na Vrhniki pa jih bomo lahko spet slišali prihodnje leto.

Gregor Logar

PEDIKURA tel. 752 530

Novosti v Cankarjevi knjižnici - poletje '97

1 FILOZOFIJA - PSIHLOGIJA
Barrett, D.V.: Runa
Barrett, D.V.: Vedeževanje z dlani
Peruš, M.: Vsenavzočnost zavesti
Trstenjak, A.: Filozofski spisi I
Trstenjak, A.: Zgodovina filozofije

3 DRUŽBENE VEDE
Dobila vas in okolica
Košir, B.: Zakonsko pravo cerkve
Luckmann, F.: Nevidna religija
Žerdin, A.H.: Generali brez kape

5 PRIRODOSLOVNE VEDE
Konstrup, S.: Darwinovi poskusi in druge zgodbe
Weiss, C.: Na morju
Weiss, C.: V gorah

6 UPORABNE VEDE
Geffroy, E.K.: Kupec - nepotrebno zlo
Geffroy, E.K.: Tako se uspešno prodaja avtomobile
Gruner, A.: Jedi na žaru
Malovrh, M.: Psihologija v trgovinah
Montignac, M.: Jem, torej hujšam
Pagon, M.: Modri internet
Reja, M.: Briška kuhinja
Šuler, A.: Adobe Photoshop 4
Tracy, B.: Vrhunske prodajne strategije
Učili smo se živeti drugače
Vrtnarska enciklopedija rastlin in cvetlic

7 UMETNOST - RAZVEDRILO - ŠPORT
Bergant: življenje in delo
Degas: življenje in delo
Ganguin: življenje in delo
Ivana Kobila: življenje in delo
Jahel, R.: Moderni športni karate
Jakič, I.: Vsi slovenski gradovi
Krečič, P.: Jože Plečnik, Ciboriji, monštrance in zakramentariji
Lautrec: življenje in delo
Matija Jama: življenje in delo
Tomčev zbornik
Ušaj, A.: Kratak pregled osnov športnega treniranja
Zagorac, M.: Aerobika
Žitko, S.: Po sledeh časa

8 KNJIŽEVNOST - JEZIKOSLOVJE
DE Man, P.: Slepota in uvid
Dekleva, M.: Gnezda in katedrale
Italijanski popotnik
Juvan, M.: Domači Parnas v narokovajih
Muster-Cenčur, N.: Nemščina za poslovno uspešne
Neuhaus, K.: Angleščina za poslov-

no uspešne
Pirjevec, M.: Dvoje izvirov slovenske književnosti
Snoj, M.: Slovenski etimološki slovar

82 LEPOSLOVJE ZA ODRASLE
Antologija angleške poezije
Barnes, J.: Prerekanja
Bavčar, E.: Absolutni voajer
Christie, A.: Vija vaja ven
Clark, M.H.: Rada pleše, rada ima glasbo
Eloy Martinez, T.: Evita
Gaarder, J.: Zofijin svet
Goll, E.: V trpki deželi človeka
Jovanović, D.: Balkanska trilogija
Lawrence, D.H.: Ženska je odjezdila
Maver, M.: Bog živi vse barabe
Michnik, A.: Skušnjavec našega časa
Mihelič, T.: Andi
Miklavčič, F.: Edvard Kocbek, mislec in videc
Pahor, B.: V vodoravni legi
Perčič, T.: Harmagedon
Pessoa, F.: Zadnja čarovnja
Porle, S.: Črni angel, varuh moj
Rupel, A.: Iskre in iskrice
Škamperle, J.: Kraljeva hči
Theroux, P.: Veliki železniški bazar
Vidali, R.: Lepi moj domček
Vodnik, V.: Zadovolne Krajnc
Vrata brez vrat
Vurnik, F.: Življenje kot eksperiment

82 MLADINSKO LEPOSLOVJE
Atkinson, E.: Zvesti Bobi
Barklem, J.: Marjetkini otročki
Barklem, J.: Morska dogodivščina
Barklem, J.: Skrivno stopnišče
Barklem, J.: Visoko hribovje
Brown, A.: Mala postovka
Coolidge, S.: Katy
Čater, D.: Kralj Matjaž
Čater, D.: Veronika Deseniška
Glen, M.: Suzana, polnočna punčka
Heichen, W.: Beli bogovi prihajajo
Hook, J.: Čuk Oton
Hook, J.: Jazbec Jan
Hook, J.: Lisica Liza
Hook, J.: Veverica Varja
Jung, R.: Skrivno znanje pingvinov
Makarovič, S.: Maček Mačkursson
Rainer, M.: Ptičji festival
Rode, J.: Argonavtki
Škrinjar, P.: Klapa Joka Koprive
Wallace, J.: Počitnice male fizičnice

CABARET VEČER

PARAMIX

GOSTJE VEČERA:

JURIJ SOVČER

META MALUK

silvo teršek

neca falk

LADO LESKOVAR

VLJUDNO VABLIJENI

GUINNESS

NEDELJA
14.9.97

leskovec
VRHNIKA

STARA CESTA 23, VRHNIKA, TEL.: 755 235

Srečanje v Cankarjevem lazcu

21. junija ob 18. uri je bilo v Cankarjevem lazcu na Sv. Trojici že 4. srečanje prijateljev Cankarjeve knjižnice.

Ob 95-letnici izida Cankarjeve drame Kralj na Betajnovi in romana Na klancu ter ob 90-letnici izida Aleša iz Razora, Hlapca Jerneja in Krpanove kobile je tudi letos umetniško prebral odlomke iz teh del naš

vsakoletni gost, dramski igralec, g. Pavle Rabnohrib. Za glasbeno popestritev sta poskrbela violinista gpd. Mojca Oblak in g. Bogdan Lorber.

Po končanem kulturnem delu srečanja se je več kot sto obiskovalcev še dolgo v večer veselilo v prijetnem kramljanju in v prepevanju ob tradicionalni pogostitvi s češnjami, Žitovimi štruklji in Adamičevimi piškoti ter s pristno Anžetovo kapljico.

Gostom, pokroviteljem in vsem, ki ste srečanje omogočili ali ga kakor koli popestrili ter vsem udeležencem, se knjižničarke najlepše zahvaljujemo. Nasvidenje prihodnje leto ob istem času na istem kraju!

NA SVOJ RAČUN SO PRIŠLI TAKO ZAPLANSKI VIKENDAŠI KOT TUDI OSTALI Vikendaška noč

Ob gasilskem domu v Zaplani je bila v soboto, 23. avgusta, Vikendaška noč. To je poleg gasilske veselice v Zaplani največji družabni dogodek. Ime Vikendaška noč je bilo izbrano zaradi dejstva, da je krajevna skupnost Zaplana pretežno sestavljena iz samih vikendov. Seveda pa veselica ni bila samo za vikendaše, temveč je lahko prišel vsakdo. Vstopnine niso pobirali, lahko pa ste kaj odrinili za prostovoljne prispevke.

Vikendaško noč je organiziralo Prostovoljno gasilsko društvo Zaplana, ki to tradicionalno vsakoletno veselico prireja že 23 let. V vsej organizaciji je bilo koli 30 gasilk in gasilcev, ki so delali kot natakarike, kuharji, redarji... Hrana je dobavila Kmetijska zadruga Vrhnika, pripravljali pa so jo gasilci sami, saj so trije med njimi že izurjeni v tem poslu. Natakarike so raznašale pivo, oranžado, kokakolo ter domače vino, kuharji pa so pripravljali piščančja nabadala, pivske klobase ter čevapčiče. Za razvedrilo in napetost so gasilci organizirali slepo tarčo. Slepa tarča je pravzaprav čisto klasična tarča s koncentričnimi krogi, le da so ti krogi narisani nekje na kartonasti podlagi, ki je merila približno 70x70 cm. To podlago so nato prekrili s papirjem in s tem skrili lokacijo tarče. Ljudje na veselici so v tarčo metali pikado, vsak vboj pa se je zaznamoval z oštevilčenim žebličkom, katerega številko si je shranil metalec. Okoli 23. ure so

vrhnji papir odstranili, razkrili pravo lego tarče in nagradili tisti žebliček, ki je bil najbližje centru. Glavna nagrada je bil pršut, za tolažilne nagrade pa je bilo pet butelj vina. Za vsak met je bilo treba odšteti 250 SIT. Ves dobiček od veselice bo šel za obnovo Gasilskega doma Zaplana ter za nakup gasilske opreme. V ta namen so tudi vsi gasilci, ki so sodelovali na Vikendaški noči, delali prostovoljno. Glavni sponzor za Vikendaško noč je bila Kmetijska zadruga Vrhnika, v marsičem pa so se morali gasilci zanesti na svojo iznajdljivost in sposobnost.

Prostora je bilo za 800 ljudi, še 200 stolov in miz pa je čakalo v rezervi, če bi slučajno zmanjkalo prostora. Veselica se je odvijala pod nadzorom Pavla Bizjana, predsednika Prostovoljnega gasilskega društva Zaplana, za dobro voljo pa je poskrbel ansambel Melos. Veselica se je zaradi polurne zamude začela ob 17.30, uradno pa naj bi se končala ob 1.30, vendar pa je dež prisilil veseleči se narod k odhodu že ob 23. uri.

Gregor Logar

Tudi to je Vrhnika

Na obrobju Vrhnike za vrhniško »trafo« postajo še vedno stoji nezasuta mlakuža ali »bajer«, v katerega se steka kanalizacija večjega števila hiš. Pred mesecem dni so kanale očistili in tudi delno očistili eno stran

bajerja, ki pa je pokazal vso svojo umazanijo in razne odpadne predmete. Možno je, da se bo po večletnih obljubah to pričelo sanirati ali pa bo ostalo na obrobju mesta še eno črno odlagališče. Bližnji kraji so zelo nezadovoljni, saj je prav tu večkrat leglo smradu, različnih živali in navsezadnje stičišče vod iz bližnjih kanalov.

S.S.

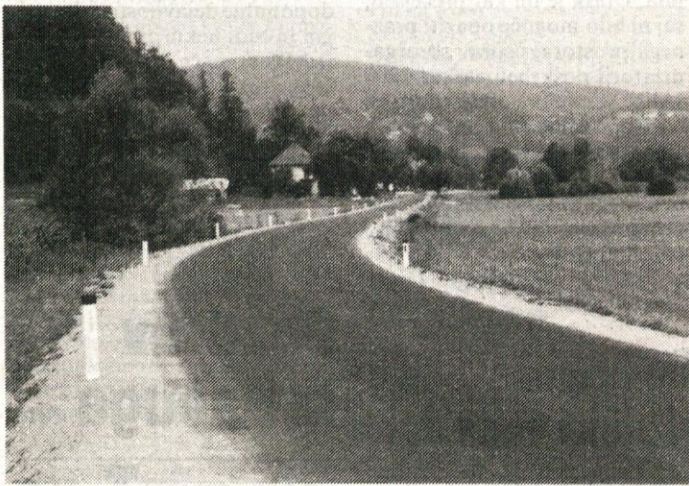

Nov asfalt na delu ceste proti Horjulu

Del regionalne ceste med Vrhniko in Horjulom je dobil novo asfaltno podlago. Na odseku ceste od gostilne POVŽ pri Stari Vrhniki in do križišča pri Podčelu je Cestno podjetje Ljubljana uredilo popolnoma novo dvoslojno asfaltno prevleko. Tako je ta odsek dobil popolnoma nov videz in promet na tem delu

bo postal varnejši. Urejene so tudi že bankine. Investitor pa je bila Republiška direkcija za državne ceste. Tako bo sedaj umirjena marsikatera vroča kri pri krajanih Podlipe in Ligojne, saj je bil ta del ceste resnično v najslabšem stanju v naši občini.

S.S.

Tržaška 3, Vrhnika, tel.: 061/752-714

Odprto:
vsak dan od 8. do 12. in od 14. do 18. ure
sobota od 8. do 12. ure

Vrhnikiški prvošolci

Prvi dan šole se je na pot odpravilo tudi 155 prvošolčkov. Osnovna šola Ivana Cankarja je za njih pripravila sprejem v mali dvorani Cankarjevega doma. Tu jih je pozdravil pomočnik ravnatelja Vinko Bizjak. Že nekoliko starejši učenci pa so jim pripravili lutkovno igrico. Nato so skupaj z razredničarkami in starši odšli v svojo šolo. Seveda so ob poti spoznavali in se srečevali s pravo prometno situacijo. Razredničarke so jih odpeljale v razrede, starši pa so imeli prvi roditeljski sestanek. 155 prvošolčkov je razdeljeno v šest razredov in bodo hodili v šolo en teden popoldan, drugi teden pa dopoldan.

Tako prvi led je bil prebit in prvošolčki so se prvič spopadli z realnim življenjem. Prvi dnevi bodo prav gotovo še negotovi in boječi, vendar življenje teče dalje in pravo učenje se bo postopoma pričelo. Ob tem pa seveda ne smemo pozabiti, da prav ti otroci prvič stopajo samostojno v življenje in tudi prvič na svojo šolsko pot. Poskrbimo vsi, da to ta le najbolj varna, da bo naš učenec zdrav in vesel prišel v šolo in iz šole.

S.S.

Ivan Malavašič:

VSAK DAN ČAKAM

*Na vozičku dan za dnevom
v Domu sključena sedim,
prav ničesar več ne morem,
tiho vdano le trpim.
Vsak dan čakam, vsak dan upam,
da kdo mojih prišel bo,
daroval besedo toplo,
nežno stisnil mi roko.*

*Saj ničesar mi ne manjka,
zvesto zame tu skrbje;
če le morejo, prav radi
spolnijo mi vse želje.
Tu zabave nam ne manjka,
pesmi, smeh odmevajo;
trnja iz srca globine —
vzeti mi ne morejo.*

*Kadar spomnim se na svoje,
v srcu bol se prebudi,
mного zanje sem storila —
mar vse to nič vredno ni?!
Oh, saj ne zahtevam mnogo,
skromne moje so želje;
cvet hvaležnosti pomiril
moje staro bi srce!*

*Vsak dan čakam, vsak dan upam,
morda tisti prišel bo,
ki nekoč, kot jaz, bo tukaj —
in spoznal hvaležnost bo!*

Kulturno-prireditveni center
in okrepčevalnica

PAUZA

Skozi Drenov Grič po novem asfaltu

Končno so tudi kraji Drenovega griča - Lesno brdo doživeli novo preplastitev magistralne ceste M-10, ki gre skozi njihovo naselje. Popolnoma novo asfaltno prevleko je dobil del ceste od gostilne Kavčič pa do nadvoza čez bivšo železniško progo. Gotovo bo urejeno tudi nevarno križišče pri Gostilni Kavčič, kar bo za vse kraje najbolj varno. Izpeljati pa bo potrebno še talno signalizacijo celotnega cestišča. Izvajalec del Cestno podjetje Ljubljana pa prav v tem času zaključuje še zadnji nevarni del magistralke M-10 na Logu, kjer bo del ceste pri odcepu za Bevke prav tako dobil novo asfaltno prevleko.

S.S.

TUDI RIBIČI SO
PRIREDILI VESELICOVeseli večer
v Sinji Gorici

Ob ribiškem domu Vrhnikarja v Sinji Gorici je tudi letos 9. avgusta potekala ribiška veselica. Kot vedno je zanjo poskrbela Ribiška družina Vrhnikarja, ki organizira ribiške veselice že več kot 40 let, in to vedno drugo soboto v avgustu.

Za veselje vdušje so poskrbeli godci iz ansambla Štirje kovači, za nemoten potek veselice pa več kot 50 ribičev pod nadzorstvom Slavka Česna. Za lačne želodce je skrbelo deset kuharic in kuharjev, za žejne pa štirinajst natakarič. Kuharice in kuharji so v večini člani Ribiške družine Vrhnikarja, med natakaričami pa se lahko le polovica pohvali s članstvom. Na jedilnem listu ribiške veselice so bile seveda ribe, in sicer postavi, poleg njih pa so stregli še z ocvrtimi lignji ter mletim mesom na žaru. Postrvi niso bile vrhniške, temveč so jih pripeljali iz Ajdovščine, razlog za to pa je že tako veliko pomanjkanje ustreznih rib tudi v okoliških ribogojnicah.

Na veselici so poskrbeli tudi za srečelov. Dobiček s celotne veselice pa bodo porabili za nabavo avtohtonih rib, ki jih bodo vložili (izpustili) v gojitvene in druge vrhniške vode. Ribiška družina Vrhnikarja nas opominja, da so taka vlaganja nujna, ker bi brez njih v naših vodah težko zasledili sulca, postvr, lipana, ščuko, podust idr. Vrhniški ribiči z zadovoljstvom ugotavljajo, da so doslej uspeli ohraniti vse našete vrste rib v vodah, s katerimi upravlja Ribiška družina Vrhnikarja. Vendar pa so vrste ohranjene le simbolno, saj potrebne količine posameznih vrst niso in še dolgo časa ne bodo dosežene. Glavni razlog temu je gotovo onesnaženost naših voda, precej pa pove tudi podatek, da imajo vrhniške ribe le 10= plodnih iker. Ob vsem tem je tudi razumljivo, da so se vsi ribiči, ki so sodelovali na veselici, odpovedali kakršnim koli plačam za svoje delo.

Veselica se je začela že ob 17. uri in končala ob 3. uri zjutraj, dobra volja pa ni nikoli presahnila. Obisk je bil kar precejšen, saj ni bilo mogoče opaziti praznega prostora, čeprav so organizatorji poskrbeli za kar 1200 sedišč. O veliki obiskanosti je bilo moč soditi tudi po številnih avtomobilih. Veliko je bilo kranjskih in goriških registrskih tablic, nekaj mariborskih in slovenjgraških, nekaj italijanskih, pa celo nemške.

Gregor Logar

Po znani
ribiški veselici

Vsem udeležencem ribiške veselice se iskreno zahvaljujemo za obisk. Opravičujemo pa se za morebitne nevednosti, kot so: majhna riba, prazna srečka, malo daljša, vendar neprijetno čakanje na postrežbo in še dolgo pešačenje od Sinje Gorice do ribiškega doma. Verjemite, da se bomo trudili, da bi prve tri nevednosti čim bolj preprečili, zadnji, čolov to je pešačenju, pa se najlažje izognete sami s čim prejšnjim prihodom na veselilni prostor, kjer je za več kot 200 avtomobilov urejenega parkirnega prostora.

Zahvaljujemo se tudi vsem tistim ki ste nam kakor koli pomagali pri izvedbi veselice in še posebno tistim, ki ste srečelov obogatili s svojimi prispevki v obliki dobikov.

Še enkrat hvala vsem in navsilenje prihodnje leto drugo soboto v avgustu.

UPRAVNI ODBOR RD
VRHNIKA

Posestvo na Verdu

Podeželje
se predstavi

Občina Dobrova - Horjul - Polhov Gradec v sodelovanju z odborom za turizem pri KS Polhov Gradec, Kmetijsko svetovalno službo in Centrom za razvoj podeželja pripravljajo za petek 5. septembra v gradu v Polhovem Gradcu otvoritev razstave »Podeželje se predstavi«. Poleg tega bo tudi okrogla miza na temo: Razvoj podeželja. Razstava bo odprta v soboto 6. 9. in v nedeljo 7. 9. od 9h - 18h. Sicer pa bo del govedorejske razstave, ki bo v Polhovem Gradcu v soboto 6. 9. 1997.

Namen razstave je: predstaviti bogastvo občin: Dobrova - Horjul - Polhov Gradec, Borovnica, Brezovica, Ig, Logatec, Škofljica, Velike Lašče in Vrhnikarja, ki imajo kaj pokazati druga drugi in svojim obiskovalcem.

Povezati prizadevanja Kmetijske svetovalne službe in turističnih delavcev za čimvečjo prepoznavnost omenjenega območja in s tem prispevati k ohranjanju njegove identitete oživitvi življenja v podeželju (vzbuditi željo po življenju na podeželju, nakazati možnosti za preživetje oziroma dodaten vir zaslužka, opozoriti na pomembnost kmetijstva, ki prispeva k negovanju kulturne krajine) predstaviti območje kot prijetno za bivanje in obisk naravnih in kulturnih znamenitosti.

Predstavili se bodo: občine dopolnilne dejavnosti na kmetijah in tudi nekmetijskih izdelki domače in umetne obrti šole z raziskovalnimi nalogami programi CRPOV etnološka zbirka predmetov in orodij (na Kalvariji) aktivni kmečki žena Kmetijska svetovalna služba Zavod za gozdove

Pozdrav
iz Pacuga

Dne 18.7.1997 so se iz Ljubljane odpeljali 4 avtobusi. Čeprav jim vreme ni bilo naklonjeno (deževno), se je na pot podalo 82 mladih turistov. Najmlajši so imeli 7, najstarejši pa 15 let. Seveda brez učiteljev ne gre; med njimi je bila navzoča tudi horjulska študentka Barbara. Namenjeni so bili v majhen morsk zaliv med Strunjanom in Fieso. Avtobusi so mladino pripeljali do ozke vijugaste poti, peš so nato prečkali do table z napisom Pacug. Za tem imenom se je skrival ču-

dovit razgled nad zalivom in morjem. Mladina se je posedla na tribuno pred igriščem, kjer je počakala nadaljnja navodila. Porazdelili so jih v skupine glede na starost in spol. Učitelji so jih odpeljali v lepo urejene hišice, kjer so poskrbeli za svoja oblačila. Ko je zadonel pacuški zvonec, so vsi odhiteli na kosilo v jedilnico. Natakariji so jim postregli z makaroni ter mesno omako. Pozneje jih je čakal še obvezni preizkus plavanja. Naslednje dni je bilo veselo in zanimivo. Dvakrat na dan so se kopali, na voljo pa so imeli tudi neobvezni tečaj jadrnanja. Hodili so po slovenski obali, prirejali razne športne igre in se obmetavali z vodnimi balončki. Priredili so plavalne štafete, atletsko tekmovalstvo ter družabne igre. Tudi plesa ali mavričnih zvokov ni manjkalo. Otroke je zabaval čarovnik, Pacug pa so obiskali tudi glasbeniki 12. nasprotje in Pokvarjen ritem, ki so se na koncu izkazali za same učitelje, pa vendar dobre pevce. Vsi so se zabavali ob vožnji z ladjo v Piran, nekateri pa so se bolj veselili ob priznanju za plavalce. Potrebovala bi več papirja in črnila, da bi lahko napisala vse, kar se je dogajalo v kratkih 10 dnevih. Zadnjega dne so se vsi novi prijatelji poslovili, v Ljubljani pa so jih že pričakali veseli starši.

Prihodnje leto se vidimo v Pacugu.

P. S. V Pacugu so se odpeljali tudi horjulski šolarji. Z dobrimi mnenji o letovišču so se 28.7.1997 vrnili domov.

Midva
sva žagarja

Živiva v žagi pri Močilniku. Vsak dan našagava veliko lesa. Zjutraj greva s sekirami v gozd. Zvečer prineseva veliko debel, katere naslednji dan sežagava v najini žagi. Imava tudi veliko konj za vlačenje hlobov. Vsak mesec svoj les odpeljeva na Vrhniko, kjer ga prodava. Z denarjem, ki ga zasluživa, pa nakupiva nove pripomočke. Nekaj ga tudi prihraniva za novo žago.

Včasih greva tudi v gostilno Marinčič. Včasih se ga tudi naprijeva. V prostem času se poleti kopava, pozimi pa smučava. Včasih svoj čoln namotvoriva z lesom in ga odpeljeva v Ljubljano. Za večerjo vsak dan naloviva ribe. Spečeva jih v krušni peči.

Poklic žagarja nama je zelo všeč.

Miha in Andrej

RAZISKOVALNI TABOR — VRHNIKA 1997

ARHITEKTURA, ETNOLOGIJA, UMETNOSTNA ZGODOVINA

Domačije v Verdu

Že tretje leto minevajo zadnji dnevi šolskega leta nekaterim učencem osnovne šole Ivana Cankarja drugače kot ostalim... Vsako jutro se zberejo v učilnici, opremljeni z računalnikom, katere mize se šibe pod težkimi kupi knjig, risarskega materiala in popisanih papirjev.

Po malici in kratkem posvetu se s kolesi zapode po Vrhniku in njeni okolici. Ustavijo se pri kakšni kašči, zapuščenem svinjaku, razpadajočem hlevu ali pa na dvorišču katere od prijaznih verjanskih domačij.

Letos so se nam pridružili tudi učenci dragomerške šole, zanimanje za tabor pa je bilo tolikšno, da so nastale prave čakalne liste. Dvajset učencev in tri mentorice, arhitektke Tatjana Oblak Milčinski, Polona Koce in Nataša Oblak pa se niso vdal niti slabemu vremenu. Popisali so, fotografirali in dokumentirali z risbo najprej dve kašči, Birtičevo v Mali Ligojni in Voljčevo na Storževnem griču, potem pa so se odpravili v Verd. Zanimale so jih tako naravne kot ustvarjene danosti kulturne krajine, umetnostni in zgodovinski razvoj prostora, arhitekturne značilnosti in etnografske posebnosti in sorodnosti bivališč in bivanja samega.

Kaj pomeni
kulturna
dediščina
ob koncu
tega tabora...

... TINI

Kulturna dediščina je nekaj, recimo — kakšna stavba, ki se je ohranila iz preteklosti. Ima dejanje iz raznih slogov.

Ohranjamo jo zato, ker je takih stvari malo. Ohranjamo jo tako, da jo sproti obnovljamo. V resničnosti direktorji ter bogataši, ki so jim take stvari v lasti, podirajo ter prenavljajo.

Kulturne dediščine smo videli v Mirkah, Verdu in Bistri.

Posestvo v Verdu bi obnovila, zraven bi naredila hotel za etnologe ter zgodovinarje, ki bi si lahko ogledovali posestvo ter ga preučili.

Tabor mi je razkril nov pogled na umetnost in risanje. Naučila sem se tudi bolje risati.

Tabor Vrhnikarja 1997 je torej za nami. Upamo lahko, da se bo zbiranje dragocene dokumentacije o kulturni dediščini vrhniškega prostora in tovrstno osveščanje osnovnošolcev nadaljevalo in da bosta vrhniška Zveza kulturnih organizacij in Osnovna šola Ivana Cankarja še kdaj pripravili podobno delovno srečanje.

TOM

Naučili so se uporabljati arhitekturo kot prostor in kot detajl, panoramski posnetek nase, presnemavati reliefne znake na portalih, čitati in razpoznavati urejenost in nastanek posameznih domačij. Na topografske kartone so popisovali sestavine domačij, namembnost posameznih stavb in način gradnje, opisali položaj domačije v naselju in značilne elemente ar-

hitekture; kako so oblikovane strehe, kakšna kritina je na njih, kako so sorodni med seboj fasadni členi..., še posebej pa so analizirali vrata in portale.

Zbrano gradivo je razstavljeno v Kašči v Verdu, preko poletja pa bo, kakor še prejšnja leta, izdelan tudi spretni katalog. V njem bodo objavljeni tudi domišljijiski spisi, ki so jih učenci spisali v času tabora.

Običaji in vraže pri nas

Na pepelnico je poseben običaj vlečenje ploha. Dekleta, ki se v predpustu niso omožila, bi morala vleči na ta dan za kazen ploha. O tem poročajo Valvasor, ki piše, da so morala dekleta, ki so se približevala tridesetim, pa niso bila oddana, fantom na vasi nekaj plačati ali vleči ploha. Na Koroškem je bil ploh težak olupljen hlobo, na katerega je bila pritrjena slamnata lutka. Fantje so dekleta priganjali z biči, če niso pridno vlekle.

Nazadnje so plohe prodali na dražbi, lutko vrgli v vaški vodnjak, kupnino pa zapili na naslednjem plesu.

Nekoč splošno razširjena šega, ki tudi dandanes še ni povsem zamrla, je bilo voščjenje godu. Prijatelji in znanci so prišli voščiti že zvečer pred godovnim dnem. Z različnimi godali, verigami, zvončki, pokrovcami so prav potihoma prišli pred hišo in na dano znamenje zagnali strašen trušč, ki so ga navadno trikrat ponovili. Ko so končali, je slavljenec odprl vrata ali pa jih je odprl kdo od voščilcev. Nekoč je potem slavljenec povedal pesem ali pa mu je lepo voščil. Voščilci so spet zaropotali, slavljenec se je zahvalil in jih povabil v hišo, kjer jih je pogostil. Godove so na splošno bolj praznovali v katoliških krajih. Navade z godovanjem so povsod podobne, čeprav je tudi veliko lokalnih posebnosti.

Kako pomembna prelomnica je bil kresni dan, dokazuje vera, da je bilo v kresni noči vedeže-

vanje prav tako uspešno kot na večer starega leta. Tako so, na primer, dekleta vlivala svinco v mrzlo vodo in iz njega prerokovala. Medtem so morala posodo držati na glavi.

Na Gorenjskem in Koroškem je bilo razširjeno vedeževanje z žitnimi klasi. Na kresni večer je dekle povežalo ječmenov, ržen in pšenični klas in vse tri dalo pod blazino. Zjutraj je segla podnjo in enega potegnila ven. Če je bil ječmenov, se je omožila na »kajžo«, če je bil ržen ali pšenični, pa na kmetijo. Nenavadno je bilo vedeževanje z repo na Koroškem, ki so jo metali na drevo. Če je ostala na drevesu, je pomenilo srečo, če je padla na tla, pa nesrečo.

Še vedno so se ohranile nekatere vraže: srečo prinaša štiripezresna detelja, konjska podkev, razbit kozarec ali krožnik, nesrečo pa prinaša, če ti črna mačka prekrži pot, če zjutraj vstaneš na levo nogo, petek 13. in števil 13. Če stojiš v zaprtem prostoru pod dežnikom ali če razbiješ ogledalo, boš doživel sedem let nesreče. Nesrečo prinaša tudi, če ti pot prekrži črna mačka. V takem primeru moraš stopiti tri korake nazaj in pljuniti čez levo ramo ali pa mački odsekati rep in ga čez levo ramo vreči nazaj za sedemnajst kometov. Srečo pa prinaša, če vidiš dimnikarja. V tem primeru se moraš prijeti za gumb in si nekaj zaželeti.

Tadeja Peteh, 7. d

HČERKI

*Življenje moje si mi popestrila,
ko pod srčkom sem te začutila
in ko sem v pleničke bele te povila,
čarobnost tvojih očkov sem odkrila.*

*Tvoje očke so kot lučka, ki naj sveti mi vsak dan,
tvoj srček je kot sončni žarek, ki ogreje mojo dlan.
Nasmeh iz tvojih ust moj dan popestri
in s tem seveda se mi tudi duša obogati.*

*Naj ta lučka ti vedno sveti iz oči,
naj ljubezen iz tvojega srca žari.
Naj tvoj smeh vse temne misli razprši
in po svetu osrečuje naj ljudi.*

Rona

AVTOTRADE d.o.o.

Sinja gorica 11, VRHNIKA, tel.:061/755-199, 751-346

ZASTOPSTVO ZA PRODAJO IN SERVIS VOZIL

FIAT

LANCIA

- UGODNA POSOJILA
- MENJAMO STARO ZA NOVO

OBIŠČITE NAS!!

Kaj pa triglavke?

Jutro, 29.7.1997, pred Mantovo 14 triglavk in 4 triglavci. Tečejo zadnje priprave; v nahrbtnike damo še palerine in dežnike, ker dan ne obeta preveč lepega vremena. Obležemo paradne majice, ki so letos zelene, krasi jih šopek planinskega cvetja, zadaj pa napis: JEZER-SKO-MOJSTRANA. To je tretji del Slovenske planinske transverzale, ki jo bomo prehodili letos.

Po lanskem zelo napornem delu prek Kamniških Alp, ko smo ves čas nosile s seboj tudi nahrbtnike, nam je letos s tem prizanešeno. Spremljal nas bo Janez s kombijem in nam vozil dodatno opremo, jedajo in pijačo. Kako ostane pijača pet dni hladna in osvežujoča, ve le on. Morda vam bo izdal skrivnost, če ga boste vprašali. Prijeljal je lep avtobus in čisto nov. Hitro poskačemo vanj, v eni uri in pol smo že v Bašlju, kjer se začne naša pot. Pojemo krofe, vzamemo palice, letos jih imamo kar vse, in že se med hišami pomikamo proti Planinskemu domu na Kališču. Po treh urah nam uspe doseči prvi cilj. Vreme je bolj klavarno, zato ne počivamo predolgo, čaka nas vzpon na 2132 m visoki Storžič. Pod vrhom nam pride nasproti spremljevalec Janez. V roki nosi pijačo, pod nogami pa se mu mota bokser, za katerega vsi mislimo, da je njegov. Čudno pa se nam zdi, da ne pozna njegovega imena. Končno nam pove zgodbo o psu, ki je dokaj nenavadna. Ko si je šel ogledat, do kje nam bo naslednji dan peljal nahrbtnike proti Dobrči, je opazil, da mu v hitrem teku sledi pes. Ko je ustavil kombi, je bokser skočil vanj in od takrat naprej se ni več ločil od njega. Po Žrelu ga je spremljal prav na vrh Storžiča, kot da sta še stara prijatelja. Tako se je naša skupina povečala za novega člana. Spremljal nas je čez Škarjeve peči do Doma pod Storžičem. Prespal je v kombiju, ker je ponoči deževalo.

Minil je prvi dan. Bogdan je z nami zadovoljen, Jože in Jele kar tekmuje, kdo bo razdelil novejšo šalo. Druga za drugo kmalu omagamo, razen treh, ki se jim zahoče lubenice. Prav po medicinsko jo navrtajo in izdolbejo kar dobršer del. Zelo je sladka, le kako bo drugi dan? Kaj bo rekel Jele, kajti njemu je bila zaupana.

Zbudilo nas je lepo jutro. Skozi okno je bil lep pogled na obsijani Triglav. Po jutranjih žgancih in mleku si oprtamo nahrbtnike, ki so prav prijetno lahki, se poslovimo od Janeza in psa in že mešamo blato proti Mali Poljani. Kmalu zapustimo blatno gozdno pot in nadaljujemo po mehkem gozdnem terenu. V eni uri smo na Mali Poljani na višini 1325 m. Do Tolste Vrhna nas čaka še slabih 400 m nadmorske višine, ki jo premagamo v dobri uri. Za trud smo nagrajene s prelepim pogledom na vso Gorenjsko, z mnogimi vasm, cestami in polji, ki se menjavajo s temnimi pasovi gozdov. Do Kriške gore se nato spuščamo po travnatem pobočju, med nizkimi borovci in ruševjem. Prišpemo v eni uri. Ker nas čaka spust v Tržič, si privoščimo malo daljši počitek. V mesto pridemo točno ob 14. uri. Ljudje hitijo iz služb, mi pa k našemu Janezu in kombiju, da se odjezamo. Ker je zelo, zelo vroče, sklenemo, da se bomo malo peljali proti Dobrči. Polovica se nas nagnete med nahrbtnike, že premagujemo kilometre asfaltne poti, ki nam bi gotovo navrgla nekaj žuljev, če bi jo pešali. Ko nas Janez odloži, si pripravimo obilen prigrizek. Pripravila nam ga je triglavka Mici, ki je letos praznovala abrahama, zaradi zdravstvenih težav pa se nam ni mogla pridružiti. Med čakanjem na

drugo polovico si pripravimo nahrbtnike za dva dni, kajti naslednji dan bomo brez spremstva. Kmalu zaslišimo znan ropot in že so tu. V eni uri smo vsi pripravljeni za odhod do Koče na Dobrči. Nismo navajeni na tako težke nahrbtnike. Kljub temu vzamemo s seboj tudi harmoniko in seveda lubenico. Prvi so že grizli kolena proti vrhu, ko se nekateri nikakor niso mogli odpraviti. Tedaj pa se pojavi traktor s »hlevčkom«. »Na vrh grem po bolno kravo s teličkom. Ali greste z mano, bom lažje vozil?!« Še preden je končal, smo prisledli. »Če bom imel s kravo in teličkom tako malo dela, bom lahko prišel v kočjo na en pir,« je še dodal. Vožnja ni bila ravno udobna. Pogled na naše glave, ki so kukale ven, izginjale in se zopet prikazovale, je moral biti prav zabaven. Med tem je skupina, ki je nosila lubenico, ugotovila, da bo lažje nositi, če pojedjo še tisto, kar je v njej. Tako so tudi storili. Lahko si predstavljate Jeleta, ko je zarezal v lubenico, da bi jo pravično razdelil, pa se je razkrila le njena praznina. Ob smehu nam je skoraj zmanjkalo časa, da napasemo oči s prelepim razgledom po blejski pokrajini.

Tretji dan: iz prijetnega spanja nas zbudi Jeletova budnica. Zajtrk je obilen. Narezali smo Mickino salamo in potico. Želimo ji še veliko veselih vzponov na prelope vrhe. Težko se ločimo od Janeza in psa. Preden krenemo, bi Jele rad še skočil s padalom, pa ga prepričamo, da je na Begunjski lepše kot v dolini.

Ob 10. uri smo na Prevalu. Že od daleč nam mahajo mama Nežka, Karin, Katarina in Zoran. Danes je Božin Marjan star 50 let. Poslal je borovničevca, da mu nazdravimo. Na mizi nas čaka tudi lubenica, pa je Jele noče razrezati, ker ima slabe izkušnje. Prehitro mine čas počitka. Mahnemo jo proti Roblekovem domu. Nekateri se med potjo tudi okopajo. Med srebanjem okusne juhe mislimo na Begunjsčico, ki nas čaka, da zlezemo na njen vrh. V lepem vremenu si z vrha ogledujemo prehojeno pot. Še posnetek za spomin in že imamo pred sabo naslednji cilj: Planinski dom na Zelenici.

Prijazen oskrbnik nam prišepne, da se lahko stuširamo. Do večera se vreme skisa, začne deževati. Slabo bo tudi naslednji dan. Bogdan razmišlja o spremembi načrta. Končna odločitev bo znana jutraj. Žal se je napoved uresničila. Vzpon na Stol odpade, pot nadaljujemo mimo Tinčkovega doma čez Zabrško planino do Valvazorjevega doma. Tam si poleg dobrot iz nahrbtnika privoščimo tudi zeleno solato. Po enournem počitku hitimo, da bi pred nevihto prišli do Doma na Pristavi. Tam nas bo zopet čakal Janez s kombijem. Pa ni bil le Janez. Tudi triglavki Mica in Silva sta prišli z njim. Zopet bo veselo, pa tudi dobro, kajti Mickine dobrote ne poznajo meja. Presenetila nas je s skutino torto. Med večerjo zaropota po šipah toča. Vsi hvalimo Bogdana zaradi njegove odločitve da Stol izpustimo.

Večer postaja vedno bolj zanimiv. Jože nam zapoje pesem o Golici, jemo gobovo enolončnico in Metine piškote, Jele pa neke najde veliko torto z napisom: MARJAN 50 LET. Vsi pogledujemo k vratom, kdaj se bo prikazal slavljenec, pa ga ni bilo, pa tudi torte nismo pojedli, ker je bila lesena in lepo pobarvana. Dobili jo je oskrbnik za svoj praznik. Ob petju, plesu in smehu je mineval večer. Ko se spravljamo spat, nam misli uhajajo na jutrišnji, zadnji dan pohoda.

Budnica nas prebudi v lepo jutro. Čaka nas Golica. Škoda, da v tem

času ne cveto narcise. Pri vzpenjanju po travnatem pobočju tik ob avstrijski meji opazujemo leni tok reke Drave. Na vrhu je kot vedno veselo. Naredimo nekaj posnetkov, pojemo Metine piškote, nato pa še zadnji spust, ki nam ne povzroča nobenih težav, saj je za nami velik del uspešno premagane poti. Ob srečanju s kombijem in Janezom potešimo žejo, sezujemo planinske čevlje in oblečemo sveže majice. Vse je mimo, razvezali so se nam jeziki. Toliko imamo povedati druga drug, kot da ne bi bile pet dni skupaj. Štirinajst nas je šlo. Kako različno doživljamo gore. Eni je všeč pogled

z vrha v dolino, drugi pogled z doline na njen vrh, tretje hvalijo goro zato, ker jim pomaga globoko dihati, ko lezejo na njen vrh. Mene pa vedno najbolj očara droben cvet Zoisove zvončnice v skalni razpoki.

Enotne pa smo si v ugotovitvi: bilo je lepo! Hvala Bogdanu za varno hojo, Janez, pojavil si se vedno ob pravem času na pravem mestu, brez dvojca s krmarjem (Jože, Jele, Tone) pa sploh ne bi šlo. Želimo si, da prihodnje leto nadaljujemo v isti sestavi z dodatkom nekaterih triglavk, ki se nam letos niso mogle pridružiti.

Triglavka Mateja

VRHNIČANI NA KREDARICI IN TRIGLAVU

Kjer je Bog in so dobri ljudje

Na višini 2515 metrov je 11. in 12. avgusta potekalo slovesno praznovanje 100. obletnice postavitve kapelice Marije Snežne, prvotno posvečene Lurški Materi božji, ki jo je konec prejšnjega stoletja na Kredarici postavil Jakob Aljaž. Kapelica je bila v »svinčenih časih« 1952. leta porušena, pred petimi leti pa jo je zopet postavil sedanji dovski žup-

nik Franc Urbanija. S prijatelji dobre volje je letošnje slovesnost pripravil Radio Ognjišče, katerega sodelavci so se ves čas oglašali neposredno v radijski program in dolino obveščali o dogajanju na vrhu Triglava in pod njim na Kredarici. Proti slovenskemu očaku so se podali tudi številni vrhničani in se udeležili evharističnih bogoslužij, pri katerih je nekaj deset duhovnikov iz vse Slovenije vodil apostolski nuncij msgr. Edmund Farhat, se podali na Triglav in srečali več kot dva tisoč planincev. Fotoobjektiv je za spomin ujel tole skupino veselih vrhniških planincev. Vse zbrane pa je vodila misel slovenskega pregovora, ki pravi, da se nam, dokler je Bog in so dobri ljudje, ničesar ni treba bati. Pa kjer koli že smo.

Nataša Medvešek

»Vašani« tudi letos peš na Triglav

»Bomo šli tudi prihodnje leto?«

»Pa pojdemo!«

»Kdo je za?«

»En, dva, ... štirinajst, dovolj nas je.«

»Ti boš prijavil pohod pri PD Vrhniku.«

Približno tak je bil pogovor lanske jeseni med »Vašani« na pikniku na »Ranču«.

Na dan odhoda 11.8.1997 ob 6. uri izpred kapelice na Vasi se nas je zbralo devet pohodnikov in dva spremljevalca v kombiju, ki naj bi nato z Uskovnice odšla z nami tudi na Triglav. Pot nas je vodila čez Ulovko, Smrečje, Hotavlje, Blegoš, Zali Log, Sorico, Srednjo vas, Uskovnico, Vodnikovo kočjo, Kredarico na Triglav.

Hodili smo brez nevarnosti, kar pa ne pomeni, da se ni vsakdo med nami vsaj enkrat, v trenutku krize, pokesal, da se je odločil iti na pot. Izkušeni vodja Franko je seveda takoj opazil

slabe trenutke posameznika in z vzpodbudno besedo ali šalo prepolnil zle misli.

Trenutki veselja in smeja so bili pogostejši. Eden med nami je zagledal na poti kačo. Bilo je neke pod Studorjem. V hipu je skočil v zrak hkrati »dvignil« prijatelja ob sebi, ki seveda ni slutil nevarnosti, in skupaj sta »lebdela« v zraku toliko časa, da je nevarnost minila. Rešitelj je zgodbo povedal šele zvečer v koči, na varnem. Ni nas prepričal. Toda pripovedoval jo je tako živo, da smo mu na koncu že malo verjeli. Le za kratek čas, saj je nekdo prišel na dan s teorijo, da nad tisoč metri ni kač, klopov in komarjev. Komu verjeti? Še danes ne vemo, ali je kača bila ali ne bilo.

Na vrhu Triglava nas je najstarejši med nami poskušal prepričati, da je ta čas najstarejši človek na Triglavu. Kmalu je obmolknil, ker se je pojavil gornik in nas prosil, da ga fotogra-

Skupna slika pred začetkom pohoda s Stare Vrhniku

Pohod »Polžarjev«

Kot že veliko let zapored se je tudi letos skupina »Polžarjev« odločila za približno 100 km dolg pohod na Triglav. Franci, kot glavni vodja, je s pomočjo pohodnikov zbral prispevke številnih sponzorjev, katerim se vsem po vrsti prav lepo zahvaljujemo. Za spremstvo, s prevozom nahrbtnikov do Bohinja, sta bila poleg vodje določena še dva ekonomista, ki naj bi skrbela za polnjenje želodčkov lačnih pohodnikov s toplim obrokom. Dva stezosledca iz ekipe pripravita traso pohoda in tako je vse pripravljeno.

V četrtek, 27. julija, se točno okrog poldneva zbere ducat »Polžarjev« sredi Stare Vrhniku. Neka vaščanka še v zadnjem hipu prinese na pladnju kavo, »Da boste hitreje ogreli mašine?« reče dobrohotno. Nekateri za boljši štart dolijejo še kakšno slino med zobe.

Po uvodnih pripravah jo že odcepamo skozi vas proti Ulovki in naprej do Smrečja, kjer nas prvi pričakajo kuharji iz spremstva. Potolaženi se odpravimo mimo Lavrova ter čez Žirovski Vrh in pred mrakom dokaj zadovoljni prikorakamo v Hotavlje, kjer sprespimo v seniku pri kmetu Kosmaču.

Drugi dan že ob svitu vsi krmežljaji nadaljujemo pot mimo Blegoš preko Leskovec in Robidnice ter naprej ob vznožju Porezna mimo Davče. »Ha, ha, ha...!« se zarežim Jožetu in rečem: »V kravji drek si stopil!« Ta že briše čevlje ob travo in ježno odvrne: »Včasih so pastirji, če jih je zeblo v bose noge, kar čakali, da so lahko stopili v toplo govno in se tako ogreli.« Po počitku v Petrovem Brdu se zapodimo v strmimo proti prelazu Vrh Bače in zatem sledi spust do Mencingerjeve kočje in Bohinjske Bistrice. Tedaj se je ulilo kot iz škafe in se, čeprav z dežniki, kot kokiši zapodimo vsak pod svojo streho najbližje hiše. Pozno popoldne se utaborimo pri kmetu Cvetku v Studorju pod Uskovnico in prenočimo.

V soboto se odpravimo skozi Staro Fužino na Vogar, kjer še zadnjič čaka naše spremstvo s kombijem in si oprtamo nahrbtnike. Obtežje težje napredujemo in čez poldrugo uro prisopihamo na Planino Jezero, ki je eden najlepših kotičkov v tem delu Julijcev. Ob robu jase v leseni ogradi stoji kočja, okoli katere so lepo razporejene klopi in mize iz brun. Malo nižje se zelenkasto svetlika gladina malega jezera, v katerem se napaja nekaj govedi. Višje nad obronkom smrekovega gozda pa so v soncu lepo vidni okoliški skalni vrhovi. Po občudovanju okolice odhlačamo na Planino v Lazu in že se strmo vzpenjamo proti Lazoviškemu prevalu. Močno sonce nas

žge v zatilje in pot curlija prek čela ter z nosa kakor iz pokvarjene pipe. Vsak od nas že občuti težave. Nekateri so zelo ožuljeni, enemu je zdvajalo srce, vsakega posebej pa daje še huda astma. »Konja dam za gajbo piva?!« reče Jože in vsi se slinasto zakrohoto. Na Mišelskem prevalu se odpre lep pogled na zeleno dolino Vela polje pod nami in na koncu nekako na enaki višini nasproti od nas stoji Vodnikov dom. Pozno popoldne se privlečemo do kočje na Planiki in večina zgodaj leže spat zaradi napornega dne.

V nedeljo zjutraj z otrdelimi nogami vstopimo v triglavsko steno in občudujemo ostre obrise skalnih pečin. Bil je zelo lep in čisto jasan dan, brez vsakega oblaka. Na vrhu Triglava se skupine planincev že veselo postavljajo pred Aljažev stolp in pozirajo pred fotoaparati, da si ovekovečijo trpljenje. Nekateri celo tepejo po zadnji plati. Občudujem prekrasen pogled na okoliške gore. Proti severozahodu je lepo viden Gross Glockner (Veliki Zvonar), na zahodu se blešči Mt Blanc (Bela Gora). Na jugu se vidi morje, Jadranski zaliv. Od nekoga si sposodim močan daljnogled in pri pogledu proti morju je le-tega tako zelo približal, da sem hitro stopil nekaj korakov nazaj, da ne bi bil moker do kolen.

Veseli se spuščamo s Triglava na Kredarico in naprej na Vodnikov dom. Preko Studorskega prevala, utrujeni, toda veseli pridemo na Rudno polje, kjer nas že čaka spremstvo s kombiji, da nas odpeljejo domov.

Pri vračanju proti domu vsakega pohodnika posebej spletava misel: »Lepo je bilo?«

F. Susman

Pohod so omogočili:
ZAVAROVALNICA TRIGLAV
MOZAIKI, d.o.o., LJUBLJANA
OREL, d.o.o.
RAČUNALNIŠTVO MESEC, ST.
VRHNIKA
PETER KUNC
NACE SMRTNIK
GUMARSTVO BORUT BIRTIČ,
ST. VRHNIKA
KZ VRHNIKA
TRGOVINA VERONIKA, ST.
VRHNIKA
PEKARNA BAŠKOVČ
JERNEJEV HRAM — ŽEMLCA
PEKARNA VRHNIKA
BAR TROJKA
PIK BAR
MESNICA BLATNIK
MIRKO MAROLT, s. p.
IUUV
BLAGOMIX
COMING
ŠPORTNA ZVEZA VRHNIKA
ŠPORTNO DRUŠTVO POLŽ

petek popoldne nas je v Stari Fužini že čakal kombi. Tam smo se pozdravili tudi z manjšo skupino Vrhničanov, ki so se prav tedaj odpravljali v gore. Na cesti proti Bledu se je vsul dež. Tako je vreme. Nam je bilo letos naklonjeno. Kaj pa njim? Upali smo, da jih ne bo močilo vso pot.

Na koncu naj naštejemo še vse, ki so nam kakorkoli pomagali:

Berto Gabrovšek, Janez Gabrovšek, Gostilna Kranjc, Gostilna Simon, Gozdni Joža, Jože Habe, Anton Istenič, IUUV, Janez Jeraj, Helena Jerebic, Kmetijska zadruga Vrhniku, Korus Grogar, Silvo Košir, Milan Kralj, Franjo Križaj, Jože Leskovec, M-bar, Jani Marinčič, Bojan Nadišek, Tine Suhadolnik, Slavka Petkovšek, Jana Vrtačnik, Žemlca, Žito Vrhniku.

Hvala vsem.

»Vašani«

ZADNJA NEDELJA V AVGUSTU

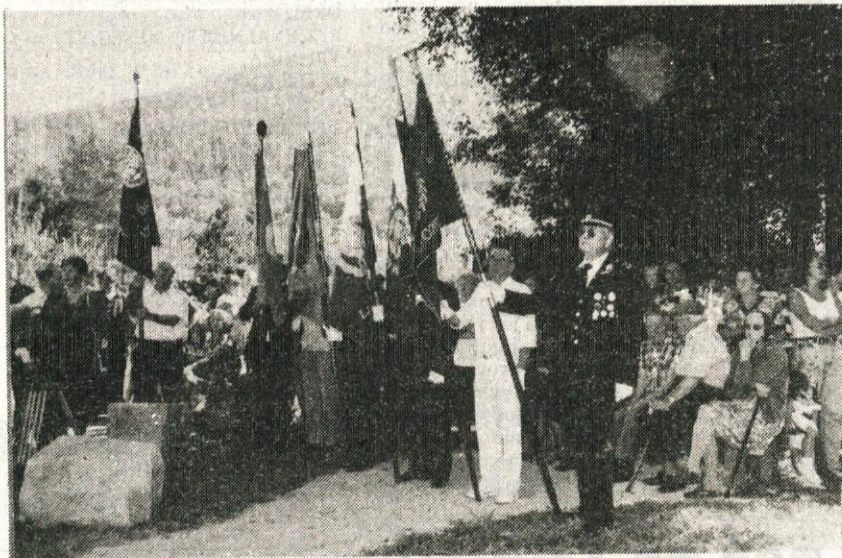
Dan Borovničanov in trojni praznik

Muzejski vlak je ob napovedanem času, ob 10.38, pripeljal na borovniško železniško postajo. Z njim se je pripeljalo tudi veliko Borovničanov, ki so z enim vlakom prej odšli v Ljubljano. Vendar se niso pripeljali samo ti, ampak tudi številni gostje, med njimi direktor železnic in njegovi sodelavci. Na postaji je vlak pričakal večki pihalni orkester in poln peron Borovničanov. Nekaterim so stopile solze v oči. Muzejski vlak je ta dan vozil brezplačno, saj je šlo tudi za soredni slovenski železničarski praznik. In ti, ki so vlak pričakali, so bili tudi borovniški železničarji, aktivni in upokojeni. Organizatorjem proslave so šli zelo na roke, saj so potihem ves čas pomagali, da je začetek tako gladko stekel.

Na ploščadi pred postajo se je zbrala nepregledna množica Borovničanov, vsaj eden od vsake hiše, če ne več. Pri izhodu iz postaje so borovniški čebelarji brezplačno razdelili 400 šilc medice, članice društva Ajda pa nekaj velikih pladnjev svežega peciva in še ga je ostalo za srečanje v Peklu.

Ob edinem preostalem stebru borovniškega viadukta stoji model mostu, kako ga je pred leti izdelal mojster Franc Dolšak iz Borovnice. Predvideno je sicer bilo, da bo do proslave tam že stal večji model, ki ga ima mojster pred hišo, vendar prireditelji tega niso utegnili preseliti. Zato je bil manjši most kar pravljen za ograjo improviziranega »odra« na vzvišenem mestu, za katerim so se zvrstili govorniki. Ob tem modelu so se postavili praporčaki vseh borovniških društev in železničarji s svojim praporom.

Moški pevski zbor Štinglci je z domoljubnimi pesmimi zelo povzdignil slovesnost.

Po lanske uspešni izpeljavi družabnega srečanja vseh Borovničanov dobre volje ob Podoknici Nedeljskega se je Turistično društvo Borovnica za letošnje opogumilo izpeljati še eno veliko družabno srečanje domačih ljudi, njihovih gostov, predvsem odseljenih Borovničanov in vseh ljubiteljev železnice in naravne soteske Pekel. Taka srečanja povezujejo kraj, novi občini pa skušajo vlti novo življenje in samozavest. Kar na roko so šle tri okrogle obletnice: 140. obletnica, kar je železniškemu viaduktu zapeljal prvi vlak in v Trst popeljal avstrijskega cesarja Franca Jožefa, 50. obletnico, kar je bila zgrajena nova proga med Borovnico in Presejerm in je bila železniška postaja postavljena na ravnino ob Borovniščici, tretja okrogla obletnica pa je stoletnica pohodništva v Peklu.

Priprave so potekale vse poletje, bolj intenzivne pa so postale, ko je v začetku avgusta prišlo iz Ljubljane v Borovnico sporočilo, da Slovenske železnice za ta dan pošiljajo v Borovnico muzejski vlak. Tedaj se je še govorilo o krajši kompoziciji, vendar je zanimanje naraslo, zato so se odločili za daljšo kompozicijo. Začelo se je najprej že sredi junija s širšim sestankom predstavnikov občine in vseh borovniških društev in nekaterih posameznikov, ki poznajo krajevno zgodovino, ti so si ogledali likovno zasnovo borovniškega turističnega informativnega prospekta, kakor ga je zasnoval domačin Peter Svete.

Tedaj so vsi, ki so bili tam (škoda je le, ker niso prišli vsi, ki bi lahko še kaj dorekli, imajo pa zanimive zamisli) lahko videli, kaj bo na prospektu in kako bo oblikovan, s svojimi pripombami so zelo pomagali, da so na publikaciji res vse značilne točke v kraju in v okoliških vaseh. Vmes so založniki ob pomoči občine in združenja podjetnikov poiskali tudi nekatere podporne, da se je cena prospekta znižala. Prospekt je izšel v nakladi 2000 izvodov, tisoč izvodov pa je plastificiranih zloženih kot priročna mapa za različne listine, kar lahko različna borovniška društva ali podjetja uporabijo tudi pri promociji svoje dejavnosti in značilnosti kraja. Prve ocene prospekta so ugodne, slišati je tudi nekatere kritične ocene, ki pa bodo prispevale k temu, da bo morda kateri od naslednjih prospektov še boljši. Razveseljivo je, da se je pri fotografiranju za prospekt nabral fond fotografij, ki jih bo mogoče uporabiti pri različnih publikacijah o Borovnici.

Vmes je potekala tudi zadnja redakcija knjige dipl. inž. Tomaža Kočarja o Vodnih pogonih v Borovniški kotlini pred 2. svetovno vojno, montaža in priprava na tisk. Knjiga je izšla v petek pred zadnjo avgustovsko nedeljo in je bila prvič predstavljena med proslavo v Peklu.

V tihoti za Smolovim skednjem na Dražici pa so trije moške in eden klesali statu: prvi je bil Ciril Brancelj, ki je na grobo obdelal hrastov hlobo, druga dva pa Dušan Tomšič in Jani Hočevnar, tisti eden je bil France Leben, pobudnik te zamisli in organizator vsega dela. Iz velikega kosa hrastovine je nastal nekakšen kašipot mimo Pekelskih slapov s podobo peklenišča, ki zdaj varuje vstop. Akademski kipar barjanske zemlje Tone Lapajne, ki si je statuo strokovno ogledal, ko je takoj zatem, ko je bila postavljena, obiskal sotesko, je rekel, da je delo dobro opravljeno. To vsekakor ni spomenik hudiču, ampak izvirni leseni čuvaj naravne lepote. Ne gleda mlo, ampak grozeče, zlasti na tiste, ki bi hoteli onesnažiti ta turistična nebesa za Borovnico. Bolj ko se je približevala zadnja nedelja v avgustu, bolj je bilo vse napeto. Urediti je bilo treba še nekaj poti, postaviti brv, na katero se je podrla smreka, v prvotni položaj, utrditi železne vrvi in nato pripraviti prizorišče za proslavo. Vse je nekam slabo kazalo, dokler ni Franc Drašler zastavil odločne besede, da bo vse uredil - in delo ob pomoči rok prostovoljcev je gladko steklo. Krona vsega je bilo, ko je popularni Žoger, kakor mu vsi pravijo, kljub šestim križem, ki si jih je naložil konec julija, splezal na smreko in ne vrh pri kakih 25 metrih pritrdil borovniško zastavo. Voščimo mu zdravja za oboje, za šestdesetletnico in za zastavo. Za njim je po smreki splezal podpredsednik turističnega društva Jože Petrovič. (Zastavo, teh pa v Borovnici primanjkuje, kar se je pokazalo pri prireditvi, je v ponedeljek snel

planinec Jure Leben.) Pri urejanju prizorišča ne smemo pozabiti Vrtnarstva Rahne, za oder so les posodili Andrej Bizjak, borovniški nogometaši in Gašper Petrič.

Dobre volje ni ves čas skalila niti novica, do je nekdo potem, ko je bilo vse popravljeno, odvil eno izmed matic na že urejenem in popravljenem mostu in presekal jeklenico, da je zabingljala v dolino. »Prostovoljca«, ki tako »ureja« poti v Pekel, še niso našli, se pa približno ve, kdo bi utegnil biti. Planinci so zadevo potem vso nedeljo reševali s svojimi vrvmi, tako da je bila pot kvišku mimo slapov varna.

Razžarilo se je prekrasno nedeljsko jutro, bi zapisal pisatelj. Res je bila po kislem poletju sreča, kar je več kot polovica uspeha celotne prireditve, za kar organizatorji nimajo nobenih zaslug, ker je bilo v nedeljo sončno in ne preveč vroče. Borovnica je bila vsa čista in sončna. Večer prej so borovniški gasilci sprali vse poti, tudi veliko parkirišče na železniški postaji, največ na lastno pobudo, pa tudi na povabilo gostilničarja pri Cokli.

V nedeljo zjutraj se je odpeljalo v Ljubljano nekaj deset Borovničanov, ki niso hoteli zamuditi enkratne brezplačne vožnje z muzejskim vlakom. Ta je potem pripeljal točno ob 10.38 in iz njega se je vsula množica veselih potnikov, med njimi je bil tudi direktor železnic Marjan Rekar in nekateri njegovi sodelavci. Na peronu jih je pričakal večki pihalni orkester. Marsikateremu Borovničanu, množica na peronu pa je bila nepopisna, se je potočila solza veselja in tudi ponosa, saj tako veselega pričakovanja na borovniški železniški postaji že dolgo ni bilo. Goste so sprejeli čebelarji iz borovniškega čebelarstva društva, ki so stočili 400 šilc medice. Med prireditvijo jih za to dobrodošlico niso omenili, zato zdaj popravljamo napako. Drugo presenečenje pa je bilo pecivo, ki so ga napekle članice društva podeželskih žensk Ajda, in ga je bilo dovolj za vse, in potem dovolj za vse tudi na prizorišču dogajanja v Peklu. Najbrž za prihod na postajo še dolgo ne bo pozabljen. Med čakajočimi je bila tudi delegacija iz italijanskega Gonarsa, ki jo je vodila tamkajšnja županja. Ta si je ogledala tudi Pekel. Bilo je še veliko drugih gostov, ki so bili povabljeni na borovniški dan, zlasti so se Borovničani razveselili svojih odseljenih sorodnikov. Ti so obljubili, da bodo še prišli, če jih bo le kdo povabil.

Množica kakih 800 ljudi se je s postaje premaknila za vevško godbo, ki je šla na čelu spreveda, proti preostalemu stebru viadukta, kjer je bila osrednja proslava ob 140-letnici železniškega viadukta in proge od Ljubljane do Trsta, edina v Sloveniji, in 50-letnici proge med Borovnico in Presejerm. Po uvodni pesmi, ki so jo zapeli Štinglci, je o pomenu železniške proge za Borovnico in krajev ob železnici pomenila ta proga, govoril predsednik občinskega sveta občine Borovnica inž. Marjan Kržič. Poudaril je, da je železnica v kraj pripeljala nove navade in novo življenje, prej odročena kraj se je že med gradnjo, potem pa tudi kasneje spremenil v zanimivo območje, kjer se je lahko začela razvijati tudi obrt in industrija. Ne nazadnje se je tudi prebivalstvo Borovnice pomnožilo.

Slavnostni govornik je bil glavni direktor Slovenskih železnic Marjan Rekar, ki je prav tako poudaril, kakšen pomen ima železnica za razvoj slovenskih krajev, v njo se je začela industrializacija, v Evropi nismo bili več slepo črevo, ampak v centru prometnih tokov. Železnica se tudi danes prizadeva, da bi imela v našem času svoj pomen, čeprav je nešteto drugih možnosti transporta, vendar bolj racionalnega kot po železnici najbrž ne bo.

Marsikdo se je spraševal, zakaj na stebru ni zastave. Glede na odluk, da je to zaščiten tehnični spomenik, to ni več dovoljeno, marsikoga je motil tudi »zeleni čop« na vrhu. Prej omenjeni odluk prepoveduje vsako plezanje po stebru.

Udeleženci trojne proslave so se nato podali proti Peklu. Na čelu spreveda so šli konjeniki Konjeniškega društva Borovnica s svojimi gosti, vihrala je borovniška zastava. Do šole je spreved vodila pihalna godba.

Tretje prizorišče je bilo na jasi pri obnovljenem mlinu. Gostinsko ponudbo sta občina Borovnica in TD Borovnica prepustila domačinu, tamkajš-

V imenu Borovnice je železničarsko seveda borovniško praznovanje pozdravil predsednik občinskega sveta inž. Marjan Kržič. Povedal je, kaj je železnica prinesla kraju.

Slavnostni govornik je bil direktor SŽ Marjan Rekar. Napovedal je načrte, ki jih imajo slovenski železničarji pri razvoju prometnih povezav. Dejal je tudi, kaj je železnica pomenila za industrijski pa tudi demografski razvoj naših krajev.

Ves spored je od začetka do konca večše povezovala mag. Maja Makovec - Brenčič, tako da se ni nikjer kljub trojnemu premiku številnih ljudi nič zatikalo in da so nastopajoči natanko vedeli, kdaj so na vrsti, gledalci pa, kam morajo iti.

njemu gostincu Matiji Maziju, ki je tako postal tudi gostitelj proslave v Peklu. Tu je bilo nekaj pripomb, zakaj tako. V novem zakonu o društvih se ta ne smejo več ukvarjati s tako dejavnostjo, če pa se že, se morajo ravnati po zelo strogih sanitarnih predpisih, ki jih je težko izpolniti. Dogovor je bil, da gostiše v Peklu brezplačno nasiti in odjeja vse sodelujoče pri organizaciji teh prireditev in povabljenih goste, ki so bili na prizorišču med uradnim delom prireditve. Sodelujočih pri organizaciji proslav in družabnega srečanja je bilo 141, se pravi toliko je bilo ljudi, ki so poskrbeli, da je vse teklo brez zastojev in so poskrbeli tudi za lepo izvedbo programa. Na pomoč so priskočili tudi lovci iz Lovske družine Borovnica s svojim lepim darilom za to obletnico. Hrane in pijače ni manjkalo do poznih večernih ur. Svoje klopi so brezplačno

Slavnostni govornik v Peklu je bil dr. Marjan Rožič, predsednik Turistične zveze Slovenije, ki je poudaril pomen turističnih točk v bližini večjih mest za razvoj turizma in prireditev, kakršna je bila v nedeljo, za povezovanje ljudi.

Občinsko priznanje, ki ji je bilo podeljeno za občinski praznik, je prevzela tudi dr. Milica Oblak. Ugledna kmetijska strokovnjakinja ima velike zasluge za nasade ameriških borovnic na barju.

France Leben je na drugi jasi za mostom opisal lepote Pekla in to, kako je nastajala statua, ki zdaj krasi vstop v sotesko.

Statuo, na kateri so vrezane poti mimo slapov, na vrhu pa je peklenšček, ki brani vstop tistim, ki gredo v Pekel s slabimi mislimi, je odkril njen ustvarjalec Dušan Tomšič. Rekli so: če se vandali ne bojijo svoje sence ali pa priči, ki bi videle njihovo početje, naj se vsaj peklenščka bojijo.

odstopili borovniški gasilci, PGD Brezovica pri Borovnici pa jih je bilo voljno odstopiti za običajno odškodnino, kar so organizatorji sprejeli kot strošek družabnega srečanja. Borovniškim gasilcem je organizator zaupal urejanje prometa in so to delo pod vodstvom predsednika društva Cirila Kosa in poveljnika Ludvika Gantarja vzorno opravili, tako da na asfaltu v Peklu ni prihajalo do zastojev in nepotrebne gneče.

V Peklu so bile tudi stojnice šolskega turističnega krožka, kjer so prodajali razglednice Pekla in borovniških rekreacijskih možnosti, druge publikacije, zlasti pa knjigo, ki je izšla in je bila v Peklu prvič uradno predstavljena. Tam je bila tudi stojnica čebelarstva društva za tiste, ki so hoteli poskusiti tudi kaj drugega in boljšega in ne nazadnje stojnica društva Ajda.

Sporod so začeli vevški godbeniki, nato pa so se izkazale pevke iz noneta podeželskih žensk, ki so zapele nekaj pesmic iz bogatega ljudskega repertoarja. V kulturnem sporedu so nato nastopili tudi borovniški Stinglci, ki jih vodi Stane Knap. Vse navzoče je pozdravil borovniški župan Andrej Ocepek in jim zaželel prijetno bivanje na te prelepem koščku borovniške občine, za njim je govoril predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Marjan Rožič, ki je poudaril pomen takih družabnih srečanj za promocijo kraja, njegovih lepote in prizadevanja turistične zveze, da bi se Slovenci v domovini počutili doma in da bi obiskovalci poznali naše lepote.

Na vrsti je bila beseda o delovanju Turističnega društva Borovnica, ki ga je na kratko predstavil predsednik. Ta je nato razglasil tri najboljše ocenjene hiše v občini: to je dom Jožeta in Irene Košir iz Brezovice pri Borovnici 66, hiša z okoli Melite Košir na Pristavi 2 in balkone in vrt Marjane Dolšak iz Gradišnikove ulice v Borovnici. Prijave na letošnji prvi razpis so bile zelo skromne, vendar je bilo v TD Borovnica ocenjeno, da je treba naposled začeti tudi z zdravim tekmovanjem za najlepše urejeno hišo, okna, vrt in nasploh okolico naših domov. Prihodnje leto pa vabijo, da se oglasijo tudi drugi. Priznanja bodo omenjenim pohvalnim podeljena ob občinskem praznovanju.

Nato je bila predstavljena knjiga dipl. inž. Tomaža Kočarja o vodnih pogonih. Avtor se je zahvalil predvsem vsem tistim, ki so mu bili pripravljeni povedati, kar jih je prosil, da je nastalo delo, ki zajema vse vodne pogone v porečju Borovniščiце. V knjigi nastopajo vsi, ki so prispevali del svojega spomina, da je lahko nastala, obenem je to tudi bogat vpogled v krajevno zgodovino.

Knjiga *Vodni pogoni v Borovniški kotlini pred drugo svetovno vojno* je skrbno pripravljeno delo, ki po spominih še živčih prebivalcev opisuje žage in mline, ki jih že zdavnaj ni

Dipl. inž. Tomažu Kočarju je občina Borovnica za skrbno zbiranje gradiva izven običajnih datumov podelila tudi občinsko priznanje. To priznanje je ob tej priložnosti prevzela tudi dipl. inž. Milica Oblak, ki jih je bilo dodeljeno za razvoj nove kmetijske kulture, ameriške borovnice.

Vse dogajanje od prostora pod stebrom do Pekla je spretno kot moderatorica povezovala mag. Maja Makovec-Brenčič, da se ni ustavljalo in da je spored tekkel, kot je bilo predvideno.

Zadnje dejanje je bilo odkritje statue. France Leben, pobudnik te akcije, je izčrpno razložil zgodovino odkrivanja poti skozi Pekel, nekaterih prejšnjih dejavnosti, zlasti pa zasnovano statue, ki je posrečen vstop v sotesko. Statuo je odkril njen izdelovalec Dušan Tomšič.

Srečanje ob zvokih ansambla Soča je potem trajalo do teme in še nekaj časa. Zvečer je Pekel spet utonil v svojo spokojnost. Borovniški dan se je iztekkel v zadovoljstvo vseh, ki so prišli in se veselili, da so doma v teh lepih krajih.

N. Č.

več, temveč je obenem tudi slikovit opis zgodovine vseh krajev, kjer so ti vodni pogoni stali. Avtor inž. Tomaž Kočar se je tega dela lotil z veliko natančnostjo, prisluhnil je vsem, ki so mu bili pripravljeni kaj povedati, obenem pa je zbral tudi iz pisanih virov veliko dragocenega gradiva za krajevno zgodovino. V spremni besedi njegov vzgojitelj poudarja, da morda delo ni popolno, ker spomin z leti blede. Avtor pa je ujel tisti trenutek, ko je še lahko iztrgal pozabi marsikateri objekt, ki ga v naravi skoraj ni več videti. Zato mu je občinski svet občine Borovnice za prispevek h krajevni zgodovini tudi podelil občinsko priznanje.

Knjigo o vodnih pogonih lahko že v tem tednu dobite po 1500 tolarjev na sedežu Turističnega društva, ki je založnik, v knjižnici dr. Marje Boršnik v Borovnici in v papirnici Kocka. Tu dobite tudi turistično informativni prospekt in novi razglednici: ena je z motivom Pekla, druga z motivi iz rekreativnih dejavnosti.

Borovniški župan Andrej Ocepek je avtorju knjige *Vodni pogoni v Borovniški kotlini* inž. Tomažu Kočarju na sklep občinskega sveta izročil občinsko priznanje za velik prispevek k poznavanju krajevne zgodovine.

Pevski nonet članic društva podeželskih žensk Ajda iz Borovnice je zapel na začetku proslave v Peklu, kjer je bil postavljen oder. Vendar samo to ni bila njihova naloga. Med drugim so tudi napekle vse pecivo, ki je bilo razdeljeno gostom, pa ne samo te na sliki, temveč še veliko drugih pridnih in spretnih rok. Vse je organizirala predsednica društva Marija Suhadolnik, ki so jo organizatorji potem z veseljem sprejeli tudi zato, da je stregla uglednim gostom. Med njimi je bilo več članov poslovnega odbora železnice, predstavniki turistične zveze, nekateri sosednji župani ali predstavniki sosednjih občin in društev, delegacija iz Gonarsa, ki jo je vodila županja, državnozborski poslanec Leon Gostiša, direktorji podjetij in še bi lahko naštevali.

Člani šolskega turističnega krožka, med njimi tudi tisti, ki so zdaj že v srednjih šolah, so imeli stojnico, na kateri so prodajali knjige. Prometa je bilo kar precej. Zadaj sta stala podpredsednik in blagajnik TD Borovnica in ostro gledala, kako jim gre prodaja.

OSNUTEK

Na podlagi prvega odstavka 2. člena Zakona o planiranju in urejanju prostora v predhodnem obdobju (Ur. l. RS, št. 48/90) je Občinski svet občine Borovnica (Uradne objave Našega časopisa, marec 1995) v skladu z 10. členom Statuta občine Borovnica na svoji seji dne sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Vrhnika za obdobje 1986-2000 in srednjeročnega družbenega plana občine Vrhnika za obdobje 1986-1990, ki se nanašajo na območje občine Borovnica, spremenjene in dopolnjene januarja 1997

1. člen
(uvodne določbe)

Ta odlok določa spremembo in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Vrhnika za obdobje 1986-2000 (Uradne objave Našega časopisa, št. 13/88, Uradni list RS, št. 21/90, 41/94, 50/94) - v nadaljnjem besedilu dolgoročni plan in srednjeročnega plana občine Vrhnika za obdobje 1986-1990 (Uradne objave Našega časopisa, št. 4/87, Uradni list RS, št. 21/90, 41/94, 50/94) - v nadaljnjem besedilu srednjeročni plan, ki se nanašajo na območje občine Borovnica.

Spremembe in dopolnitve se nanašajo na spremembo razširitve pokopališča v Borovnici.

2. člen
(sprememba in dopolnitev dolgoročnega plana)

Prvi stavek zadnjega odstavka poglavja 4.1.4 Komunalne dejavnosti se nadomesti z novim, ki se glasi: V Borovnici bomo za zadovoljitev potreb za 30-letno obdobje obstoječe pokopališče razširili za 0,6 ha na sproščene površine tovarne Liko.

3. člen
(sprememba in dopolnitev kartografske dokumentacije)

V kartografski dokumentaciji v merilu 1 : 5000, ki je identična za dolgoročni in srednjeročni plan, se spremeni in dopolni list Vrhnika 49.

4. člen
Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka:
Datum:

OBČINA BOROVNICA
OBČINSKI SVET

PREDSEDNIK
OBČINSKEGA SVETA
Marjan Kržič

Na podlagi Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS, št. 72/93) in 50. člena Zakona o urejanju prostora (Ur. l. SRS, št. 18/84, 15/89), 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. l. RS, št. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93) in Zakona o urejanju prostora v prehodnem obdobju (Ur. l. SRS, št. 48/90) ter Statuta Občine Borovnica (Naš časopis, marec 1995), župan Občine Borovnica izdaja

SKLEP

o javni razgrnitvi osnutka sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Vrhnika, ki se nanašajo na območje Občine Borovnica

1. člen

Dolgoročni in srednjeročni družbeni plan občine Vrhnika (NČ, 4/87, 13/88, Ur. list 21/90, 41/94, 50/94), ki se nanašajo na območje občine Borovnica, se spremeni in dopolni.

2. člen

Osnutek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Vrhnika, ki se nanašajo na območje Občine Borovnica, ki ga je izdelal Biro Primis d.d., Tržaška 23, Vrhnika, se javno razgrne za dobo enega meseca.

3. člen

Osnutek obravnava spremembo za razširitev pokopališča v Borovnici.

4. člen

Osnutek dokumenta bo javno razgrnjen na Občini Borovnica in na vpogled v stavbi Občine Borovnica v času uradnih ur Občinske uprave.

5. člen

V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka dokumentacije. Datum in čas javne obravnave bo objavljen na krajevno običajen način.

6. člen

Zainteresirani lahko v času javne razprave sporoče svoje pripombe in predloge pisno Občinski upravi Občine Borovnica, Paplerjeva 22, Borovnica ali neposredno na javni obravnavi.

7. člen

Ta sklep se objavi v občinskem glasilu Naš časopis, in začne veljati 10.09.1997.

Številka: 066/3-107/1-97
Datum: 01.09.1997

ŽUPAN
OBČINE BOROVNICA
Andrej Očepek

Obrazložitev:

Na podlagi pobud občanov in pravnih oseb je Občina Borovnica pričela postopek sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Vrhnika, ki se nanašajo na območje Občine Borovnica, in izdelavo naloge predala Biroju Primis d.d., Tržaška cesta 23, Vrhnika.

Strokovna urbanistična služba Biroja Primisa d.d. je izdelala osnutek sprememb za razširitev pokopališča v Borovnici na sproščene površine tovarne Liko.

Na javni obravnavi bodo občani k osnutku sprememb in dopolnitev lahko podali pripombe in jih ves čas trajanja razgrnitve poslali Občini Borovnica, Paplerjeva 22, Borovnica. Na podlagi pripomb in usklajevanja bo osnutek dodelan v predlog in pridobil predpisano soglasje Vlade Slovenije. Tako oblikovan predlog sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega družbenega plana Občine Vrhnika, ki se nanašajo na območje Občine Borovnica sprejme Občinski svet z odlokom. Borovnica, september 1997
Občinska uprava

V FENOLITU ČEZ POLETJE

Sanacija zaradi zakopanih sodov

Fenolit v sodelovanju z inšpekcijskimi službami in strokovnimi institucijami opravlja postopek sanacije zakopanih sodov. Vendar sanaciji nasprotujejo posamezniki iz našega okolja, pravijo v Fenolitu o tem, kako so potekala dela izkopavanja sodov na tovarniškem dvorišču Fenolita, kakšne vrste odpadkov so našli in o ostalih razsežnostih te najdbe smo se pogovarjali z vodjem finačno računovodskega sektorja podjetja Fenolit, Ivanom Moharjem.

Na podlagi anonimne prijave, da so na vašem tovarniškem dvorišču zakopani sodi, ste se odločili, da preverite ali trditve iz prijave držijo. Kako ste se lotili teh precej zahtevnih del?

Na podlagi anonimne prijave smo zaprosili Upravno enoto Vrhnika, da nam izda dovoljenje za odstranjevanje zemlje na tovarniškem dvorišču. 4. junija smo dobili pozitivno odločbo in 4. avgusta smo pričeli z odstranjevanjem plasti zemljine na tistih področjih tovarniškega dvorišča, kjer naj bi anonimna priča trdila, da so sodi zakopani. Po navedbah inšpekcije in policije naj bi bile takšne lokacije tri. Pod nadzorstvom Inšpektorata R Slovenije za okolje in prostor in pooblaščenih strokovnih služb smo začeli z iskanjem na omenjenih lokacijah.

Toda sodov na teh lokacijah niste našli...

Ne, sodov tam ni bilo, smo pa po mesecu dni iskanja našli najprej pet sodov in nato še dodatnih petdeset, ki so bili zakopani na prostoru pod cisternami. Dejstvo, da so bili zakopani tam in oblike sodov kažejo na to, da so bili zakopani pred kakšnimi tridesetimi leti. Ob tej najdbi smo javno opozorili na dejstvo, da smo želeli prostor pod cisternami sanirati že pred tremi leti in smo zato pripravili ureditveni načrt, ki pa ga občinski svet zaradi nasprotovanja Ekološkega društva Borovnica ni sprejel. Če bi v tistem obdobju sprejel ureditveni načrt in s tem sanacijo cisternskega prostora, bi te sode našli že pred tremi leti.

Verjetno ste že zaključili analize snovi, ki se je nahajala v sodih?

Analize so že opravljene in izkazalo se je, da so sodi vsebovali novolachne fenol-formladehidne odpadne smole in da maksimalna koncentracija fenolov v teh odpadkih znaša 3,7% fenola. Po Pravilniku o ravnanju s posebnimi odpadki, sodijo ti v tretjo kategorijo nevarnih odpadkov.

Kako boste poskrbeli za sanacijo teh odpadkov?

Moram poudariti, da smo ves čas izkopavanja in tudi po najdbi sodov ter pri analiziranju snovi tesno sodelovali z Inšpektoratom R Slovenije za okolje in prostor. Z njimi skupaj dogovarjamo tudi sanacijo teh odpadkov. Zaskrbljeni so bili pri ravnanju s posebnimi odpadki, sodijo ti v tretjo kategorijo nevarnih odpadkov. *Kako boste poskrbeli za sanacijo teh odpadkov?*

Moram poudariti, da smo ves čas izkopavanja in tudi po najdbi sodov ter pri analiziranju snovi tesno sodelovali z Inšpektoratom R Slovenije za okolje in prostor. Z njimi skupaj dogovarjamo tudi sanacijo teh odpadkov. Zaskrbljeni so bili pri ravnanju s posebnimi odpadki, sodijo ti v tretjo kategorijo nevarnih odpadkov. *Kako boste poskrbeli za sanacijo teh odpadkov?*

Zaradi iskanja zakopanih sodov z nevarnimi odpadki smo morali na tovarniškem dvorišču pa plasteh odstraniti in razrahljati zemlino tudi na površini skladišč in transportnih površin. Ker pomeni postopek odstranjevanja plasti zemlje s tovarniških površin dodatno povečano ranljivost okolja, smo za oceno zaprosili omenjeni strokovni instituciji. Obe strokovni službi sta bili enotnega mnenja, da je možnost, da pride do onesnaženja okolja med odstranjevanjem zemlje izrazito povečana. Enako oceno je podal tudi Inšpektorat R Slovenije za varstvo okolja. Da bi zaščitili okolje, so strokovne institucije Fenolitu predlagale minimalne in nujne ukrepe za varovanje okolja.

Te nujne ukrepe je potrebno takoj izvesti predvsem na področju cisternskih površin in manipulativnih površin sodov. Seveda smo takoj pričeli s postopki uresničevanja in izvajanja teh ukrepov.

Ali Ekološko društvo Borovnica spremlja sanacijo zakopanih sodov?

Prejšnji teden smo se z gospo Nevenko Stevanovski dogovorili, da si ogleda izkopane sode, seznanili smo jo tudi z mnenji strokovnih služb o sanaciji obstoječega stanja. Toda Ekološko društvo Borovnica oziroma njegova predsednica očitno ne zaupa odločitvam strokovnih in pooblaščenih služb, saj je takoj po obisku podala prijavo inšpektorici za graditev pri Inšpektoratu za okolje in prostor. Inšpektorica je že naslednji dan po prijavi opravila inšpekcijski pregled postopka sanacije zakopanih sodov in podala enako oceno, kot so jo predhodno že izdale omenjene institucije. Ugotovila je, da je družba Fenolit na podlagi tretjega odstavka 1. člena Zakona o graditvi objektov pričela s sanacijo zakopanih sodov. Inšpekcijski pregled ni ugotovil nepravilnosti v ravnanju Fenolita. Gospa Puharjeva se je strinjala z mnenji, da je potrebno takoj pričeti z izvajanjem zaščitnih ukrepov. Inšpektorica je torej potrdila tiste odločitve in postopke Fenolita, ki jih je gospa Stevanovski po lastni presoji ocenila za sporne. Lahko torej rečemo, da Ekološko društvo Borovnica torej spremlja postopek sanacije in to na način, da jo poskuša na vse načine zavirati. Ob sanaciji zakopanih sodov torej nastopajo enako, kot so nastopali ob blokadi sprejetja našega ureditvenega načrta. Ne morejo sprejeti konstruktivnih rešitev, sprejemljivih tako za okolje kot tudi za nas v Fenolitu. Ne morem razumeti, kako se lahko nekdo zavzema za čisto okolje in hkrati vsa svoja dejanja usmerja samo v to, da se situacija ne bi sanirala. Vsa zgodba okoli zakopanih sodov pa kaže tudi na to, da so morda tisti, ki se danes najbolj zavzemajo za čisto okolje, ves čas vedeli, da obstajajo sodi z nevarnimi odpadki. Zakaj niso v svojem zavzemanju za čisto okolje v tridesetih letih storili ničesar, da bi se ti sodi z nevarnimi odpadki že zdavnaj odstranili, ampak so dopuščali to potencialno nevarnost za okolje?

Peter Burkeljč

Borovniški podjetniki o razvoju kraja

Proti koncu avgusta so se na razširjeni seji odbora sešli borovniški podjetniki z namenom, da bi se pogovorili o umeritvah razbe prostora, razvojnih dejavnostih in oblikovni podobi Borovnice. Sestanka sta se udeležila tudi župan Andrej Očepek in tajnik občine Slavka Gerdina.

Uvodoma je Franjo Modrijan poudaril dosedanje aktivnosti in prizadevanja podjetnikov za pridobitev lokacij za proizvodno in uslužnostno obrt v novi občini Borovnica. Program sta predstavila v imenu izdelovalca SONET, d.o.o. Vrhnika, Kruno Stevanovski in Slavko Gabrovšek.

Poudarjeno je bilo zasti naslednje:

— omenjeni dokument predstavlja strokovno osnovo za srednjeročno in dolgoročno ureditev prostora nove občine Borovnica,

— poudarjena sta problema nadaljnje poselitve in lokacije za razvoj proizvodnje in obrti,

— analizirana je obstoječa izraba površin za individualno gradnjo (zapolnitve prostora, točkovna poselitve,

— problem je še nadalje prometna povezava z zaledjem v kotih,

— predstavljeni sta dve lokaciji za proizvodno-obrtno dejavnost (pri Ellesu in pod železniško postajo),

— obdelane so tudi površine za poslovno-stanovanjsko gradnjo (Dol-Laze, staro vaško jedro),

— določiti je potrebno tudi lokacijo za bencinsko črpalko s spremljajočimi objekti (avtopralnica, prodajalna ipd.)

— opraviti razgovor z Mercatorjem glede izboljšanja ponudbe in nove lokacije za prodajo gradbenega materiala.

Sklenili so, da bo odbor Združenja podjetnikov občine Borovnica predlagal občine-

mu svetu oz. županu, da firmi SONET, d.o.o. Vrhnika naroči izdelavo programa razvoja dejavnosti v novi občini z predlogi, potrebnimi aktivnostmi in roki za izvedbo v letu 1997 in 1998. Program naj bo pripravljen za obravnavo na naslednji seji sveta: konec septembra 1997.

— možnost dolgoročne priključitve na plinovodno omrežje,

— program kolesarskih stez v okviru Slovenije,

— površine za oddih in rekreacijo,

— pomembno je sprejeti tudi ukrepe za preprečitev nekontrolirane pozidave in perspektivne pozidave na Dolu in Lazah.

V razpravi, v kateri so sodelovali vsi prisotni, je bilo poudarjeno naslednje:

— občina mora čimprej sprejeti program razvoja, kateremu je osnova urbanistični načrt,

— izdelati je treba analizo stanja stavbnih zemljišč,

— ustanoviti sklad stavbnih zemljišč oz. Telo, ki bo upravljalo in gospodarilo z nepremič-

Novosti v Knjižnici dr. Marje Boršnik Borovnica

STROKOVNA LITERATURA

Arhitektura 16. stol. na Slovenskem Batmanghelidž, F.: Telo kliče po vodi
Birley, R.: Osnove francoskega glagola
Charlish, A.: Zdrava nosečnost
Dunlop, F.: Pariz
Grubiša, N.: Iz dnevnika milijonarja
Italijanski popotnik
Jepson, T.: Italija
Lorber, J.: Zemlja in luna
Manning, M.: Šola oblikovanja
Mikuž, J.: Slovensko moderno slikarstvo in zahodna umetnost
Moj otrok se drogira!
Morton, A.: Diana
Micholson, L.: London
Panizza Jackson, L.: Osnove italijanskega glagola
Ruck, S.: Francija
Slapšak, S.: Pustolovski roman potuje na vzhod
Slovenski alpinizem '96
Starodavni svet
Steele, P.: Najlepša knjiga o piratih
Stritar, A.: Julijske Alpe: Gore nad Sočo
Urbančič, B.: Češčina
Weber, I.: Kultura potepanja
Žerdin, A.H.: Generali brez kape

LEPOSLOVJE ZA MLADINO

Andersen, H.Ch.: Stanovitni kosi-trni vojak
Carle, E.: Zelo lačna gosonica
DeJong, M.: Kolo na šolski strehi
Schubert, I.: Abrakadabra
Stevenson, R.L.: Otok zakladov

LEPOSLOVJE ZA ODRASLE

Brown, P.: Mojemu dragemu vnuku
Crichton, M.: Izgubljeni svet
Heaney, S.: Močvirna dežela
Hudeček, J.: Na počitnicah
Lindgren, T.: Čmrlji med
Louys, P.: Ženska in pajac
Sheldon, S.: Jutro, poldne, noč
Si želiš tistega o blondinki, ki...
Za ljubitelje knjig

Načeta cesta

Veliko besed so že izgubili zlasti tisti, ki se vozijo iz Borovnice na Vrhniko in nazaj. Pred gradom v Bistri se je podul del cestišča. Občina na to opozarja, več pa ne more storiti, ker je cesta republiška. Za zdaj je narejeno le to, da je tam prometna signalizacija za zožitev. Kdaj bo kaj popravljena, se ne ve. Ko smo se pozanimali, so nam povedali, da bo šlo najbrž za večje gradbene posege. Tisti del cestišča stoji na obokih nad vodnim izvirom in bo potreben čas, da se vse uredi. Mi pravimo: morda čakajo, da bo voda Bistra zmrznila in bodo lahko nanje postavili punte za opaženje. Bistra pa - kot pomnijo - še ni nikdar zmrznila.

ninami v občinski lasti,
— preprečiti se morajo nadaljni negativni posegi v prostor,
— opraviti razgovor s predstavniki slovenskih železnic zaradi možnosti gradnje obrtne cone pred železniško postajo,
— izdelati analizo in program nadaljnjih aktivnosti za sprejem obstoječih zazidalnih načrtov (primer: Pekel — razglasitev naravne dediščine),

Razkopane ulice

V Borovnici so začeli urejati glavne prometne poti, ki peljejo v kraj. Tako bo nekoliko oviran promet po Zalarjevi cesti od veleikega križišča pri Petriču do Jurčka. Razkopavali so že na Mejačevi cesti. Prebivalce prosijo, naj potrpijo in se ravnajo po prometni signalizaciji. Saj brez potrpljenja tudi lepote ni, tudi ne lepote kraja.

OŠ BOROVNICA

Letna šola v naravi

Letna šola v naravi učencev tretjih razredov je potekala v Termah Lendava od 16. do 23.

6. 1997. Udeležilo se je je triinštirideset učencev od šestinštiridesetih, kolikor jih je v šolskem

letu 1996 / 97 obiskovalo tretji razred (94%). Učence so spremljali: razredničarki (Sabina Be-

Moje počutje v Lendavi

V ponedeljek smo se odpravili v Lendavo. Na poti sem se pogovarjal s prijatelji in sošolci. Prvič smo se ustavili na bencinski črpalki. Ko smo pomalicali, smo se odpravili naprej. Šofer je zgrešil pot in odpeljali smo se proti meji. Obrnili smo se in odpravili proti hotelu Lipa. Vsak je dobil ključ sobe. Uredili smo oblačila in odšli na kosilo. Po kosilu smo se odpravili na kopanje. Razporedili so nas po skupinah. Mene so določili v peto skupino, najboljšo. Imenujemo se DELFINI.

Žiga

V bazenu se učimo plavati. Smo v prvi skupini. Imamo tovarišico Torti. Imamo se fino. Jaz pa ne znam plavati.

Vinko

V ponedeljek smo veseli prispeli v Lendavo. Med potjo smo videli veliko štokelj. Že prvi dan smo se preizkusili v plavanju. Razdelili so nas v pet skupin. Določili so nas v peto skupino. Imamo zelo prijaznega učitelja, ki mu je ime Kristjan. V sobi sem z Lukom in Primožem. Drugi dan smo pisali kartice. Pri plavanju se učimo tudi drsenja po vodi. Zvečer smo imeli ples. Tretji dan pa smo že plaval kravl in hrbtno.

Boštjan

V ponedeljek ob 12.30 smo prispeli v Lendavo. Ko sem izstopila iz avtobusa, sem se najprej zagledala v hotel. V sobi smo pospravili perilo in odšli na balkon. Nato smo odšli na kosilo. Po kosilu smo plavali. Dali so me v četrto skupino. Poimeovali smo se Žabice. V hotelu so mi zelo všeč sobe. V torek sem dobila pošto. Imam se zelo lepo v družbi prijateljev in prijateljic.

Karmen

V Lendavo smo potovali 16. 6. 1997. Prispeli smo ob 13.30. Med vožnjo smo se trikrat ustavili. Ko smo prišli, smo potovalke odnesli v svoje sobe. Nato smo odšli na kosilo. Ko smo pojedli, smo odšli plavat. Začeli smo s preizkusom plavanja. Razdelili smo se po skupinah. Prišla sem v četrto skupino. Naša skupina se imenuje TJULNI. V torek smo imeli ples. V sobo smo prišli ob 10.30. Nato smo se stuširali in odšli spat. Meni je najbolj všeč zajtrk. Všeč mi je kakav in zemlje.

Sabina

Ko smo prispeli v Lendavo, smo vzeli iz avtobusa potovalke in šli v hotel. Dobili smo ključ in si poiskali sobe. Iz potovalk smo vzeli obleke in jih pospravili. Že prvi dan smo se šli preizkusiti v plavanju. Razdelili smo se v skupine. Jaz sem v najboljši. Imamo tovariša Kristjana. Imamo tudi svoje ime DELFINI. Tu je zelo v redu. V torek smo imeli ples.

Nika

Ko smo se peljali v Lendavo, smo videli veliko štokelj. Popoldne smo se razdelili v skupine za plavanje. Sem v najboljši skupini, ki se imenuje DELFINI. Zvečer smo si ogledali okolico, naslednji dan pa smo imeli ples. Zelo smo se zabavali.

Petja

V Lendavi je zelo dobro. Zjutraj, ko vstanem, se oblečem, umijem zobe, pospravim posteljo in grem na zajtrk. Po zajtrku imamo počitek. Potem se gremo kopat. Pri plavanju je z nami Klemen Stojanovič. Učimo se žabico in kravl. Imenujemo se TJULNI. Včeraj smo imeli ples. Ko pa je bilo plesa konec, sem odšla spat.

Katarina

Pred šolo smo se zbrali. Pripeljal je avtobus. Torbe smo zložili v avtobus. Vozili smo se pet ur. Končno smo prispeli do hotela, ki se imenuje Lipa. Hrana je dobra. V bazen

gremo skupaj s tovarišicami. V sobi sem skupaj s Katarino in Niko. Zvečer ne moremo zaspati. Tako je moje počutje v Lendavi.

Vesna

Ko smo prišli v Lendavo, sem se najbolj razveselila hotela in bazena. Drugi dan smo komaj čakali, da smo se šli kopat. Vmes smo imeli malico. Kopamo se dvakrat na dan - popoldne in dopoldne. Danes, v sredo imam rojstni dan. Mami, oči, Barbara, Klara, tetka in mama so mi poslali telegram. Ata in mama pa sta mi poslala kartico.

Katarina

Ko smo prišli v Lendavo, smo s potovalkami odšli k recepciji, da smo dobili ključ. V sobah smo si zložili obleke v omare. Oblekli smo si kopalke in odšli plavat. Razdelili smo se po skupinah. Po plavanju je bilo kosilo.

Meta

Zjutraj se ob osmih zbudimo, preoblečemo in gremo na zajtrk. Ko pozajtrkujemo, se gremo kopat. Kopamo se tri ure, nato pa gremo na kosilo. Po kosilu se malo odpočijemo in se gremo spet kopat. Kopamo se do šestih, potem pa gremo večerjat. Po večerji se oblečemo v pižamo in se še malo pogovarjamo. Ob desetih pa zaspimo.

Primož

Pripeljali smo se pred hotel Lipa. Zazdel se mi je velik. Odložili smo prtljago in odšli na kosilo. V sobi sem z Meto in Anamarijo. Večerja je zame najboljša, ker dobimo posladek. Zvečer ne morem zaspati. Pripovedujemo si »vice« in se zabavamo. Potem naenkrat kar zaspimo.

Darja

V Lendavi je zelo imenitno. Kopamo se vsak dan. Peta skupina je najboljša. Danes smo morali preplavati cel bazen. Tudi punce smo tunkali. Jutri bomo nadaljevali učenje. Najbolj mi je všeč malica, kosilo in zajtrk.

Sandi

lovič in Polona Verbič), učitelji športne vzgoje (Angela Torti, Pavle Bajec in Marjana Jenko), učitelji plavanja (Klemen Stojanovič in Kristjan Perčič) in dijaka srednjih šol (SlaPana Milašinovič in Matevž Petelin).

Prvi dan smo opravili preizkus plavanja in učence razdelili v pet homogenih skupin. Pokazalo se je, da imamo 24 neplavalcev in 12 učencev, ki plavalno tehniko zelo slabo obvladajo.

V hotelu Lipa, kjer je bilo osebje zelo prijazno, smo imeli dobre pogoje za učenje plavanja: olimpijski bazen z ogrevano vodo, zunanji in notranji bazen z ogrevano termalno vodo in igralne površine.

Naš program je vsak dan potekal takole:

8.00 — bujenje
8.30 — zajtrk v jedilnici hotela
8.45 — 9.30 — delo razredničark z učenci
9.35 — malica (delila sta jo Sladana in Matevž)
9.40 — 12.15 — plavanje po skupinah
12.30 — kosilo
do 14.45 — počitek
14.50 — 17.45 plavanje po skupinah, ob 16.00 malica
do 18.50 — delo razredničark z učenci
19.00 — večerja
19.30 — 21.00 — športne aktivnosti, družabne igre
22.00 — nočni počitek

Poleg navedenih aktivnosti smo pripravili še:

- avtobusni izlet po Pomurju,
- ples ob živi glasbi.
- kulturni program ob podelitvi priznanj,
- orientacijski tek in duatlon.

Zadnji dan smo opravili prevarjanje. Učenci so osvojili:

2 zlata delfina (150m so preplavali v treh plavalnih tehnikah v času 4 minut), 14 srebrnih delfinov (plavali so 10 minut v globoki vodi in s skokom na glavo preplavali 50 m v času 70 ali 75 sekund), 17 bronastih delfinov (s skokom v vodo so preplavali 50m), 10 delfinov pripravnik (preplavali so 25m).

Vsi učenci so splavali. Letna šola v naravi je uspela, ker smo vsi skupaj (učitelji, vaditelji, razredničarke in otroci) v svoje delo vložili veliko truda in prizadevnosti. Vodja šole v naravi: Marjana Brenčič - Jenko

V spomin Francu Lebnu

Prve dni poletja smo na borovniškem pokopališču poslovlili od Franca Lebna ml. z Dola, človeka, ki je bil vedno pripravljen nesebično priskočiti na pomoč, kadar je bilo treba v Borovnici kaj urediti. To je pokazalo tudi zadnje slovo, s katerim so mu Borovničani in njegovi nekdanji sodelavci z železnice pokazali, da so ga zelo spoštovali. Te dni, ko se začenja šolsko leto, zelo pogrešamo njegov široki nasmeh, s katerih je šolarje pospremil v učilnice tudi na ta način, da je na nevarni cesti poskrbel za njihovo varno pot. Ob grobu se je od njega poslovil njegov prijatelj Franc Drašler. Takole je dejal:

»Dragi Frenk!

Ob slovesu ob tebe imam žalostno dolžnost, da ob odprtem grobu povem, kako smo te spoštovali. Prve dni maja smo že vedeli, da si neozdravljivo bolan, vendar smo upali. Sam si še pred dnevi v pogovoru tudi upal, narahal si, kaj boste še naredili pri hiši, da si boš dom uredil po svoji zamisli. Tvoj odhod je prišel prehitro. Načrtov ni več, dela ni več, minila sta bolečina in trpljenje, ki si jima pri polni zavesti ključoval dva meseca. Končala se je skrb tvojih domačih, ki so ti vlivali upanje, skrbeli zate in ti lajšali bolečino, tudi vsi drugi, ki smo trepetali zate, vemo, da ni več negotovosti. To sredo te je smrt ločila od nas: zakaj se je to zgodilo tako hitro, zakaj tako kruto, tega ne moremo verjeti.

Ostane nam spomin nate in na tvoje delo, ki si ga povsod požrtvovalno opravljal in za nas, ki smo se vedno lahko zanesli za tvojo pomoč, prehitro končal.

Kot bližnja sosedu sva skupaj odraščala in se igrala, kljub vojni, ki tedaj vihrala. Okupatorji so ti vzeli očeta in ga obsodili na do smrti ječo. V tistih letih sta z mamo živela v borni hišici, brez dohodkov za preživljanje.

Po vojni si se izučil za strojnega ključavničarja v takratnem ZISu v Šiški in v tistih delavnicah si ostal vse do upokojitve.

Po odsluženju vojaškega roka si postal rezervni vojaški starešina, kjer ti je bilo zaupano poveljniško mesto v enoti. Bil si tudi predsednik ZRVS Borovnica in član občinske organizacije Vrhovnika.

bil, in to je dalo pečat celemu tvojemu življenju. Med vojno viro si bil tudi v internaciji. Po vojni si se posvetil obnovi požgane domačije. Delal si nekaj časa na železnici, kasneje kot gozdni delavec, dokler se nisi zaposlil v Fenolitu, kjer si dočakal zasluženo pokojnino. Tudi takrat nisi miroval, posvetil si se delu na domači kmetiji ob svoji družini. Tvoje življenje je bilo družina, delo in lov. V lovske vrste si vstopil pred 31. leti. Pri delu v lovski družini si bil vedno aktiven, tako pri postavljanju lovskih prež, solnic ali krmljenju divjadi v zimskem času. Neutruden si bil pri pripravi in izvedbi lovskih vesel in prireditvev, pa tudi lovski dom ne bi bil tak brez tvoje pomoči in nasvetov. Številnim mlajšim lovcom si bil mentor, učitelj in svetovalec. Zaradi tvoje delavnosti in poštenega odnosa do solovcev si bil med člani zelo spoštovan in priljubljen, zato smo te radi volili v vodstvo LD. 7 let si bil član NO in 1 leto njegov predsednik, član komisije za malo divjad si bil 8 let in kar 19 let član UO. Za tvoje pošteno delo te je ZLD leta 1986 odlikovala z znakom za lovske zasluge in lani ob 50-letnici LD z redom za lovske zasluge 3 stopnje.

Poletje je čas, ko se za lovce končuje čas dela v lovišču, pričene pa se lov. To je čas, ko se v nas pojavi nemir, ki si ga tudi ti občutiš vsako leto. Na lovih in naših

Veliko smo bili skupaj tudi pri športu in v kulturi. Med športi si imel najraje nogomet ali fudbal, kako smo rekli, kjer si bil nepogrešljiv v obrambi na mestu desnega beka. Kot član Nogometnega kluba Borovnica si igral v vseh selekcijah, od mladinske do članske in nazadnje pred dvema letoma v veteranski.

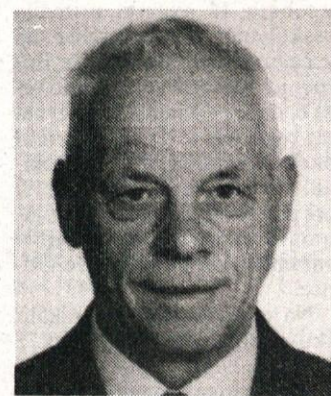
Po upokojitvi v letu 1993 si se včlanil v Društvo upokojencev Borovnica in bil izvoljen v upravni odbor društva. Leta 1995 si bil predlagan za predsednika društva, pa si odklonil, ker se nisi počutil dovolj zdravega. Vendar smo vedno upoštevali tvojo besedo, tvoje spodbudne predloge in tvoje delo v društvu.

Zapisan si bil tudi prostovoljnemu delu v turističnem društvu. Tako si navdušeno pomagal v letih med 1957 in 1963 in podobno navdušeno tudi v zadnjem času, ko si bil član nadzornega odbora turističnega društva. Vsako nalogo, ki si jo sprejel, si dosledno izpeljal, pri prostovoljnih akcijah, različnih prireditvah, prijatelja je bila tvoja družba pri vseh pohodih, prišel si nas pogledat še letos v začetku maja na Luže.

Vključen si bil v občinski odbor za prometno varnost. Opazna je bila tvoje prijazno posredovanje pri varovanju šolarjev na začetku šolskega leta, ko si skrbel, da so otroci prišli brez nesreče v šolo. Za to ti bodo hvaležni številni starši.

Kjer si mogel, si se vključil po svojih zmožnostih tudi v delo za domači kraj. Zadnje veliko delo, ki si ga tu izpeljal, je bilo v sodelovanju z drugimi asfaltiranjem Dola, ko si bil član gradbenega odbora.

Dragi Frenk, spominjali se te bomo z občudovanjem. Pokazal si nam, da je mogoče za domači kraj veliko prispevati tudi s tihim in požrtvovalnim delom. Vedno si bil tam, kjer smo te najbolj potrebovali. Naj ti bo lahka zemlja!

srečanj bomo pogrešali tvojo umirjeno, preudarno besedo, s katero si vedno znal pametno svetovati in velikokrat umiriti naše razgrete glave. Težko nam bo na skupnih lovih v jeseni, saj si bil kar nekakšen dežurni lovovodja, ki je najbolj poznal lovišče in navade divjadi v njem. Zanjih nekaj let nisi manjkal na nobenem skupnem lovu, vedno si našel čas in moč za lov. Naše slovo je boleče.

Poklanjamo Ti smrekove vejice, simbol slovesa in del narave, lovski rog bo označil konec lova, prapori se ti bodo poklonili v spomin, častni streli se bodo oglašili v lovišču in oznanili da je lov za tebe končan. Ostal nam boš v lepem spominu.

Naj ti bo lahka domača zemlja!

Solovci LD Borovnica
F.T.

Društvo za ekologijo in varstvo okolja Borovnica

vabi na predavanje na temo:

REŠEVANJE EKOLOŠKIH PROBLEMOV

Namen predavanja je seznaniti javnost z uveljavljenimi metodami in prakso reševanja ekoloških problemov v svetu in doma ter na osnovi teh izkušenj poiskati možne rešitve za tovrstne probleme v našem najožjem okolju.

Kot vzorčni primer bo predstavljena podana študija »Sanacija okolja v Šaleški dolini« avtorja dr. Cvetka Ribarič Lasnik in Boris Dejanovič.

Predavanje bo v sredo, 24. septembra 1997 ob 18. uri v večnamenskem prostoru osnovne šole v Borovnici.
Vstop je prost.

DVODNEVNA VESELICA V BREZOVICI PRI BOROVNICI

Godci in pevci iz štirih pokrajin

V Brezovici pri Borovnici je 19. julija ob 18.30 potekalo 6. srečanje godcev in pevcev pri Gasilskem domu Brezovica pri Borovnici. Zbralo se je le 700 ljudi, čeprav so jih organizatorji pričakovali več kot 1000. Poskrbljeno je bilo tako za hrano kot tudi za pijačo, organiziran pa je bil tudi srečelov. Otroci, stari 7 do 8 let, so neprenehoma krožili okoli miz ter ponujali srečke.

Za uvod se je predstavilo 24 godcev iz Notranjske, Dolenjske, Gorenjske in Primorja, sledila pa je Folklorna skupina Klas iz Horjula, ki je pokazala nekaj tradicionalnih kmečkih plesov. Naslednji so zapeli ljudski pevci Stari znanci, za njimi pa so povzdignile glasove ljudske pevke, članice Aktiva ljudskih žena, ki se imenuje tudi Ajda. Obe skupini sta prišli iz Borovnice, medtem ko je naslednja udeleženka srečanja prišla iz Kranja. To je bila citrarka Barbara Žunič, ki nam je pokazala svoje znanje brenkanja na

strune. Naposled je napočil čas za glavni dogodek, 6. srečanje godcev in pevcev. Občinstvo je navdušeno zaploskalo, ko je na oder stopil Andrej Rogelj iz Preserja, evropski prvak na diatonični harmoniki v kategoriji do 18 let v letu 1995. Po njegovem nastopu, s katerim je Andrej Rogelj ponovno dokazal, da sodi v sam vrh umetnosti igranja na harmoniko, se je začela veselica. Za dobro razpoloženje je poskrbel ansambel Vinca Cverleta, ki letos praznuje že dvajsetletnico. Ansambel je igral do tretje ure zjutraj, ko je bila veselica uradno končana.

Vsak godec, pevec ali skupina, ki je nastopala, je poleg običajnega plačila dobila še kosilo s pijačo. Vsak udeleženec je dobil tudi diplomu, ki jih je podeljeval Jože Korošec. Za nemoten in predvsem razgiban potek veselice je skrbel Jože Drašler, predsednik Prostovoljnega društva Gasilski dom Brezovica pri Borovnici. Udeležence in do-

Aktivnosti borovniških upokojencev

Na pobudo Zveze svobodnih sindikatov Slovenije sporočamo, da se lahko vsi člani našega društva upokojencev včlanijo v omenjeno organizacijo. V prostorih našega društva se lahko zgledate vsak torek od 9. do 11. ure, kjer boste lahko izpolnili obrazec za prijavo in se seznanili s pravili in poslovnikom Območnega območja Sindikata upokojencev. V primeru večjega števila prijav se bo naknadno ustanovila podružnica območnega odbora sindikata v našem društvu.

Člane našega društva obveščamo tudi, da se začne rekreacija za naše člane v domu TVD Partizan Borov-

nica v mesecu oktobru 1997 pod vodstvom naše članice

Po sklepu Upravnega odbora se pri našem društvu ustanovi aktiv balinarjev.

Vse upokojence, ki so zainteresirani za to vrsto športne rekreacije, obveščamo, da bo otvoritev balinišča pri bivši gostilni ZALAR na Paplerjevi ulici v Borovnici v soboto, 13.09.1997 ob 16. uri, kjer se bomo dogovorili tudi o nadaljnji aktivnosti aktiv balinarjev.

Vere Celarc. Datum začetka bomo še objavili. Udeležite se v čim večjem številu.

Naše društvo izreka javno zahvalo vsem darovalcem prostovoljnih prispevkov ob srečanju upokojencev našega društva, ki je dobro uspelo v nedeljo, 3. avgusta na večnamenskem prostoru v Mavčevi dolini.

Zahvalo izrekamo podjetjem, privatnim podjetnikom, posameznikom in društvom, ter našim zvestim članom, ki so omogočili, da je prireditev uspela.

Predsednik DU:
Franc Drašler l.r.

Pesem v slovo

Naj rečem, da mi je hudo,
ko zvedela sem za slovo,
da neizbežno čas izteka
se zame, zate — za človeka,
ki spremljal nas je desetletja,
delil je z nami doživljaja.
Ostali bodo le spomini
nekje na dnu v srcu globini...

A smreke bodo še šumele
in košenine še dehtele.
V nočeh srebrne mesečine
zarisana bo sled smučine
čez Barje mimo vrb samotnih —
prijatelj vseh srn begotnih.
Le tebe tukaj več ne bo.
Naj rečem, da mi je hudo.

In, če boš prej na oni strani
kot mi, pa mesto nam prihrani
prijazno sredi trat nebesnih,
ko rešeni vseh muk telesnih
preplašeni ob zadnji uri
potrkamo na rajске duri.
Povem ti, da mi je hudo!
Ta pesem naj ti bo v slovo....

Franiška Celarc-Klančič

OTROŠKA DELAVNICA V TEHNIŠKEM MUZEJU SLOVENIJE V BISTRI

Statve v otroških rokah

Poletne počitnice so priložnost za številne dejavnosti, za katere med šolskim letom primanjkuje časa. V počitniški odidih se je vključil tudi muzej s ponudbo aktivnega preživljanja

prostega časa otrok v muzejski delavnici. Tema - tkanje - je vzeta iz tekstilne zbirke in prilagojena otrokom. V muzeju smo se dogovorili, naj traja delavnica do konca počitnic, da bi se je

lahko udeležilo čimveč otrok.

Princip tkanja so otroci spoznavali na lesenih pravokotnih okvirjih, izdelanih v mizarski delavnici v muzeju. Najprej smo pripravili vse potrebno za tkanje; na okvir smo napeli vzdolžne niti, imenovane osnova, na pretikala smo navili prejo za prečno nit, imenovano votek. Nato se je začelo tkanje. Prepletanje votka z osnovnimi nitmi vrsto za vrsto je trajalo toliko časa, da je bil izdelek gotov, oz. je zmanjkalo osnovnih niti. Tako so nastajale zapestnice, denarnice, knjižni znaki, podstavki, prtički - enobarvni, črtasti, karirasti ali z motivom. Za tkanje šalov na malih namiznih statvah si je bilo treba vzeti kar nekaj ur časa, trud pa je bil na koncu poplačan. Zelo dobro se je obneslo tkanje s tkalsko desčico, s katero so v preteklosti tkali trakove, danes pa jih vidimo samo še v muzejih. Nastajale so zanimive, gosto tkane zapestnice, enobarvne ali pisane.

Najbolj radovedni so poizkusili tkati tudi na večjih namiznih statvah s štirimi listi. Vsi izdelki so bili tkani v vezavi platno, najbolj enostavni in najtrdnjši vezavi. Zelo enostavna in hitra je bila izdelava košaric iz dvo-barvnih papirnih trakov, prepletenih v vezavi platno. Velika in pestra izbira najrazličnejših barv preje je omogočala izdelavo »cofov«, ki sicer s tkanjem niso imeli zveze. Kar tekmovali so, kateri »cof« bo lepši in večji. K šivanju so vabili otroški šivalni stroji in različni modeli s kroji vred. Nastajale so blaziniče, klobočki, miške, oblačila za

Barbiko in izdelki po lastnih zamislih.

Vzdušje v delavnici je bilo sproščeno, veselo, prijateljsko. Otroci so radi prihajali, večina izmed njih večkrat. Tema je bila zanimiva tudi za starše, saj so se tudi sami preizkusili v izdelavi zapestnic in šalov. Največ otrok je prihajalo iz Vrhnike, Borovnice, Bistre, veliko iz Ljubljane, kar nekaj iz Gorenjske.

Delavnica je trajala trikrat tedensko osem tednov. Udeležilo se je 276 otrok.

Kakšna bo tema delavnice v naslednjih poletnih počitnicah? O tem je še prezgodaj obljubljan, čeprav se ideje že rojevajo. Morda se bo navezovala na 100-letnico prvega avtomobila pri nas, na kar se muzej oz. prometni oddelek že pripravlja. Sicer pa bo ob koncu šolskega leta vse jasno in tudi vse pripravljeno.

Milojka Čepon

LOVSKA VESELICA V BOROVNICI

Med veselico se je tudi streljalo — v tarče

Lovska družina Borovnica je v soboto, 16. avgusta, priredila vsakoletno lovsko veselico na večnamenskem prostoru v Borovnici. Obiskovalcev je bilo veliko, dobra volja pa neizmerna, saj celo dež, ki je začel padati okoli 21. ure, veselice ni prekinil. Veselica se je začela ob 17. uri popoldne, končala pa v jutranjih urah. Za glasbo je skrbel ansambel Vrtnica iz Nove Gorice.

Na lovski veselici ni manjkalo aktivnosti. Poleg srečelova z bogatimi nagradami so se obiskovalci lahko pomerili tudi v streljanju z malokalibrsko puško v tarčo srnjaka, ki ji lovci pravijo slepi srnjak. Poleg tega pa je bilo mogoče streljati tudi z zračno puško v navadno, klasično tarčo. Tudi tu so bile za najboljše strelce pripravljene bogate nagrade, glavna nagrada pa je bila 12 kilogramov srnjaka. Poleg srečelova in streljanja pa so lovci pripravili tudi igro uganjevanje teže določenega predmeta. Letos je bila to mortadela, ki je ponosno visela na drevesu, ki se je dvigalo sredi večnamenskega prostora. Zmagal je tisti, ki je uganil ali bil najbližje dejanski teži mortadele. Za udeležbo pri uganjevanju je bilo treba odšteti 200 SIT, zmagovalcu pa je prejel nagrado.

Veselico je vodila približno polovica Lovskega društva Borovnica, saj je za starejše člane

to že prehuda obremenitev. Pri izvedbi veselice je sodelovalo 25 ljudi.

Za hrano je bila seveda divjačina. Kuharji so pripravili jelenji golaž, pečenko divjega prašiča, čevapčiče ter klobase. Za kuhinjo menjaje, vsako leto eden, skrbita LIKO Borovnica in osnovna šola Borovnica, ki lovskemu društvu posodi svoje kuhinjske prostore ter kuharja. Pri veselici vedno pomagajo tudi vaščani, pri srečelovu največkrat otroci, ki prodajajo srečke. Lovsko društvo Borovnica tudi odlično sodeluje z občino Borovnica ter drugimi društvi. Za vse aktivne udeležence na veselici pa bo pripravljena posebna manjša veselica. Lovsko društvo je hvaležno vsem sponzorjem, med katerimi najdemo trgovine, obrtnike ter gostilniške obrate in delovne obrate.

Ves izkupiček z veselice je namenjen obnovi lovškega doma Borovnica, drugih lovskih objektov ter za družabno življenje lovcev. Denar, ki pa ga med letom lovci izgržijo od prodaje odstreljene divjadi, se vrača v lovišče. Količina odstreljene divjadi se suče okoli treh ton, za iztržen denar pa kupijo lovci krmno za divjad pozimi, predvsem koruzo, peso in krompir. Del denarja porabijo tudi za povračilo škode, ki jo divjad vsako leto naredi na kmetijskih posevkih.

Gregor Logar

Tehniški muzej Slovenije

vabi na otvoritev razstave

LJUBLJANSKI TRAMVAJ VČERAJ, DANES, JUTRI

avtor Tadej Brate

v torek, 9. septembra 1997, ob 13. uri

v Bistri pri Vrhniki

predstavlja starejša opravila in tehnologije v akciji

»TAKO SO DELALI...«

v sredo, 24. septembra 1997, in v četrtek, 25. septembra 1997,
od 8. do 16. ure in
v nedeljo, 28. septembra 1997,
od 10. do 18. ure
v Bistri pri Vrhniki

Sporočilo čebelarjem Huda gniloba čebelje zalege

Čebelarstvo društvo Borovnica sporoča, da se je na našem območju pojavila huda gniloba čebelje zalege. Vse imetnike čebel bo obiskala veterinarska služba in po potrebi ukrepala.

Ekipa Briš pred odhodom...

... in na prizorišču Iger brez meja

BRIŠANI NA IGRAH BREZ MEJA

Mala vas na velikih igrah

Briše, vasica pri Polhovem Gradcu, nekateri poznajo po njeni razprostranosti, vse več ljudi pa tudi po tamkajšnjem mladem, prizadevnem turističnem društvu, ki že nekaj let zapored pripravlja odmevno turistično prireditev Dan pod Lovrencem. Letos poleti pa so Brišane spoznali tudi zunaj slovenskih meja. Njihova ekipa, zvečine so člani turističnega društva, je od 6. do 10. julija nastopila na Igrah brez meja v Budimpešti.

Vse skupaj se je pravzaprav začelo že lansko jesen, ko je slovenska nacionalna televizija pripravila natečaj za udeležence na teh igrah. Odzvalo se je štirideset slovenskih krajev, izbranih pa je bilo le devet, med njimi tudi Briše. Mladi fantje in dekleta z Briš, vseh skupaj je bilo enajst, so priložnost zagrabili z obema rokama. Že februarja so začeli z resnimi pripravami: dvakrat na teden so vadili v domači šolski telovadnici, enkrat na teden pa

v bazenu v Ljubljani. Vmes pa se je vsak po svojih močeh trudil še doma.

V Budimpešti (prireditev je potekala v neposredni bližini poslopja madžarske državne televizije) jih je čakala naporna preizkušnja. Poleg Slovenije so bile tam ekipe Madžarske, Italije, Francije, Grčije, Švice, Nizozemske in Portugalske, skupaj osem.

»Na generalki, dan pred tekmo, nam je kar dobro šlo. Če bi vztrajali do zadnje igre, bi bili gotovo prvi, a nam je ponagajal veter. Prav nobene igre se nismo bali, saj smo se nanje dobro pripravljali. Vadili smo kondicijo, spretnost, ravnotežje, pa tudi koordinacijo. Ko pa je šlo zares, pa le ni šlo brez težav. Največ preglavic nam je povzročalo osje želo — nihanje na elastični vrvi ter srčki — skakanje na trampolinu. Ti dve igri sta nam povzročali težave že na generalki. Dobro pa

smo vložili jollyja, ki nam je v hipu prinesel kopico točk in nas popeljal na trenutno tretje mesto. Na koncu smo bili peti. Naša ekipa se je med sabo dobro razumela, saj smo se že poprej vsi dobro poznali,« je povedal o veliki preizkušnji v Budimpešti mladi kapetan ekipe Janko Dolinar.

Z mladimi briškimi tekmovalci je na Madžarsko odpotovalo tudi petčlansko spremstvo in avtobus navijačev s harmoniko. Spremistvo je že drugi dan po prihodu obiskalo slovensko veleposlaništvo v Budimpešti. Franc Laznik, ki je odpotoval kot predsednik pripravljalnega odbora, nam je povedal:

»Na našem veleposlaništvu so nas bili zelo veseli. Bili smo prvi od slovenskih ekip, ki smo se spomnili, da obiščemo ambasado. Veleposlanik nam je posodil večjo slovensko zastavo in nam obljubil, da bo že ob prvi priložnosti obiskal Polhov Gradec. Na srečanju županov sodelujočih mest pa je predsednik KS Polhov Gradec Maks Rutar izročil budimpeštanskemu županu naše darilo: čipko v okvirju, ki predstavlja petelina, in steklenico medice, na kateri je ročno upodobljena slika Polhovega Gradca. Na istem srečanju smo se seznanili tudi z županom grškega mesta Leros, ki nikakor ni mogel doumeti, da naš kraj šteje le 150 prebivalcev. Dejal je, da smo najbrž pozabili dodati še tri ničle... V osemindvajsetih letih Iger brez meja smo bili mi dejansko najmanjši sodelujoči kraj.«

Priprave mladih Brišanov na Igre brez meja so potekale pod okriljem Turističnega društva Briše. Le-to zdaj deluje že pet let in šteje 80 članov. Društvo je nadvse aktivno. Poleg organizacije Dneva pod Lovrencem skrbi za urejanje okolja in pripravljanja očistevalne akcije, po svojih močeh pa pomaga tudi kmetijam, ki so na robu propada.

Po vrnitvi v domovino so Brišani pripravili svojim junakom nadvse priskrben sprejem. Od Polhovega Gradca do Briš so jih pripeljali kar na zapravljenih, sredi vasi pa postavili oder, na katerem so pripravili krajši kulturni program. Ob tej priložnosti je prvič nastopila tudi mlada briška folklorna skupina. Franc Laznik zato ne more mimo zahvale vsem, ki so jim pomagali:

»Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so nam pomagali z denarjem: občini, KS Polhov Gradec, Hoji Polhov Gradec, Prebilplatu Horjul, pa tudi drugim, manjšim sponzorjem. Vsa zahvala tudi gospe Jožici Kavčič, ki nam je pomagala sestaviti besedilo za naš prospekt, ki smo ga imeli tudi s seboj v Budimpešti, in predstavitevni spot na televiziji.«

Branko Vrhovec

ZALOG — JERNEJČKOV GRABEN — SUŠKA DOLINA

Nov cestni odsek

Vas Setnik se razprostira ob vznožju Polhograjskega hribovja. Ključno izhodišče za smer proti Polhovemu Gradcu in naprej proti Ljubljani je prav dolina v Zalogu z vsemi priključki. Na to izhodišče so vezani krajanji sosednjih vasi Srednjega Vrha, Butanjeve, Planine in tudi del Rovt. To območje je v glavnem zelo hribovito in pretežni del prebivalstva se ukvarja s

kmetijstvom. Prebivalstvu dodatni vir zaslužka pomeni zaposlitev v za nas oddaljeni Ljubljani in okolici.

Da so se stvari začele premikati z mrtve točke, ima veliko zaslug CRPOV program — CELOSTNI RAZVOJ PODEŽELJA IN OBNOVA VASI. Po enoletnem dogovarjanju in usklajevanju želja ter potreb smo sklenili, da je naš razvoj v večji meri odvisen od nas samih. Iskra upanja in želja po kreniti preobrazbi našega kraja je bila prvič izražena na zboru krajanov 8. 11. 1995. Da je mera polna, ima vas Setnik tudi slovenski rekord za najbolj razpogegneno medosno razdaljo na slovenskem zemljevidu. Zaradi zelo oddaljenih zaselkov od centra Zaloga imamo tudi pripravljene projekte v dolžini 5 km.

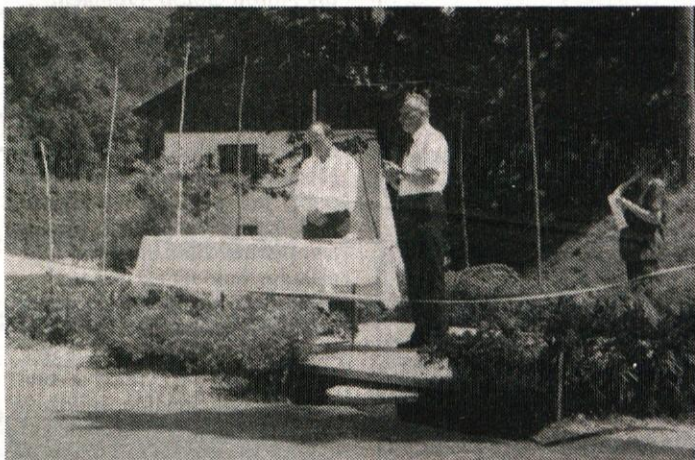
Da se je razmajano cestišče preneslo na papir in z njega nazaj na trdna tla, je poskrbelo KPL Ljubljana - inženiring. Prva začetna dela so opravili PUH-ovci z razširitvijo ožine in izgradnjo podpornega zidu. Vsa druga gradbena dela s težko mehanizacijo smo oddali najugodnejšemu ponudniku in izvajalcu Janezu Trobcu, s.p., Šentjošt 21. Za polaganje asfaltne podlage pa je zaupanje in izvedbo pridobilo SGP PRIMORJE. Finančna konstrukcija vsega dosedanjega opravljenega dela je v veliki meri odvisna od samih krajanov, približno 30% družbenih sredstev pa je padlo na ramena KS Polhov Gradec, KS Črni Vrh, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in občina Dobrova-Horjul-Polhov Gradec.

Za prijetno razpoloženje so poskrbeli gostitelji: družina Gerjoli, Setnik 25, ob pomoči sokrajanov in bližnje in daljne okolice.

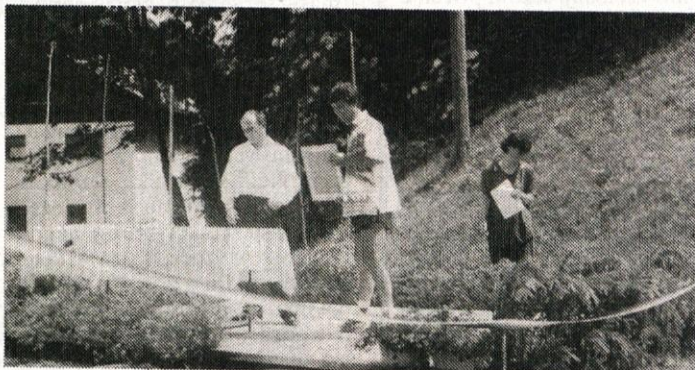
Z željo, da bi v tem stoletju praznovali in proslavili še kakšno delovno zmago, se vsem skupaj, ki so kakor koli pripomogli h krajevemu prazniku, iskreno zahvaljujem.

POPRAVEK

V junijski številki Našega časopisa je bil v prilogi Konec šolskega leta 1996/97 na strani 12 napačno zapisan moj priimek. Pravilno je Bokal in ne Bahol, kot je bilo pomotoma objavljeno. Hvala!

Jože Ostrc v svojem govoru ob uspešni realizaciji skupnih prizadevanj.

Glavni izvajalec gradbenih del, Janez Trobec, s.p., ki se na domačem terenu dobro počuti.

Župan Leopold Oblak ob uradni otvoritvi cestnega odseka.

50 let skupnega življenja Franca in Bernarde Podobnikar

V kratkem si bosta že v drugo rekla dá Franc in Bernarda Podobnikar z Brezij pri Dobrovi, med domačini bolj znana kot Ižancova ata in mama. Franca, ki bo še letos dopolnil 78 let, ljudje poznajo predvsem po njegovi drevnici, ki jo ima že dolga desetletja, sedem let mlaj-

ša Bernarda pa je ves čas gospodinjala. H Ižanc se je prisojila iz Zaklanca. Rodilo se jima je pet sinov, danes pa imata že tudi dvanajst vnukov in štiri pravnuke.

»Nikoli nisem pričakovala, da bova dočakala 50-letnico poroke. Sploh pa ne, ker je bil mož

že hudo bolan. Trideset let je imel migreno, a jo je le uspel pozdraviti, z akupunkturo. Zdjaj pa ga dajejo razne druge bolezni. Sama sem k sreči še kar zdrava,« pravi Bernarda Podobnikar, ki ji domačini pravijo kar Nada.

Za Ižancova ata in mamo je bilo vsekakor najhujše, ko jima je v prometni nesreči umrl sin Zdravko. Pravijo, da je bil nadvse podoben očetu.

»Po Zdravkovi smrti z mojim eno leto nisva govorila. Ljudje so že mislili, da sva skregana. Dolgo, dolgo nisva mogla pozabiti njegove smrti. Tega ne pozabiš nikoli. Mož je bil zelo ponosen, da je imel pet sinov. Spoštovali so ga, nikdar mu niso ugovarjali in tudi danes mu ne,« je še povedala Nada Podobnikar.

Pri Ižancovih je bilo vseskozi vse v znamenju sadnega drevja. Po njihove sadike so prihajali z Dolenjske, Gorenjske, celo s Primorske, od vsepovsod. Še ne tako dolgo se je nek osemdesetletni starček pripeljal po sadike kar na kolesu... Ko bo Franc dokončno izpregel, bo drevesnico prevzel vnuk Igor, ki je obiskoval sadjarsko šolo.

B. V.

Srečanje s slovenskim veleposlanikom (v kravati) je bilo prisrčno

Predsednik KS Polhov Gradec Maks Rutar (na levi) v pogovoru z budimpeštanskim županom

Slavje na Brišah po vrnitvi v domovino

PEVSKI ZBOR

ali kako izboljšati kakovost življenja

1. KAKO KORISTNO ZAPOLNITI PROSTI ČAS?

— Vključiš se v MEŠANI PEVSKI ZBOR na Dobrovi in preživiš enkrat ali dvakrat na teden 2 uri v prijetni družbi pevcev z mladim dirigentom na čelu ob učenju vseh mogočih pesmi.

2. KAJ PA ČAS — ALI GA SPLOH IMAŠ?

— Seveda, časa je vedno dovolj. Namesto gledanja televizije in posedanja ter podobnih razvad si s petjem in vsem, kar spada zraven, popestriš življenje.

3. KAJ PA BI IMEL OD TEGA?

— Pozabiš na vsakodnevne skrbi, se razvedriš in razveseliš ter boljše volje greš naslednji dan v šolo ali v službo. Poseben užitek pa so nastopi doma in na gostovanjih.

4. KAJ PA BODO IMELI DRUGI OD TEGA — DOMAČI, PRIJATELJI?

— VELIKO!

Doma bodo imeli pred teboj vsaj takrat, ko boš na vajah ali nastopih, mir. Ker pa je vsak, ki zna peti, v družbi bolj zaželen, je to priložnost za vse s poslušom, da to izkoristijo in se kaj lepega naučijo.

Znano je tudi, da fant, ki zna peti, pri puncih bolj »vžge«, pa tudi milozvočni glas punc mnogokrat očara fante.

5. KAJ PA ZABAVA?

Ne skrbi, tudi te ne manjka. Ob začetku sezone se skupaj odpeljemo na trgatve na Primorsko, kjer si nabereš novih moči in dobre volje za vso sezono. Pa tudi sicer je med letom vsak vzrok dobrodošel za veselo vzdušje in sprostitve. Zato so vsi potencialni kandidati za nove pevce vabljeni za začetek na trgatve, o vsem pa se bomo pogovorili na prvih vajah, ki bodo v torek, 16. 9. 1997, ob 20.30.

6. IN KAJ TI ŠE OSTANE?

Da se nam v jeseni pridružiš. Vaje so vsak torek zvečer v pevski sobi Kulturnega doma na Dobrovi (nasproti knjižnice). Kot smo že omenili, bomo v letošnji sezoni pričeli z vajami 16. 9. 1997.

Kako že pravijo — PRIDI, NE BO TI ŽAL!

Mešani pevski zbor
DOLOMITI
Dobrova pri Ljubljani

Tudi v hribih pevci radi zapojejo.

PRAZNOVANJE DVOJNEGA PRAZNIKA NA DOBROVI

Veliki šmaren in zlata maša župnika Antona Goloba

Na praznik Marijinega vnebovzeta v petek, 15. avgusta 1997, je župnik Anton Golob daroval zlato mašo v domači župnijski cerkvi na Dobrovi. Iz župnišča se je vil dolg sprevod: ministranti, narodne noše, jubilatovi svojci, somaševalci duhovniki, pomožni škof Jožef Kvas in nenazadnje zlatomašnik Anton Golob. Domačini so prav za to slovesnost postavili župniku številne lepo okrašene mlaje s pozdravnimi napisi na tablah.

Ob 14.30 se je začela slovesnost zlate maše. Božjepotna Marijina cerkev je bila nabito polna domačih faranov, Marijinih častilcev in drugih romarjev. Daritev zlate maše so z večglasnim, lepo uglasenim petjem spremljali številni pevci domačega združenega mešanega pevskega zbora in skupina Čuki. Lepo okrašena cerkev je bila pretesna za številno množico ljudi, po nekaterih ocenah kar nekaj nad tisoč, zato jih je veliko izmed njih slovesnost zlate maše spremljalo zunaj cerkve prek dobrega ozvočenja. Večina si je mesto poiskala v senci bližnjih lipovih in brezovih dreves, nekateri pa so kljub vročini vztrajali na močnem soncu. Številni verniki smo z veseljem prisluhnili govorniku, ljubljanskemu pomožnemu škofu Jožefu Kvasu, ko je v pridigi nagovoril vse navzoče. V prvem delu je spregovoril o pomenu velikega šmarna, prazniku Marijinega vnebovzeta, v drugem delu pa so bile besede namenjene zlatomašniku Antonu Golobu. Vsem navzočim je na kratko osvetlil njegovo 50-letno duhovniško pot, delo in poslan-

stvo. Po obhajilu so se farani zahvalili zlatomašniku za ves trud, ki ga je vložil v domačo župnijo v vseh 23-ih letih njegovega delovanja na Dobrovi. Nato je sledila še obdaritev, na kar je v cerkvi zadonel bučen aplavz. Pred mikrofonom je dokončno stopil še domači župnik zlatomašnik in povedal nekaj povzetkov iz svojega življenja v minulih petdesetih letih duhovništva. Poudaril je, da je vesel, ker se je odločil za duhovniški poklic. Po maši so bile pete litanije Matere božje, nato pa še zahvalna pesem. Iz zlatomašniškega obraza sta izžarevala veselje in zadovoljstvo, saj kot je sam dejal, take pozornosti ni vajen. Kdor je želel, in takih je bilo veliko, se je lahko ob koncu srečal z jubilatoma pri oltarju, kjer je delil spominske podobice.

Duhovniki so v spremstvu narodnih noš zapustili cerkev in se pridružili množici, ki je že nestrpno čakala na začetek prazničnega programa. Zlatomašniku je najprej zapel dve pesmi domači združeni moški pevski zbor. Vmes je domačin Robi, ki je tudi povezoval program, prebral za to priložnost sestavljeno pesem Voščilo zlatomašniku. Domači faran Jože Potrebuješ je s svojimi fanti - skupino Čuki - pripravil kratek program. Kot ponavadi smo jim tudi tokrat z veseljem prisluhnili. Za posebno priložnost - praznovanje slovesnosti zlate maše domačega župnika Antona Goloba - se je skupaj zbrala tudi domača folklorna skupina Dolomiti in najprej zapela pesem Ena ptička, ki govori o Dobrovski Mari-

skega zbora in zapeli dve pesmi. Uradni del programa je v gorenjskih narodnih nošah končala domača folklorna skupina Dolomiti s plesom Ta potrkana. Farani in številni romarji so ob raznovrstnem pecivu pridnih domačih gospodinj ter pijači praznovali z domačim župnikom zlatomašnikom.

Župnik Anton Golob je daroval zlato mašo, obdan s škofom in številnimi duhovniki.

ji. Nekaterim je bolj, drugim manj znana božja pot Marije v Leščevju na Dobrovi. Kdor je dobro prisluhnil, je lahko slišal legendo o začetku božje poti v pesmici, ki jo je pred precej več kot sto leti napisal nek dobrovski učitelj. Mesto pred mikrofoni so zasedli tudi člani fantov-

Na Marijin praznik - veliki šmaren in obhajanja zlate maše domačega župnika je bilo na Dobrovi zelo slovesno in lepo. Dan, ko je naš zlatomašnik Anton Golob obhajal 50. obletnico mašništva, bo marsikomu še dolgo ostal v lepem spominu.

Majda Kržič

40 let GD Šentjošt

Častna tribuna ob 40-letnici gasilcev Šentjošta

Želja po požrtvovalni pomoči ljudem v stiskah ob požarih, poplavih in drugih nesrečah je 25.9.1957 povzročila, da je deset faranov podpisalo ustanovno listino Gasilskega društva Šentjošt. Ti farani so bili Leopold Dolinar, Stane Kavčič, Adolf Malovrh, Franc Leskovec, Ivan Droftina, Ivan Šubic, Matevž Košir, Jože Jesenko, Janko Oblak in Jakob Maček.

Zametki gasilstva v Šentjoštu pa segajo daleč nazaj v leto 1912, ko so naši dedje in očetje kupili 3 ročne brizgalne BERGLEVKE. Ena je bila nameščena v Smrečju, druga v Potoku, tretja pa v Šentjoštu, kjer je še vedno na ogledu v Gasilskem domu. Prva in druga svetovna vojna sta v veliki meri onemogočili nadaljnji razvoj gasilske dejavnosti.

V prvih štirih letih od ustanovitve je GDŠ delovalo v sklopu GD Polhov Gradec, v letu 1961 pa je prestopilo pod vodstvo Horjula. Leto pozneje se je društvo povsem osamosvojilo.

V istem letu so vaščani pričeli graditi gasilski dom. Kljub pomanjkanju denarja so s pridnostjo in iznajdljivostjo uspešno premagali oviro. Tako so prvi del doma slovesno predali svojemu namenu. Leto 1962, še isti dan pa so izvedli prve verižne vaje s sosednjimi društvi, iz Grabna-Kurja vas-Šentjošt.

Leto 1963 je društvo s pomočjo OGZ Ljubljana-Vič-Rudnik nakupilo prve delovne obleke, pasove in čelade. Za vse več orodja je bila potrebna prikolica, ki so jo napravili kar člani sami.

Leto 1971 so kupili 600-litrsko motoriko Rosenbaer in električno sireno. Istega leta so se prebivalci Planine in Butaj-nove odločili, da ustanovijo svoje društvo, kar so tudi storili.

Izobraževanje ni bilo nikoli zapostavljeno. Nenehno so se udeleževali tečajev za strojnike, nižje gasilske častnike, častnike, gasilske sodnike in mentorje.

Zaradi požarne varnosti je nastala potreba po prvem avtu. IMV-1600 in leto pozneje (1974) po 800-litrski motorni brizgalni. Čez čas je sledil še drugi avto TAM 2000. Leta 1981 so pričeli zidati prizidek h gasilskemu domu za garažo. Namenu so ga predali leta 1987, ko so kupili tretji avtomobil TAM 80.

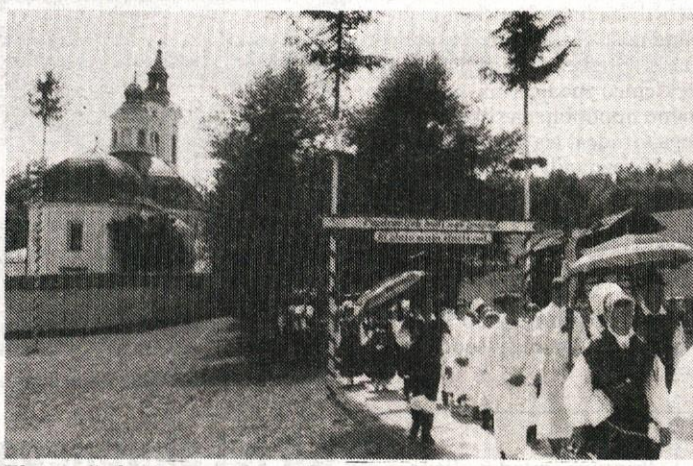
Ob koncu osemdesetih let so adaptirali stari del gasilskega doma in ga prilagodili zdajšnjim potrebam.

Pred štirimi leti so od Občinske GZ Ljubljana-Vič-Rudnik in od sekretariata za obrambo dobili traktorsko cisterno CRA-INA 3200.

V počastitev jubileja je 20.7. ob 16. uri pred gasilskim domom potekala gasilska parada, v kateri je sodelovalo 21 društev. Parado je vodil Andrej Droftina. Kot je razvidno že iz kronike, je društvo marljivo delovalo, kar je zasluga celotnega kraja in v njem živečih krajanov. Nekateri pa so se še posebno izkazali in njim so v zahvalo in v spodbudo izročili priznanja. Poleg parade je sodelovala tudi pihalna godba Alpina iz Žirov. Uradnemu delu praznovanja je sledila veselica na igrišču pred OŠ. Za dobro vzdušje je poskrbel ansambel Nagelj, žal pa je nenaklonjeno vreme v veliki meri pokvarilo veselico.

Za vse dosežke gasilskega društva in dobrine je bilo vloženo veliko truda in na tisoče prostovoljnih delovnih ur. Tako je postal boj z rdečim petelinom lažji, naše življenje pa mirnejše.

GAPŠER TOMINC

Zlatomašnika je na praznovanju spremljal dolg sprevod narodnih noš, duhovnikov, ministrantov...

Številni farani in romarji so prišli na Dobrovo na praznovanje dvojnega praznika.

Velik požar v Zaklancu

V noči iz nedelje na ponedeljek, 23.6.1997, ob 1.30 je strela udarila v gospodarsko poslopje Ivana Jurca v Zaklancu št. 6. V trenutku je bilo celotno ostrešje 30 m dolgega hleva v ognju. K sreči je uspelo iz gorečega poslopja rešiti živino in kmetijske stroje.

Na kraj požara so poleg domačih gasilcev prišli tudi gasilci iz Horjula, Podolnice, Brezja in Vrzdence, ki so do jutranjih ur gasili in odstranjevali gorečo krmo.

Zato se v imenu Gasilskega društva Zaklanec zahvaljujem vsem gasilskim društvom, ki so sodelovali pri gašenju požara.

Prav tako pa je treba pohvaliti gasilce oziroma vaščane Zaklanca in sosednjih vasi, ki so

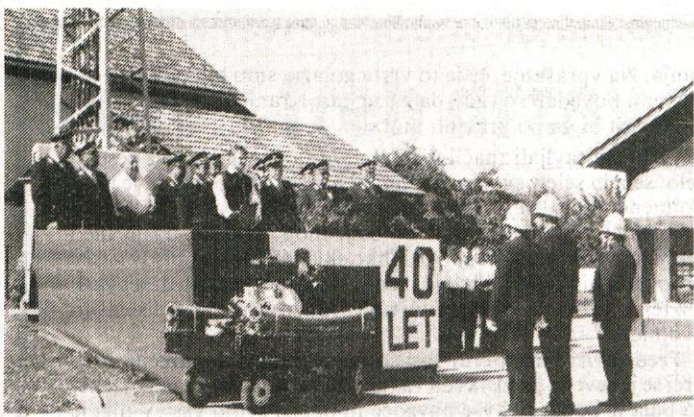
pomagali pri obnovi objekta. Prej kot v treh tednih je obnovljeni objekt dobil novo strešno konstrukcijo.

Pohvaliti je treba kmete iz Zaklanca in sosednjih vasi, ki so z veseljem podarili del lesa za ostrešje, ter g. Jeraja iz Sinje Gorice, ki za take nesreče brezplačno opravi delo z avtodvigalom pri postavitvi ostrešja.

Želimo si, da bi bilo čim manj takih nesreč, kot so jo doživeli letos Jurcovi (Štritofovi) iz Zaklanca, vendar pa če se že zgodi, je neprecenljiva in pohvale vredna pomoč, ki so jo pokazali gasilci in drugi krajan pri gašenju in obnovi objekta.

Predsednik PGD Zaklanec
Daniel Fortuna

40 let Prostovoljnega gasilskega društva Podsmreka

Gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Podsmreka pri Dobrovi so zadnje nedeljo v juliju slovesno praznovali 40-letnico svojega društva. Ne preveč številno občinstvo si je ob tamkajšnjem gasilskem domu ob tej priložnosti lahko ogledalo gasilsko parado, ki se je poleg domačega društva udeležilo tudi več gasilskih društev iz bližnje in daljne okolice. Za pravišnji takt marširajočih ešalonov je skrbela pihalna godba iz Dobropole, zapel pa je tudi moški pevski zbor Dolomiti z Dobrove.

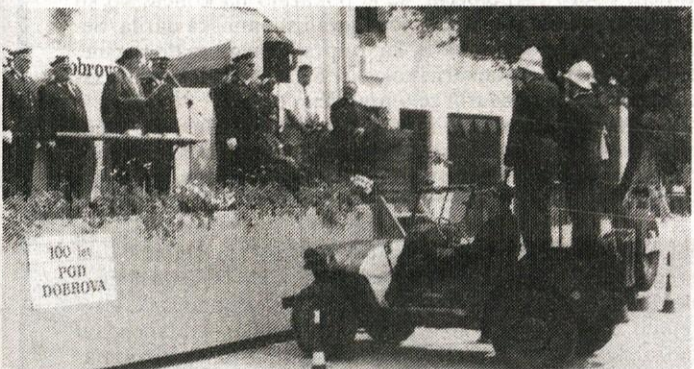
Kot je povedal predsednik PGD Podsmreka Janez Kušar, ki je prebral kroniko društva, v Podsmreki začetki gasilstva segajo pravzaprav tja v leto 1923, ko so njihovi gasilci že delovali pod okriljem PGD Kozarje. Lastno gasilsko društvo pa so ustanovili leta 1957. Ob ustanovitvi jim je kozarško društvo

ponudilo najpotrebnejše orodje in mentorstvo, za prvega predsednika društva pa so izvolili Janeza Turka. Tedaj je PGD Podsmreka štelo 27 članov skupaj z mladinci in pionirji.

Leta 1972 so podsmreški gasilci začeli pripravljati vse potrebno za gradnjo novega gasilskega doma, ki so ga dokončno opremili ob 25-letnici društva, leta 1982. Zdaj PGD Podsmreka, ki na svojem požarnem območju pokriva 230 gospodinjstev, premore tudi orodno vozilo TAM in cisterno creina z vso potrebno opremo za gašenje.

Na slovesnosti ob 40-letnici društva so najzvestejšim in najmarljivejšim gasilcem podelili priznanja Gasilske zveze Dolomiti in gasilska priznanja ter plamenice Gasilske zveze Slovenije.

B. V.

DOBROVSKI GASILCI

Praznovali 100-letnico društva

Po dolgotrajnih pripravah so dobrovski gasilci le dočakali svoj dan — 100-letnico domačega Postovoljnega gasilskega društva. Slovenost je potekala neposredno pred novim dobrovskim gasilskim domom in več sto ljudi, ki se jih je zbralo na prizorišču, je lahko uživalo ob gasilski paradi, kakršne bržčas še ni bilo na Dobrovi. Poleg nepogrešljivih konjenikov so bile v mimohodu tudi narodne noše in člani Lovske družine Dobrova. Ritem pravemu koraku na čelu povorke pa je dajala Mengeška godba na pihala. Osrednji del jubilejne parade pa so seveda sestavljali gasilci: šolani gasilci iz sosednjih, pa tudi bolj oddaljenih krajev, stara gasilska tehnika z gasilci v starih uniformah in nepregledna vrsta orodnih ter kombiniranih gasilskih vozil. Prišli so celo gasilci iz Kobarida in Vidma ob Ščavnici.

Na prireditvi je bil slavnostni govornik podpredsednik Gasilske zveze Slovenije Vili Tomat, ki je pohvalil dobrovske gasilce za ves trud, nato pa med drugim dejal: »Sto let je dolga doba, doba treh generacij. V tem času so odšle od nas že tri države...«

Domači župnik Anton Golob, ki je blagoslovil prireditev in novi gasilski dom, je bil še bolj neposreden: »Ogenj je nekaj strašnega. V kratkem času uniči nekaj, kar je bilo narejeno z velikim trudom.« Po njegovem mnenju je gasilsko društvo nekaj karitativnega, dobrega. Zanimivo bi bilo vedeti, je dejal, koliko prostovoljnega dela so pri gradnji doma opravili posamezniki.

Kroniko Prostovoljnega gasilskega društva Dobrova je že pred tem prebral predsednik društva Franc Smrtnik (o tem je obširneje poročala že junijska številka Našega časopisa).

Ob tej priložnosti so najzaslužnejšim domačim gasilcem podelili tudi državna priznanja, predsednik PGD Ljubljana-Vič pa je izročil dobrovskemu društvu štiri stare dokumente.

PGD Dobrova šteje, kot smo lahko slišali na slovesnosti, ki jo je povezoval domači pevec Ivan Hudnik, trenutno v svojih vrstah 71 članov in članic, 2 častna člana, 2 častna poveljnika in enega častnega predsednika.

Branko Vrhovec

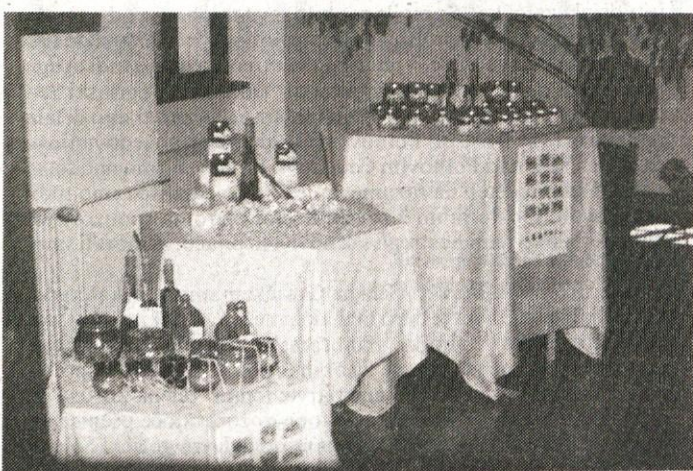

HORJULSKI GASILCI IMAJO ZDAJ ŠE MERCEDESOV TOVORNJAK — Sredi avgusta je Prostovoljno gasilsko društvo Horjul svoj vozni park obogatilo še za eno vozilo. Kupili so tovornjak Mercedes benz s 350 konjskimi močmi, ki poleg vode premore tudi peno in prah, skratka, z njim gasilci lahko posredujejo pri kakršnem koli požaru. Nakup univerzalnega tovornjaka so omogočili krajani s prostovoljnimi prispevki, Občinska gasilska zveza, iztržki od veselice, KS, Občina in Metrel. Edino, kar zdaj še manjka horjulskim gasilcem je, kot pravijo, hidravlična tehnika za reševanje pri prometnih nesrečah.

B. V.

DNEVI MEDU V POLHOVEM GRADCU

»Tudi med je lahko darilo«

Od 7. do 17. avgusta so v Polhovem Gradcu spet potekali Dnevi medu, ki so se, kot je že v navadi, ponovno končali z Medeno nedeljo. O medu je tretji dan dnevo, v soboto, 9. avgusta, tekla beseda tudi na razpravi Praktične izkušnje s čebelarjenjem v novih oblikah nakladnih panjev, ki jo je vodil dr. Janez Poklukar.

Osrednja zanimivost že 13 zaporednih Dnevov medu Čebelarstva Polhov Gradec pa je bila vendarle razstava Tudi med je lahko darilo v polhograjski graščini. Obiskovalci so si to pot lahko ogledali stenski kalendar Branka Čušina Slovenski čebelnjak, pravzaprav samostojno razstavljene akvarele s temi motivi in bogato izbiro izdelkov iz medu, pa tudi najrazličnejšo čebelarsko opremo in tehniko. Na mizah v razstavnih

prostorih so bili dražgoški medeni kruhki, medeno žganje, čistilni toniki z medom in seveda tudi sam med, ročno izdelani bomboni, polnjeni z medom, pa tudi najrazličnejši izdelki iz voska, kot so sveče in razne voščene figurice. Stene so krasile panjske končnice — reprodukcije znanih podob, kot sta Lovčev pogreb iz leta 1900 in Ograbanje roja iz leta 1765.

Pod brezami, ki so obiskovalce postavljale v kar najbolj pristen ambient, so bili razstavljeni koši za čebele, plemenilček za vzrejo matic, zaščitna mreža za čebelarje in imitacija čebeljega roja. Da pa je bila razstava Tudi med je lahko darilo kar najbolj popolna, pa so organizatorji predstavili tudi najsoodobnejšo čebelarsko tehniko podjetja Logar Trade, d.o.o.

Branko Vrhovec

PREJELI SMO:

Veseli nas asfalt, motijo pa odpadki

Ta dopis je od dobrovskega zahoda. Redno berem ta časopis. Najlepše je prebrati veselo novice, kar bi bilo vsekakor res najboljše, da bi samo to ostalo med nami, vaščani. Nisem pa opazil, da bi pisali tudi o nas, Dobrova zahod, Pot čez Horjulk, ko smo po tolikih letih dobili 1.000 metrov asfalta. Prej smo imeli kolovozno cesto v zelo slabem stanju. Lepa hvala ti

stim, ki so pripomogli k tej resnično potrebni rešitvi. Nikakor pa ne morem razumeti, da v eni občini obstajata dva tabora. Prvo polovico asfalta so krajani plačali 500 DM na družino, drugo polovico pa smo z odkupom zemljišča in vrisom plačali okroglo 700 DM in za cestišče 3.400 DM, torej skupaj 4.100 DM na družino, nas je pa 7 družin.

Kako do subvencij za delo v gozdu

Letos je že drugo zimo zapored narava pokazala svoje zobe in z žledom naredila veliko gospodarsko škodo v gozdovih. Zlasti tisti lastniki gozdov, ki jim dohodek od prodanega lesa pomeni pomemben del prihodkov kmetije, so se dela litili hitro, še zlasti tam, kjer je lomilo smreke in obstaja nevarnost prenamnožitve »lubadarjev« in pa tudi tam, kjer je lomilo pretežno listavce, saj vrednejši hlodi hitro izgubljajo na vrednosti, če predolgo ležijo v gozdu.

Mnogi od lastnikov gozdov ste spraševali, kje so odškodnine za nastalo polomijo in gospodarsko škodo. Na kratko: odškodnine izplačujejo le zavarovalnice, če imate seveda stvari zavarovane. To pa seveda ne pomeni, da država ne skuša pomagati lastnikom gozdov ob tej naravni katastrofi. Zaradi nastale škode je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano za sanacijo žledoloma v letošnji zimi iz proračunskih rezerv pridobilo 195 milijonov tolarjev. Od te vsote je bilo prvotno za odpiranje gozdov z vlakami namenjenih 25 milijonov pozneje pa se je vsota povečala na 36 milijonov tolarjev.

Ker pa je žled pustošil po precejšnjem delu države in ker so tu še pogoji omenjenega ministrstva, pod katerimi lahko lastnik pridobi ta sredstva, vam številke verjetno še nič ne povedo. Kaj torej država prispeva k sanaciji in kakšni so pogoji? Lastniki gozdov, v katerih je letos pustošil žled, lahko v drugi polovici leta denar pričakujejo (poenostavljeno povedano) za dve stvari:

1. za pospravo lesa listavcev ali za pripravo tal za obnovo: višina subvencije je odvisna od več dejavnikov, za les pa okvirno znaša 500 sit/m³. Pri tistih, kjer bo potrebna umetna obnova gozda s sajenjem, bo lastnik dobil poleg (brezplačnih) sadik tudi subvencijo za sajenje.

Pogoji za obračun subvencije iz tega naslova so naslednji:

- upravičenci so tisti, kjer je bilo podrt vsaj 20% lesne mase na določeni površini;
- Zavod za gozdove Slovenije je izdal odločbo za posek;
- les mora biti posekan in odpeljan iz gozda;
- poskrbljeno mora biti za gozdni red.

Vse subvencije obračunavajo po opravljenem delu delavci Zavoda za gozdove Slovenije, le-te pa izplačuje, posredno prek Ministrstva za finance.

2. Za gradnjo ali obnovo vlake: subvencionirana bo 40% vrednost obnove ali novogradnje po predpisanih določilih, pri čemer le-ta obsegajo tudi ročno delo, ki ga mora lastnik na vlaki opraviti. To v praksi pomeni, da država prispeva denar za pretežen del opravljenih strojnih ur na vlaki. Denar je v državi omejen na 36 milijonov in je razdeljen po regijah glede na nastale škode: za območje območne enote Ljubljana, kamor spadajo tudi občine Logatec, Vrhnika in Dobrova-Horjul-Polhov Gradec, je teh sredstev približno 5 milijonov, kar je sorazmerno malo glede na potrebe. Pogoji za obračun subvencije iz tega naslova so naslednji:

- upravičenci so tisti, ki imajo vsaj 1 m³ podrt lesne mase na tekoči meter obnovljene ali novozgrajene vlake;
- pogodbo za sofinanciranje teh del z Zavodom za gozdove Slovenije;
- traso vlake mora zakoličiti ali preveriti pred izdelavo revirni gozdar.

Vsa sredstva iz državnega proračuna so torej omejena in jih je treba porabljati na predpisan način. Vsekakor se za pridobitev sredstev ne boste mogli potegovati mimo revirnega gozdarja. Razen za vlake pa je temeljni pogoj za subvencije, da dela opravite že pred izračunom. Lastnike gozdov pozivamo, naj to storijo pred koncem leta, kajti do naslednje pomladi se bo kakovost lesa bistveno zmanjšala (piravost ipd.).

Država pa namenja subvencije tudi tistim lastnikom gozdov, ki v svojem gozdu opravijo z odločbo predpisano gojitvena in varstvena dela. Ponovno je tu potreben revirni gozdar, s katerim se pogovorite, katera dela in v kolikšnem obsegu je treba opraviti. Ta dela se izvajajo večinoma v mladem gozdu in z njimi se izboljšuje kakovost in stojnost ter vrednost gozda, ki ga boste zapustili zanamcem. Za taka dela lastnik dobi subvencijo v vrednosti 30 - 50 % od normiranih del, kar v povprečju znaša 450 sit na uro. Ta sredstva bodo ob sprejemu letošnjega proračuna bistoletdarskega leta. V nasprotnem primeru so lahko v naslednjem letu bistveno manjša, kar je za lastnike gozdov negativno. Zato višja od lanskih. Tako kot vsaka proračunska sredstva pa jih je treba ustrezno porabiti do konca kpozivamo lastnike gozdov, naj kljub obremenjenosti z drugimi deli pravočasno opravijo tudi predpisana gojitvena dela in nenazadnje porabijo sredstva iz proračuna, ki jim jih nudi država.

Damjan Oražem, dipl.inž.gozd., vodja krajevne enote Ljubljana

KLJUB MUHASTEMU VREMENU PRIJETNE POČITNICE — Monike in Suzane nestanovitno vreme preveč ne moti. Kadar posije toplo sonce, se ohladi kar v plastičnem bazenu na domačem balkonu. Če je sonce premočno, se skrijeta pod velik sončnik, če pa potegne hladen veter, se zavijeta v veliko brisačo. Pravita, da jima je lepo in da morja prav nič ne pogrešata. Na tak način veselo preživlja počitnice kar precej otrok v Horjulu. (F. B.)

Kaj me še motijo? Odpadki. Skoraj vsi plačujemo, kar je lepo, da je tako urejeno. Moti me pa, da 2 km od Dobrove proti Horjulu ob glavni cesti delajo deponijo svinjarje od avtomobilov do hladilnikov, štedilnikov. Smeti vozijo tovornjaki, jih stresajo in takoj z buldožerji poravnajo. Tu odlagajo tone svinjarje 100 metrov stran od prvega zabojnika za smeti. Pla-

stiko v večjih kupih nekdo zvečer zažiga, da smrad sega daleč po dolini. Čudi me, da nihče ne ukrepa. Mimo se vozijo občinski možje, inšpekcija; vsi so slepi ali ne smejo videti!!! divjega odlaganja smeti le 2 kilometra iz Dobrove proti Horjulu.

Uredništvu časopisa pa lep pozdrav

Krajan

Po šestindvajsetih letih nova maša v Horjulu

Pred šestindvajsetimi leti so imeli v Horjulu novo mašo, ki jo je daroval in odpel domačin Janez Zupet. Zato je bilo po tako dolgem premoru ob novem novomašniku Božu Ogrinu še posebno slovesno. Na prostem pred faro cerkvijo so krajani postavili oltar s podobo Brezjanske matere božje ter ga bogato okrasili s cvetjem.

Poleg očeta, sester in deda se je novomašniškega slavlja udeležilo mnogo sorodnikov, znancev, prijateljev, nekdanjih sošolcev, župnikov iz sosednjih far. Tako se je na slavu zbralo kakih dva tisoč ljudi iz bližnje in daljne okolice. Svoje so k slavnostni novi maši prispevali farani in čudovito sončno vreme, ki je v letošnjem poletju tako sila redko. Po novi maši je bilo slavlje v novozgrajeni dvorani Arga, kjer je domači pevski zbor zapel nekaj recitacij, prikazali pa so tudi nekatere šege in običaje v iz teh krajev v preteklosti.

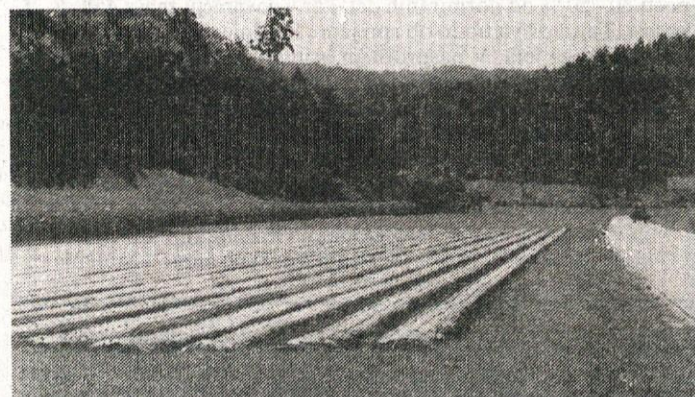
Novomašnik Božo Ogrin s svojim očetom, sestrama in z dedom. (F. B.)

Sejem šolskih knjig

Čeprav si učenci osnovne šole v Horjulu lahko proti primerni odškodnini izposodijo učbenike v šolski knjižnici, je veliko učbenikov namenjeno lastnikom po polovični ceni na sejmu šolskih knjig v jedilnici horjulske šole, ki so ga pripravili ob koncu šolskega leta. Na sejmu je bilo kljub slabemu vremenu veliko prodajalcev in kupcev, med prodajalci je bila tudi DSS, ki je učne potrebščine za osnovnošolce prodajala tudi na posojilo.

Na fotografiji: S sejma šolskih knjig v Horjulu (France Brus)

SODOBNO KMETOVANJE TUDI PRI GOJENJU JAGOD — Mimoidoči, ki so se zadnje tedne vozili skozi Dolenjo vas pri Polhovem Gradcu, so na njivi kraj ceste lahko opazili dolge polivinilaste trakove. Niso bili kar tako, pač pa je domačin Jože Osredkar z njimi prekril svoje jagode. Pravijo, da polivinil zadržuje vlago, hkrati pa tudi preprečuje, da bi se preveč razraščal plevel.

B. V.

KO POPOKAJO STARE VODOVODNE CEVI — Ker ni natančne načrta o vodovodnem omrežju v kraju, se pogosto zgodi, da na robu asfaltiranega cestišča nastane potoček zaradi počene vodovodne cevi. Tako je bilo tudi pred Mesarjevo hišo v Horjulu, kjer je ob napeljavi novih vodovodnih cevi ostala v napeljavi tudi stara salonitna cev, ki je po nekaj letih počila. Kar nekaj časa je trajalo, da so ugotovili pravi vzrok in končno cev izločili iz vodovodnega omrežja. Na fotografiji: Feliks Malovrh odstranjuje nov studenec na asfaltu.

VSESLOVENSKO SREČANJE VASI Z BESEDO SELO, SELA, SELE V SVOJEM IMENU

Tudi Selo nad Polhovim Gradcem

Iz sene od središča Slovenije najbolj oddaljene vasi z imenom selo v svojem imenu, iz Sela na Goričkem, je prišla zamisel o srečanju vseh slovenskih vasi z besedo selo, sela ali sele v svojem imenu. Njihovo gasilsko društvo in drugi vaščani so se zgodaj spomlad odločili, da povabijo v svojo vas 71 slovenskih vasi, kolikor naj bi jih bilo v Sloveniji s takim imenom. Vabilu se je odzvalo 12 slovenskih vasi: Selo pri Vodica (občina Vodice), Selo pri Moravčah (občina Moravče), Selo pri Žireh (občina Žiri), Selo nad Polhovim Gradcem (občina Dobrova - Horjul - Polhov Gradec), Janškovo selo (občina Velenje), Opatje selo (občina Miren - Kostanjevica), Uršna sela (občina Novo mesto), Sela pri Šmarju (občina Grosuplje), Staro selo, Sela pri Podčetrtku, Selo pri Otočcu in Selo pri Mirni. Srečanje teh vasi je bilo 22. junija letos.

Ker pograbskih Selanov ni bilo veliko, smo se domenili, da se pridružimo kar žirovskim. Ti so pobudo gostoljubno sprejeli in tako smo se ne ravno sončne nedelje skupaj z žirovskimi Selani odpeljali na drugi konec Slovenije. Pot nas je vodila po znani Sloveniki proti Mariboru. Vsi smo bili veseli, ko so se za nami na postajališču v Tepanjah pripeljali še vaščani iz Sela pri Vodica in iz Sela pri Moravčah. Od neke se je oglasila harmonika in skoraj bi bilo srečanje v nekoliko okrnjeni sestavi kar na tistem postajališču. Razpoloženje je bilo temu primerno. Tam se je tudi izkazalo, kako pravilno je bilo ravnanje enega od pograbskih Selanov, ki si je prejšnji dan sposodil majice in kape od turističnega društva Briše. Videli smo namreč, da imajo tudi drugi povabljeni majice z napisi svojih vasi. Tako smo pograbski Selani na srečanju opravljali dvojno reklamo. Na zunanjo smo delali reklamo za vas Briše pri Polhovem Gradcu, s pripovedovanjem pa za vas Selo nad Polhovim Gradcem. Ravno enotno ni bilo, a povsod smo naleteli na razumevanje. Na postajališču smo tudi zajtrkovali. Gostoljubni žirovski Selani oziroma sponzorji iz njihove vasi so nam postregli s sendviči in pijačo. A morali smo naprej.

Po poti od Maribora do Sela na Goričkem smo se nekateri od nas peljali prvič. Svet je tako mehak in nežen. Grički so taki, da bi jih človek kar pobožal. Panoramske poglede zaključujejo ponosne, pokončne postave visokih topolov. Polja so se prelivala v odtenkih zelene rumene barve; temno zelena koroza je prehajala v svetlejšo rumenkaste tone dozorevajoče pšenice in ječmena. Od Murske Sobotne so nam prizadevni gorički Selani že skrbno označili vsa križišča, ki vodijo v njihovo vas. Samo pot so natančno opisali tudi v dopisih, ki so jih pošiljali tistim, ki so skrbeli za stike. Zraven so dopisali: Nagajivci se najdejo povsod. A jih tokrat v Prekmurju in na Goričkem ni bilo. Vse je ostalo tako, kot je bilo postavljeno.

Točno ob desetih, kot je bilo določeno, smo se pripeljali v vas Selo na Goričkem, kjer je bilo živahno. Organizacijo so prevzeli domači gasilci, a ne samo oni: sodelovali so vsi vaščani. Najmlajši, osnovnošolski otroci so hodili od klopi do klopi in prodajali razglednice. Žene in matere doma so prejšnji dan narezale 70 kilogramov čebule in 180 kilogramov mesa za 700 porcij prekmurskega bograča, s katerim so nam za kosilo postregli domačini. Tako nam je povedal Janez Škalič, ki ji bil »srce« sre-

čanja. Na vprašanje, če je to vrsta golaža, smo bili odločno zavrnjeni. Povedali so tudi, da ga za nas, Kranjce, niso toliko začini, kot bi ga po pravih morali.

Če bi ugotavljali značilnosti vseh 71 slovenskih vasi z besedo selo, sela in sele v svojem imenu, bi najbrž ugotovili, da je tako poimenovanih več hribovskih kot nižinskih naselij, da so to prebivalci neindustrijskih območij, mogoče celo, da je med njimi največ kmetov. Tako bi lahko sklepali tudi iz opisov vasi v priložnostni brošuri, ki so jo izdali. V njej je opisanih deset vasi. Ob tej priložnosti so pripravili tudi priložnostni žig in pisemsko ovojnico.

Predstavitve nekaterih vasi so bile v njihovem narečju. Najprej se je seveda predstavila vsa gostiteljica. Zastopnik goričkoga Sela je pozdravil vse navzoče in opisal svojo vas. V njej je znamenit umetnostni spomenik, rotunda iz prve polovice 13. stoletja, ki daje stavbi poleg turniškega in domanjševskega primera sloves najstarejše stavbe v Sloveniji. V njej so lepe freske, hišo ob njej pa krasijo čudovite surfineje. Takih, kakršne so tan, nismo videli nikjer na vsej dolgi poti do Goričkoga. O tem smo se strinjali vsi navzoči. Vijolični odenki so kar žareli, tako živo in goreče so se izražali. Z lepim nagovorom nas je pozdravil tudi evangeličanski duhovnik, ki je molil za vse udeležence. Otroci iz domače vasi so recitali nekaj pesmi.

Da so Selani vseh udeležencev vasi podjetni ljudje, smo spoznali tudi po tem, da se na predstavitvi posameznih vasi niso izkazali le z besednim opisom, ampak tudi z dejanji. Otroci vasi gostiteljice so prikazali borovo gostuivanje, gospa iz Sela pri Žireh pa je prinesla s seboj tudi klekljarski »poušter« in medtem, ko je predstavnik njene vasi pripovedoval šalo na račun svoje vasi in tudi tako opisoval svojo vas, je ona hitela klekljati. Vaščanke ene od vasi, mislim, da iz Sela pri Otočcu (če so bile pa katere druge, naj mi oprostijo) so pa prav lepo zapele Popotnik pride čez goro in še nekaj pesmi. Vaščani vasi Selo nad Polhovim Gradcem bi radi pokazali, kako lepa lovišča imajo v svojih gozdovih, a niso mogli, zago so to samo povedali. Seveda nismo pozabili omeniti brišanskega sodelovanja na Igrah brez meja v Budimpešti in Dneva pod Lovrencem.

Po predstavitvi krajev in kosilu je bila tudi seja predstavnikov vasi. Župan občine Miren - Kostanjevica je takoj sprejel ponujeno zamisel, da bi postalo srečanje tradicionalno. Tako je bilo sklenjeno, da bo naslednje, drugo srečanje leta 1998 v Opatjem selu, in sicer zadnjo soboto v juniju. Seja je bila kratka in jedrnat. Tako rekoč vsak je tudi nekaj povedal.

Domačini so izkazali pozornost obiskovalcem tudi z žrebajem vstopnic. Srečnej iz Opatjega sela je dobil vikend paket za dve osebi v hotelu Diana v Murski Soboti. Izbrali smo tudi najstarejšega in najmlajšega udeleženca srečanja. Najstarejši je bil 91-letni gospod, najmlajši pa enoletni otroček. Kako so bili povabljeni dobro razpoloženi, se je pokazalo na koncu, ko so predstavniki domačega Sela podeljevali spominska darila. Seveda so tudi povabljeni imeli kaj pripravljenega za domačine. Izkazali so se tudi sponzorji iz okolice Sela na Goričkem in vsakemu udeležencu podarili zelo praktično darilo.

Še nekaj je bilo mogoče opaziti v goričkem Selu: lepo računalniško oblikovane napise vseh vrst. O našem srečanju je mogoče dobiti celo zapis na internetu. Naslov je tak: <http://ww2.arnes.si/~msomt1/epir.htm>.

Ko smo odhajali, je bilo na mizah še veliko okusnega peciva, toliko so ga napekle pridne roke goriških žena in deklet. Geslo prvega srečanja vasi z besedo selo, sela ali sele v svojem imenu je bilo: Da se bolje spoznamo. Menim, da se je lepo uresničilo. V majhno, razpotegnjeno goričko vas, tri kilometre oddaljeno od madžarske meje, je tisto nedeljo prišlo več kot 400 ljudi (domačinov je 325).

Med prijazne ljudi goriških gričev se bomo še vrnili.

Milka Bokal

Obnovljena kapelica na Črnem Vrhu

27. aprila letos je ob birmi na Črnem vrhu ljubljanski pomožni škof Jože Kvas blagoslovil obnovljeno kapelico na Kuzovcem griču.

Kapelica stoji na razpotju poti proti Poljanski dolini in Polhovemu Gradcu. O njeni izgradnji nam priča le pomanjkljivo ustno izročilo. To pripoveduje, da je hišni gospodar Kuzovec ob nevihti čistil prepuste in ga je strela udarila v z žebli podkovano peto čevlja. V zahvalo, ker se mu ni nič zgodilo, je dal postaviti znamenje. Žal pa ni znano, ali je bil prednik zdajšnjih gospodarjev ali pa eden izmed prejšnjih lastnikov kmetije, ki so se nekaj rodov nazaj večkrat menjali.

Že močno obledelo podoba kapelice je obnovil Franc Petrič iz Cerkelj na Gorenjskem. Na severni strani je upodobil sv. Florjana in cerkev z bližnjega Bukovega Vrha, na južni strani pa cerkev in kraljico miru s Kurečka. V notranjosti stoji kip Matere Božje. Nad vrati kapelice pa je upodobljen sv. Donat, zavetnik proti streli. (M.P.)

RAKITNA PRIVABLJA VEDNO VEČ LJUDI — Kljub muhastemu deževnemu vremenu je Rakitna s svojimi gozdovi in z jezerom priljubljena točka ne le za vikendaše, temveč tudi za vsakodnevne, predvsem pa nedeljske obiskovalce tega predela Menišje. Eno izmed redkih sončnih nedelj v juliju je za sončenje izkoristilo veliko obiskovalcev tega lepega kraja. Najpogumnejši so celo zaplaval v ne preveč toplim jezeru. O samem prijetnem vzdušju zgovorno priča fotografija z Rakitne. (F. B.)

Naj te zadane!

O, mi, preklicane evropsko usmerjene lenobe. Kolikokrat nam bo treba ugotoviti, da so najprej poštenost, zdrava pamet in kar je takih reči, potem šele vse drugo. Materni jezik seveda spada med prve. Naj te zadane. — Saj vem, da je narobe, pa ti?

Lena, hlapčevska, zblodela naša zavest si predstavlja, da je najbolj sveto biti moderen. In, če si nek butl, samooklicani frajer izmisli, da se bolj ošljišeno sliši zadane namesto zadene, se za njim nemudoma usuje plaz posnemovalcev. Kdor pa bo navijal za čistejšo slovenščino, je čudaški fosil, sanjaški metuzalem, ki nima pojma o času in novem svetu. Eh, ja, ljudje, pa kaj nam je? Naš materni jezik, slovenščina naša — ni od včeraj in ne le za danes. Zdaleč, zdaleč bi morala njegova vrednost presegati valove trenutne modernosti, kakor je usodno pomemben za naš obstoj. Bolj kot NATO, Evropa in vsi avtomobili skupaj. Zaradi jezika smo mi mi, ne pa zaradi lepe zemlje in belih hiš.

Usodni čas, moderni danes, ni, Bog, ne sme biti razlog, da prosto vržemo v blato stvari, usodno pomembne zase, za prejšnja in bodoča pokolenja. Tako pravim: globoko smo zadržnili, če nam lahko iz TV sprejemnika in radijskih aparatov treskajo po ušesih take spakedranke. NAJ TE ZADANE — popoln mlečni zadetek. (Zakaj ni potemtakem zadetek?) Vigri športni krog se sreče tudi zadane, itn. Če te take reči prizadanejo, si prizadet, kar nekaj

pomeni, če te prizadanejo, si prizadet, to pa je kurja figa.

Kje je meja vseenosti in apati-je? Človek, hej — bori se za svoj jaz, bodi živ, naj ti ne bo vseeno za vse stvari. Čas je prav bistvenim rečem tako nenaklonjen. Bodi misleči človek, ne pa drobci brezobrazne množice. Naj te ne preslepijo bleščeče reklame, naj ti ne zamašijo vseh čutov s hrupom, pralnimi praški in sladkorjem.

Tudi dvojina postaja preveč zahtevna za naše opletajoče govore in zamašene, neokretne jezike. Pred dvema leti, pred dvema meseci, med temi dvema dogodki. Zadnje je izustil nek generalni, ko je pojasnjeval, da med dvema podobnima okvarama na dveh enakih letalih na Brniku ni nobene povezave. Potem mu pa verjemi...

Slovenci, vem, da imamo radi svojo domovino. Bogu hvala za njo, res ji ni enake. Hvala pa tudi vsem neštetim rokam in modrim, zdravim glavam, ki so usmerjale to neobzdrano moč rasti. Korenine, ki segajo zdaj že sto klaster globoko, so poganjale stoletja. Naša pot je tako velika, kakor jo sanjamo sami. Po Koroški in po Trstu tožimo, sikamo in se pridušamo. Za to raje krivimo druge kot sebe. Bridke šole smo dali skozi, kaj nam je spoznati iz njih. Nekateri stvari so svete; — jezik izmed njih najsvetejši. Človek, brat, rojak! Glej, razmisli, bodi. Obstani, živi in stopaj po poti vesti, naj žgre, kamor gre. Če ti ni odveč, ti to svetujem. Zbogom. Primož Bizjan

MEBASTA 1997 — PODAJMO SI ROKE

Skavti treh držav na Rakitni

Od 11. do 21. julija je Rakitna prijazno gostila tabor dvestotih skavtov iz treh držav: Slovenije, Italije in Portugalske. Domačim skavtom z Brezovice so se pridružili še zamejski skavti iz Trsta ter skavti iz daljne Coimbre na Portugalskem. Tabor se je imenoval *Mebasta 1997*, kar je kratica za mednarodni barjanski skavtski tabor. Prireditelji, skavti stega Ostrorogi Jelen z Brezovice, so tabor s tem imenom pripravili že pred petimi leti ob Ljubljani pri Vnanjih Goricah, kar pomeni, da je bila letošnja Mebasta nadaljevanje začete tradicije.

Srečanje ni bilo zgolj običajni tabor, marveč je imelo značilnosti mednarodnih skavtskih zletov. Med take značilnosti vsekakor sodijo tako imenovani *mdnarodni večeri*, v katerih so skavti spoznavali glasbene, plesne in prehranske posebnosti udeležencev držav. Kajpak so rutkarji prek dnevnega in nočnega potepa ter orientacijskega pohoda spoznavali prelepe rakiško okolico, podali pa so se tudi na ogled prestolnice Ljubljane ter na dvodnevne potepe na štiri različne konce Slovenije: v kočevske gozdove, na bohinjske gore, v postojnski kras ter ankaransko morje. Najpogumnejši pa so se preizkušali na tako imenovani *poti preživetja*, kjer se je bilo treba spoprijeti z marsikatero oviro, tudi blatno ali tako, denimo, ki je terjala plezanje po vrvi. Za ustvarjalne trenutke pa je bilo poskrbljeno v *razvedrilnem parku*, kjer so udeleženci pokazali svoje umetniške sposobnosti, na primer pri slikanju na glinene lončke za rože.

Morda najočitnejši značilnosti, da Mebasta 1997 ni bil običajen skavtski tabor, sta bila trgovinica in oder. V prvi so skavti prodajali pijačo, sladoled, razglednice in spominke, obenem pa je bil to edini kraj, kjer je bilo mogoče zapraviti kaj denarja, saj je bilo vse drugo na taboru brezplačno oziroma vračunano v tabornino. Na odru pa so se dogajali vsi nastopi in predstavitve, ki sicer (ob običajnem številu udeležencev tja do petdeset) potekajo ob tabornem ognju. Poleg tega je na odru nastopil tudi mladinski rock bend *Ahlova šest*, v nedeljo, na dan odprtih vrat, pa je gospod škof Uran tam daroval sveto mašo.

V tabornem načrtu je bila tudi delovna akcija, v kateri bi skavti pomagali Rakičanom pri različnih delih, vendar je zaradi slabega vremena, žal, odpadla. Dež, ki je bil v času tabora skorajda vsakdanji obiskovalec, je oviral tudi nekatere druge dejavnosti. Vendar le do določene mere, saj skavt ne loči lepega in slabega vremena, ampak le dobro in slabo opremo (tako je dejal ustanovitelj skavtov Robert Baden-Powell). In ker se trudi biti vedno dobre volje, dež nikakor ni mogel motiti dobrega vzdušja. Sicer pa skavtom celo v najhujšem nalivu ni moglo biti dolgčas, saj so lahko prebirali pravi taborni časopis, ki so ga vsakihi nekaj dni pripravili skavtski častniki.

Mebastjo je vodila postrtnovalna skavtska voditeljica Motorna Mravljica (Meta Kastelic) iz Notranjih Goric, pri obsežnem delu pa sta ji pomagala še dva ducata pomočnikov, več-

noma skavtov najstarejše starostne veje. V imenu celotnega stega Ostrorogi Jelen se zahvaljuje vsem pokroviteljem od blizu in daleč, brez katerih Mebaste ne bi bilo mogoče pripraviti. Topel boglonaj gre tudi Rakičanom, ki so vselej velikodušno in takoj ponudili svojo pomoč. In nenazadnje so k uspehu Mebaste pripomogle družine skavtov, ki so po samem taboru udeležencem iz tujine še nekaj dni nudile domače gostoljubje ter jim odkrivali lepote Barja in širše okolice. Ob koncu nam je Motorna Mravljica še zaupala, da so si brezoviški skavti zadali za cilj, da bodo vsakihi pet let pripravili en mednarodni tabor. — Torej, nasvidenje na *Mebasti 2002!*

Miha Černetič

VNANJE GORICE

Prazniki so bili, so in bodo tudi v prihodnje!

Na praznik trajno spominjata, na primer, tudi pesmi Kristine Kaplan in Julke Kermavner:

Kako se naša vas je razživila, letos tri lepe praznike bo imela. Prvega že smo počastili, ko Sveto Trojico smo slavili.

Ta drugi praznik smo praznovali z gospodom župnikom skupaj zbrani, se srebrni maši smo posvetili in se vsi skupaj veselili.

Mu zdravje in srečo zaželimo, da dolgo z nami živel bi veselo, da vedno bi lepo se razumeli in vsi radi med seboj se imeli.

Ko tretji praznik bomo praznovali, novomašnik Boštjan bo med nami. Lepo pri novi maši bo zapel, naj bo vedno dobre volje in vesel!

Tudi njemu zdravje in srečo zaželimo, se njegovim staršem zahvalimo, da tako dobro in lepo so ga vzgojili in celi vasi, fari in občini veselje naredili.

Kristina Kaplan

Cesta v Voje je asfaltirana

Notranje Gorice se ponašajo s še eno lepo urejeno ulico, ki so jo s pomočjo krajanov asfaltira-

li v treh dneh. Morda bo to dalo poleta sosedom v Vrtni ulici, da bodo zavijali rokave in si uredili svoja dvorišča, ki se v deževnem obdobju spremenijo v prava jezera. Včasih je treba le malo več volje in zavzetosti, pa je mogoče stvar izpeljati do konca. (M. K.)

ZANIMIVOSTI IZ OBČINSKE ZGODOVINE — 6

Beseda ali dve o imenih

Dandanes, v času do pike natančnega uradništva, podrobnih zemljevidov in krajevnih leksikonov, nihče niti najmanj ne dvomi o imenih vasi v naši občini. Pa vendarle je zanimivo, če se vprašamo, s kakšnimi nazivi so se ponašali kraji pod sicer tako znanimi imeni Brezovica, Vnanje Gorice in Notranje Gorice.

Brezovici so pred sto in več leti nekateri hoteli spremeniti ime v *Brezovec*. A to je napačno, saj je bilo med ljudstvom vedno v rabi le ime *Brezovica*, bržkone po številnih brezah, ki rastejo tod okoli. Nemški oblastniki so ime seveda ponemčili v *Bresowitz*, v fevdni knjigi predjamskih gospodov iz leta 1453 pa zasledimo naslednje oblike imena: *Bresowicz, Bresabicz, Bresawicz in Bresouicz*. V neki listini iz leta 1675 je zapisano celo *Wresouiz*; to ime je uporabljal tudi slavni Valvasor. V zapisniku o cerkvenih dragocenostih, ki je nastal leta 1526, pa so Brezovico imenovali *Bresawetz*.

Vnanje Gorice so na občinskih tablah nekdanj pisali v edini, torej *Vnanja Gorica*. Vendar je tudi to napačno, saj ni znano, da bi Vnanjčani edinsko obliko sploh kdaj uporabljali. Po nemško so se Vnanje Gorice imenovali *Ausser Goritz* oziroma *Goritz Ausser*, še prej, kakor je zapisano v fevdni knjigi iz leta 1453, pa *Nieder Puchell, Juden Puchell* ali samo *Puchell*. Nato se je leta 1479 v neki listini pojavilo ime *ausser Gortschach*, v že omenjenem zapisniku o cerkvenih dragocenostih pa *Naunanichgoritz*. Valvasor je kraj imenoval po slovensko *Unajnach gorizach*, po nemško pa *im aussern See*. Da bo Zbirka popolna, pa za nameček navedimo še tako rekoč latinski prevod imena, ki se je pojavil v farnih listinah: *Lacus exterior*.

Notranje Gorice so nekateri prav tako želeli prekrstiti v nepravilno *Notranjo Gorico*, medtem ko so po nemško tej vasi pravili *Inner Goritz* oziroma *Goritz Inner*. Kaj pa v srednjem veku? Zelo stara listina, nastala je že v davnem letu 1202, Notranje Gorice imenuje *Pvhelern in Pvhel*. Fevdna knjiga navaja ime *Nidern Puchell bei sannd Merten*, zapisnik o cerkvenih dragocenostih pa *Nutrin goritz*. V Valvasorjevem času in zatorej tudi v njegovih spisih je bilo najpogostejše ime *Unotraninach gorizach* (nemško im innern See), v farnih li-

Obvestilo ministrstva za obrambo

Uprava za obrambo Ljubljana in Rdeči križ Slovenije, Mestna organizacija Ljubljana, sta razpisala regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči Civilne zaštite in Rdečega križa, ki bo v obliki poučne vaje 20. septembra 1997 v Izobraževalnem središču na Igu. Izvedeno bo na podlagi predpostavke delovanja ekip prve pomoči v primeru nesreče z nevarno snovjo.

Na regijskem preverjanju lahko sodelujejo tudi občinske ekipe Civilne zaštite in Rdečega križa na območju Izpostave za obrambo Ljubljana, in sicer po ena ekipa iz občine. V primeru več prijavljenih ekip bodo v občini opravljena izbirna tekmovanja. Prvouvrščena ekipa na regijskem preverjanju bo sodelovala na tretjem državnem preverjanju, ki bo 3. oktobra 1997 v Kranju ob petindvajsetletnici sejma *Zaščita 97*.

Za usposabljanje ekip skrbi Rdeči križ Slovenije, Mestna organizacija Ljubljana. Za vse informacije o usposabljanju pokličite gospod Marjeto Stopajnik na telefonsko številko 125-34-19, za vse druge informacije pa Izpostavo za obrambo Ljubljana, telefon 133-05-28.

V nesreči človek spozna dobra srca ljudi

Ob nenadnem udarcu strele smo ostali brez gospodarskega poslojja. Ni besed, s katerimi bi se človek lahko zahvalil vsem sosedom, vaščanom, vsej fari Preserja, Gasilskemu društvu Jezero in vsem gasilcem občine Brezovica ter vsem, ki ste kakor koli pomagali pri gašenju velikega požara in pri takojšnjem pospravljanju ter urejanju za njim.

Iskrena hvala vsem, ki se kakor koli še naprej trudite in pomagajte pri obnovi našega pogorišča. Naj vas vse ljubi Bog varuje vsega hudega in naj vam nakloni veliko dobrega.

Družina Mazi

ŽUPANOVA BESEDA:

September — mesec novih priložnosti za utrjevanje dobrega ter nove začetke

Spoštovane bralke in bralci!

Tako nekako kot vsak nov dan nam tudi vsak začetek šolskega leta prinese novo spoznanje, da nismo popolni in da se moramo zato vsak dan znova ne le učiti, pač pa tudi pridobljeno znanje v življenju tako uporabljati, da trajno koristi vsem in še obnavlja življenjske razmere v našem okolju. Edino na tak način se nam uspe iztrgati iz omam preteklosti in tudi na tem področju slediti korak s časom.

Pa ne samo mladina, tovrstno spoznanje modrosti moramo najprej razumeti starši, in to še posebej tisti, ki mislijo, da so popolni in znajo že vse in zato z zgledom in besedo slabo vzgajajo svoje otroke. Ob razočaranju pa krivijo vse druge, samo sebe ne. Starši so nenadomestljivi!

Ste se kdaj vprašali: Kdo je tisti, ki sme tudi v demokratični družbi izničevati dobrohotna prizadevanja staršev, vzgojiteljev, duhovnikov in učiteljev?

Vsi, še posebno mladi živimo v informacijsko preobremenjenem času. Mediji nas obsipavajo z vsemogočimi nepomembnimi podatki, ki v človeku zasedajo tisti prostor, ki naj bi bil namenjen medsebojnemu sodelovanju. Ob tem pa so naši otroci dodatno in še kar naprej obremenjeni z dvo- in večličnimi resnicami, ki so našemu narodu prinesle že preveč gorja, še več pa ga zori in bo še pokazalo strahote? Naša domovina je prelepa in naš narod je premajhen, da bi se še naprej razkrajal zaradi nenehnega medsebojnega polariziranja in uničevanja. Zato vabim vse odgovorne in vse ljudi, da si med seboj odpustimo in zaživimo kot ena družina v ulici, naselju, šolskem in farnem okolišču, občini in v barjanski regiji z zaledjem. To je zelo preprosto: Starejši se moramo samo naučiti tisto, kar nas uči življenje in potrjujejo naravne zakonitosti. Razumnim ljudem vse pripomore k dobremu in se vse med seboj dopolnjuje ter bogati. Vsako tako sodelovanje ustvarja obilne sadove za vse.

Nespametni in zaostali pa se med seboj prepirajo in izključujejo drug drugega samo zato, ker se čutijo ogrožene zaradi lastne nepopolnosti. To tudi sami dobro vedo, a si ne upajo priznati, čeprav jim nihče noče ničesar hudega.

Ste se kdaj vprašali: Kdo odgovarja za vzgojo otrok? Nihče drug kot starši! Vsi drugi se menjajo. Tega se premalo zavedamo tudi zato, ker smo sami narobe vzgojeni. Res ne vem, zakaj smo na tem področju tako starokopitni in ne spregledamo, da smo bolj kot vzgojeni žal zdesirani! Pogostejše se vendar zamislimo, kam nas dolgoročno pelje tak ali drugačen način vzgoje!

Ste se kdaj vprašali: Zakaj so po travnikih in v gozdovih razbiti avtomobili, droga pred trgovino, razbite table in stekla in kaj to pomeni? Povzročitelji nimajo odnosa do življenjskih dobrin. Tudi vsi drugi brezvestno in na vsemogoče načine uničujejo okolje. To je le ena od mnogih deformacij! Še veliko huje so v medsebojnih odnosih!

Vsi dobri in slabi primeri pa so rezultat vzgoje staršev, vrtec, cerkve in šole! Vabim vas torej k odločitvi, da skupaj naredimo za prihodnjo generacijo kar največ dobrega. To pa nam bo uspelo le z medsebojnim razumevanjem, s sodelovanjem in z dopolnjevanjem in nikakor ne izključevanjem.

Že pri sami postavitvi tabora ni manjkalo ročnih spretnosti, dobrodošla pa je bila tudi merica iznajdljivosti, vztrajnosti in dobre volje.

Preizkušnja z imenom *Pot preživetja* je med drugim ponujala tudi —milo rečeno! — blatne kopeli.

Takšen je bil pogled na tabor s sedemnajst metrov visoke vhodne zgradbe, ki so jo skavti zgradili iz lesa in vrvi.

Fotografije: Miha Černetič

ŽUPANOVA BESEDA

Ob začetku šolskega leta

Spoštovana mladina, učiteljice, učitelji in starši!

Dobrohotno Vas vabim, da ob letošnjem začetku šolskega leta skupaj obnovimo tudi naša prizadevanja za boljši svet. Le tako bomo lahko tudi varno uživali sadove svojega učenja in dela. Naj vas v novem šolskem letu 1997/98 vedno spremlja zdravje in sreča ter razumevanje predpostavljanih! Še posebno pozdravljam družine prvošolk in prvošolcev. Osmošolkam in osmošolcem pa želim tudi obilo modrosti pri izbiranju nadaljnje učne poti.

Šola je praktičen primer, kako je največ mogoče doseči le z rednim in s sprotnim delom. In kako prav bi bilo, da bi nam uspelo to vrednoto utrditi tudi na vseh drugih področjih!

Prav zato vas vse ob šolskih obveznostih spet vabim tudi na enkratno in neponovljivo skupno popotovanje skozi prelomne čase, prepojene z neprestanimi spremembami, s katerimi moramo stalno dopolnjevati svoja spoznanja in tudi tako bogatiti sebe in naše medsebojne odnose. Čeprav nas slepi navidežno pomanjkanje časa (ob boleznih na primer nas vse počaka!) in množica (za naše življenje ponavadi nepomembnih) informacij, postaja vedno bolj jasno, da bi se moralo naše medsebojno sodelovanje v skupnem dobrem množiti vsaj tako hitro, kot se množi spomin na naših osebnih računalnikih! Primerov napisane je okoli nas kar veliko. Tam, kjer se širi sodelovanje, se množijo tudi sadovi skupnega dela. Medsebojno zaničevanje in pohlep po oblasti pa vodi vse v propad!

Res imamo vsi pravico do svobodnega odločanja tudi na tem področju. Ali za dobro (učenje, pomoč, sodelovanje) ali slabo (zlorabo, omame, izkoriščanje skupnega...), vendar pa kmalu tudi vsak žanje sadove lastnih odločitev. Posledice pa v vsakem primeru občutimo prav vsi. Zato vabim vse »boljše«, da pomagata »šibkejšim«, tako da bi bili uspešnejši tudi kot razredne, šolske in v okviru družin tudi bivanjske skupnosti.

Predvsem pa želim vsem, da bi med seboj gojili pristno tovarštvo. Z dobro voljo sprejemamo vse življenjske preizkušnje, množimo dobro in pogumno razkrivajmo slabo, seveda z namenom, da ga s skupnimi močmi odpravimo in nadomestimo z novim znanjem in s kakovostjo.

Vlogo gospodarja naravnega stvarstva vzemimo zares in se potrudimo, da bomo res dobri gospodarji in s svojim delom ustvarjamo trajne pogoje za novo življenje v materialnem in duhovnem smislu! Mar ni to res edina varna pot tudi skozi naslednje tisočletje?

Dosedanja nasprotja in delitve so v našem narodu povzročile že tako hude rane, da jih lahko zaceli le pospešeno in poudarjeno sodelovanje vseh ljudi. Zato vas vse povabim, da s skupnimi močmi povežemo našo družinsko, šolsko, cerkveno in vse druge vzgoje. Vse skupaj pa oplemenitimo s pristno ljubeznijo in odgovornostjo do vseh ljudi, živali in okolja. Seštevek sožitja vseh se namreč zrcali v stanju na vseh področjih (v družinah, vaseh, mestih, na travnikih, v gozdovih, kolektivih...). Le s skupnimi močmi nam bo namreč uspelo ohraniti prihodnjim rodovom tisto, kar smo prejeli od naših prednikov, seveda v varstvo in ne uničenje.

Na koncu pa se zahvaljujem vsem voditeljem institucij in skupnosti ter ljudem dobre volje za dosedanje razumevanje in se priporočam za sodelovanje tudi v prihodnje.

Drago Stanovnik

Venček slovenskih MPZ Rakitna

Lani je Mešani pevski zbor Rakitna pod vodstvom zborovodkinje ge. Jelke Kovačič praznoval desetletnico delovanja, letos pa je v svojem enajstem letu obstoja izdal kaseto. Ob tej priložnosti jo je zbor predstavil na koncertu v soboto, 21. 6. 1997, v dvorani OŠ Rakitna. Tako je dokazal, da ni le trden člen v prenašanju pevske tradicije v tem kraju, temveč tudi zbor, ki je svojo kakovost shranil za nadaljnje rodove.

V vsem času delovanja se je izmenjalo kar nekaj pevcev, sedem pa jih je zvestih od ustanovitve v letu 1986. Največ članov pa je zbor štel, ko jih je bilo 22. Kaseta je posneta s petnajstimi pevci, kar je za amaterski zbor že kritično število. Med posnetimi pesmimi so tudi 6-in 7-glasne, kar pomeni, da sta pri teh pesmih povprečno dva pevca za en glas. Na magnetni trak so posneli 22 pesmi slovenskih skladateljev, med njimi pa je največ priredb slovenskih ljudskih pesmi.

Prva stran kasete je obarvana s tematikami o narodu, domovini, slovenstvu, minljivosti in smrti (Gorjanska serenada, Rož, Podjuna, Zila, Lipa, Pa se sliši, Po jezeru, Pomlad, Večernice, Rasti rožmarin, Večerni ave, Ecce), medtem ko je druga stran posvečena ljubezni, veselju, sreči, žalosti in trpljenju, vsemu, kar je vezano na odnos med fantom in dekletom, možem in ženo ter na rodno zemljo in veselje do petja (Pevce, Perice, Drežniška, Sen mi ne pobič perleti, Gularja sen tijela jmiat, Micika v püngradi rouže bere, Vsi so prihajali, Eno samo tiho rožo, Venci veili, Nocoj pa, oh nocoj, Venite rož'ce moje, Polju).

Dogodek ne predstavlja izzi-va, dokaza, potrditve, ljubezni do lepega zborovskega petja in za dolgoletno žrtvovanje prostega časa le za MPZ Rakitna in kulturno življenje na Rakitni, temveč tudi na območju današnje občine Rezovica, saj je prvič v zgodovini teh krajev, amaterski pevski zbor zabeležil svoj čas, delo, napore, del življenja ter tako obogatil sebe, svoje domače, sorodnike in prijatelje.

Seveda pa vsega tega ne bi mogli doseči, če zbor ne bi imel tako zavzetega in požrtvovalnega zborovodje. Ga. Jelka Kovačič je sinonim za glasbeno ustvarjanje na Rakitni in je od vsega začetka vodilni člen zbora, ki je bil v samem začetku dekliški nonet. Vsakdo, ki je kdaj izkusil voditi kulturno življenje

v takem majhnem kraju, ve, da je to zelo zahtevno delo. Pa ne zaradi nezanimanja ali nekakovosti, marveč zaradi čisto objektivnih razlogov. Pevci imajo različne poklice, delovni čas, šole, nekateri družine z majhnimi otroki, zato je večkrat problem reden obisk vaj. Toda komur je bilo v srce vsajeno seme ljubezni do glasbe, vztraja in tako razveseljuje sebe in druge. To pa dokazuje tudi dejstvo, da se zbor redno udeležuje pevskih revij, se odziva vabilom po Sloveniji kot tudi v tujini, saj že same pesmi govori, da naj »lep glas seže v deveto vas«. Seveda pa tako dober zborovodja kot dobri pevci ne bi mogli biti dobri brez enega ali drugega.

Tako smo na sobotnem koncertu, ki ga je s svojim sodelovanjem oplemenitil harmonikarski prvak Miha Debevec, ki je z zborom že nastopil na svojem samostojnem koncertu v domačem kraju leta 1995, doživeli večer, poln ljudskega izročila, upesnenih čustev ljubezni in vezanosti na rodno grudo. Topla, iskrena ljudska beseda ogreje človekovo srce in ga napolni z ljubeznijo. Prav zato so vsi obiskovalci in poslušalci čutili, kaj pomeni lepa slovenska pesem ali beseda.

Zapišemo pa naj tudi, da se nam najbrž ni treba bati, da bi petje izginilo v Rakitni, saj je leto trdno vezano na družinsko tradicijo. Zbor je namreč večinom sestavljen iz treh rodbin: Debevec, Kranjc in Kovačič. V zboru sta le dva pevca, ki nista v sorodu z drugimi. Upamo, da lahko, da petje ne bo ostala le družinska zadeva, ampak da se bo širilo od ust do ušes po vsej Rakiški planoti.

Nenazadnje čestitamo ge. Jelki Kovačič in zboru za izdano kaseto, ki jo lahko posname le kakovosten zbor. Zahvaljujemo se tudi vsem sponzorjem (KD Rakitna, Občina Brezovica, MKZ Rakitna, Jelka Kovačič, Metka Kovačič, Jani in Helena Pogačar, Bojan in Olga Debevec, Franc in Irena Kržič, Objekt JMMa ter Veljko in Fani Toman), ki so s finančnimi prispevki omogočili snemanje in izdajo kasete, ter predsednici KD Rakitna ge. Nevenki Bezek za moralno podporo temu projektu. Prisrčno pa se je treba zahvaliti tudi domačinom, ki so zboru ves čas njihovega dela stali ob strani in jih vzpodbujali.

Mešanemu pevskemu zboru Rakitna želimo še mnogo uspešnih pevskih let!

Alenka Kovačič

KD Rakitna končala leto

V šolskem letu 1996/97 je imelo Kulturno društvo kar precej dela. Od tradicionalne zabavne prireditve *Kaj veš?* v oktobru, *Miklavževanja*, *Kulturnega dneva*, *Materinskega dneva*, premierne predstave *Park Lenoritisov*, *Spominskega večera Janeza Klemenca*, predstavitev kasete MPZ Rakitna, mnogih nastopov plesne skupine Blue Sky ter drugih dogodkov, pri katerih je to društvo sodelovalo, je to leto končala tudi lutkovna skupina. Za konec šolskega leta so vsem nadebudnejšem pripravili v petek, 27. 6. 1997, v dvorani OŠ Rakitna predstavo *Sapramiška* Svetlane Makarovič. Skupina je vse leto neutrudno pripravljala igro, kar pomeni, da so tudi sami izdelovali lutke in sceno. Mentorici Cvetka Krulc in Martina Kržič, ki je predstavila še posebno vdihnila čudovit otroški domišljjski svet, sta vodili dekleta in fanta višje stopnje osnovne šole skozi vajo do pristrčne predstave, s katero otroci sploh niso hoteli domov. To pa je največja zahvala in potrdilo za trud, ki ga rakiška mladina vlaga v svoj duhovni razvoj in razvoj kraja. Seveda jih je treba pohvaliti,

kajti vedno težje je pritegniti mlade k takemu ustvarjanju. Moramo pa zapisati, da nam v Rakitni to zaenkrat neverjetno dobro uspeva. Upajmo, da ne bodo bogastva, ki ga nosijo s seboj, zavrgli, temveč ga bodo prenašali naprej. Že sama predstava, kot je *Sapramiška*, nas razveseli, ko vidimo, da uživajo nastopajoči in gledalci.

Dodam pa naj še nekaj besed v razmislek vsem, ki jih je vse leto girzla zavist: ogromno ur, ki niso bile nikoli plačane in tudi nikoli ne bodo, je bilo vloženih v družbeno dobro. In najbrž je zato društvo tako uspešno, saj temelji na enem temelju — prostovoljno, nezaslužkarsko društvo. Naj bo vzor tudi drugim in misel, da nikoli ne smejo delati zase, ampak predvsem za domačine tega kraja. Vsem, ki so se vse leto na tak način ukvarjali s kulturo tako ali drugače, pa se iskreno zahvaljujemo, čeprav je bila včasih potrebna le lepa beseda.

Ob koncu naj vsem zaželim lepe počitnice in veliko novih idej in sveže energije za naslednje leto?

Alenka Kovačič

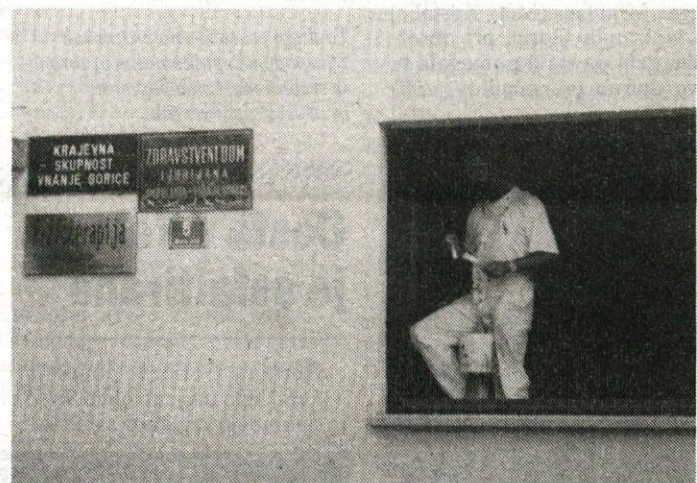
POČITNICE – PRILOŽNOST ZA POVEZOVANJE IN POVEČANO VARNOST NA VSEH PODROČJIH

Samorastnice in samorastniki pa so pripravili na ogled slike s slikarskega extempora Breza 97 v domu borcev NOB Črnuče.

Z direktorjem Botaničnega vrta in Načelstvom oddelka za gospodarstvo in turizem smo se pogovarjali o skupnem predstavljanju turizma na Ljubljani in ob njej.

V Vnanjih Goricah končujejo z obnovo zdravstvene postaje. Mojstri pa se selijo v Podpeško...

Srečali pa smo se tudi z mnogimi zamejskimi Slovenkami in Slovenci. Na sliki je FS iz Avstralije. Podobna pa so bila srečanja tudi s tistimi, ki živijo v Italiji, Nemčiji, Argentini, Ameriki, Avstriji...

Naše Društvo šoferjev in avtomekanikov je pripravilo prvo tekmovanje za voznice in voznike v poznavanju predpisov, cestni vožnji in spret-nostni vožnji. Posebna zahvala velja Družinam Pleško in Pristavec ter vsem drugim dobrotnikom.

Naj ne zbledi v vrtincu časa

Pesnik Joža Šeligo (1911—1941) se je rodil v Preserju pod Krimom. Bil je tudi nadarjen pevec in igravec. Sodeloval je v vaškem pevskem zboru in menda so na njegovo pobudo v Preserju sezidali prosvetni dom.

Svojo prvo pesem je napisal že v 4. razredu, v I. državni gimnaziji pa je sodeloval v dijaškem listu *Škorec* s psevdonimom JIK, kar bi pomenilo Joža iz pod Krima.

Pesnika omenja tudi Anton Slodnjak v Slovenskem slovstvu in ga imenuje čustvenega impresionista in bohema.

Hrepenenje po materi, misli o brezciljnem romanju je zbral v zbirki *Cesta* (1941). Za časa življenja je naletel predvsem na nerazumevanje. Leta 1932 je pričel z visokošolskim študijem, ki pa ga je moral prekiniti zaradi gmotnih težav.

Vse življenje so ga bolele razlike med bogatimi in revnimi. Njegov duhovni svet je bil prežet z dediščino Srečka Kosovele in je ponazarjal upanje v nove dni. Sebe opisuje tako:

»Jaz sem iskalec sem v sebi odkrit; jaz iščem čudoviti plamen, ki v očeh je mrzlih skrit.

Zadnje leto je pisal tudi prozo, črtice, podlistke. Črtica *S poti* je izšla leta 1937 v akademskem glasilu »1551«.

Šeligo pravi: »Nobene roke ni bilo, ki bi pokazala mladi svetli duši sončno pot...«, v pesmi *Vsi bodo izginili* pa: V nič bodo dela vsa poteptana, le tista iskra bo ostala, ki bo človeštvu luč dajala...

In to je njegova luč. Zato naj Joža Šeligo ne bo pozabljen pesnik.

Helena Križmanič

Srečanje harmonikarjev treh dežel

Lani smo objavili članek o podobnem srečanju, ki se je dogajalo v Preserju na dvorišču gostilne *Pri Rožici*.

Lanskoletni organizator, ki je dal pobudo za tako srečanje, je priznani gostilničar in velik ljubitelj diatonične harmonike Andrej Rogelj. Takrat je v svoji domači vasi gostil harmonikarje iz Italije, Nemčije, Avstrije, Švice in širne Slovenije. Zamisel je zaživel in takrat so se spletla številna prijateljstva in obljubili so si, da se bodo naslednje leto zopet srečali.

Tako se je letos, 3. avgusta, v organizaciji Andreja Roglja iz Slovenije odpravil poln avtobus v sosednjo Italijo na drugo srečanje harmonikarjev, ki je nosilo naslov *Harmonika, prijateljica narodov*. Tokratni prireditelji so bili Slovenci, živeči v Italiji. Tiberio Mavri je skupaj s slovenskim kulturnim društvom *Jože Rapotec* iz Prebenega v lepi vasi blizu Trsta gostil nastopajoče iz Slovenije in Avstrije.

Program se je pričel pozno popoldne, ko so si predstavniki nastopajočih ekip izmenjali darila in pozdrave. Na odru se je zvrstilo več kot trideset harmonikarjev, vse pa je z navdušenjem spremljalo številno občinstvo, ki je sedelo v zavetju borovcev. Slovenci smo svoje nastopajoče spremljali tudi z narodnimi nošami, ki so zapele in tako poskrbele za živahno vzdušje. Ob koncu harmonikarskih nastopov je za ples skrbel ansambel *Adria*, katerega harmonikar je Zoran Lupinc.

Slovenski predstavniki so se domov vrnili dobre volje, odločeni, da prihodnje leto okrep-ljeni odidejo v Avstrijo, ki bo naslednja prirediteljica.

Meta Kastelic

Pogled na Barje iz balona

Barje zaradi svojega ravnega površja vsak dan vabi številne balonarje iz vse Slovenije, da popeljejo svoje prijatelje, znanke ali posameznike, ki si želijo doživeti tako izkušnjo, v višave. V Vnanjih Goricah živeči ameriški ambasador Viktor Jackowich je že dobro znan po svojih letalskih podvigih, saj ga je prijatelj Avi Šorn sam popeljal v svojem balonu na ogled barjanskih lepote. Poletne počitnice je v Sloveniji preživel tudi njegov sin Jakob, ki se je z veseljem odzval vabilu slovenskega balonarskega pionirja. Tako smo se skupaj julijskega večera dvignili v višave.

V vznožju cerkvice svetega Lovrenca na Jezeru smo vzleteli, kmalu smo dosegli višino 400 metrov in svet pod nami je bil videti kot maketa. Ljudje, avtomobili in hiše so postajali majhne pike, tudi veselo vrščanje vaške mladeži, ki je prišla opazovat vzlet, se je kmalu poleglo. Slišali smo le šepet vetra, od časa do časa je mimo nas pri-

letela kaka ptica, za toploto pa je poskrbel plin, ki je izgoreval v gorilniku. Kot na dlani so nam bili Podpeško jezero, Sveta Ana, Krim, Rakitna nas je vabila v svoje lepo naravo, toda veter je odločil drugače. Zapihal je proti Igu in nam postregel s prelepim razgledom na Ljubljano, grosupeljsko kotlino, v ozadju pa so se zarisovali obronki Kočevske.

Velik oblak, ki je na začetku skoraj preprečil polet, je izginil v širni atmosferi in brez skrbi in strahu smo plavali po nebu, kot opisuje Jules Verne v knjigi Z balonom okoli sveta. Počasi nam je zmanjkovalo plina v jeklenkah in čeprav neradi smo se morali odločiti za pristaneč. Po pilotovem ukazu je balon varno zdrsnil na travnik in zopet smo bili na trdnih tleh. Po balonarskem pravu vsak, ki opravi polet, dobi svoje balonarsko ime in je tudi primerno krščen. Tega smo bili deležni tudi mi. To zares nevsakdanje doživetje nam je pripravilo podjetje Baloni in zračne ladje, ki ga vodi najboljši slovenski balonar Avi Šorn. Vsi, ki bi želeli leteti z njim ali presenetiti koga svojih bližnjih s poletom, lahko pokličete Avija po mobitelu 0609/613-255.

Meta Kastelic

Čolnarski boji v Dragi pri Igu

Avgustovsko soboto so bili v Dragi pri Igu že kar tradicionalni čolnarski boji, ki so jih z dogajanjem na kopnem popestrile pastirske igre, obisk izanske Pažarne abrambe, balonarji in konjeniki. Čolnarski boji imajo že 900 - letno tradicijo tako, da so se organizatorji Ceh velikih ljubljanskih Čolnarjev, TD Bober Ig, Odbor za turizem in gostinstvo Ig ter RD Smuč Ig tokrat še posebno potrudili in zadovoljili številne obiskovalce, ki so se zbrali ob bajerju v Dragi.

Tekmovalci v čolnarskih bojih so prišli iz vseh občin, kjer so bili nekoč čolnarski privezi, gostovali pa so tudi tuji gostje. In kako izgleda /ta prav. čolnarski boj?

Tekmovalca stojita vsak na konici svojega čolna, ki malce spominja na drevak. V roki držita približno meter in pol dolgo palico, ki je na koncu debelo povita s cunjami, da se med bojem ne poškodujeta. Na znak sodnika, ki je običajno /zavleki mojster, to je vodja ljubljanskih čolnarjev Viktor Vest se prične boj.

Posebna pravila ne veljajo, vse je odvisno od tehnike boja, ki jo zavzame tekmovalec, seveda se goljufanje za čolnarje ne spodobi. Zmagovalec je tisti, ki na koncu ostane na čolnu, torej obdrži ravnotežje in njemu pripada vsa zaslužena slava. Porazenec se okopa v vodi in prepusti mesto naslednjemu. In komu je letos pripadla zmaga in s tem šestinpedesetletski sod najboljšega vipavca ter kozlička, dar občine Ig? Prvič se je zgodilo, da ne prihaja iz Ljubljane, Franc Škof je ponosno povedal, da se je čolnarskih bojev udeležil pr-

vič in da je kar presenečen nad zmago. Seveda je potem z veseljem popil kozarček in nanj povabil tudi prijatelje.

Veliko tekmovalcev in še več gledalcev pa so imele pastirske igre z bogatim nagradnim skladom. Lokostrelstvo, zbijanje »koze«, skok čez graben, hoja čez brv in ribiške spretnosti pa so povzročale obilo zabave in smeha. Kdor se ni čutil v dovolj dobri kondiciji pa je lahko užival v dobri gostinski ponudbi ribiške družine Smuč ali v raziskovanju pravega kolišča narejenega iz lesa in slame.

Čolnarske boje smo si lahko ogledali že četrtrič zapored po Bistri, Vrhniki, Podpeči in sedaj Igu se kaže, da na poseben način povezujejo vse barjanske občine, tako kot reka Ljubljanica po kateri so nekoč prevažali tovor do Ljubljane v Savo in še naprej do Črnega morja kot je prebrati v Jalnovih Bobrih.

Meta Kastelic

Županova zahvala

Letošnje počitnice so bile izredno bogate tudi na področju družabnih prireditvev. Organizatorjev in dobrotnikov je bilo toliko, da se je dobro pogosto kar prekrivalo. Vse prireditve so tudi dosegle temeljni namen, izražen v druženju ljudi ter lastnem oblikovanju programa, kar največ pripomore k samostojnosti posamezne skupnosti.

Zahvaljujem se torej vsem sodelavkam in sodelavcem — dobrotnikom in vam želim vse dobro ter še obilo vsem koristnega sodelovanja.

Takole izgleda čolnarski boj

Izanci imajo čisto pravo kolišče

Dekleta iz ansambla Modrina sodelujejo na mnogih prireditvah, zadnje na kolesarski dirki v Vnanjih Goricah. S svojim nastopom so prepričale tako mlade, kot malce starejše, saj igrajo tako moderno kot narodno - zabavno glasbo. Pogovor z njimi bomo objavili v prihodnji številki.

M. K.

Sporočilo KS Brezovica

Varčujte z vodo

Vse uporabnike zapadnega vodovoda in vodovoda Radna obveščamo, da je zaradi pomanjkanja pitne vode od 2. 9. 1997 do preklica prepovedano: zalivanje vrtov, pranje avtomobilov in točenje vode v privatne rezervoarje oziroma bazene. Občina Brezovica

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA — PODRUŽNICA BREZOVICA

IZHOD IZ KRIZE JE V PRIZNANJU STVARNOSTI!

Bomo končno zdravili ali še kar naprej propadali in se v malodušju strupili s starim sistemom?

Naš narod živi v peple domovini. Žal pa to čudovito stvarstvo uničujejo brezbržni ljudje, vzgojeni kot brezmejni gospodarji in zato škodljivi soljudem in okolju. Opisano škodo ponavadi ustvarjajo nemoteno, saj se nihče ne želi izpostavljati. Na tak način postaja samouničenje nekaj normalnega in marsikje, seveda zaradi deformacije odgovornih, že skoraj kar programsko. Ljudje pa so tiho v upanju, da se bo že kako izšlo. Se je njiva že kdaj sama oplela? Žal se ponavadi tudi odgovorni raje prilagajajo deformirani večini, seveda zato, da ne izpadejo sitni in ne izgubijo glasov. Tako izginja naša sposobnost oplemenitenja tistega, kar smo prejeli od staršev za naše potomce. Izniči se delo naših prednikov in ustvarja dolg, katerega bodo plačali naši otroci.

Moje dosedanje delo je na vseh področjih pokazalo, da je rešitev za opisano stanje in družbeno krizo vsem dosegljivo. Seveda pa se je treba izpostaviti s priznanjem stvarnega lastnega stanja, torej ugotoviti, kaj škoduje našim medsebojnim odnosom in uničuje okolje ter to pogumno nadomestiti z iskreno medsebojno ljubeznijo in postavitvijo sebe na pravo — odgovorno in ne prvo — gospodovalno mesto v naravi in družbi, torej stvarstvu.

Vem, da imate mnogi podobne izkušnje v svojih skupnostih. Zato vabim vse, da pozabimo na medsebojne zamere in dobre stvari prenesemo tudi na širše skupnosti. Ustvarimo medsebojne odnose, primerne lepota naše domovine ter tako upravičimo svoje poslanstvo in odgovornost do naših prednikov ter še posebno do mladega rodu.

Drago Stanovnik

Ravnanje z odpadki

Odpadki so pereč problem tako v svetu kot tudi v Sloveniji. V svetu so se tega problema lotili že pred časom, in sicer na več načinov. Ravnanje z odpadki namreč ne pomeni zgolj zbiranja in dlaganja odpadkov na odlagališča. Ravnanje z odpadki pomeni gospodarjenje z njimi. To je kompleksna dejavnost (v tujini imenovana Waste Management), ki zaobsega: minimiziranje odpadkov na izvoru, ločeno zbiranje odpadkov, recikliranje odpadkov, kompostiranje, odlaganje in iskanje alternativnih načinov odlaganja in odlagališče ter sežiganje.

Za nekaj od teh rešitev se je s časom izkazalo, da imajo pomankljivosti in/ali nevarne stranske učinke (npr. kompostiranje vseh odpadkov, strupeni dimi iz sežigalnic...). Tako so prišli že do določenih novih spoznanj pri ravnanju z odpadki, do novih zakonskih predpisov (pri ravnanju z določeno vrsto odpadka, s transportom in izvozom odpadkov, potrebe do prijaznejših izdelkov in njihove embalaže...), finančnih omejitev in spodbud (davki, koncesije), do nove veje industrije (predelava, uničenje, ... odpadkov).

V Sloveniji smo se v primerjavi s tujino lotili reševanja problematike odpadkov pozno. Zato je še vedno najbolj običajna praksa zbiranje, odvoz in odlaganje odpadkov. Posledice tega so očitne:

- količina odpadkov se iz leta v leto veča
- leta 1994 je bilo v Sloveniji zbranih 850.000 ton odpadkov, kar pomeni 491 kg odpadkov na prebivalca, za kar je treba zagotoviti 1.000.000 m³ deponijskega prostora
- dobra tretjina odlagališč (od 53-ih) bo zapolnjenih do leta 2000;
- imamo veliko odlagališč (v tujini se njihovo število zmanjšuje);
- urejenost odlagališč, s pravnega in okoljevarstvenega vidika, ni po standardih Evropske unije;
- neurejenih odlagališč imamo, glede na površino, ki jo le-ta zavzemajo, celo kar trikrat več kot urejenih odlagališč.

Kljub zamudi v reševanju problema odpadkov in odlagališč imamo sedaj to prednost, da lahko povzamemo najboljše in najbolj preizkušene rešitve. Res da so takšne drage, vendar: kako drage so šele slabe?!

In kakšne naj bi bile rešitve problematike odpadkov?

1. Treba bi bilo storiti vse za minimizacijo odpadkov. To pomeni:
 - spremembo potrošniške miselnosti in obnašanja
 - izobraževanje in osveščanje prebivalcev
 - spremembo ekonomskih in zakonskih mehanizmov, ki bi usmerjali proizvajalce in potrošnike k sprejemljivejšim proizvodom (možnost reciklaže, kompostiranja).
2. Odpadke bi bilo treba **zbirati ločeno na izvoru**; vsaj biološke odpadke ločeno od preostalih, ter dodatno prebiranje odpadkov na odlagališču. Tako bi se neka količina odpadkov vrnila v snovni krogotok (kompostiranje, reciklaža), zmanjšala bi količina odpadkov, namenjenih odlaganju ali sežiganju.

3. Za odpadke, ki jih ne moremo vrniti v snovni krogotok, je (za sedaj) nemogoče najti rešitev brez stranskih posledic. Torej je težnja po minimizaciji odpadkov nujna.

Odlaganje povzroča več problemov: od iskanja in določitve ustrezne lokacije, do problema drage izgradnje odlagališč, odnašanja odpadkov naokoli, naselitve t.i. škodljivcev, onesnaževanja voda in ozračja, neprimernosti odlagališča, tudi po sanaciji, za marsikatero dejavnost (kmetijstvo, stanovanja). Tudi uporaba katerega od alternativnih načinov odlaganja (japonski) ali katera nova odlagališča (rovi, jama, morsko dno) obremenjujejo okolje.

Zaradi vseh očitnih problemov odlaganja odpadkov, bi bila družba prisiljena dosledno skrbeti za minimizacijo, ločeno zbiranje, kompostiranje odpadkov.

Sežiganje odpadkov, kot se zdi idealna rešitev, je vredna vseh premislekov. Znani so primeri uhajanja strupenih koncentracij plinov, npr. dioksini, ki povzročajo zastrupitve. Poleg tega je treba za ostanke izgorjenih odpadkov poiskati ustrezna odlagališča. Res je mogoče pline »ujeti« z dragimi filtri, žlindre je za dve tretjini manj, kot je bilo odpadkov, preden so zgoreli, ter da se ob gorenju sprošča sorazmerno velika količina energije, ki bi jo lahko izkoristili. Vendar je treba dodati, da se s sežiganjem odpadkov odlagališčem ne izognemo. Torej okolje obremenjujemo s sežigalnicami in odlagališči. Izgradnja sežigalnice je draga, stroškom pa je treba dodati enake stroške za izgradnjo odlagališča.

Sežigalnica je smotrna, če obratuje ves čas z vso zmogljivostjo — torej je potreben neprestan doliv odpadkov (nasprotno od minimizacije). Proizvodnja energije je odvisna od sestave odpadkov, slabša je ta (s prebiranjem se poslabša), manjša je proizvodnja energije. Zaradi velikih stroškov sežiga odpadkov bi lahko primanjkovalo financ za spodbujanje minimizacije, reciklaže in kompostiranja. S sežiganjem odpadkov (po sedaj znanih dejstvih) se reševanja problema odpadkov ne bi lotili na pravi način.

4. Za uspešno delo ločenega zbiranja odpadkov, obveščanja in osveščanja prebivalcev bi bilo treba reorganizirati komunalna podjetja. Le-ta bi morala biti manjša, kar pomeni, da bi skrbela za manjše območje, s katerega bi odvažali odpadke. Zato, da bi lahko:

- izvajali kontrolo ravnanja z odpadki s strani delavcev in prebivalcev,
 - poznali vse posebnosti, katerim bi se skušali prilagoditi ali izogniti,
 - osebno in hitro reševali probleme,
 - območje dodatno opremili s posodami za različne vrste odpadkov. Posode bi bile manjše — izogibali bi se 5 m³ kontejnerjem.
5. Velikost odlagališč bi bila nasprotna od velikosti komunalnih podjetij. Odlagališča naj bi bila regijska. Njihovo število bi se zmanjšalo. Zgrajena bi morala biti po vseh okoljevarstvenih določilih. Vpliv odlagališč in odpadkov na pokrajino bi se zmanjšal.

Do takih ugotovitev sem prišla na podlagi izkušenj v tujini in rezultatov, ki so jih dosegli na Komunalnem podjetju Vrhnika s spremembo ravnanja z odpadki. (Nadaljevanje prihodnjič)

Mateja Nadbath

MEDOBCINSKI URAD ZA KULTURO BARJE Z ZALEDJEM

Nova pot 5, 1357
Notranje Gorice
tel.: (061) 651 - 232
in (061) 651 - 648,
faks: (061) 651 - 648

KOLEDAR PRIREDITEV V MESECU SEPTEMBRU

Občina Brezovica
28. 9. ob 19.00 uri Družabno srečanje družin in mladine v Kulturnem domu Vnanje Gorice

Občina Borovnica
31. 8. ob 10.30 Dan Borovničarov, organizirata Občina in TD Borovnica

Občina Vrhnika
3. 9. ob 18.00 uri v CAN-KARJEVEM DOMU Srečanje in ogled razstave otroške kiparske delavnice GLI-NA, organizira ZKO Vrhnika

19. 9. ob 20.00 uri v CAN-KARJEVEM DOMU Predstavitve samostojne kasete in zgoščenke okteta Ras-kovec

27. 9. ob 20.00 uri v CAN-KARJEVEM DOMU Jubilejni koncert Ženskega pevskega zbora CONCINITE, organizira ZKO Vrhnika

Občina Dobrova - Horjul - Polhov Gradec

30. 8. Gasilska veselica v Šentjoštu ob 20.00 uri v vsakem vremenu, ans. Nagelj

6. 9. KMEČKI PRAZNIK V POLHOVEM GRADCU, organizator Govedo-ruško društvo Dolomiti in Kmetijski zavod Ljubljana

Od septembrske številke Našega časopisa bomo na stalni strani objavljali koledar prireditvev, ki se bodo odvijale na področju barjanskih občin. Tako bomo objavljali tudi dogodke iz občin Ig, Škofljica in Velike Lašče. Da pa bi bila vsa obvestila kar najbolj izčrpna in da bodo tudi bralci časopisa dobro obveščeni pozivam vsa društva, organizacije in prireditelje, da sporočajo podatke o prireditvah do 20. tega dne v mesecu na Medobčinski urad za kulturo, Nova pot 5, 1357 Notranje Gorice, tel in faks (061) 651 - 648!

Med občinami in državo

Vpliv večjih mest na njihovo zaledje je vsestranski. Zato verjetno ni dvoma, da bi morale občine v bližini mest medsebojne interese kakor tudi skupne zahteve v razmerju do njega intenzivno usklajevati. To seveda velja tudi za naše območje.

Namen tega razmišljanja je opozoriti na nekatera vprašanja v zvezi z območno upravno razdelitvijo, ki se jih morda premalo zavedamo.

V novejšem času se javnost vedno bolj zaveda, kako pomembne so naravne skupnosti, ki so vezane na geografsko zokrožena območja. Da bi zagotovili pristno svobodo, ki ne bi bila na škodo drugih ljudi, skupin ali območij pa je treba ustvariti možnosti za učinkovito sodelovanje na različnih ravneh.

Prebivalcem posameznih teritorialnih (pa tudi drugih) enot pripadajo kulturne, socialne in gospodarske pravice. V zdravih državah nastajajo take enote predvsem kot izraz odpora do pretirane centralizacije, katere učinek, morda pa celo cilj je, da v ljudeh izbriše občutek pripadnosti nekemu geografskemu območju.

Vsak človek je kot član določene skupnosti soodvisen od drugih. To dejstvo pa ima velik vzgojni pomen, saj vodi k vzajemnemu razumevanju in strpnosti. Občutljivost povprečnega državljanca presega gospodarske razmere in odvisnosti: želi pač živeti in se gibati v območju (enoti), ki je za njega še pregledno. Le tedaj se lahko tudi kot oseba uresniči in se počuti kot del celote.

Na političnem območju je določen korak napravljen v trenutku, ko se načelo subsidiarnosti zakorenini v pravni ureditvi. To pa pomeni, da višja enota oziroma višji organ oblasti le tedaj prevzema določene naloge, kadar jih nižje enote ne morejo enakovredno opravljati.

Temeljni problem naše generacije je, kako svobodo in dostojanstvo ter pravice človeka tudi v sodobnem času ohraniti tako, da ne bi ogrozili niti etičnih vrednot niti okolja. Da pa ta nevarnost obstaja, lahko vsakdo sklepa iz naslednjih misli, ki morda le na prvi pogled nimajo kaj opraviti z obravnavano temo. Ko opazujemo kmete, ki jim je zemlja samo še vir dohodka, meščane, ki se v stanovanju, v katerem stanujejo, ne počutijo doma, nove betonske džungle, izgubo občutka za kulturne vrednote, razvrednotenje pokrajinskih kvalitiet, dobimo vtis, da se je človek ločil od prostora. Ni torej čudno, da je M. Serres leta 1986 zapisal: »človeštvu grozi izkoreninjenje. Izgublja občutek za svoj kraj in za svoj jaz, ločen je od svoje domače dežele in Zemlje kot celote. Gre za množično emigracijo iz prostora k vabljenim simbolom (signes), iz pokrajine v sliko, od jezika k šifram in iz kulture v znanost. Ta emigracija, ki za-

pušča vse, bo kmalu bivala v digitalnih shemah, sporočilih in številkah. Človeštvo brez zemlje, slepo za vse, kar smo nekoč imenovali resničnost, brez pokrajine, tudi samo izkoreninjeno«.

Ob vsem tem razmišljanju pa lahko zaključimo, da ima vsak človek in vsaka skupina ljudi oziroma družba pravico do geografskega okolja (ki je hkrati milje, pokrajina ali regija), ki je ugodno za njegov razvoj in njegovo vsestransko ravnotežje.

V obdobju, ko še ni opredeljena vmesna stopnja med občino in državo (pokrajina in /ali/ upravni okraj) se kaj lahko zgodi, da bomo glede pomembnih vprašanj v zvezi z ureditvijo državne uprave in krajevne samouprave naredili nepopravljive napake. Ob vseh težavah, ki jih to obdobje prinaša, pa nudi tudi možnost, da se teh vprašanj lotimo svobodno in neobremeno.

Le na prvi pogled je presenetljiva ugotovitev, da bi stroga razmejitev zadev med samoupravo in državno upravo pomenila neupravičeno prikrasjanje prve in druge. Zdi se, da je pretirano razmejevanje med obema izraz nezaupanja ali morda

slabih izkušenj. Vendar pa, če izhajamo iz stališča, da bi oba dela uprave morala služiti enemu cilju, to je splošni blaginji, je bolj primerno iskati sredstva in poti za uveljavitev samoupravnega vidika v upravi, kot pa pretirano skrbeti za ločitev med njima. Praktično vrednost ima edinole jasna razlika med neposrednimi nalogami državne in lokalne uprave.

Slovenska ustava v 143. členu predvideva, da se lahko občine združujejo v širše samoupravne skupnosti oziroma pokrajine. Iz tega najprej sledi, da brez spreminjanja ustave ni mogoče vsiliti razdelitve celotne Slovenije na pokrajine in da števila ter velikosti pokrajin gotovo ni mogoče določiti brez soglasja krajevnega prebivalstva oziroma občin.

V primeru, če do pokrajin kot širših samoupravnih skupnosti sploh pride, bi samoupravni vidik uveljavljanja interesov in usmerjanja razvoja lahko prišel do izraza v občinskih sosvetih v okviru upravnih okrajev. S tem bi se tudi izognili pretiranemu širjenju administracije, ustvarili pa bi tudi razmere, ki bi bile manj naklonjene podobnim nasprotjem, kakršna se ponekod kažejo med službami upravnih enot in občin. Žal so ta nasprotja izraz prestižnih, osebnih ali strankarskih interesov na eni ali obeh straneh in kažejo, da nismo do jeli zgodovinskega pomena prehodnega obdobja, ki bo določevalo našo prihodnost.

DR. LOJZE GOSAR

Iniciativa za lokalno razvojno koalicijo občin Brezovica, Dobrova - Horjul - Polhov Gradec, Ig, Škofljica, Vrhnika

Občine Brezovica, Dobrova - Horjul - Polhov - Gradec, Ig, Škofljica in Vrhnika, Območni obrtni zbornici Ljubljana - Vič in Vrhnika, Republiški zavod za zaposlovanje - Območna enota Ljubljana in podjetje ISPO d.o.o. so podpisale skupno izjavo o nameri vstopa v lokalno razvojno koalicijo, z namenom pospeševanja razvoja malega gospodarstva in aktiviranja lokalnih potencialov na območju navedenih občin. Hkrati so se odločile, da skupaj kandidirajo na javni razpis za spodbujanje lokalnih iniciativ in njihova vloga je bila ugodno rešena.

V novejšem času postaja meja med izrazito gospodarskimi in negospodarskimi dejavnostmi vedno manj jasna, zato se je problemov potrebno lotiti s širšega vidika. Do vidnejših gospodarskih učinkov lahko pride le ob medsebojni dopolnjevanosti sodelovanju različnih iniciativ. Zato si bo »Iniciativa za lokalno koalicijo« prizadevala zagotoviti »izbrano« različnih oblik lokalnih potencialov. Le na ta način lahko pripomo-remo k uveljavitvi tega območja. Čeprav moramo paziti na to, da se to območje ne bi nekako utopilo pod vplivi Ljubljane, pa bi bilo zelo škodljivo, če bi se zapiralo vase. Vzpostaviti je potrebno kontakte predvsem s tistimi dejavniki, ki so prodorni in spodbudni tiste, ki svojih potencialov ne znajo izrabiti na pravi način.

Namen tega projekta je tudi, da pripomore k uvajanju različnih oblik svetovanja, zato bo v

okviru tega projekta vzpostavljena tudi prilagodljiva podatkovna baza o nosilcih razvoja v tem območju, o razvojnih problemih znotraj posameznih območij ter o ponudbi prostora za različne namembnosti.

V razmislek naj nam bo nekaj statističnih kazalcev obravnavanih občin. Kakšne razvojne možnosti imamo?

Občine Borovnica, Brezovica, Dobrova - Horjul - Polhov Gradec, Ig, Škofljica in Vrhnika ležijo v južnem, jugozahodnem in zahodnem zaledju Ljubljane. Naravnogeografsko pokrivajo Ljubljansko barje, Polhograsko hribovje, del Rovtarskega hribovja in Krmsko - Mokrskega hribovja. Skupno število prebivalcev na območju 6-ih občin na dan 31. 12. 1995 je znašalo 47235 prebivalcev, kar je za ok. 5% več kot ob popisu l. 1991. Najmočnejši porast prebivalstva izkazuje občina Brezovica in Škofljica, ki sta v neposredni bližini Ljubljane, najmanjši pa občini Vrhnika in Borovnica. Če bi pogledali posamezna naselja v posameznih občinah pa bi ugotovili tudi upad oziroma stagnacijo prebivalstva.

Naselja, ki štejejo za demografsko ogrožena v obravnavanih občinah v obdobju 1997 - 99 (Ur. list št. 45/97):

- Borovnica (Breg pri Borovnici, Dražica, Pristava)

- Brezovica (Dolenja Brezovica, Planinca, Plešivica)

- Dobrova - Horjul - Polhov Gradec (Belica, Log pri Polhovem Gradcu, Praproče, Rovt, Setnica - del, Srednji vrh)

- Ig (Selnik)
- Škofljica (Glinek, Pleše)
- Vrhnika (Stara Vrhnika)

Kot gorsko višinska območja v obravnavanih občinah štejejo naslednja naselja (Ur. list št. 45/97):

- Borovnica (/)
- Brezovica (Planinca)
- Dobrova - Horjul - Polhov gradec (Butajnova, črni vrh, Rovt, Samotorica, Selo nad Polhovim Gradcem, Setnica - del, Srednji vrh, Šentjošt nad Horjulom)

- Ig (Gornji Ig, Visoko)
- Škofljica (Klada)
- Vrhnika (Padež, Pokojišče, Zavr pri Borovnici)

Število naselij po posameznih občinah je naslednje:

- Borovnica: 12
- Brezovica: 14
- Dobrova - Horjul - Polhov Gradec: 42
- Ig: 21
- Škofljica: 18
- Vrhnika: 21

Če primerjamo število naselij s številom prebivalstva za l. 1991, lahko ugotovimo, da gre edino v občini Dobrova - Horjul - Polhov Gradec za dokaj razpršeno poselitve. V ostalih občinah pa največ prebivalcev odpade na večja naselja:

v občini Borovnica (Borovnica 2003 preb.)

v občini Brezovica (Brezovica 1795 preb., Vnanje Gorice 1450 preb., Notranje Gorice 1317 preb.)

v občini Ig (Ig 1804 preb.)
v občini Škofljica (Škofljica 1758 preb., Lavrica 1423 preb.)
v občini Vrhnika (Vrhnika 7019 preb., Verd 11670 preb., Dragomer 1370 preb., Log 1112 preb.)

Število naselij v posameznih občinah je sicer precejšnje, vendar je največ prebivalstva skoncentriranega v ravninskih predelih občin. Bolj, ko gremo v

hribovite in od Ljubljane oddaljene predele, manj je naselij in manjša so po številu prebivalstva.

Delež aktivnega prebivalstva se giblje od 49% - 52 %, kar je nad slovenskim povprečjem (48,1%).

Delež zaposlenih se giblje med 38 v občini Dobrova - Horjul - Polhov Gradec in 43% v občini Škofljica.

Delež zaposlenih dnevnih migrantov je krepko nad slovenskim povprečjem (60%) in se giblje med 70% v občini Vrhnika in 91% v občinah Brezovica in Škofljica. Manjši delež zaposlenih dnevnih migrantov imata torej le občini Vrhnika in Borovnica, ki imata nekaj več možnosti za zaposlitev. Vsekakor pa velja, da večja kot je bližina Ljubljane, večji je delež zaposlenih dnevnih migrantov. Za nekatera naselja v obravnavanih občinah bi lahko rekli, da so izrazito spalna naselja.

Delež kmečkega prebivalstva je nizek in v občinah Borovnica, Brezovica, Škofljica in Vrhnika približno enak, okrog 4%. Delež kmečkega prebivalstva izstopa oz. je nad slovenskim povprečjem (7,6%) v občinah Dobrova - Horjul - Polhov Gradec (11,6%) in Ig (8,6%). Ti dve občini izkazujejo tudi največjo razpršenost poselitve.

Delež kmečkih gospodarstev je največji v občinah Dobrova - Horjul - Polhov Gradec in Ig, za katere smo že prej ugotovili, da imajo tudi največji delež kmečkega prebivalstva.

Koncentracija podjetniških aktivnosti v teh občinah je v vseh občinah pod slovenskim povprečjem. Tako znaša na dan 31. 12. 1995 število registriranih podjetij na 1000 prebivalcev od 1,7 v občini Dobrova - Horjul - Polhov Gradec do 17,5 v občini Borovnica (povprečje za Slovenijo je 23).

Območje navedenih občin razen osnovnega šolstva, gimnazije v. elimljam in Kmetijske svetovne službe nima stalne izobraževalne infrastrukture. K razvoju podjetništva pa prispevata Območni obrtni zbornici Ljubljana - Vič in Vrhnika.

Prednosti in slabosti obravnavanih občin:

Prednosti:
naravne danosti (enkratnost Ljubljanskega barja in velika doživljajska vrednost gozdnatega in hribovitega obrobja)
možnosti bivanja na podeželju v bližini Ljubljane
možnosti razvoja turizma (število naravne in kulturne znamenitosti)
možnosti razvoja biološkega kmetovanja in dopolnilnih dejavnosti na kmetijah (preskrba z vrtninami za potrebe Ljubljane, gojenje ameriških borovnic, turizem na kmetijah,?)
osnovna materialna infrastruktura
ne tako velika brezposelnost (možnost zaposlitve v upravi, zdravstvu, šolstvu, storitvenih dejavnosti, tudi v industriji v Ljubljani)

Slabosti:
premalo dopolnjevanja zasebnega in javnega sektorja
opuščanje kmetovanja, kar ima za posledico zaraščanje kulturne krajine
izgubljanje identitete krajev zaradi priseljencev in bližine Ljubljane
ni enotnega koncepta celostnega razvoja območja
nekonkurenčnost kmetov (hriboviti, barjanski predeli, polkmetje)
velika dnevna migracija
slaba izkoriščenost lokalnih razvojnih potencialov (kadrov, naravnih danosti)
koncentracija poselitve predvsem v dveh koridorjih v smeri Ljubljana - Vrhnika in Ljubljana - Škofljica
posamezna demografsko ogrožena naselja, predvsem v hribovitih in od Ljubljane oddaljenih predelih
nizka izobrazbena struktura brezposelnih
slabi izgledi nekaterih doslej zelo uspešnih podjetij
za potrebe turizma ni prenočitvenih zmogljivosti, na drugi strani pa so premalo izkoriščene počitniške hišice
koncentracija podjetniške aktivnosti je pod slovenskim povprečjem

Kmetijstvo - bistveni del razvoja podeželja

V prostorih Centra za razvoj podeželja na Lukovici je bilo v začetku julija predavanje dr. Marije Markeš z naslovom Kmetijstvo - bistveni del razvoja podeželja in edini smiselni način ohranjanja kulturne krajine. Predavanja so se udeležili župani in drugi predstavniki občin Logatec, Vrhnika, Brezovica, Škofljica, Dobrova - Horjul - Polhov Gradec in kmetijska svetovalna služba.

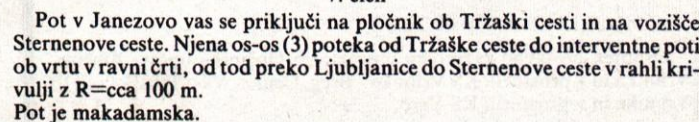
Dr. Marija Markeš je predstavila, kaj lahko v kmetijstvu pričakujemo z vstopom v EZ. Naštela je nekatere probleme občin, ki jim je skupno Ljubljansko barje in hribovito zaledje. To območje je še precej podeželsko, zaradi možnosti zaposlitve v Ljubljani pa uvrščeno med dokaj razvito. Vendar je tudi v teh občinah precej odmaknjenih, predvsem hribovskih predelov, ki so manj razviti, kjer kmetijstvo nazaduje.

Dr. Marija Markeš je poudarila, da je prihodnost slovenskega kmetijstva neumestno povezovati z vprašanjem Evrske zveza DA ali NE, kajti od EZ lahko pričakujemo precejšnjo denarno pomoč pri razvoju podeželja. Vendar pa EZ razvojne programe samo sofinancira, tretjino denarja pa mora prispevati država sama. Med raznimi cilji so npr. ukrepi za pomoč mladim kmetom in kmeticam ob prevzemu kmetije, ukrepi za izboljšanje predelave in prodaje kmetijskih pridelkov, ukrepi za izboljšanje učinkovitosti kmetije,...

Slovenija samo ob ustreznih programih, ki jih bodo pripravile občine in Kmetijska svetovalna služba lahko računa na subvencije od EZ. Zato je v Sloveniji nujen sprejem ustreznih zakonov za področje regionalnega razvoja, uvedba direktnih plačil ter petletnih razvojnih programov.

NAŠ LAZ CENTER ZA RAZVOJ PODEŽELJA

Uradne ure:
vsak dan od 9. - 12. ure,
v sredo tudi od 15. - 17. ure.

8. člen
Pot vzporedna s Tržaško cesto predstavlja del nadaljevanja obstoječe poti v športnem parku, ki se bo predvidoma zaključila v križišču pri Črnem orlu. Njana os-os (2) - lahko nekoliko odstopa od osi obstoječe poti in je vzporedna z objektom osnovne šole. Hodna površina je na koti 292,40 m. Pot je makadamska, obojestransko omejena z robniki.

9. člen
Križišče obeh poti je poudarjeno s pavilijonom tlorisnih dimenzij min. 5,0 x 5,0 m. Streha je štirikapnica v naklonu 40 stopinj in krita z enako kritino kot je na mostu. Višina kapi mora omogočati prehod intervencijskim vozilom.

10. člen
Parkirna površina z 32 parkirnimi mesti je urejena kot nadaljevanje obstoječega parkirišča.

11. člen
Most je lesen in pokrit s streho. Razpon mostu je 33,00 m, svetla širina hodne površine je 3,50 m. Nosilna konstrukcija je lesen lepljen nosilec okvirnih dim. o,25 x 1,10 m. V sredini je konstrukcija nadvišana za cca 0,5 m. Višina nosilca je istočasno oblikovana ograja višine 1,10 m. Hodna površina je vsaj 0,25 m nad spodnjim robom nosilca. Streha je simetrična dvokapnica z naklonom 40 stopinj. Kritina je bobrovec ali deckra v obliki bobrovca. Kapna lega je na višini 2,65 m merjeno od spodnjega roba nosilca.

Temeljenje se izvede na podlagi geomehničnega poročila in statičnega izračuna.

Pred vhodom na most sta posebej oblikovani površini:
Vhodna površina na Vrhniki je makadamska na utrjenem nasipu do kote 292,40 m. Oblikovana je kot krog s premerom 7,0 do 8,0 m, ki ima stopničasta izhoda na predvideno pot ob Ljubljani.

Vhodna površina v Janezovi vasi je izravnana s terenom na višini 292,40 m. Oblikovana je v kvadratu s stranico od 7,0 do 8,0 m. Pohodna površina je tlakovana z opeko.

Obe površini sta ograjeni z zidano ograjo višine 1,10 m. Ograja je oblikovana z opečnimi stebri in zidanim polnilom. Polnilo je mreža iz opeke, sestavljene v vzorcu, ki je najbolj pogost v okoliškem prostoru. Zaključek je enotna betonska kapa.

12. člen
Funkcionalno zemljišče osnovne šole Ivana Mraka je urejeno kot park ob Tržaški cesti in gospodarsko dvorišče na JV strani objekta:
- park oblikujejo zelene površine, obdane z živo mejo
- osrednja ploščad z obstoječim vodnjakom usmerja k glavnemu vходу, je tlakovana in opremljena z vrtnimi klopami
- gospodarsko dvorišče ima urejeno dostopno površino s parkirnimi prostori; ob dovozni cesti je urejen prostor za pokriti kolesarnici.

13. člen
Zelene površine tvorijo:
- niz gabrov od Tržaške ceste do križišča obeh poti
- drevored lip ob poti v Janezovo vas od križišča obeh poti do mostu
- vrbe žalujke ob mostu
- jesenov drevored ob poti vzporedni s Tržaško cesto
- vrsta rdečih bukev v parku šole
- ob pavilijonu in na dvorišču šole so kostanji
- ostale površine so travnate in zasajene z nizkim grmičevjem

V. POGOJI ZA KOMUNALNO UREJANJE

- Del obstoječe kanalizacije je zaradi vplivov posegov potrebno prestaviti na ustreznje mesto.
- Padavinska voda z asfaltiranih površin se prečisti v lovilcu olj in odvaja v obstoječo meteorno kanalizacijo.
- Pot v Janezovo vas je osvetljena z visokimi svetilkami. Most ima na strešni konstrukciji v osi slemena viseče svetilke.
Priključek je na javno razsvetljavo v Tržaški cesti.

VI. DRUGI POSEGI

14. člen
Vstop na most v Janezovi vasi se do rekonstrukcije Sterneneve ceste ustrezno prometno označi in zaščiti.

VII. ETAPE IZVAJANJA

15. člen
Vsi načrtovani posegi se izvedejo v eni etapi.

VIII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

16. člen
Pri izdelavi tehnične dokumentacije in izvedbi morata investitor in izvajalec natančno upoštevati določila lokacijskega načrta. Če se pogoji v naslednjih fazah izvajanja spremenijo, vendar so še v skladu z osnovnimi določili zazidalnega načrta, si mora investitor pridobiti novo lokacijsko odločbo. Če spremenjeni pogoji ne ustrezajo temu zazidalnemu načrtu, je potrebno zazidalni načrt novelirati.

IX. KONČNE DOLOČBE

17. člen
Lokacijski načrt je stalno na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu KS Vrhnika.
Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

18. člen
Ta odlok začne veljati drugi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-20/97
Vrhnika, dne

Predsednik Občinskega sveta
Občine Vrhnika
Brane Jereb, l.r.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 71/93), 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. list RS, št. 28/93, 57/94, 14/95) in Statuta Občine Vrhnika (Ur. list RS, št. 34/95), izdajam

S K L E P
o javni razgrnitvi lokacijskega načrta prometne ureditve območja med Tržaško cesto in Janezovo vasjo

1.
Za dobo enega meseca se javno razgrne osnutek lokacijskega načrta prometne ureditve območja med Tržaško cesto in Janezovo vasjo, ki ga je izdelal Biro Primis, Tržaška c. 23, Vrhnika, pod št. 39/97.

2.
Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih Občinske uprave Občine Vrhnika in v prostorih KS Vrhnika - Breg, Center, Vas, Tržaška c. 11, Vrhnika in v prostorih KS Verd.

3.
V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka. O času javne obravnave bodo krajani obveščeni na krajevno običajen način.

4.
Zainteresirani lahko v času javne razgrnitve sporoče svoje pripombe in predloge pisno Občinski upravi Občine Vrhnika, Tržaška c. 1, Vrhnika ali jih vpišejo v knjigo pripomb na krajih razgrnitve. Rok za pripombe k razgrnjenim gradivom, poteče zadnji dan razgrnitve.

5.
Ta sklep se objavi v glasilu »Naš časopis« in začne veljati z dnem objave.

Številka: 352-20/97
Datum: 18.8.1997

ŽUPAN
OBČINE VRHNIKA
Vinko TOMŠIČ l.r.

O s n u t e k

Na podlagi 39. člena Zkona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Uradni list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93), Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS št. 72/93, 57/94, 14/95) in 29. člena Statuta občine Vrhnika (Uradni list RS št. 34/95) je občinski svet Občine Vrhnika na svoji seji dne..... sprejel

O D L O K
o zazidalnem načrtu za del območja urejanja VII/2 Vrtec Vrhnika

1. SPOŠNE DOLOČBE

1. člen
S tem odlokom se sprejme zazidalni načrt za del območja urejanja VII/2 Vrtec Vrhnika, ki ga je na podlagi prvonagrajene rešitve urbanistično arhitektonskega natečaja izdelal Primis Vrhnika, d.d., avgusta 1997 pod št. 38/97.

2. člen
Zazidalni načrt obravnava nadomestno gradnjo pogorelega vrtca Antonije Kucler na Vrhniki.

3. člen
Zazidalni načrt vsebuje:
- besedilo odloka o zazidalnem načrtu
- obrazložitev odloka
- soglasja pristojnih organov in organizacij
- izsek iz dolgoročnega družbenega plana
- geodetski in katastrski načrt
- posnetek komunalnih vodov
- rušitve, prestavitve
- zazidalna situacija, urbanistični pogoji, numerični podatki
- prometna ureditev
- komunalna ureditev
- ureditev zelenih površin
- predlog parcelacije
- idejna zasnova objekta
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500
M 1 : 500

II. MEJA OBMOČJA UREJANJA

4. člen
Območje urejanja obsega dele parc.št.: 2788/5, 2788/8, 2785/1, 2785/2, 2785/5, 2785/8, 2785/9, 2785/10, 2785/11, 2785/13, 2785/14, 2779/3 in 2783/1. Vse parcele so v k.o. Vrhnika.

Meja poteka iz izhodiščne točke na meji parcele 2788/8 v smeri urinega kazalca najprej proti SV po meji parcel 2788/8 in 2788/14 do vogalne točke, koder se obrtne proti JV in prečka parceli 2788/14 in 2785/2. Pri prečkanju parcele 2785/2 se zalomi še proti SV in nato proti JV. V tej smeri prečka še parceli 2779/3 in 2783/1. V točki na parceli 2783/1 preide iz ravne v elipsasto polkrožno linijo in kot taka prečka parcele 2783/1, 2785/1, 2785/10 in še enkrat 2785/1. Iz točke na tej parceli preide spet v ravne linije. V smeri proti SZ prečka parceli 2785/1 in 2785/2. V vogalni točki se obrne proti JZ in prečka parceli 2785/2 ter 2785/9. V točki na meji parcele 2785/9 se obrne proti SZ in se s potekom po meji parcele 2785/9, preko parcele 2785/5, po meji parcele 2785/7 ter preko parcel 2788/5 in 2788/8 zaključi v izhodiščni točki.

III. FUNKCIJA OBMOČJA S POGOJI ZA IZRABO IN KVALITETO GRADITVE

5. člen
Zazidalno območje je namenjeno gradnji objektov družbenih dejavnosti (šolstvu, otroškemu varstvu, zdravstvu...)
Izjemoma so, če ne povzročajo motenj osnovni dejavnosti, dovoljeni naslednji posegi: gradnja objektov za šport in rekreacijo, kadar so le ti namenjeni za množično rekreacijo in so stalno uporabljani, urejanje odprtih površin, kot so zelenice, pešpoti, počivališča z mikrourbano opremo, gradnja objektov in naprav za potrebe komunale, prometa in zvez, vodnogospodarske ureditve ter postavljanje pomožnih objektov, ki dopolnjujejo osnovno dejavnost.
Dovoljena je dopolnilna gradnja istovrstnih objektov, nadzidave in prizidave po določilih posebnih meril in pogojev.

6. člen
Posegi ne smejo poškodovati dendroloških spomenikov, ki se nahajajo v zazidalnem območju.

Odstranjena plodna zemlja se deponira in ustrezno uporabi.
Projektna dokumentacija mora upoštevati zakonadajo, ki ureja področje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in pravilnik o projektiranju objektov brez arhitektonskih ovir.

Požarno varnost zagotavljajo: interventna pot široka min 3,5 m, hidrantna mreža v obliki zanke, priključena na obstoječi vodovod pod Tržaško cesto, zasilni izhodi in delovne površine za gasilsko opremo ter prostor za evakuacijo ljudi. Dokončne pogoje in usmeritve določijo študija požarne varnosti, ki je sestavni del projektna dokumentacije.
Potresna varnost mora upoštevati VIII. stopnjo po MSK lestvici.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO OBLIKOVANJE OBMOČJA IN ZA ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE OBJEKTOV

7. člen
Območje urejanja obravnava stavbno zemljišče vrtca ter del funkcionalnega zemljišča šole in javne mestne površine.
Gradbena parcela je sestavljena iz zazidalne površine v velikosti cca 2200 m2 in funkcionalnega zemljišča v velikosti cca 4500 m2. Funkcionalno zemljišče obsega: interna igrišča, ograjeno skupno igrišče, gospodarsko dvorišče, parkirno površino, zelenice, dostopne poti in dovozno cesto.
Obravnavani del funkcionalnega zemljišča šole obsega urejen dovoz in parkirni prostor.
Javna površina je urejena s parkirnimi prostori in dovozom, ki omogoča dostop dostavnim vozilom na gospodarski dvorišči šole in vrtca.
Glavni uvoz je po obstoječem uvozu iz Tržaške ceste, glavna dostopa sta po novi prometni poti, ki povezuje Tržaško cesto in Janezovo vas.
Lego objekta določata pravokotni osi: os 1 in os 2, ki potekata v simetrali osnovne šole in glavne peš poti v športnem parku.

Objekt je zasnovan simetrično glede na os 1. Od gabarita osnovne šole lahko odstopa max 5,0 m. Od osi 2 je proti JV odmaknjen min. 9,75 m.
Ograja skupnega igrišča mora biti odmaknjena od začetka brežine Ljubljani min 15,0 m.
Višinski gabarit vrtca je P + 1 + M.
Kota utrjenih površin je 292,40 m, kota pritličja je 292, 55 m, kota skupnega igrišča se prilagodi obstoječemu terenu in ureditvi prometne poti med Tržaško cesto in Janezovo vasjo.
Streha je enokapna v naklonu 10 do 15 stopinj, krita z bakrom in delno s prozorno PVC kritino.
Konstrukcija je armirano betonska in zidana z opeko.
Fasade so ometane, obdelane z zaglajenim ometom in barvane po predlogu barvne študije.
Odprtine so, glede na namembnost posameznih prostorov, kombinirane z večjimi steklenimi površinami in orientirane proti JV.
Objekt je sestavljen iz ločenih oddelkov s prostori za varstvo max.350 otrok, upravno gospodarskimi prostori s kuhinjo za pripravo 540 kosil in pralnico za vse oddelke. Oddelki so med seboj povezani z notranjo ulico in stopnišči.

Oddelke sestavljajo:
- v pritličju:
• upravno gospodarski prostori tlorisne površine 510,0 m2
• notranja ulica tlorisne površine 143,0 m2
štiri enako veliki oddelki za mlajše otroke tlorisne površine 1472.80 m2.
- v nadstropju:
• upravni prostori tlorisne površine 278,40 m2
• štiri enako veliki oddelki za starejše otroke tlorisne površine 1472, 80 m2
- v medetazi:
dodatne igralnice skupne tlorisne površine 600,0 m2.
Tlorisni gabarit objekta je okvirne velikosti 44,5 x 65,0 m.
Zunanje igralne površine sestavljajo interna igrišča ob posameznih oddelkih in skupno igrišče. Jaslični oddelki imajo ograjene in zasenčene terase.
Igrišča so urejena in opremljena z ustrežno opremo. Skupno igrišče je ograjeno s transparentno ograjo.
Zelene površine se uredijo skladno z zasnovo, prikazano v grafični prilogi.
Javne površine so obdelane: z asfaltom (dovozna pot, javno parkirišče in gospodarsko dvorišče vrtca), s kombinacijo granitnih kock in zatravljenih površin (parkirni prostori na funkcionalnem zemljišču vrtca in šole) ter s tlakom (dostopi do posameznih vhodov v objekt).

IV. POGOJI ZA PROMETNO IN KOMUNALNO UREJANJE OBMOČJA

8. člen
Prometna zasnova delno ohranja obstoječo prometno ureditev.
Dovozna pot je široka 6,0 m in speljana po obstoječem parkirnem prostoru od Tržaške ceste do gospodarskega dvorišča šole in vrtca.
Nove parkirne površine so urejene na funkcionalnem zemljišču šole (15 PM) in vrtca (15 PM) ter v nadaljevanju obstoječega parkirišča (32 PM). Parkirna mesta ob šoli in vrtcu so nameščena ob zelenici, ki obrobja glavno peš pot.
V zazidalnem območju se obvezno uredijo: peš pot vzporedna s Tržaško cesto, del prometne poti, ki bo povezovala Janezovo vas in dostopi do glavnih vhodov v posamezne oddelke.

9. člen
Pogoji za oskrbo z energijo in vodo, za odvajanje voda in za priključek na telekomunikacijsko omrežje:
Električni, vodovodni in telekomunikacijski priključki so obstoječi in se prilagodi novi zazidalni situaciji.
Objekt bo oskrbovan s plinom iz predvidenega mestnega plinovoda.
Odpadne vode se odvajajo ločeno. Fekalne vode se odvedejo v predviden skupni kanal- Le-ta bo zbiral odpadno vodo vrtca, osnovne šole in občine in jo odvajal v že zgrajeni del tlačnega kanala S, ki je v generalni rešitvi kanalizacijskega omrežja Vrhnike predviden za odvod odpadnih vod v centralno čistilno napravo na Tojnicah. Podana rešitev se izvede skladno z lokacijskim načrtom za pretočni bazen meteornih vod na Lošci (Ur.list RS, št.27/96), ki predvideva izgradnjo tlačnega cevovoda in pretočnega bazena.
Čista meteorna voda se odvaja v Ljubljano po obstoječi kanalizaciji, ki se po potrebi obnovi.
Meteorna voda z utrjenih površin se predhodno prečisti v lovilcu olj in odvaja v urejeno meteorno kanalizacijo, ki služi obstoječemu parkirišču ob šoli.
Javne površine so razsvetljene s svetilkami javne razsvetljave. Funkcijsko-nalno zemljišče vrtca je po potrebi razsvetljeno s stenskim svetilkami.

V. DRUGI POGOJI

10. člen
Obstoječi spomenik se prestavi ob JZ fasado B oddelka.
Zasnova objektov in zunanjih površin mora zagotoviti vzgojnemu osebjem čimboljši pregled nad otroci.
Vhodi za mlajše otroke morajo biti ločeni od vhodov za starejše otroke.
Vhodi v gospodarski objekt morajo biti funkcionalno ločeni.
Za dostavo hrane v nadstropje se predvidi dvigalo.
Mestni plinovod, ki je predviden za oskrbo širšega območja vrtca se mora zgraditi sočasno z zazidalnim načrtom.
Obvezno je zbiranje in odvoz komunalnih odpadkov. Prostor za zabojnike je ob gospodarskem dvorišču. Prostor je ograjen in zaščiten s streho.

11. člen
Tolerance:
- dovoljene so tolerance tlorisnega gabarita: v vodoravni smeri do max.a + 5,0 m in pravokotni smeri do max 2,5 m, ob nujnem upoštevanju urbanističnih pogojev
- dovoljene so spremembe dejavnosti po etažah v okviru osnovne namembnosti posameznega dela objekta
- dovoljene so smiselne tolerance v poteku tras infrastrukturnih objektov in naprav in njihovem dimenzioniranju

VII. ETAPNOST IZVEDBE

12. člen
Zazidalni načrt se izvede v eni etapi.

VII. OBVEZNOSTI INVESTITORJEV IN IZVAJALCEV

13. člen
Pri izdelavi tehnične dokumentacije in izvedbi morata investitor in izvajalec natančno upoštevati določila zazidalnega načrta.
Če se pogoji v naslednjih fazah izvajanja spremenijo, vendar so še v skladu z osnovnimi določili zazidalnega načrta, si mora investitor pridobiti novo lokacijsko odločbo. Če spremenjeni pogoji ne ustrezajo temu zazidalnemu načrtu, je potrebno zazidalni načrt novelirati.
Objekt in zunanja ureditev morata biti izvedena istočasno.

IX. KONČNE DOLOČBE

14. člen
Zazidalni načrt je stalno na vpogled pri občinskem upravnem organu, pristojnem za urejanje prostora in na sedežu KS Vrhnika.
Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja pristojna urbanistična inšpekcija.

15. člen
Ta odlok začne veljati drugi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 352-13/97
Vrhnika, dne

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Vrhnika
Brane Jereb l. r.

Na podlagi 37. člena Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. list RS, št. 26/90, 18/93, 47/93 71/93), 33. člena Zakona o lokalni samoupravi (Ur. list RS, št. 28/93, 57/94, 14/95) in Statuta Občine Vrhnika (Ur. list RS, št. 34/95), izdajam

SKLEP
o javni razgrnitvi zazidalnega načrta za del območja urejanja VII/2 - Vrtec Vrhnika

1.
Za dobo enega meseca se javno razgrne osnutek zazidalnega načrta za del območja urejanja VII/2 - Vrtec Vrhnika, ki ga je izdelal Biro Primis, Tržaška c. 23, Vrhnika, pod številko 38/97.

2.
Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih Občinske uprave Občine Vrhnika in v prostorih KS Vrhnika - Breg, Center, Vas, Tržaška c. 11, Vrhnika.

3.
V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka. O času javne obravnave bodo krajani obveščeni na krajevno običajen način.

4.
Za zainteresirani lahko v času javne razgrnitve sporoče svoje pripombe in predloge pisno Občinski upravi Občine Vrhnika, Tržaška c. 1, Vrhnika ali jih vpišejo v knjigo pripomb na krajih razgrnitve. Rok za pripombe k razgrnjenim gradivom, poteče zadnji dan razgrnitve.

5.
Ta sklep se objavi v glasilu »Naš časopis« in začne veljati z dnem objave.

Številka: 352-13/97
Datum: 18.8.1997

ŽUPAN
OBČINE VRHNIKA
Vinko TOMŠIČ l.r.

Na podlagi 39. čl. Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. l. SRS št. 18/84, 37/85, 29/86, uR. LIST rs, ŠT. 26/90, 18/93, 47/93, 71/93, 44/97), Zakona o lokalni samoupravi (Ur. l. RS št.72/93, 57/94, 14/95) in Statuta občine Vrhnika (Ur. l. RS št. 34/95), je občinski svet občine Vrhnika na seji dne.....sprejel

ODLOK
o ureditvenem načrtu območja Pristave v Bistri

Uvodne določbe

1. člen
S tem odlokom se sprejme ureditveni načrt območja Pristave v Bistri, ki ga je izdelala ELEA d.o.o., Ljubljana, pod številko 326/97.

2. člen
V skladu z Navodilom o vsebini posebnih strokovnih podlag in o vsebini prostorskih izvedbenih aktov (Ur. l. SRS št. 14/85) ureditveni načrt vsebuje sledeče.

- Besedni del
- obrazložitev z opisom in utemeljitvijo prostorskih pogojev
 - soglasja pristojnih organov
 - besedilo odloka o ureditvenem načrtu
- Grafični del
- prikaze iz prostorskih sestavin dolgoročnega plana občine Vrhnika (listi 1 in 2)
 - katastrski načrt območja v m 1 : 2880, geodetski posnetek v m 1:500 in katastrski (lista 3, 4)
 - prikaz sedanjega stanja območja v m 1:500 (list 6)
 - prikaz rušenih objektov v m 1:500 (list 7)
 - ureditvena situacija območja v m 1:500 (list 8)
 - prenova obstoječih objektov Pristave in paviļjona ter rešitev novega paviļjona s funkcionalnimi površinami v m 1:500 (list 9)
 - rešitev prometnega omrežja v m 1:500 (list 10)
 - ureditev zelenih površin v m 1:500 (list 11)
 - sedanje stanje komunalnih vodov v m 1:500 (list 12)
 - ureditev komunalnih vodov v m 1:500 (list 13)
 - nova parcelacija v m 1:500 (list 14)

Meje območja

2. člen
Ureditveni načrt obsega območje med Šimnovim potokom na severu, potjo na Barje na vzhodu, parkiriščem Tehniškega muzeja Slovenije na jugu in cesto Vrhnika-Borovnica na zahodu, to je parcele št.1624/1, 1624/2, 160 in 1871 k.o. Verd

Funkcije območja s pogoji za izrabo

3. člen
- Območje UN obsega 0,5 ha velik travnik, porasel s kostanji, na katerem stoji objekt Pristave, paviljon ob Šimnovem potoku in balinišče. Ureditveni načrt predvideva:
- rekonstrukcijo objekta Pristave z gostinskim in poslovnim programom (pakiranje čajev)
 - popolno restavriranje paviljona ob Šimnovem paviljonu
 - postavitev malega novega paviljona
 - zunanjo ureditev objekta Pristave
 - rušenje balinišča
 - ureditev travnika s kostanji

Pogoji za urbanistično oblikovanje območja in za arhitekonsko oblikovanje objektov

5. člen
- Urbanistično oblikovanje območja obsega zunanjo ureditev objekta Pristave in skladno z zahtevo Ljubljanskega regionalnega zavoda za varovanje naravne in kulturne dediščine, (v nadaljnjem besedilu LRZVNKD), ureditev parkovnega predela med objektom Pristave in Šimnovim potokom
- Zunanja ureditev objekta Pristave obsega:
- parkirišče 18 p.m. vzdolž ceste na Barje
 - ploščad 9 m x 5 m pred vhodom v objekt Pristave
 - uvozno ploščad 18,5 m x 4 m ob vzhodni fasadi objekta
 - ploščad z zunanjim omizjem gostilne 12,5 m x 6 m ob zahodni fasadi objekta
- Ureditve parkovnega predela med objektom Pristave in Šimnovim potokom obsega:
- odstranitev balinišča ob cesti Vrhnika-Borovnica
 - hortikulturno obnovo celotnega prvotnega travnika s kostanji
 - pešpot od ploščadi z omizjem gostilne do paviljona ob Šimnovem potoku

6. člen
- Arhitekonsko oblikovanje objektov obsega :rekonstrukcijo Pristave, popolno restavriranje paviljona ob Šimnovem potoku in postavitev novega malega paviljona , ki skriva rezervoar utekočinjenega naravnega plina, v nadaljnjem besedilu UNP plina, in voziček s smetmi.
- a) Objekt Pristave mora biti na zahtevo LRZVNKD rekonstruiran tako, da ostane zunanja lupina nespremenjena. Tlorisne mere ostanejo 35,2 m x 12,5 m, višinski gabarit P+1. Streha je dvokapnica s čopi, višina slemena ostane 13,1 m, naklon strehe ostaja 38 stopinj. Izvorni fasadni dekor ostane v celoti ohranjen (korniši, etažni in strešni venci, oblikovanje oken in zunanjih vrat). Kritina ostane opečni bobrovec. Aritektonski program rekonstrukcije obsega gostilno in poslovne prostore (pakiranje čajev).
- b) Paviljon ob Šimnovem potoku mora biti na zahtevo LRZVNKD restavriran v prvotni videz. Tlorisno meri 3 m x 21 m, zasnovan je na pravokotnih opečnih stebrih v razmaku 4,2 m. Ti nosijo dvokapnico z opečnimi bobrovi na lesenem ostrešju.
- c) Novi mali paviljon mora na zahtevo LRZVNKD biti ponovitev paviljona ob Šimnovem potoku. Je maska za rezervoar UNP plina in voziček s smetmi. Tlorisne mere so 5 m x 4 m, višina slemena mora biti ista kot pri obstoječem paviljonu. Stoji ob vzhodnem robu dostavne ploščadi. Zasnovan je na štirih pravokotnih opečnih stebrih, ki nosijo lahko leseno ostrešje dvokapnice z kritino opečnih bobrovcev.

Pogoji glede komunalnega urejanja

6. člen
- a) Preko območja potekajo NN električni vod, dva telefonska voda in vodovodna cev. Trase teh vodov ostanejo nespremenjene, krak telefonskega voda severno od objekta in NN električni vod, ki sta sedaj zračna, bosta vkopana. Priključne točke objekta Pristave so razvidne v grafični prilogi
- Nov je krak zunanje razsvetljave vzdolž južne fasade objekta Pristave
- Nov je krak vodovodne cevi pod dostavno ploščadjo do hidranta severno ob ploščadi.
- d) Obstoječa greznica bo nadomeščena z večjo novo greznico ob severovzhodnem vogalu objekta Pristave, skladno z zahtevo Komunalnega podjetja Vrhnika. Opremljena je z lovilecma maščob.
- e) Meteorna kanalizacija lovi vode s strehe objekta Pristave, dostavne ploščadi, ploščadi z omizjem gostilne in vhodne ploščadi in jih z dovoljenjem LRZVNKD odvaja v Šimnov potok. Parkirišče mora na zahtevo LRZVNKD biti tlakovano s trdnimi ploščami in s soglasjem zdravstvenega inšpektorja ni priključeno na meteorno kanalizacijo.
- f) Od rezervoarja UNP plina teče plinski vod do kotlovnice na severni strani objekta.

Drugi pogoji

6. člen

Območje ureditvenega načrta na južni strani seže na območje ureditvenega načrta širjenja objektov Tehniškega muzeja Slovenije v Bistri, (v nadaljnjem besedilu ureditveni načrt TMS). Potek ceste na Barje, kot ga določa ureditveni načrt TMS, ta ureditveni načrt pomika 1,5 m južneje in zelenico ki jo ureditveni načrt TMS določa med cesto in objektom Pristave, zamenjuje s parkiriščem. Z veljavnostjo tega odloka se spremeni ureditveni načrt TMS v tistem delu, ki določa potek ceste na Barje in zelenico med cesto in objektom Pristave.

Etape izvajanja in začasna namembnost

7. člen

Prva etapa obsega rekonstrukcijo objekta Pristave in izvedbo zunanje ureditve, vključno z novim malim paviljonom. V drugi etapi bo urejen parkovni del med objektom Pristave in Šimnovim potokom, vključno z restavriranjem paviljona ob potoku. Do izvedbe na območju druge etape, ni začasne namembnosti.

Tolerance pri gabaritih in namembnosti objektov

8. člen

Pri gabaritih in namembnostih objektov ni toleranc.

Na podlagi 3. člena zakona o samopriskevku (Uradni list SRS, št. 35/85) in statuta KS Ligojna je svet KS Ligojna na seji 8. 7. 1997 sprejel

SKLEP
o uvedbi samopriskevka na območju KS Ligojna

1. člen
- Za območje KS Ligojna se na podlagi odločitve krajanov na referendumu dne 6. 7. 1997 uvede krajevni samopriskev za sofinanciranje naslednjih nalog:
1. javna razsvetljava
 2. priprava za izgradnjo mrliške vežice
 3. športno igrišče
 4. druga obvezna javna dela.

2. člen

S samopriskevkom bo zbranih 12.000.000 SIT. Višina sredstev za posamezne namene bo določena s programom in finančnim načrtom KS Ligojna.

3. člen

Krajevni samopriskev je uveden za dobo 5 let, in sicer od 1. 8. 1997 do 31. 7. 2002.

4. člen
- Samopriskev plačujejo delovni ljudje in občani, ki stalno prebivajo na območju KS Ligojna, in sicer:
- zavezanci, ki imajo plačo iz delovnega razmerja oz. nadomestila za druge dohodke in prejemke, ki imajo značaj plače, po stopnji 1% od neto plače oz. nadomestila,
 - zavezanci, ki imajo dohodek od opravljanja dejavnosti, po stopnji 1% od bruto pokojninske osnove za tekoči mesec,
 - od ugotovljenega dobička po stopnji 2%
 - zavezanci, ki prejemajo pokojnino, po stopnji 1% od izplačane pokojnine, razen tistih, katerih pokojnina je enaka ali nižja od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo,
 - zavezanci, ki imajo dohodek od kmetijske dejavnosti po stopnji 4% na leto od katastrskega dohodka in dohodka od gozdov,
 - zavezanci, ki imajo dohodek iz dveh ali več virov, navedenih v tem členu, plačujejo samopriskev za vsak vir posebej.

Nova parcelacija

9. člen

Nova parcelacija določa eno parcelo, ki zaobjema objekt Pristave z zunanjo ureditvijo, obsega sedanjo parcelo št.160 in dele parcel 1624/1, 1624/2 in 1871, in drugo parcelo, ki zaobjema parkovni predel med objektom Pristave in Šimnovim potokom in obsega preostanek parcel 1624/1 in 1624/2, kot je razvidno iz grafične priloge. Parcelacija sledi vsebinski urbanistični delitvi območja na dva dela, to je objekt Pristave z zunanjo ureditvijo in območje parka severno od objekta, ki ji sledi tudi etapnost.

Končne določbe

10. člen

Ureditveni načrt bo trajno na vpogled pri Oddelku za urejanje prostora in komunalne zadeve občine Vrhnika.

13. člen

Nadzor nad izvajanjem ureditvenega načrta bo opravljal Inšpektorat RS za okolje in prostor, izpostava Vrhnika

14. člen

Ta odlok prične veljati drugi dan po objavi v Uradnem listu R. Slovenije

Številka 352-12/97

Predsednik
Občinskega sveta
Občine Vrhnika
Brane Jereb

SKLEP
o javni razgrnitvi ureditvenega načrta za območje Pristave v Bistri

1.
Za dobo enega meseca se javno razgrne osnutek ureditvenega načrta Pristave v Bistri, ki ga je izdelala Elea d.o.o., pod številko 326/97.

2.
Osnutek bo javno razgrnjen v prostorih Občinske uprave Občine Vrhnika in v prostorih KS Verd.

3.
V času javne razgrnitve bo organizirana javna obravnava osnutka. O času javne obravnave bodo krajani obveščeni na krajevno običajen način.

4.
Za zainteresirani lahko v času javne razgrnitve sporoče svoje pripombe in predloge pisno Občinski upravi Občine Vrhnika, Tržaška c. 1, Vrhnika ali jih vpišejo v knjigo pripomb na kraju razgrnitve. Rok za pripombe k razgrnjenemu gradivu poteče zadnji dan razgrnitve.

5.
Ta sklep se objavi v glasilu »Naš časopis« in začne veljati z dnem objave.

Številka: 351-12/97
Datum: 28/08-1997

ŽUPAN
OBČINE VRHNIKA
Vinko TOMŠIČ l.r.

5. člen

Krajevnega samopriskevka ne bodo plačevali občani od prejemkov iz socialnovarstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidninah in civilnih invalidov vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in postrežbo, od pokojnin, ki ne presegajo zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine, priznane po Zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, od štipendij ter od nagrad, ki jih prejemajo učenci in študentje na proizvodnem delu oz. na delovni praksi. Samopriskevka tudi ne bodo plačevali delavci, katerih osebni dohodek ne presega najnižjega zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca.

6. člen

Sredstva krajevnega samopriskevka se zbirajo na poseben račun številka 50110-842-140-0082427, krajevni samopriskev KS Ligojna, Agencija RS za plačilni promet.

7. člen

Za zbiranje sredstev in izvajanje programa je odgovoren svet KS Ligojna, ki bo o zbranih in porabljenih sredstvih letno poročal na zboru krajanov.

8. člen

Pravilnost obračunavanja in odvajanje samopriskevka bosta kontrolirala Agencija RS za plačilni promet in Davčna uprava Republike Slovenije, Davčni urad Ljubljana, Izpostava Vrhnika.

9. člen

Samopriskev od osebnih dohodkov in pokojnin obračunavajo in odtegujejo izplačevalci. Zavezanecem od kmetijske, obrtne in poklicne dejavnosti pa Davčna uprava Republike Slovenije, Davčni urad Ljubljana, Izpostava Vrhnika.

10. člen

Od zavezancev, ki ne bodo izpolnjevali obveznosti iz samopriskevka v določenem roku, bo samopriskevk izterjan po predpisih, ki veljajo za izterjavo prispevkov in davkov občanov.

11. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS, upo-rablja pa se od 1. 8. 1997 naprej.

Ligojna, 18. 7. 1997

PREDSEDNIK KS LIGOJNA
Mirko Verbič, l.r.

Predstavljamo vam 2. generacijo iz vojašnice na Vrhniki v sliki in besedi

Na Vrhniki ima Slovenska vojska dve znani vojašnici, ki sta v vojni za samostojno Slovenijo imele kar vidno vlogo v tedanji jugovojški. V bivši tankovski kasarni na Stari Vrhniki se je že od leta 1992 nastanil učni center Slovenske vojske, ki je do jeseni leta 1996 sprejel 15. generacij slovenskih vojakov. Ta učni center je bil znan po celotni Sloveniji kot eden najboljših vojaških učnih centrov. Tu so vojaki preživeli 3 mesece, kjer so spoznavali osnove vojaških veščin in znanj. Nato pa so odšli še v bojne enote po celi Sloveniji na dokončno odsluženje vojaškega roka.

V jeseni leta 1996 pa je vojašnica na Vrhniki - točno na Stari Vrhniki postala enovita vojašnica 3/52 br. Slovenske vojske, ki mlade vojake sprejme za celoten vojaški rok.

V dneh 21. julija in 22. julija so tako v vojašnici na Stari Vrhniki sprejemali že drugo generacijo vojakov, ki se bodo enovito usposabljali celotni vojaški rok. Ta dva dneva prihoda vojaških obveznikov smo izkoristili ter jih obiskali in v sliki in besedi zabeležili njihove prve ure vojaškega življenja.

Že na samem vhodu v vojašnico je bila nepopisna množica. Svojci, predvsem matere in dekleta so se poslavljali od svojih sinov in fantov (slika 1).

1). Tudi kakšna solza je pritekla, vendar fantje tega niso radi pokazali. Pokazati pa so morali vojaški poziv, že na vhodu v vojašnico in to v prijavi službi. Na podlagi »pravega« poziva so zakoračili v samo vojašnico in s tem so že nekako postali vojaki ter se vključili v vojaško življenje. Pod vodstvom starejših vojakov so nato bili usmerjeni v sobo za sprejem, kjer so izvedeli za svojo matično

enoto (slika 2). Od tu so jih odpeljali odnosno napotili v njihovo enoto, kjer jih je najprej sprejel poveljnik enote (slika 3). Poveljnik jih je seznanil z

Slovesna prisega 2. generacije vojakov

V sliki in besedi smo predstavili prvi dan mladega vojaka v vrhniški vojašnici, ki pa se ne razlikuje od drugih vojašnic Slovenske vojske. Najbrž so težavni res prvi dnevi, vendar se s strpnostjo zaposlenih v vojašnici in samih vojakov da premagati marsikatero oviro, ki tre mladega fanta - vojaka. Saj se le-ta kar naenkrat znajde v popolnoma novem svetu in življenju.

Vsi pa kar nestrpno čakajo dan slovesne prisega, ko postanejo pravi vojaki in seveda gre tudi prvič po štirinajstih dneh vojaškega življenja zopet nazaj v domače civilno življenje.

Prisega te 2. generacije vojakov je bila v petek 8. avgusta. Zbralo se je lepo število svojcev, prijateljev in deklet mladih vojakov, ki so prišli na Vrhniko, da so videli kako je njihov »fant« postal pravi vojak. Pred

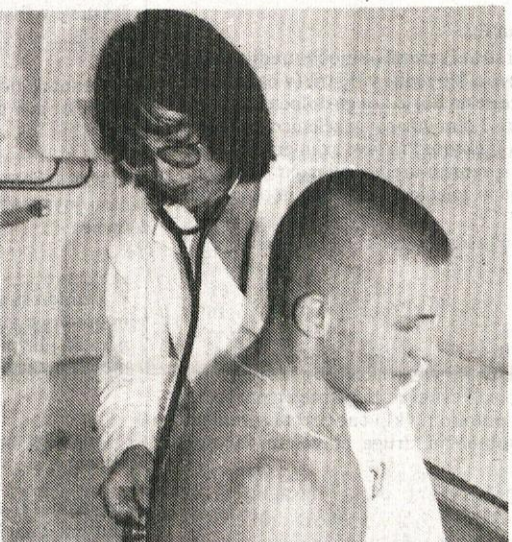
enoto, načinom dela ter bivalnim prostorom, kjer bodo preživeli ves vojaški rok.

Prvo učno »temo« so opravili z mladimi vojaki, z nekoliko starejšimi vojaki, ki so jih naučili pospravljati posteljo in vojaško omarico (slika 4). Seveda so morali večkrat pospravljati, dokler ni bilo to narejeno kot predpisuje vojaško pravilo. Seveda so zlaganje vojaške omarice opravljali z zadolženjo vojaško opremo, ki so jo malo prej pomerjali in dobili od svojih predpostavljanih (slika 5).

Nato pa so vse mlade vojake tudi odpeljali na »obvezno« striženje. Za to so poskrbele mlade frizerke, ki so posameznika na njegovo željo ostrigle skoraj do gola (slika 6).

Prvi dan so vojaki opravili še prvi zdravniški pregled (slika 7) ter se v glavnem spoznavali med seboj in z prvimi vojaškimi navadami. Že naslednji dan pa se je pričelo pravo vojaški življenje, z obveznim pozdravljanjem nadrejenih, vojaškim urjenjem in učenjem prvih osnov vojaškega usposabljanja ter seveda z vojaškim prehranjevanjem. S.S.

svečanim postrojem vseh mladih vojakov je spregovoril brigadir Anton Donko, načelnik učnega odseka general štaba SV, ki je med drugim povedal: »Ta veličasten postroj mladih vojakov s častniki in podčastniki predstavlja bataljon SV v katerem so mladi vojaki pričeli služenje vojaškega roka in ga bodo v celoti tudi zaključili kot usposobljeni in izurjeni branilci naše domovine. Enota je oblikovana v skladu s sodobnimi vojaškimi merili in trendi, ki so že uveljavljeni v vojskah primerljivih visokorazvitih zahodno evropskih in drugih držav v svetu, s katerimi se povezujemo in želimo aktivno ustvarjati skupno varnostno arhitekturo.

Lepo vreme je pritegnilo veliko ljudi iz cele Slovenije, da vidijo svoje fante, ki so po svečani prisegi postali pravi vojaki.

V tem bataljonu so poleg vas mladih vojakov z bogatimi izkušnjami »oboroženi« častniki in podčastniki nekdanjega 530. učnega centra, ki je bil preoblikovan pred natanko enim letom v 3. bataljon pehotne brigade SV z uvedenim zahtevnejšim enovitim sistemom usposabljanja vojakov na služenju vojaškega roka.

Vojaki, zavedajte se, da vas bodo le visoki rezultati vašega zahtevnega usposabljanja pripeljali v vojaški postroj branilcev naše domovine. Tisti, ki so vas vzgajali in šolali, so vas pripravili do tega, da vam je država lahko zaupala izjemno pomembno nalogo, in to je zavarovati in obraniti tisto, kar je vsakemu od nas najdražje - to so življenja ljudi, svojcev, prijateljev, sodržavljanov in materialnih dobrin svoje domovine. Težka, vendar pomembna in častna naloga.

Spoštovani starši in svojci vojakov

Hvala vas, ker ste nam zaupali vaše sinove, vaše najdražje. Z vso odgovornostjo vam lahko zagotovim, da bomo storili prav vse, da vam jih po opravljenem usposabljanju vrnemo domov zdrave in še bolj pripravljene na življenje in na nove preizkušnje, ki bodo pred njimi. Prepričani smo, da pri tem tudi vaša pomoč ne bo izostala. Usposabljanje bo zahtevno in marsikate-

ra vaša vzpodbudna beseda bo fantom dajala novih moči za nadaljnje delo v enoti. Vaš dragoceni nasvet naj ne izostane tudi takrat, ko boste svojim sinovom zaupali ključne svojih avtomobilov ali motorjev.

Na koncu mi dovolite, da novi 2. generaciji vojakov nabornikov izrečem priznanje za dosežene vzpodbudne začetne rezultate usposabljanja, prav tako jim v imenu Generalštaba Slovenske vojske in svojem lastnem

imenu iskreno čestitam ob tem pomembnem in slovesnem trenutku z željo da vsem skupaj ta dan ostane v lepem spominu.

Vse prisotne je pozdravil tudi župan Vrhnike, Vinko Tomšič in poveljnik vrhniške vojašnice Peter Palčič. Po podpisu svečane prisega so vojaki svoje obiskovalce odpeljali na ogled svojih bivalnih prostorov ter nato odšli na prvi prost vikend na svoje domove.

S.S.

Med okoli 350 vojakov je svečano prisego podpisal tudi Borovničan Andraž Turk.

Izseljenci na obisku v Cankarjevi vojašnici

Slovenci smo znani kot priden, sposoben, hitro prilagodljiv in pošten narod. Kvalitet, ki se skrivajo v nas, je še veliko več. A kljub vsemu si vsi naši predniki vseh vsakdanjih osnovnih dobrin doma niso mogli prisluziti v zadostni količini (da ne omenjamo zagotovitve drugih civilizacijskih potreb). Tako so se že od časa avstrijskega cesarja Jožefa II., od leta 1782, zaradi nenehnih gospodarskih kriz, visoke natalitete, vojn, požarov, poplav, pozeh, trtnih škodljivcev itn. izseljevali v tuje dežele v ogromnem številu. Iz več virov (npr. Arhiv ISI) je razvidno, da je s slovenskega etičnega prostora do leta 1914 odšlo okoli 300 tisoč prebivalcev.

Ocene, koliko Slovencev, ki čutijo navezanost na domovino, živi danes po svetu, so zelo različne. Ob koncu sedemdesetih let (po A. Gosar) jih je bilo v ZRN 50-60.000, v Franciji in beneluškem Limbergu 20.000, Angliji 7.000, ZDA 250.000, Argentini, Kanadi in Avstraliji po 30.000 ... K temu bi lahko prišteli tudi vse, ki živijo na začasnem delu v tujini. Ocene so nenatančne, ker so pred 1. svetovno vojno vodili Slovence kot Avstrijce in Italijane, po njej pa kot Jugoslovane. Zato niso kar iz trte izvirne govorice iz vsakdanjih pogovorov, da več kot četrtnina Slovencev živi v tujini.

Vojašnica Ivana Cankarja z Vrhnike je že od nastanka usmerjena k odprtosti do vseh delov slovenske družbe in s tem tudi slovenskih izseljencev (v sodelovanju s Slovensko izseljensko matiko). Najprimernejše oblike sodelovanja pri graditvi mostov razumevanja med vojaki vojašnice in civilnimi deli družbe so najpogostejše kulturne in športne dejavnosti. Le-te dvigujejo raven raznovrstnega rednega vojaškega usposabljanja in njihovo kulturno-športno zavest ter jih spodbujajo k večji motiviranosti za delo. Pred dvema letoma je v vrhniško vojašnico prvič prišla na obisk skupina

triiindesetih slovenskih zamejcev iz Kanade, pripadnikov Vzajemne podporne zveze Bled, odsek št. 13 - Planica, sicer tudi članov Folklorne skupine Planika, ki so pripravili prelep folklorni nastop. Julija in avgusta letos pa so vojašnico obiskali člani Folklorne skupine Rožmarin iz Montreala ter predstavniki Sport Cluba Slovenia iz Hamiltona. Na prireditvah (povabljeni so bili tudi prebivalci Vrhnike in Logatca) oz. tehničnem zboru so videli del bojne tehnike enot v vojašnici.

Do uspešne izvedbe obeh obiskov je prišlo po zaslugi Slovenske izseljenske matice, ki je že 46 let ena izmed najbolj prodornih takih organizacij v Sloveniji. Skrbi za sodelovanje med zamejskimi in izseljenskimi skupnostmi ter med zamejci in izseljenci kot posamezniki in matično državo. Nastanek te organizacije sega v daljno leto 1950, ko so Ameriko na povabilo ameriške vlade obiskali kulturniki in zdravniki, ki so v partizanskih bolnišnicah med 2. svetovno vojno zdravili ranjene pripadnike zavezniških sil, večinoma pilote sestreljenih letal. Na potovanju so prišli v stik s slovenskimi izseljenci. Ob povratku se je utrnila zamisel, da bi bilo treba vzpostaviti sodelovanje z vsemi Slovenci, ki živijo v tujini, in tako je v naslednjem letu nastala Slovenska izseljenska matika. Največji pobudnik te akcije je bil znani pisatelj Tone Seliškar.

Folklorna nastopa

Člani izseljenske Folklorne skupine Rožmarin so z domačo folklorno skupino, z enakim imenom Rožmarin iz Vnanjih Goric, v vojašnici izvedli ločena folklorna nastopa. Da bi bila igra naključne podobnosti še večja, je treba povedati, da letos obe skupini proslavljata petnajstletnico nastanka.

Montrealški Rožmarini so zaplesali venček narodnih, najlepši valček, veselo polko in kmečko

ohcet ter zapeli pesmi Pod to goro zeleno in So ptičice zbrane. Pristrčno veselje in domačnost plesalcev sta se kaj kmalu prenesla na vse gledalce. Za dodatno popolno razpoloženje je poskrbela še njihova voditeljica Rozina Hozjan, ki je z izvirno pristrčnostjo in živahnostjo med plesnimi premori predstavljala plesne in izseljenško kulturno dejavnost kanadskih Slovencev. Višek nastopa in presenečenje za vse navzoče pa je bilo povabilo na skupno polko.

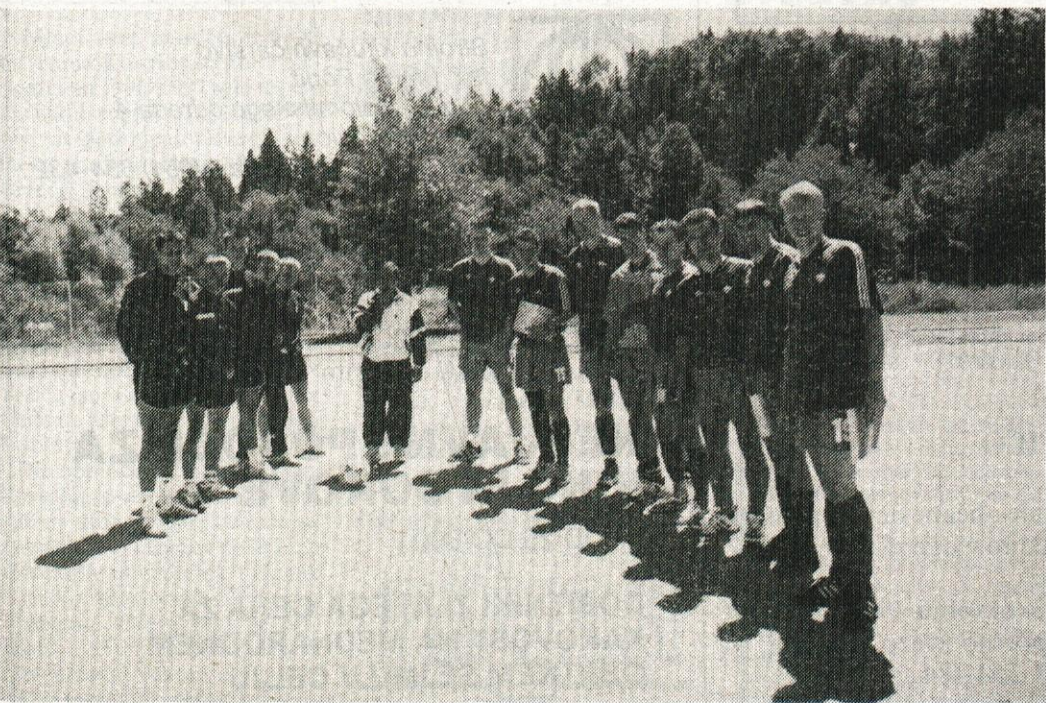
Po obisku so zamejski »rožmarini« nadaljevali program potovanja in nastopov po Sloveniji od Ankarana, Ljubljane, Kranja in tovarne Save Kranj, Kočevja do Kaštela v Beltencih, kjer so končali uradni del potovanja, zatem pa odšli na obiske k prijateljem in sorodnikom.

Športni dan

Ob obisku druge skupine slovenskih izseljencev iz Kanade, članov Sport Cluba Slovenia, so v vojašnici pripravili športna tekmovanja »Športni dan Vojašnice Ivana Cankarja«. Udeležili so se jih: ekipa Nogometnega kluba Usnjar, Horjulsko športno društvo z eno nogometno in eno odbojarsko ekipo, odbojarski ekipi in nogometna ekipa Sport Cluba Slovenia, odbojarska ekipa vojašnice in nogometna ekipa iz 54 okmb. Zaradi letnih dopustov se športnega dne niso mogle udeležiti še druge lokalne športne ekipe z Vrhnike, iz Logatca in njunih okolic. Člani Sport Cluba Slovenia so se pomerili z vsemi ekipami in so bili najboljši. Ker pa so bile tekme namenjene predvsem prijateljskemu druženju in izmenjavi mnenj o športu, o uvrstitvah ne bi preveč govorili.

Ob koncu športnega dne so slovenski izseljenci vsem ekipam in navijačem podelili spominski bilten Sport Cluba Slovenia, ki prikazuje njihovo pestro kulturno in športno življenje. Opremljen je s številnimi slikami, dvojezičnim besedilom in oblikovan po najvišjih standardih. Iz njega smo povzeli nekaj osnovnih informacij: mesto Hamilton leži v provinci Ontario (Kanada) in je že od leta 1960 močno slovensko središče. Rojake v duhovnem kulturno družabnem in športnem življenju združuje slovenska župnija sv. Gregorja Velikega. Tako je bil leta 1969 ustanovljen športni klub »Sport Club Slovenia Hamilton«. Klubska dejavnost se je začela z odbojko in nogometom. V teh panogah se je razvila športna tekmovalnost med slovenskimi športniki iz Hamiltona in bližnjega Toronta. Materialno vzdrževanje tega množičnega delovanja je zahtevalo veliko truda, dobre volje in prostovoljnega dela. Že nastopanje po postrani Kanadi zahteva zelo veliko sredstev. Za ta nesebičen prispevek ima neprecenljive zasluge trener Jože Černelec, ki je več kot dvajset let daroval svoj čas, talent in finančno pomoč za razvoj mladih. Sedaj ima klub tri ekipe odbojke, ki tekmujejo v mestni ligi, ter ekipo nogometa, ki nastopa v regionalni prvi ligi. Več kakor desetletje so bili mladinci in mladinke najboljši v Hamiltonu in so zato zelo uspešno zastopali barve tega mesta na vsakoletnem tekmovanju z ameriškim mestom Flint, Michigan (igre CANUSA). Največji uspeh so dosegli v odbojki mlajši mladinci kluba, ko so leta 1985 zmagali na kanadskem državnem prvenstvu v mestu Fredericton.

Po omenjenih dveh prireditvah smo se pogovorili z nekaterimi udeleženci nastopov.

Nogometaši vojakov in izseljencev

Rozina Hozjan, voditeljica Folklorne skupine Rožmarin: »V Kanado sem prišla s starši leta 1955 kot devetmesečni otrok. Naša družina je bila zelo aktivna na družabno kulturnem področju in tako je še danes. Ob mojem vodenju skupine mi stoji ob strani mož, ki sicer vodi dva pevška zbora, za mlajše in odrasle. Vaje so večinoma ob sobotah, ko poteka tudi šola slovenskega jezika. Folklorna skupina je nastala pred petnajstimi leti v naši slovenski župniji sv. Vladimir, kjer se srečujemo Slovenci. Sprva je bilo folkloristov bolj malo, dva ali trije pari, plesali pa smo občasno na kakšni prireditvi. Zaželeli smo si, da bi se na tem področju naredilo kaj več - da bi se ustanovila vsaj ena folklorna skupina. Ob prvem naslednjem srečanju se je prijavilo osem parov, potem se je številka dvignila na deset in malo kasneje na 14; sedaj nas je že 18 parov. Folkloristi sedaj delujemo v štirih skupinah.

Veseli smo, da smo lahko obiskali vojašnico, si ogledali bojno tehniko in nastopali; za nas je bilo to zanimivo doživetje.

Margaret Novak, članica Folklorne skupine Rožmarin: »Oče in mati sta odšla iz Slovenije pred četrto stoletje, jaz sem se rodila v Kanadi. Trenutno študiram na Univerzi Migel politične vede in zgodovino ter bom v naslednjem letu doštudirala. Ob tem, da plešem pri folklori, sodelujem tudi v Baragovem slovenskem kulturnem društvu - pomagam pri organizaciji kulturnih in humanitarnih akcij. Glavno spodbudo, da sem pred tremi leti prišla k folkloristom, mi je dala mama, češ da se tam zbirajo mladi in se imajo lepo. Kar nekaj časa sem odlašala. Ko sem izvedela, da bo ta skupina odšla tudi na gostovanje v Slovenijo, sem se odločila.

Tomislav Smuč, vojak v 54. okmb, igralec odbojarske ekipe Vojašnice Ivana Cankarja: »Sem velik pristaša športa nasploh. Z odbojko se ukvarjam osem let. Letos sem prvič podpisal profesionalno pogodbo z državnim prvakom (OK Salonit Anhovo - Nova Gorica) in bil izbran v ožji izbor državne reprezentance. Sobotna tekmovanja s slovenskimi zamejci iz Kanade so bila prijetno presenečenje. Nisem pričakoval, da se bosta odbojarski ekipi slovenskih izseljencev tako dobro odrezali.

Janez Rogelj, predstavnik Slovenske izseljenške matice: »Slovenska izseljenška matica poleg mnogih dejavnosti daje velik poudarek izpopolnjevanju znanja materinega jezika med izseljenci in zamejci. Skupaj s Filozofsko fakulteto vsako poletje prireja Letno šolo slovenskega jezika, ki je prvo, osnovno spoznavanje slovenščine in traja en mesec.

Bil sem zelo vesel, ko sem med folklornim nastopom opazil, kako velik je bil odziv mladih vojakov. Po svoje sem bil presenečen, mogoče zato, ker sem sam služil vojaški rok v jugoslovanski vojski. Videl sem, kako z veliko naklonjenostjo, blagohotnostjo in simpatičnostjo so sprejeli rojake, in oni so to čutili. V matici si želimo, da bi se to nadaljevalo, po drugi strani pa so tudi izseljenci veseli, da nastopijo v vojašnici Slovenske vojske, ker jim to daje občutek določene samozavesti - da imamo Slovenci moderno državo; čeprav majhno, pa zato dobro organizirano.

Jože Kastelic, vojak mehanizirane čete 54 okmb, eden izmed udeležencev folklorne nastopa: »Poleg raznovrstnega vojaškega usposabljanja, ki ga izvajamo v naši mehanizirani četi, se kar priležejo tudi kulturne prireditve. Stik s prebivalci nam daje občutek, da smo sestavni del slovenske družbe, in hkrati nekaj posebnega. Kot samouk že pet let igram na diatonično harmoniko. Igral sem že na marsikateri prireditvi, tudi za izseljence.

O delu PGD Blatna Brezovica je spregovoril njen predsednik Edvard Gregorka

V soboto 12. julija je ProstoVOLjno gasilsko društvo Blatna Brezovica praznovalo 75. obletnico delovanja gasilcev v Blatni Brezovici. Najprej so izvedli sektorsko vajo, ko je namišljeno pričela goreti bivša šola v kletnih prostorih. Gasilci iz številnih sosednjih gasilskih društev so ogenj uspešno ukrotili ter iz kletnih zadimljenih prostorov šole uspešno rešili stanovalce.

Zbor vseh gasilcev pa je nato bil na svečanem prostoru športnega parka v Blatni Brezovici. Številnim gostom in vsem gasilcem je spregovoril predsednik PGD Blatna Brezovica Edvard Gregorka: »Gasilsko društvo Blatna Brezovica je pričelo delovati 31. maja 1922-leto. V začetku je šlo 52 članov.

Prvi cilj društva je bil postavitev gasilskega doma. Pri uresnitvi tega cilja so s prostovoljnim delom in denarnimi prispevki pomagali vsi vaščani. Posebno zaslugo pa imajo takratni posestniki FRANC PETRIČ, VALENTIN UMEK, FRANC MUŠIČ, FRANC HLADNIK in ELIZABETA SLABE, ki so društvu brezplačno odstopili parcele na katerih je bil že leta 1923 zgrajen gasilski dom. Kot je zapisal takratni tajnik društva Jožef LOVRIN: »je bilo imenovanim posestnikom poznano kako je gasilno društvo potrebno, zato so 25. junija leta 22 parcele odstopili brezplačno.« Pripisal pa je še: »Imenovane zavedne može naj nosi v srcu vsak bodoči zaveden gasilec.

Ustanovitev društva pa je našlelelo na odobravanje tudi pri rojakih v Ameriki, saj so tudi ti z denarnimi sredstvi pripomogli k delu društva.

Tri leta po ustanovitvi je Gasilsko društvo Blatna Brezovica dobilo tudi prvo brizgalno, katero je izdelal vrhničar Ivan PROŠNIK, blagoslovljena pa je bila 2. avgusta 1925.

Društvo se je skozi leta trudilo na vseh področjih. V njegovem sklopu so namreč ustanovili tudi dramsko skupino, ki je bila še posebej aktivna saj so od 22. aprila 1923, ko so se z igro »Mrak« predstavili prvič, pa do leta 1972, nastopili kar 167-krat. S svojimi nastopi, v domači in tujih vaseh, so delno zagotavljali sredstva, ki so bila nujno potrebna za razvoj društva, kajti cilji so bili takrat zelo veliki.

Novembra 1926 je bil prizidek pred takrat še novim gasilskim domom. V gasilskem domu so se skozi vsa leta organizirale različne prireditve; veselice, pustovanja, igre, miklavževanja, gasilske vaje, silvestrovanja in še marsikaj. Silvestrovanje ob vstopu v novo leto 1928 je marsikomu prav gotovo še posebej ostalo v spominu, saj je takrat v gasilskem domu prvič zasvetila

Peter Novak, vodja Sport Cluba Slovenia: »Za dvanajstredno športno turnejo po Sloveniji smo se v odbojki in nogometu pripravljali tri mesece; trenirali smo po trikrat na teden, drugače, čez leto, enkrat tedensko. Športni dan, ki smo ga imeli skupaj z vojniki in vrhniškimi krajanji v vojašnici, je bil zelo prijetno doživetje.

75-LETNICA GASILCEV BLATNE BREZOVICE

Novo gasilsko vozilo izročeno v uporabo

električna luč. Posebne zasluge za ta dogodek ima g. Franc Petrič, ki je kupil bencinski generator, ter na ta način na silvestrovo prispeval k še boljšemu vzdušju.

Leta 1963 je Gasilsko društvo Blatna Brezovica od Gasilskega društva Verd kupilo drugo motorno brizgalno ILO.

Kmalu za tem (leta 1970) so jo nadomestili z novejšo črpalko ROSENBAUER. Da pa bi bilo delo gasilskega društva Blatna Brezovica čim bolj učinkovito (predvsem je bilo potrebno stopiti v korak s časom), je bil leta 1976 kupljen prvi kombi IMV, takratna Občinske gasilske zveze Vrhnika pa je podarila motorno črpalko »TOMOS«, ki je bila namenjena za usposabljanje gasilskega podmladka.

Leta 1992 je bil blagoslovljen nov kipec gasilskega patrona sv. Florjana, ki je bil julija ob prazniku krajevnega zavetnika sv. Jakoba, tudi blagoslovljen.

Delo članov gasilskega društva Blatna Brezovica je bilo v nadaljevanju namenjeno predvsem obnovi gasilskega doma, ta se je pričela leta 1994, zahtevala pa je ogromno ur prostovoljnega dela. Obnova še ni končana, to pa je tudi razlog, da današnja slovesnost ni pri gasilskem domu.

Skozi vsa leta pa so bili člani gasilskega društva Blatna Brezovica aktivni tudi na operativnem področju. Redno so se udeleževali skupnih vaj, tekmovanj, ter ostalih družabnih srečanj, ki so bila organizirana.

Na koncu se zahvaljujem vsem, ki ste v preteklih letih sodelovali pri delu gasilskega društva Blatna Brezovica, predvsem tistim, ki ste pomagali pri obnovi gasilskega doma in izdelavi novega gasilskega vozila.

Hvala tudi vsem vaščanom, ki vsako leto z moralno pod-

poro in denarnimi prispevki pripomorete k delu Gasilskega društva Blatna Brezovica.

Po svečanem nagovoru sta gasilce Blatne Brezovice pozdravila tudi predsednik Gasilske zveze Vrhnika Ivan Turk in župan Vrhnike Vinko Tomšič.

Ivan Turk je nato podelil priznanja najbolj zaslužnim članom gasilcem, ki so še posebej pomagali in se žrtvovali pri obnovi gasilskega doma in izdelavi gasilskega vozila.

Priznanja PGD Blatna Brezovica so prejeli:

Franci Gostiša ml., Matjaž Istenič, Herman Jerina in Stane Svete

Priznanja Gasilske zveze Vrhnika pa:

Janez Gostiša, Robert Gostiša, Mira Herauer, Marjan Jeraj, Janez Umek, Franci Umek, Milan Umek in Bojan Vrhovec

Priznanja I. stopnje GZ Vrhnika pa Janez Brence

Sledil pa je najbolj svečan trenutek, ko je bil novo gasilsko vozilo predano gasilcem Blatne Brezovice. Vrhniški dekan Florian Božnar je opravil blagoslov, župan Vrhnike je prerezal otvoritveni trak, Ivan Turk pa je svečano predal ključke novega vozila domačemu vozniku Damjanu Jeraju. Tako so gasilci Blatne Brezovice svoj jubilej praznovali delovno in svečano obenem. Pridobili so novo gasilsko vozilo, ki bo služilo svojemu namenu, z željo, da čim manjkrat pri naravnih nesrečah, posebno požarih. V večernem času pa je bila izvedena še znana veselica »Marostarska noč«, ki je pritegnila veliko ljudi. Zbrali pa so tudi miss Marostarske noči. Za zabavo je poskrbel ansambel Strmina, ki je igral in zabaval do poznih jutranjih ur. Kot smo slišali so nekateri počakali celo jutranjo zarjo. S.S.

Ključki novega gasilskega vozila so v pravih rokah.

Najvišje priznanje je prejel Janez Brence, dolgoletni predsednik in mentor mladih gasilcev.

Najmlajši so se iskazali z risanjem počitniških motivov.

UČENJE SKOZI OBILO ZABAVE IN SPROŠČENOSTI

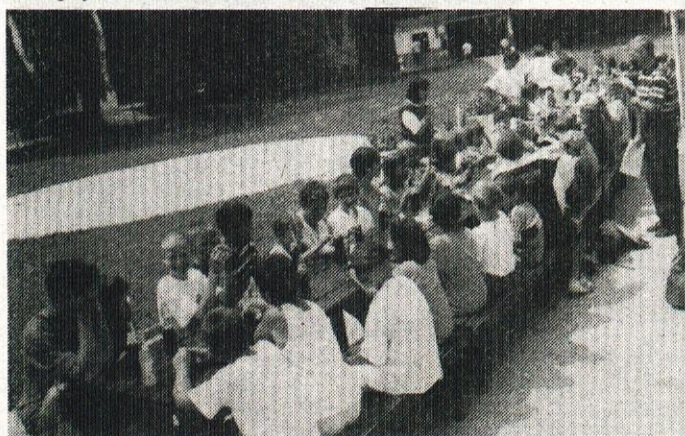
Počitniški program je »ful dobr«

Športna zveza Vrhnika je tudi letos pripravila počitniški program za vse tiste nižje osnovnošolce, ki so želeli počitnice v športu in zabavi. Odgovorna oseba za vse programe in tudi vodja programa A Miro Gruđen vidi kot temeljni namen počitniškega programa varstvo in prijetne počitnice, počitniški program pa načrtuje tudi v prihodnosti, le da bo vseboval še več iger, izletov, uvesti pa namerava tudi program računalništva. Tako letošnji kot tudi vsi prihodnji programi so in bodo potekali v vsakem vremenu, saj je v slabem vremenu na voljo športna dvorana Partizan.

Letošnji počitniški program je bil sestavljen iz šestih programov.

A program je bil namenjen tenisu in plavanju, udeleženci pa so bili stari od 6 do 10 let. Ta program je potekal že peto leto, zanimanje zanj pa, sodeč po številu prijav, se nenehoma večja. V terminu od 14.7. do 18.7. je bilo kar 29 otrok, tako da je vodja programa Miro Gruđen razdelil prijavitelje v tri skupine, ki so jih nato prevzeli izkušeni voditelji Uroš Jereb, Natalija Božič in Barbara Turk. Otroci so se zbrali vsak dan ob 8.00 na teniški igrišču Vrhnika, kjer so se seznanjali z osnovami tenisa do 10.00. Sledila je topla malica in pijača, ob 10.45 pa so se vse tri skupine z voditelji napotile do vrhniškega bazena, kjer so otroci uživali v vodnih igrar. Med njimi so bili nekateri, ki še niso znali plavati ali pa so znali le slabo, vendar so jih voditelji hitro naučili pravih in varnega plavanja. Tako voditelji kot tudi otroci menijo, da program odlikujeta sproščenost ter zabava in da je program vzpodbuda za morebitna trajnejša prijateljstva ali resnejši trening tenisa.

B program: počitnice malo drugače je vodila Jožica Ciber, namenjen pa je bil predvsem otrokom od 6. do 8. leta. V okviru tega programa so se otroci zabavali predvsem z izleti ter risanjem na papir in kamene. V terminu od 7.7. do 14.7. je bilo 5 prijav.

Po končanem počitniškem programu je bila »FEŠTA« za vse udeležence.

C program je vseboval športno šolo nogometa ter plavanja in je potekal pod vodstvom Rafaela Jakliča. Namen programa je bil pridobiti predznanja za poznejše resno nastopanje v kateri od nogometnih ekip Vrhnika, Logatca, Borovnice, Drena ali Dragomerja.

D program je bil namenjen učenju plavanja, še posebno za tiste učence 5. in 7. razredov, ki so na preizkusu v Bazenu Tivoli pokazali pomanjkljivo znanje plavanja. V terminu od 7.7. do 14.7. je bilo 6 prijav, v terminu od 14.7. do 18.7. pa prav tako 6. Prijavljeni so se zbrali ob 10.00 pred vrhniškim bazenom, kjer jih je učila plavati Zlata Novak.

E program je bil namenjen otrokom, ki že imajo predznanje tenisa, pa tudi že svoj lopar. Primerna starost je bila od 8 do 10 let. Vodja programa je bil Jani Jelovšek.

F program je bil namenjen vsem dečkom od 9. do 14. leta, ki so radi igrali košarko. Košarkaške navdušence je vodil Klemen Krašovec. V terminu od 7.7. do 11.7. je bilo 5 prijav.

Prva dva termina sta bila kar polno zasedena, medtem ko so v tretjem terminu zaradi pomanjkanja prijav ukinili vse programe razen A in D. Cene so v primerjavi s cenami podobnih programov v Ljubljani ugodnejše, stroški so bili razdeljeni na stroške za topli obrok in pijačo po 360 SIT na osebo, vstopnice za na bazen pri programih A, C, D in F po 200 SIT na osebo, strokovni kader po 500 - 600 na osebo, ostanek pa je namenjen t.i. drugim stroškom (administracija, papir...). Vsi udeleženci počitniškega programa so ob koncu dobili diplome ter majice. Celoten program je bil torej v znamenju učenja skozi zabavo in sproščenost. Po mnenju tako otrok kot tudi voditeljev in voditeljic pa je bil poudarek predvsem na zabavi in sproščenosti, kot se za počitnice tudi spodobi.

GREGOR LOGAR

Na Stari Vrhnikih igrajo hokej na rolkah

Res je, malo čudno se sliši, da sedaj na Stari Vrhnikih igrajo hokej. Vemo, da ta priljubljeni šport igrajo predvsem pozimi in še to v naših hokejskih središčih na Jesenicah, na Bledu in v Ljubljani. No na Stari Vrhnikih pa so se odločili da bodo igrali hokej na rolkah (IN LINE HOCKEY), ki postaja vedno bolj popularen tudi v drugih ne hokejskih krajih. Prav gotovo so naredili dober vtis pri sosednjem HORJULU, kjer že nekaj let redno trenirajo in igrajo hokej na rolkah.

V začetku meseca maja se je tako na Stari Vrhnikih zbralo 11 fantov iz Stare Vrhnik in Verda ter pričeli redno trenirati na košarkaškem igrišču na Stari Vrhnikih. Trenirajo trikrat tedensko in to zelo zagrizeno in vneto. Opremo jim je po ugodni ceni priskrbel trgovina KARA in

seniškem hokejistu Dragu Mlinarcu in tako dobili še nov zagon za marljivo delo.

V soboto 19. julija so skupno s športnim društvom POVŽ iz Stare Vrhnik, na igriščih športne zveze Vrhnika organizirali in izvedli prvi promocijski turnir v IN LINE HOCKEJU na Vrhnikih. Glavna sponzorja turnirja sta bila športna trgovina KARA iz Vrhnika in trgovina s hokejsko opremo BAUER iz Jesenic. Sodelovale pa so štiri ekipe in sicer: Alpina ŽIRI, KOPER, MOST na Soči in domača ekipa KARA - LEGENDE (Stara Vrhnik). Po zelo zanimivih in borbenih igrar, kjer je vsaka ekipa igrala z vsakim, je bil naslednji vrstni red:

1. Alpina Žiri
2. Most na Soči
3. KARA - LEGENDE (Stara Vrhnik)
4. Koper.

Za prvo uradno tekmovanje je bilo tretje mesto lep uspeh. Obljubili pa so, da bodo še trdnje in resneje trenirali.

Ob tem naj povemo, da se hokej na rolkah igra na ograjenem rokometnem igrišču, ki je lahko asfaltirano ali betonsko. Igralci so na rollerjih, drugače pa opremljeni kot pri hokeju na ledu. Sama igra traja 2 x 15 minut ali 3 x 10 minut. Igrajo pa štirje igralci z enim vratarjem.

Ekipa KARA - LEGENDE na prvem promocijskem turnirju v IN LINE HOCKEJU na Vrhnikih.

njen lastnik Stane Marinič je tako postal tudi sponzor ekipe.

Odigrali so tudi prve tekme in to na Jesenicah s Kranjsko prometno policijo, za katero igrajo štirje igralci pravega hokeja iz Jesenic. Prve treninge so opravili pri znanem je-

Starovrhniški hokejisti upajo, da se jim bodo v ekipo pridružili še kakšni fantje iz občine Vrhnika, ki želijo igrati hokej na rollerjih. Zato vabijo vse zainteresirane na Staro Vrhniko, da se jim pridružijo.

S.S.

Avto-iZZiv d.o.o.

Čuža 15
1360 VRHNIKA
tel./fax: 061/754-787
mobitel: 0609/618-013
http://www.avto-izziv.si

PRI NAS VAM NUDIMO:

- menjavo vozil:
- staro za novo
- staro za staro
- posredniško prodajo vseh vrst osebnih vozil
- odkup vozil, letnik nad 1990
- možen nakup na kredit in leasing
- prenos lastništva (prepis vozil)

ODPRTO:
vsak dan od 9. do 18. ure,
sobota od 9. do 13. ure

ODMEVNEJŠE ŠPORTNE PRIREDITVE

6. september	odprto prvenstvo v tenisu Drenov Grič	ŠD Dren
21. september ob 10. uri	občinsko kolesarsko prvenstvo in odprto prvenstvo za pokal Robija Trampuža Podlipa 97	ŠD Lipa
28. september ob 10. uri	rolke Ulovka 97	TSK Coming
11. in 12. oktober	11. mednarodni turnir ŠRG	
19. oktober	tek in pohod Ulovka 97	ŠD Povž

OBVESTILO

Vsa športna društva in ostale občane obveščamo, da do 15. septembra sprejemamo vloge za termine v telovadnicah.

Zimska vadba se prične 13. oktobra 1997. Informacije in vloge na športno zvezo Vrhnika, Tržaška cesta 9, Vrhnika, tel. 754-484.

NOTRANJSKA VISOKO PREMAGALA AVSTRIJSKO KOROŠKO

Mednarodni šolski dvoboj na Vrhnikih

Vrhnika. V Domu Karla Gra eljska je bil v četrtek in petek zanimiv dvokrogni prijateljski dvoboj mladinskih selekcij Notranjske in avstrijske Koroške v šahu. Dvoboj je odprl župan občine Vrhnika gospod Vinko Tomšič, ki je po pozdravnem nagovoru potegnil prvo potezo v partiji na prvi deski. Že prvi krog dvoboja je prinesel zanimive spopade in Avstrijci so se predstavili kot žilav nasprotnik. Po nekaj preobratih v posameznih partijah se je tehnična naglila na stran mladih Notranjcev, ki so prvi krog dobili 6,5:4,5. Pri tem so imeli nekoliko sreče v finišu partij. Za drugi krog so Avstrijci napovedovali revanšo in v prvi polovici dvoboja je res kazalo na avstrijsko zmago. V nadaljevanju pa so mladi Notranjci pokazali zvrhano mero iznajdljivosti, saj so tri zelo slumljive, verjetno izgubljene pozicije preobrnil v svojo korist in iz njih iztržili poltretjo točko in vprašanje zmagovalca je bilo rešeno. V drugem krogu je zmagala Notranjska visoko 7,5:3,5.

Posamezni izidi: Prvi krog: Praznik-Moser 0:1, Petek-Hummel 1:0, Stojnič-Lederer 1:0, Žagar-Lang remi, Jernej-Rauter remi, Šivic K.-Pirker G. 0:1, Savič-Glawischnig 0:1, Kržič A.-Pirker C. 1:0, Šivic J.-Reiss

1:0, Plos-Kump remi, Kržič S.-Mattersberger 1:0. Drugi krog: Praznik-Moser 1:0, Stojnič-Hummel remi, Žvan-Lederer 0:1*, Žagar-Lang 1:0, Jernej-Rauter remi, Šivic K.-Pirker G. 1:0, Savič-Glawischnig 0:1, Kržič A.-Pirker C. 1:0, Šivic J.-Reiss 1:0, Plos-Kump remi, Kržič S.-Mattersberger 1:0.

Končni izid dvoboja (oba kroga skupaj) je bil 14:8.

Najuspešnejši med mladimi Notranjci so bili Kržič Saša in Aleš ter Jernej Šivic, ki so zbrali po dve točki, Stojnič in Žagar pa sta zbrala poldrugo točko. Soliden je bil Niko Praznik, ki je s peto igralko v Evropi v kategoriji do 16 let pri mladinkah, Evi Moser, igral neodločeno. Pri Avstrijcih je bil najboljši Glawischnig, ki je zbral 2 točki.

Avstrijski šahisti so bili zelo zadovoljni z organizacijo dvoboja, zato smo se s selektorjem koroškega moštva gospodom Lederjem dogovorili, da srečanja postanejo tradicionalna. Po šahovski plati je bil dvoboj koristen za obe moštvi, hkrati pa se na ta način navezujejo osebni stiki. Za pomoč pri organizaciji dvoboja gre zahvala županu občine Vrhnika gospodu Vinku Tomšiču, ki je znova pokazal pripravljenost, da prisloži šahistom na pomoč.

A. P.

Župan je potegnil prvo potezo Niku Prazniku in s tem se je pričel šahovski dvoboj.

Notranjsko ekipo so zastopale tudi mlade borovniške šahistke.

Strojno ključavničarstvo
inž. Marko Popit
Log, C. Dolomitskega odreda 4
1351 Brezovica
Tel.: (061) 653-036, fax: (061) 654-432

CISTERNE ZA KURILNO OLJE, ATESTIRANE

— OD 1000 — 4800 l
— PLOČEVINA — 3 mm

NERJAVNE POSODE ZA VINO IN SOKOVE

— OD 25 DO 300 l

DOBITNIKI ZLATEGA CEHA ZA KAKOVOST NA MEDNARODNEM OBRTNEM SEJMU V CELJU

TENIŠKE NOVICE

Občinsko prvenstvo v tenisu za vse kategorije

Na teniških igriščih teniškega kluba Vrhnika je bilo občinsko prvenstvo v tenisu, ki je trajalo tri dni in sicer od 29.8. pa do 31.8.1997. Najprvo so se med seboj pomerili v dveh najmlajših kategorijah. Pri dečkih do 14 let je nastopilo 13 mladih igralcev in med njimi tudi 11 letna Lucija Čekada, ki je zasedla med fanti 2. mesto ter še enkrat prikazala ves svoj teniški talent. V tej kategoriji je zmagal Miha Gregorin iz Dragomerja, tretje mesto pa je zasedel Bojan Krašovec. V kategoriji do 18 let je nastopilo 10 tekmovalcev. V odsotnosti najboljšega tenisača v tej kategoriji Aljoša Kuclerja je zmagal Marko Veselinovič (ŠD Dren) iz Drenovega griča. Drugo mesto je osvojil Goran Nagelj, tretji pa je bil Matic Berginc.

V dveh ženskih kategorijah je nastopilo presenetljivo malo tekmovalk, v vsaki kategoriji po tri tekmovalke. Te so se med seboj pome-

rile vsaka z vsako. Do 30 let je zmagala Maruša Šerjak (Dragomer) pred Damjano Vrenjak (Verd) in Evo Malavašič. Pri ženskah nad 30 let pa je bil vrstni red naslednji:

1. Tatjana Krašovec
2. Andreja Brajkovič
3. Majda Šmigoc

V treh moških kategorijah je nastopilo 48 tekmovalcev. Pri članih do 35 let je v tekmi za prvo mesto Aljoša Seljak premagal Petra Kavčiča 6:1 in 6:3 ter osvojil že osmi naslov občinskega prvaka v tej kategoriji. V boju za tretje mesto pa je mladi Aljoša Kucler premagal Janika Rousa z 9:4.

V kategoriji članov nad 35 let je v finalu Milan Volk premagal Silva Pečnika (Dragomer) z 6:1 in 6:3; tretje mesto pa je osvojil Zdene Božič z zmago proti Miru Šmigocu z 9:3. Lepe boje so prikazali člani nad 45 let, kjer je zopet prvo mesto osvojil Rale Brajkovič z zmago proti presenečenju turnirja Jožetu Molsku z 6:0 in 6:3. Tretje mesto pa je osvojil Jože Prvinšek, ki je premagal Janeza Malavašiča z 9:3. Vsem prvim trem iz vsake kategorije je predsednik Teniške sekcije Vrhnika Miro Šmigoc podelil lepe pokale, katere je prispevala Športna zveza Vrhnika. Praktične nagrade pa je prispeval glavni sponzor turnirja PIVOVARNA UNION, kateri se vsi tenisači tudi zahvaljujejo. Za lačne želodce tenisačev pa je nekaj pri dobrem bogražu prispevala tudi gostilna Pri Kranjcu.

S.S.

Vsi zmagovalci posameznih kategorij z zasluženimi pokali.

Prvo občinsko prvenstvo v igranji trojk

Vzporedno z občinskim teniškim prvenstvom je potekalo tudi prvo košarkarsko prvenstvo v igranju trojk na en koš. Pobudnik tega prvenstva je bila prav tako teniška sekcija, kar malo preseneča glede na to, da v občini deluje tudi vrhniški

košarkarski klub.

Ne glede na to se je prijavilo 8 ekip, ki so bile razdeljene v dve skupini. V skupinah so ekipe odigrale vsaka z vsako in prvi dve sta se uvrstili v finalni del. Za prvo mesto je ekipa GROGARJI premagala ČRNE VRAGE z 15:8 in tako osvojila prvi pokal občinskega prvaka v igranju trojk. Za tretje mesto pa so Njemragljivi premagali DREAM TEAM z 15:10.

Za ekipo Grogarjev so igrali oči in sin Damjan, Matej Žun ter Lado Paka in Uroš Trdan.

S.S.

ŠOLSKI ŠPORT

Grega mali - državni prvak v skoku v višino za mlajše dečke

Mladi atleti in atletinje v OŠ dr. Ivana Korošca so bili v šolskem letu 1996/1997 zelo uspešni. Vadili so trikrat na teden po dve uri pod mentorstvom Klemen Stojanoviča in Marjane Brenčič Jenko.

19. aprila so se udeležili osnovnošolskega kroša v Domžalah in ekipno zasedli 10. mesto. Jan Debevec in Jan Munda pa sta v kategoriji dečkov 5. r osvojila 3. mesto. Na odprtem prvenstvu osnovnih šol v štafetnem teku v Trzinu so Grega Mali, Matej Cerk in Klemen Šuštar osvojili 6. mesto.

Na območnem tekmovanju v Postojni so se mlajši dečki uvrstili na drugo mesto, dekleta pa na tretje. Pet učencev pa se je po rezultatih uvrstilo na državno atletsko tekmovalništvo 5. junija v Ljubljani. Grega Mali je preskočil 176 cm in tako postavil nov državni rekord za mlajše dečke in osvojil naslov državne-

ga prvaka. Mojca Matko je skočila v daljino 510 cm in osvojila tretje mesto pri mlajših deklicah. Uspešen je bil tudi David Škrbec, ki se je pri suvanju krogle uvrstil na 5. mesto pri starejših dečkih. Uspeh ekipe pa sta dopolnila še Miha Petkovšek z osvojenim 10. mestom pri skoku v daljino in Urša Petrič s 13. mestom pri teku na 60 m. Na zaključni prireditvi ob koncu šolskega leta je gospod župan Andrej Očepek mladim športnikom čestital in jim izročil veliko uspehov tudi v prihodnjem šolskem letu. Športno dejavnost na šoli podpira tudi gospa ravnateljica Daniela Hanzel. Brez posluha vodstva šole in Občine Borovnica uspehov mladih športnikov ne bi bilo.

Kulturno-pridreditveni center in okrepčevalnica

PAUZA

Comi Tar

AVTOŠOLA
TURISTIČNA AGENCIJA
PISARNIŠKE STORITVE
IN FOTOKOPIRANJE

AVTOŠOLA

s tradicijo in dobrim uspehom
VSAK MESEČ TEČAJI CCP A, B, C, E in F KATEGORIJE.
PLAČILO UR VOŽNJE NA 6 OBROKOV!
DIJAKI IN ŠTUDENTI POPUST!

Vabljeni tudi tisti, ki ste tečaj CCP opravili pri drugi avtošoli.

OD JULIJA DALJE TUDI VOŽNJA NA TOVORNEM VOZILU!

TURISTIČNA AGENCIJA
IZLETI IN POČITNICE

PRODAJA TURISTIČNIH ARANŽMAJEV
VSEH PRIZNANIH TURISTIČNIH AGENCIJ

MOŽNOST PLAČILA NA OBROKE

LETALSKE KARTE

ZAVAROVANJE CORIS

URADNE URE: pon. - pet. od 9. do 18. ure, sob. od 9. do 12. ure
INFORMACIJE IN PRIJAVE: COM-TAR, d.o.o., PTC LOKA,
Robova 6, 1360 VRHNIKA, tel./fax: 061/755-828, 755-023

Tekma v točnosti pristanja 15. 8. 97, Strmca 97

Tisti dan je bila v Strmici tekma v točnosti pristanja, ki jo je organiziral klub NUT iz Postojne. Po trdovratni burji je popoldne le zapihal zahodnik in uspelo jim je tako s tekmo kot tudi z žurmo. 5 naših tekmovalcev iz KL Vrhnika je sodelovalo zadnji hip, saj smo po zaradi nevihte prekinjeni tekmi za državno prvenstvo uspeli iz Vipavske doline priti tik preden so zaprli cili.

Stanislav Rus

KLUB LETALCEV VRHNIKA
sekcija Jadralni padalci

Prvo, peto in osmo mesto na Ambrožu pod Krvavcem

Julija je bolj malo tekmoval, ker so zelo pomembne tekme zunaj naših meja. Tako malo obiska pa le nisem pričakoval, saj je bilo prijavnih manj kot sto tekmovalcev. Nekatere je prestrašilo vreme, drugi so raje leteli doma. No, naši člani, ki smo šli na Gorenjsko, smo ujeli lepo letenje in med letenjem opazovali

nevihtni oblak, ki je usul točo na Vrhniko. Seveda je bila razdalja varna in časa je bilo za prelet in točnost pristanja dovolj. Od petih tekmovalcev, ki so zadel krog, sva bila dva naša, Mojca Rus pa je zgrešila za las. Primož Suša je bil peti, Stanislav Rus pa je osvojil prvo mesto. Za spremembo je bilo namesto pike treba zadeti žogo, ki je plavala na sredini bazena z vodo (otroškega seveda, da se kdo ne bi utopil). Če jo zadene več tekmovalcev, je boljši tisti, ki jo brne dlje.

Zanimivo je bilo med preletom Krvavec - Križka gora - Krvavec videti, da je bilo na Križki gori ravno toliko jadralnih padalcev kot na tekmi pod Krvavcem. Zanimivo zato, ker na Ambrožu ni bila le tekma, ampak je potekalo srečanje jadralnih padalcev od petka do nedelje ter je vse tri dni vozil kombi na start.

Stanislav Rus

Državno prvenstvo Slovenije '97 v preletih

Državno prvenstvo, ki je potekalo od 9.8. do 16.8., je veljalo tudi za tekmovalstvo v Ligi 97, ki je potekalo vse leto. Te tekme so v naši občini manj znane, saj jih v okolici Vrhnike ne moremo soorganizirati, ker so vzletišča premajhna. Vzletišče mora dovoljevati stotim tekmovalcem štartati v dobri uri (vsaj minuto na tekmovalca). Na tekma je sodelovalo več kot 60 tekmovalcev in 20 klubov.

Skupne uvrstitve naših so bile od 20. mesta naprej, posamično pa je bila najboljša uvrstitev 5. mesto Erznožnika za prelet Križka gora-Preddvor-Senično-Preddvor-Podkoren - 85 km.

Med dvajsetimi klubi smo Klub Letalcev Vrhnika zasedli odlično 5.

mesto in dokazali, da ne letimo slabo. Da smo res dobri tudi na »pika tekma«, smo pokazali na enem od ciljev, kjer je čakala nagrada najbolj točnega v pristajanju. S čisto ničlo S. Rusa je bila nagrada njegova in smo jo tudi takoj odprli.

Rezultati za LIGO 97 so zelo podobni: tekem je bilo 9, kar je rekord, odkar potekajo tekmovalstva. Ponavadi jih je manj zaradi slabega vremena.

Tržaška 3, Vrhnika, tel.: 061/752-714

Za vzpon je bilo treba močno pritisniti na pedala.

Tekmovanje z gorskimi kolesi

Na kolesarsko prireditev vas je kar nekaj časa opozarjal napis, ki je bil obešen na začetku Vnanjih Goric. V nedeljo, 17. avgusta, se je na Brcah zbrala kolesarska smetana iz vse Slovenije, saj je tekma štela za pokal Slovenije. Tekmovali so gorski kolesarji, kar pomeni, da je tekma potekala čez drn in strn. Kolesarji, opremljeni z varnostnimi čeladami, so se tako podali po progi, ki je bila označena z barvnimi trakovi in je vodila po gozdnih poteh.

Tekma je bila šesta od sedmih, ki štejejo za slovenski pokal gorskih kolesarjev v kolesarjenju čez drn in strn. Krog je bil dolg štiri kilometre, za dečke in deklice pa je bil pripravljen poseben, krajši, dvokilometrski krog. Najboljši slovenski gorski kolesar Marjan Jauk je pohvalil progo in jo ocenil za drugo najtežjo v letošnji tekmovalni sezoni.

Glavna organizatorja tekmovalstva sta bila Športno društvo B. V. G. Gulč in Kolesarsko društvo Uni iz Ljubljane ob znatni pomoči vnanjskih gasilcev, ki so skrbeli za redarstvo in pogostitev. Vodja tekmovalstva, domačin Aleš Miran, je tekmovalstvo ocenil kot zelo uspešno, žal mu je bilo le zaradi dežja, ki je otežil vožnjo zadnjima dvema skupinama. V imenu vseh prirediteljev se zahvaljuje glavnemu pokrovitelju podjetju MDM iz Ljubljane (Tržaška 124), občini Brezovica za vsestransko pomoč in lastnikom zemljišč, prek katerih je potekala tekmovalna proga.

Za vse obiskovalce je bila prireditev gotovo velika popestritev nedeljskega popoldneva, saj je bilo po-

leg gledalcev iz vse Slovenije tudi veliko domačinov. V tekmi se je tako zopet ponudila lepa priložnost za predstavitev domače občine ter za krepitev športnega duha.

Meta Kastelic

Rezultati tekmovalja

Dečki/deklice A:

1. Jernej Jandelj
2. Grega Prešeren (KK Završnica)
3. Jure Kocin (BTC Bayer)

Dečki/deklice B:

1. Jure Prešeren (KK Završnica)
2. Benjamin Curk in
3. Nina Homovec (Merkur, Črni Vrh)

Dečki/deklice C:

1. Matej Justin (KK Završnica)
2. Gašper Rupnik (Merkur, Črni Vrh)
3. Jaka Kenk

Člani:

1. Jauk (Lee Cougan)
2. Rovšek (Hit Casino)
3. Štancar

Člani do 23 let:

1. Boškin (Hit Casino)
2. Komac (Uni)
3. Golčar

Mladinci:

1. Drašler (Uni)
2. Bratina (Merkur, Črni Vrh)
3. Kaiser

Ženske:

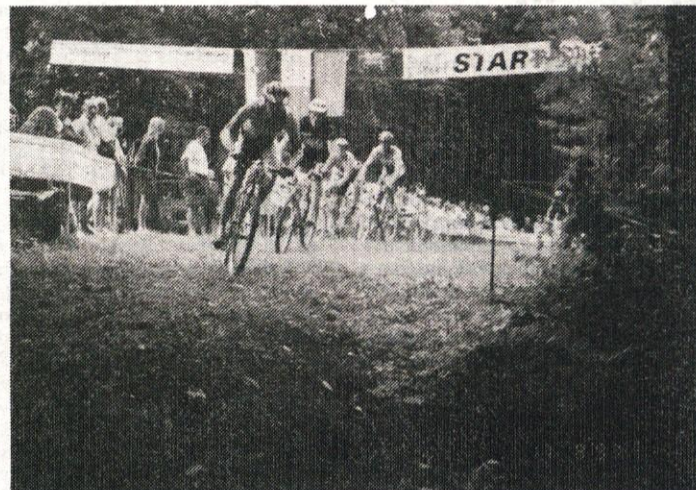
1. Kofol (Merkur, Črni Vrh)
2. Klemenčič (Bukovšica)
3. Štancar (Merkur, Črni Vrh)

Rekreativci:

1. Curk (Merkur, Črni Vrh)

Veterani:

1. Mištračovič

O zmagovalcu je odločala dobra pripravljenost.

Karate na OŠ Ivana Cankarja

V lanskem šolskem letu smo pričeli na OŠ Ivana Cankarja na Vrhniki z interesno dejavnostjo karateja. Deloma presenetil, predvsem pa razveselil nas je velik odziv med učenci. Telovadnica razredne stopnje je bila kar tesna za toliko obiskovalcev. Trenirali smo dvakrat na teden po dve šolski uri in napredek v znanju je očiten. Upam, da bo vsaj nekaj izmed njih zbralo dovolj poguma in se že to sezono preizkusilo na zunanjih tekmovalstvih. V tej sezoni nisem bil nikoli opozorjen, da bi se moji treniranci vedli nasilno. To samo po sebi govori, da karate ni vzgoja nasilništva, temveč družaben in iskri šport. Program, ki smo si

ga določili je bil dokaj zahteven, zato v skupino praviloma nismo vključevali učencev razredne stopnje.

V letošnjem šolskem letu pa poskusno uvajamo vadbo tudi za učence 3. in 4. razreda. Vadba bo dobro izhodišče za poznejše vključevanje v starejšo skupino. Učenci bodo povečali svojo gibljivost, moč in vzdržljivost. Ker so otroci te starosti še premladi za borjenje, bodo ustrezne gibalne izkušnje pridobili v posebej njim prilagojenih vajah. Vadba bo potekala enkrat na teden, najverjetneje v ponedeljek ob 17.30. Starejša skupina pa tako kot lani, to je v ponedeljkih in sredo ob 19. uri.

V našem klubu treniramo tudi kick boxing. Zato vabim vse, ki vas borilni športi zanimajo, da se nam pridružite. Za dodatne informacije pokličite Jureta, 654-593, ali Simona, 751-156.

Na koncu se zahvaljujem vodstvu osnovne šole za zaupanje in si želim takšnega sodelovanja tudi v prihodnje.

KARATE KLUB VRH

BALINARSKE NOVICE

Skupna slika vseh sedanjih in prejšnjih balinark ženske balinarske sekcije.

DEJAVNOST VRHNIŠKIH UPOKOJENK

10 let ženske balinarske sekcije

V četrtek, 28. avgusta so balinarke ženske balinarske sekcije pri Društvu upokojencev Vrhnika praznoval 10 letnico delovanja, predvsem pa balinanja. Praznovanje je bilo, kar v njihovem »domu«, kjer sta tudi dve balinarski stezi. Jubilantke je najprej pozdravil pred-

sednik društva upokojencev Vrhnika Matija Turšič, nato pa še prvo ustanovitelj ženske balinarske sekcije izpred 10 let Stane Kogovšek. O 10-letni prehojeni poti balinark je spregovorila Reza Mole, ki ne utrudno skrbi, da se kronika sproti dopolnjuje. Sedanja predsednica balinarske sekcije Anica Dolenc pa je vsem balinkam podelila priznanja - medalje za dolgoletno zvestobo 10 letnega balinanja. Priznanja so prejeli tudi nekdanje balinarke, ki zdaj zaradi zdravja ne morejo več balinirati, te pa so: Manica Kohot, Betka Jeraj, Marica Petkovšek, Nada Peterlin in Anica Vidma. Za 10 letno nepretrgano balinanje pa so priznanja prejeli: Nada Šestan, Marija Nagode, Marija Kogovšek, Lucija Kogovšek, Anica Vuk, Anica Jereb, Slavka Nučič in Reska Mole.

Naj omenimo še nekaj največjih uspehov balinark vrhniškega upo-

koleniškega društva:
- leta 1989 in 1990 prvo mesto na regijskem tekmovanju
- bile so republiške prvakinja v Postojni,
- v desetih letih so zasedle 17 krat 1. mesto, 15 krat 2. mesto in 9 krat 3. mesto
- imele so tudi 867 treningov
- prvo mesto v bližnjem krogu so dosegle 3-krat
- vsako leto v mesecu maju organizirajo balinarski turnir
- udeležujejo se številnih balinarskih tekmovanj in dvobojev s številnimi ekipami,

Skratka ženska balinarska sekcija je bila v teh desetih letih zelo aktivna in delovna. Ob visokem jubileju jim tudi bralci Našega časopisa in uredništvo iskreno čestitamo ter želimo še velikokrat mirne roke na balinarski stezi.

S.S.

Zmaga Dragomerja v Notranjih gorica

V organizaciji ŠD Jama Plešivica je na balinarskem turnirju v Notranjih gorica nastopilo 16 ekip iz Italije in Slovenije. Po zanimivih in kvalitetnih nastopih po skupinah so se med štiri uvrstili res najboljši. V finalu je okrepljena ekipa Dragomerja z bratoma Vindišar premagala Plešivico. Prve štiri uvrščene ekipe so prejele lepe pokale. Organizator turnirja je poskrbel tudi za bogat srečolov, na katerem je vsaka srečka prinesla dobiček.

Vrstni red:
1. Dragomer
2. Plešivica

3. Radna
4. Mavrica

J.Majer

SONCE ZA HRIBOM

*Ko sonce postije
čez polja, ravan,
na griču odbije
sedem vsak dan.*

*Oblak se priklati,
sonce zakrije,
dež se ulije,
cvetlice zalije.*

*Ko dež se umiri,
se sonce spet smeji.*

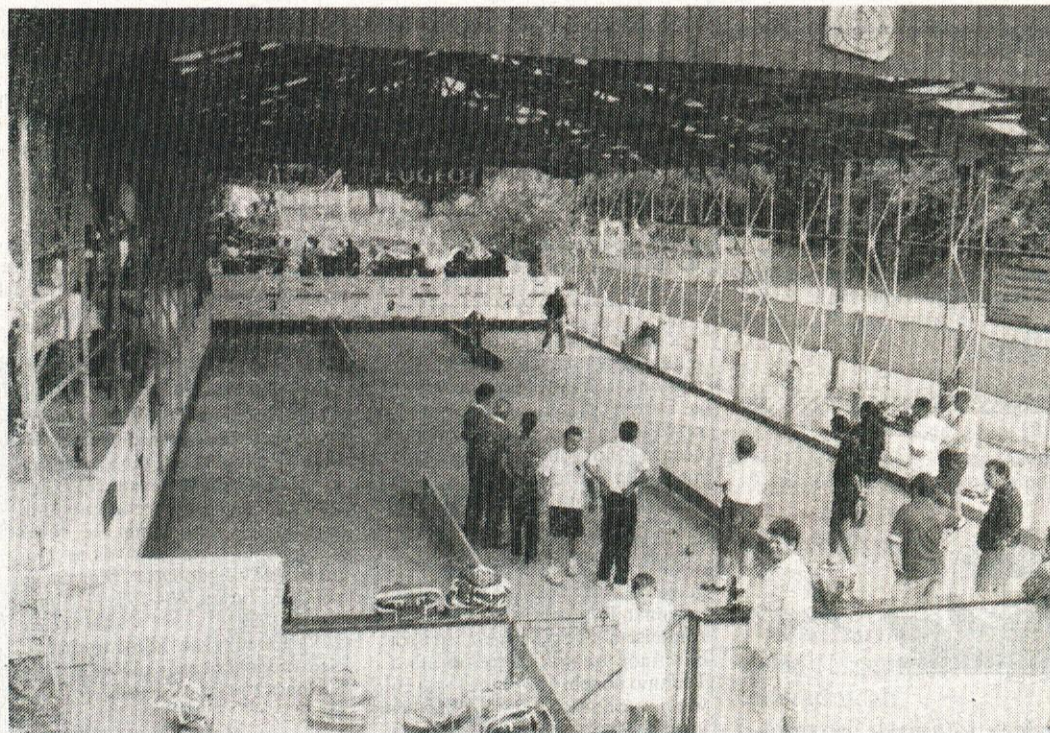
Anja Jereb, 5. a

Zmaga balinarjev Vrhnike v zamejstvu

Na povabilo zamejskih Slovencev so se balinarji z Vrhnike udeležili tradicionalnega turnirja trojk v Proseku v Italiji. Nastopilo je 15 trojk iz Italije, Slovenije pa so zastopali Idrija, Lesce, Antena Hausbrandt iz Portoroža, Planinc-Topolc iz Ilirske Bistrice in Vrhnika. Franc Langenvalter (IUV), Jože in Andrej Stirn (Blagajana) so z odlično igro presenetili številne gledalce in prepričljivo osvojili prvo mesto.

Vrstni red:
1. Vrhnika
2. Nabrežina
3. Prosek 1
4. Antena Hausbrandt
5. Opčine

Janez Majer

V Notranjih Gorica se lahko pohvalijo z trizestnim pokritim baliniščem, ki omogoča tekmovanja in treninge tudi v slabem vremenu. Udeležba na turnirju in obisk domačinov pa prav gotovo pove, da je balinanje šport številka 1 v Notranjih Gorica.

AVTOCOLOR, d.o.o.

TRGOVINA Z AVTOLIČARSKIM IN AVTO-KLEPARSKIM MATERIALOM
DRENOV GRIČ 62
tel.: 752-797

Nudimo vam:

- akrilne avtolake MOBIHEL in GLASURIT
- program blagovne znamke RUPES
- pribor za lakiranje SATA
- lepila programa DINITROL
- trakove 3M
- brusne materiale SIA
- avtokozmetiko

ter še širok izbor drugih vrst ličarskega in kleparskega materiala.

Pri nakupu z gotovino nad 10.000,00 vam nudimo 5% popust!

SE PRIPOROČAMO!

V. turnir BK ŽEMLCA

BK Žemlca je turnir v prostem balinanju in tekmovanje posameznikov v bližnjem in zbijanju organizirala 12. julija 1997 na igrišču BK Blagajana - IUV. Tekmovanje je potekalo že drugič tudi za prehodni pokal pokrovitelja turnirja Anice Ambrožič (bife Jernejev kot). Na treh stezah se je pomerilo 12 ekip z Vrhnike in bližnje okolice. Prvo mesto na turnirju in prehodni pokal je že drugič osvojila ekipa Kranjc 2.

Rezultati prostega balinanja:

1. Kranjc 2
2. Petrol (Logatec)
3. Mercator
4. Šoferji
5. Žemlca 2
6. Rovte (Kovk)
7. Žemlca 1
8. Blagajana
9. Kranjc 1
10. Upokojenci
11. Podlipa
12. Šuštar (Zaplana)

Bližanje

1. Marjan Smrtnik
2. Jože Banič
3. Janez Kovač

25-urni balinarski maraton

Na tradicionalnem 25-urnem balinarskem maratону na balinišču pri IUV sta nastopili ekipe, ki so jo sestavljali igralci Dragomerja in Sinje Gorice na eni ter Blagajane in IUV na drugi strani. Z maratonom so začeli v petek, 15. 8. 97, ob 18. uri, končali pa v soboto naslednjega dne ob 19. uri. Za prijetno vzdušje so poleg kuharjev Lojzeta in Tonea poskrbeli številni gledalci, ki so vzpodbujali obe ekipi tudi ponoči med hudo nevihto.

Gostje iz Dragomerja oziroma Sinje Gorice so na začetku maratona bolje igrali in vodili (največ za 16 točk) vse do 10. uri v soboto, ko so jih domačini ujeli. Do 16. ure sta se ekipi nato menjali v vodstvu, v finalu pa so domači igralci z bolj zbrano igro prevesili tehtnico na svojo stran in zmagali z rezultatom 160-151.

Za nemoten potek maratona je skrbel Andrej Koščak-Koka, ki je bil neprekinjeno prisoten vseh 25 ur. Balinarji se zahvaljujemo vsem sponzorjem, ki so omogočili maraton. To so bili: IUV Vrhnika, Sodček, Žganjekuha Kržič, Pivnica Grogar, Gozdni Joža — Jože Šušteršič, Evex, d.o.o., Loka, Pekarna Vrhnika, Pekarna Adamič, KZ Vrhnika-mlekarna, Avgust Kavčič.

Janez Majer

Tržaška 3, Vrhnika, tel.: 061/752-714

2. Memorial Janeza Krvine

Ob 2. obletnici smrti športnega delavca in balinarja Janeza Krvine je BŠD Blagajana - IUV Vrhnika organiziralo balinarski turnir, ki se ga je udeležilo 12 ekip iz Notranjske in ekipa zamejskih Slovencev iz Proseka (Italija). Pred začetkom tekmovanja je delegacija balinarjev položila cvetje na grob prerano preminulega Janeza Krvine. Po zanimivih bojih je v finalu ekipa Blagajane v dodatnem obratu premagala Dragomer z rezultatom 9:8, v boju za tretje mesto pa je Logatec premagal drugo ekipo Blagajane. Pred finalom so se pomerili tudi v natančnem bližanju, kjer je zmagal Franci Plestenjak iz Sinje Gorice, medtem ko je v natančnem zbijanju zmagal Boris Matelič iz Sodražice. Za nemoten potek tekmovanja sta skrbeli sodnik Jože Leskovec in zapisnikar Andrej Koščak. Prve štiri ekipe so prejele pokale, pa tudi zmagovalca v bližanju in zbijanju.

Rezultati:

Polfinale 1. skupine:

Blagajana 2 — Dragomer	5—12
Blagajana 2 — Prosek	13—6
Dragomer — Prosek	5—6

Vrstni red 1. skupine:

1. Dragomer
2. Blagajana 2
3. Prosek

Polfinale 2. skupine:

Sinja Gorica — Logatec	4—9
Sinja Gorica — Blagajana	11—12
Logatec — Blagajana	2—12

Vrstni red 2. skupine:

1. Blagajana
2. Logatec
3. Sinja Gorica

ZA 3. MESTO:
Logatec — Blagajana 2 10—6

ZA 1. MESTO:
Blagajana — Dragomer 9—8
Janez Majer

TRGOVINA „KOCKA“

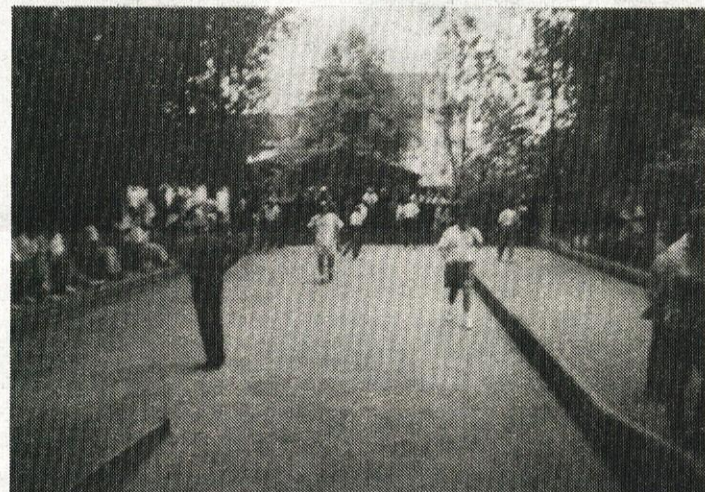

Zbijanje

1. Zdravko Kogovšek
2. Janet Menard
3. Josip Ivančević

Za prijetno vzdušje na igrišču med igralci in ljubitelji balinanja je poskrbel pokroviteljica Anica Ambrožič, za dober okus golaža pa Lojze Miklič.

Tine Jurjevčič

OBVESTILO

Organiziramo občinsko prvenstvo v balinanju, ki bo potekalo na igriščih v Gaberju pri Dobrovi, ki bo 26., 27. in 28. septembra 1997.

Igralo se bo štiri panoge: dvojice, enojke, krogi ter natančno zbijanje.

Prijave se zbirajo do 19.9.1997 na tel. 272-450 ali osebno na bencinskem servisu Dobrova - vsak dan od 8.00 do 18.00 ure.

Vabljeni vsi ljubitelji balinanja.

RAZPORED DEŽURNIH SOBOT V ZOBNI AMBULANTI V ČASU OD 1. 7. 97 DO 3. 1. 98

Datum	Zobozdravnik	Naslov ordinacije
6. 9.	zobozdravnik namesto dr. Müller	ZP Borovnica
13. 9.	dr. Marjeta Jugovic	ZP Borovnica
20. 9.	dr. Ladka Kastelec Stanovnik	ZD Vrhnika
27. 9.	dr. Mihaela Leben - Zevnik	ŠZA Ivan Cankar Vrhnika
4. 10.	dr. Marija Koracin — Markovič	ZD Vrhnika
11. 10.	dr. Marija Ogrin	ŠZA Ivan Cankar Vrhnika
18. 10.	dr. Jožef Keršič	rigadirska ul., Vrhnika
25. 10.	dr. Adolf Kobal	ZD Vrhnika
8. 11.	zobozdravnik namesto dr. Müller	ZP Borovnica
15. 11.	dr. Marjeta Jugovic	ZP Borovnica
22. 11.	dr. Ladka Kastelec Stanovnik	ZD Vrhnika
29. 11.	dr. Mihaela Leben - Zevnik	ŠZA Ivan Cankar Vrhnika
6. 12.	dr. Marija Koracin - Markovič	ZD Vrhnika
13. 12.	dr. Marija Ogrin	ŠZA Ivan Cankar Vrhnika
20. 12.	dr. Jožef Keršič	rigadirska ul., Vrhnika
27. 12. 97	dr. Adolf Kobal	ZD Vrhnika
3. 1. 98	zobozdravnik namesto dr. Müller	ZP Borovnica

Sobotna dežurna zobozdravstvena služba v občini Vrhnika traja od 7. do 18. ure.

Obvezna je bila »gasilska« slika, da se bomo vsi videli.

33. planinski tabor MOPD Vrhnika-Bohinj 1997

Mladinci PD Vrhnika smo že 33. postavili tabor. Taborili smo v Bohinju, saj nam je bilo taborjenje že v prejšnjih letih na tem koncu zelo všeč. Tabor je potekal od 2. 8. do 16. 8. 1997. Deset dni je bilo namenjenih šolskim otrokom (4. - 13. 8. 1997), vse ostale dni pa smo izkoristili za urejanje tabornega prostora.

Bohinj nudi možnosti pestri dejavnosti športnih aktivnosti in pohodov v gore, vodnih užitkov in še kaj. Po turah smo se hodili kopat v jezero, sicer pa smo ostajali v taboru in se zabavali s športnimi igrami (odbojka, nogomet, badminton, streljanje z lokom, igre brez meja,...).

Stalnih udeležencev tabora je bilo 40, v posameznih dneh pa se jih je izmenjalo še 20. Vreme nam je bilo kar naklonjeno, tako da smo lahko uresničili vse predvidene izlete. Udeležence tabora smo razvrstili v mlajšo in starejšo skupino. Opravili smo naslednje izlete: Peč, Vogel, Komna, Koča pod Bogatinom, Bogatin, Vogar, Koča na Planini pri jezeru, Planina Blato, Sedmera jezera, Črna prst in Rodica. Obiskali smo tudi Planšarski muzej v Stari Fužini, Hudičev most, se sprehodili okoli Bohinjskega jezera in plezali v steni.

Pri pripravi tabora pa seveda ne bi šlo brez naših sponzorjev. Za izvedbo tu in nabavo hrane nam je OŠ Ivana Cankarja Vrhnika posodila kombi in kuharico Vesno, ki je skrbela, da nismo bili lačni.

Disciplinskih in zdravstvenih problemov nismo imeli, razen naših stalnih spremljevalcev - žuljev, za katere je poskrbel zdravnik Primož Rus. Seveda pa so še mnogi na različne načine pomagali pri izvedbi tabora: Sled d.o.o., Cebelarstvo Debevec, Štirn d.o.o., Konzum Grogar, Gasilsko društvo Vrhnika, Gosstila Turšič, Jože Šušteršič, Anže Stžinar, PROSAF Vrhnika, Nova Ljubljanska banka, KS Stara Vrhnika, Vojašnica Ivana Cankarja, Janez Marolt, Koestlin, SMB, MOP, Kolinska, DVC plus, Zvečvo, Podravka, Damjana Miklavčič.

Vsem, ki ste nam kakor koli pomagali, se ob tej priložnosti še enkrat lepo zahvaljujemo.

Tudi letos smo imeli v taboru nekaj novincev in vsi so nam obljubili, da bodo še prišli. Upamo, da bomo tabore lahko organizirali tudi v prihodnje, saj je to naša najpomembnejša akcija v letu. Vanjo vložimo veliko naporov in razočarani bi bili, če bi zanimanje zanjo ponehalo.

Fotografije s tabora si lahko ogledate in jih naročite na Planinskem društvu vsako sredo od 19. do 20. ure in vsak četrtek od 20. do 21. ure.

Z novim šolskim letom pa bomo začeli organizirati planinske izlete v okviru šole.

Vabljeni so tudi starši otrok.

MOPD Vrhnika
Peter Suhadolnik-Ancelj

Počitek in malica na Rodici sta vsem prav prišla.

Brez kisika na strehi sveta

Pred kratkim se je iz Tibeta vrnila mednarodna alpinistična odprava, ki je osvajala najvišjo goro sveta - Mont Everest (8848 m). Odpravo je vodil Darko Berljak, udeležilo pa se jo je 11 alpinistov iz Hrvaške, en Nemec, en alpinist iz BIH in sedem Slovencev: Stojan Burnik, Pavle Kozjek, Bojan Leskošek, Aco Pepevnik, Milan Romih, Smiljan Smodiš in Iztok Tomazin.

Kljub zelo težkim razmeram, ki so letos vladale v Himalaji, se je odprava vrnila domov z velikim uspehom. Najmanj dva dogodka bosta ostala zapisana v zgodovini slovenskega športa in alpinizma: 22. maja je Aco Pepevnik s kanadskim soplezalcem kot prvi Slovenec dosegel vrh Everesta prek severne stene, iz Tibeta. Dan pozneje pa je Pavle Kozjek (doma iz Setnice pri Polhovem Gradcu) dosegel vrh po isti smeri sam in brez kisikovega aparata, kar je v dosedanjih zgodovini uspelo le nekaj alpinistom. To je bil prvi slovenski vzpon na Everest brez dodatnega kisika. Še do nedavnega so celo mnogi medicinski strokovnjaki trdili, da vzpon brez kisika na vrh Everesta ni mogoč,

dokler Južni Tirolec Reinhold Messner ni kot prvi ovrgel njihovih trditev. Vendar so vzponi na tak način tudi dandanes silno redki.

Odprava je začela iz Nepala in konec aprila prek Tibeta oz. Kitajske dosegla bazni tabor na ledeniku Rongbuk. Bazni tabor pod severno steno Everesta je s 6470 metri višine najvišji na svetu in bivanje tam ni nič kaj prijetno. Na takšni višini namreč telo že propada, izgublja na moči, zato je najbolje čimprej opraviti in se vrniti nazaj v dolino. 7. maja je bilo vse pripravljeno za končni vzpon na vrh, toda - orkanski veter, ki je naslednjih osem dni pihal z več kot 250 kilometri na uro, je uničil višinske tabore in treba je bilo začeti znova. Šele 22. maja se je ponudila prva priložnost, ki jo je izkoristil Aco Pepevnik iz Sentjurja pri Celju.

Pavle Kozjek je naslednjega dne začel iz tabora 3 na višini 8300 metrov skupaj z Nemcem Stillerjem, ki pa je v najtežjem delu omagal in se z zadnjimi močmi vrnil do šotora. Greben, ki vodi proti vrhu, je tehnično izjemno zahteven, saj je zadnji previs celo na 8700 metrih višine.

Letos je bilo zahtevnega plezanja v skali še več, saj je orkanski veter spihal ves sneg z grebena. Številna trupla na grebenu so bila dokaz, da je Everest v zadnjih letih zahteval visok davek.

Zadnjih 150 višinskih metrov je nekoliko manj strmih, vendar zaradi redkega zraka izredno zahtevnih. Pavle je zanje porabil več kot dve uri in ob 13.40 stopil na vrh, kjer je ostal približno pol ure. Pogled na megleno morje, iz katerega so se dvigali le osmetisočki, je bil veličasten. Čakal pa ga je še sestop, za katerega sta bili potrebni skrajna zbranost in koncentracija, saj po 40 urah brez kisika nad 8300 metri zares ni lahko premagati utrujenosti. Čas za slavo je bil šele naslednji

dan po vrnitvi v bazni tabor. Vzrokov za veselje je bilo zares dovolj, saj je bila to edina odprava, ki je letos s severa dosegla vrh brez smrtnih žrtev. In to tudi precej pove, kakšen je bil letošnji Everest.

Glavni sponzorji:

MIRTON, d.o.o., STATISTIČNI URAD RS in g. Tomaž Banovec, KOMISIJA ZA ALPINIZEM pri PZS, AO in PD LJUBLJANA MATICA, KD MARK, PAPI SPORT

Drugi sponzorjev in donatorjev:

ELSING, d.o.o., DIDAKTA, d.o.o., KOTO, d.d., ANNA PURNA športna trgovina, POTEZA, d.d.

Dom-Oprema
TRGOVINA POHIŠTVA VRHNICA
VRHNICA Tržaška 23
Tel.: 061/755-255

XV. ženski turistični rally Gradovi na Slovenskem

28.8.1997 smo se zbrale že petnajstič. Tokrat smo spoznavale lepote Ilirske Bistrice in okolice. Startale smo s parkirišča hotela TURIST. Prva prehodna kontrola je bila v buistiškem gradu, prva časovna kontrola pa pri OŠ Dragotin Kette. Tam smo imele prvo spretnostno preizkušnjo. Nato nas je pot vodila do gradov ŠILEN TABOR in KALEC. Pri OŠ v Pivki je bila druga spretnostna preizkušnja.

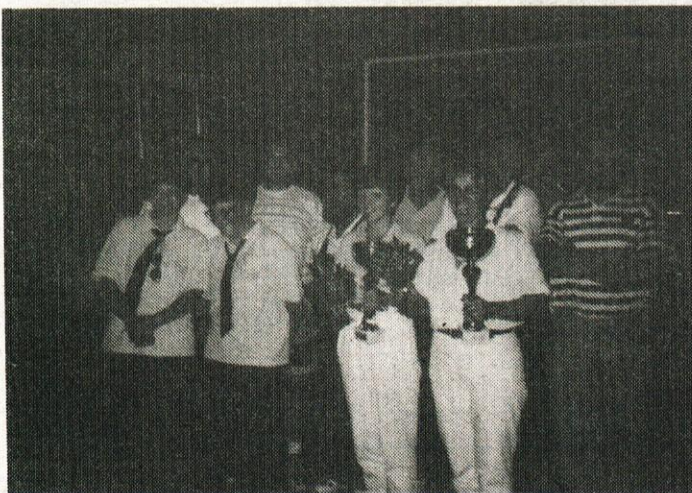
Posadka Irenka Štefančič - Slavi Debevec, ki je osvojila 1. mesto, se zahvaljuje sponzorjem za dano pomoč, prav tako pa se zahvaljuje tudi organizatorica Elizabeta Škofca za prispevke za srečolov:

Avto trade Sinja gorica, Tenbar Drenov grič, Avto šola Vezi Ljubljana, Top silver Ljubljana, Foto Markelj Vrhnika, M&M

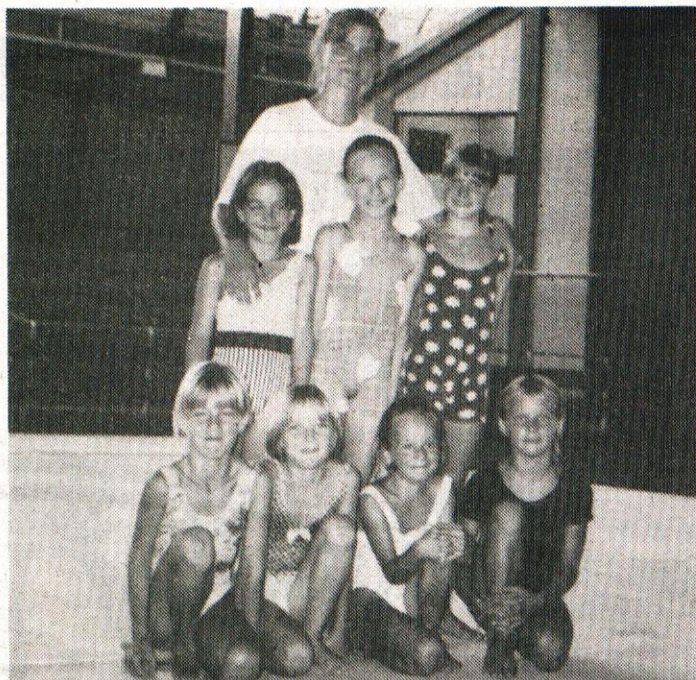
club, Dična, Urar Mihevc, Pekarna Adamič, Škarjice, Lonček, Sonček, Sodček, Frizerski studio Nina, Leskovec, Bonax, Coming, Bar Trojka, Nibi.

Posadka Helena Marinč - Ana Ambrožič je tokrat sodelovala prvič in zasedla odlično 5. mesto. Tretja posadka z Vrhnike Štefka Kotnik - Renata Štefančič Renata sta bili 14., posadka Vesna Podlipec - Helena Popit z Brezovice pa sta bili 15. Sicer pa je zmagovalka vsaka, ki se odloči, da bi se imela prijetno v naši družbi in prelepi Sloveniji. Krajši počitek je bil pri jezeru Mola, kjer smo imele posebno nalogo - metanje žoge v koš pod vodstvom kapetana reprezentance košarkarjev SMELT OLIMPIJA, Dušana Hauptmana.

Prisrčno vabljeni na naslednji rally 20.9.1997. Prijavite se lahko po tel. 14-12-618.

1. vrsta Ana Ambrožič, Helena Marinč, Slavi Debevec, Irenka Štefančič
2. vrsta Timing Vrhnika

Sandra Žilavec s starejšimi in mlajšimi deklicami. Stojijo: Nadja Solina, Ana Kovač in Neža Petelin; klečijo: Eva Ličof, Nina Mršič, Špela Jerina in Teja Križman.

PRED TRADICIONALNIM MEDNARODNIM TURNIRJEM 11. IN 12. OKTOBRA - USTANOVITEV KLUBA ZA ŠRG

Nov zagon ritmične gimnastike

Vrhniske »ritmičarke« tudi v polletnih mesecih niso počivale. Že v začetku avgusta so pod vodstvom glavne trenerke Špela Mohar in trenerke za mlajše deklice Sandre Žilavec začele s pripravami za drugi del sezone. To je sezona, ki bo v domači vrsti zaznamovana z nastopom Dušice Jeremič konec oktobra na svetovnem članskem prvenstvu v Berlinu. Že septembra pa naj bi se iz sekcije pri športni zvezi Vrhnika organizirali v samostojen klub za športno ritmično gimnastiko. Glavni motor vseh aktivnosti, povezanih z obema pomembnima dogodkoma je Špela Mohar, poleg treniranja najboljših Vrhnicek je še mednarodna sodnica, predsednica slovenske sodniške organizacije in članica strokovnega odbora pri nacionalni gimnastični zvezi.

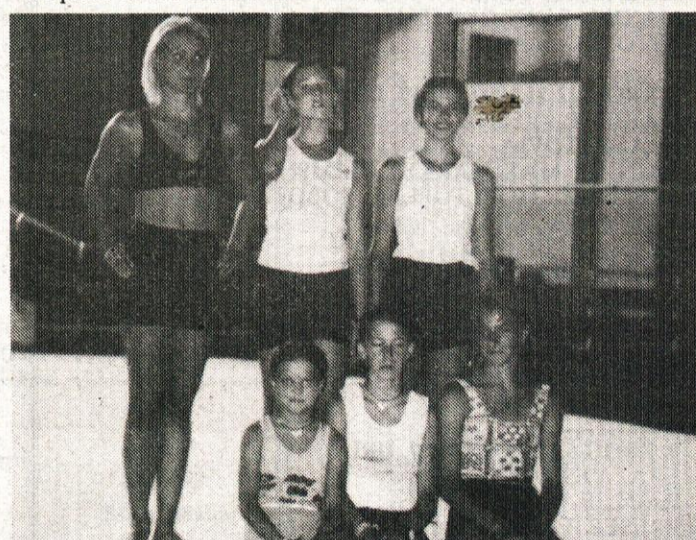
Še pred mednarodnim turnirjem na Vrhniki naj bi ustanovili klub za ŠRG Vrhnika.

Ostaja nam le še nekaj papirnatih formalnosti in klub bo lahko zaživel. Pri tem velja velika zahvala večji skupini staršev deklet, na čelu s predsednikom Borisom Šinigojem, Tomom Petelinom, ki skrbi za finance in organizatorico Ireno Solino. Sama bom tako imela na voljo tudi več časa za strokovno delo v klubu.

Seveda ne bodo izostale vaše organizacijske sposobnosti pri tradicionalnem mednarodnem turnirju 18. oktobra.

Pričakujemo udeležbo najmanj desetih držav z vsaj tremi finalistkami svetovnega prvenstva. Ob tem načrtujem, da bi teden dni pred nastopom Dušice Jeremič na svetovnem prvenstvu v Berlinu - kamor bom odpotovala tudi sama bodisi kot njena trenerka ali sodnica - Dušici uspela uvrstitev med prve tri na eminentnem mednarodnem članskem turnirju. Mojci Rode pa, da bi mladinske nastope končala s tretjo zaporedno zmago na mladinskem delu turnirja. Za vse cilje pa bo potrebna tudi pomoč sponzorjev, kajti turnir je za klub ob nastopu Dušice na svetovnem prvenstvu zagotovo prevelik finančni zalogaj, da bi ga zmogli brez pomoči širšega vrhniskega gospodarskega prostora. Zato prosim vse zainteresirane, naj se nam pridružijo pri organizaciji tega turnirja, ki ga bo v polurni reportaži predvajala tudi nacionalna televizija.

Priprave za vsa tekmovanja do

Špela Mohar s svojo skupino, Biljana Milašinovič in Dušica Jeremič; klečijo: Tina Križman, Mojca Rode in Barbara Šinigoj (od leve proti desni).

Boris Ličof

Igre zdravega diha

Mladinsko klimatsko zdravilišče na Rakitni ni čisto navadno zdravilišče. V njem bivajo in se zdravijo otroci z bronhialno astmo in drugimi boleznimi dihal. To je edino srednjegorsko otroško klimatsko zdravilišče v Sloveniji, saj leži na nadmorski višini 840 m. Tukaj, sredi krimskih gozdov, se stekajo sredozemski in predalpski zračni tokovi, ki skupaj z neokrnjeno naravo ustvarjajo izredno ugodne razmere za zdravljenje pljučnih obolenj in prebolevnikov po težjih boleznih in operacijah. Za male bolnike je v Rakitni dobro poskrbljeno, pestra ponudba športnih dejavnosti pa pripomore k hitrejšemu okrevanju in boljšemu počutju.

Enkrat na leto vse športne dejavnosti strnejo v tekmovanje, ki se ga udeležijo vsi otroci, ki v začetku julija bivajo v zdravilišču. Športne igre zdravega diha so postale tradicionalna prireditev, saj so se pravkar končale že pete po vrsti. Tekmovalo in sodelovalo je več kot 80 otrok iz vse Slovenije, pomerili pa so se v osmih športnih panogah. Hitrostnem plezanju po umetni steni, v lokostrelstvu, pikadu, odbojki na pesku, košarki, štafetnem teku čez ovire na mali trim stezi, namiznem tenisu in elementarnih igrah. Zmagale so Zebre pred Sloni in Orangu-

tani, četrto mesto so zasedli Jeleni, peto Levi, šesto Medvedi, sedmo Mroži in osmo Želve. Prav vsi pa so premagali nekaj strahu pred nastopanjem v ekipi, tekmovanjem pred gledalci, so naučili medsebojnega sodelovanja in tako spoznali kup novih prijateljev. Mogoče se je kdo navdušil tudi za katerega izmed športov, kar je tudi glavni namen Športnih iger zdravega diha. Otroci z astmo so znova dokazali, da lahko živijo in se gibajo tako kot njihovi vrstniki in da lahko v športu dosegajo tudi dobre rezultate.

»Z igrami bi otroke z astmo, njihove starše, vzgojitelje, učitelje in zdravnike radi opozorili na pomen telesnih aktivnosti. Le-te so po sodobnih spoznanjih nepogrešljive v vsakdanjem življenju otrok z astmo, saj izboljšujejo tako aktualni potek kot tudi dolgoročni izid bolezni, predvsem pa izboljšujejo kakovost življenja teh otrok« je po končanih igrah povedal direktor MKZ dr. Anton Mravljak. Želi, da bi v sklopu zdravilišča čimprej zgradili bazen in pokrili eno izmed zunanjih igrišč, saj je v slabem vremenu jedilnica edini prostor, ki ga je mogoče izkoristiti za športne dejavnosti.

V Športne igre zdravega diha so omogočili: glavni sponzor Zavod za odprto družbo - Slovenija ter Krka, Glaxo Wellcome Export, Nova ljubljanska banka, Ministrstvo za šport, Žito-pekarna Vrhnika, Janez Kovačič - Objektiv J.M.M.A., Kraš Commerce, Založba Mladinska knjiga in Former - Harper.

N.R.

NTK PRESERJE

Kondicijske priprave na Rakitni

Bazične kondicijske priprave za novo tekmovalno sezono smo organizirali na Rakitni v času od 1. - 9. avgusta. Za Rakitno smo se odločili zaradi njene izredne klime in bližine, saj je od Preserje oddaljena le 10 km. Rakitna je iztočnica za daljše pohode in izlete, v sami okolici pa je veliko poti, kjer smo lahko v miru nabirali novih moči. Nenazadnje nam je Mladinsko klimatsko zdravilišče omogočilo še vse potrebne pogoje za uspešne priprave. Tu je namreč veliko športnih objektov: igrišče za košarko in mali nogomet, ki sta prekrita s tartanom, igrišče za odbojko na mivki, tenis igrišče, kjer je mogoča tudi nočna vadba, mala in velika plezalna stena pa pomenita pravo atrakcijo. Koristili smo tudi ostale storitve - zdravniško pomoč in pralnico, kjer smo prali preznojeno perilo. Posebno pohvalo pa si zasluži prijazno osebje v kuhinji, saj so pripravljali res dobro hrano.

Letos so se starejšim igralcem prvič pridružili tudi tisti mlajši igralci, ki so si z dosedanjim delom in rezul-

tati to tudi zaslužili. To so Tilen, Blaž, Damjan, Mateja in najmlajši Jan. Manjkala je le naša Katarina, ki je bila ta čas na morju. Na naporih treningih pa niso želeli nič zaostajati za starejšimi - njihovimi idoli. Sprejeli so namreč izziv trenirati z državnimi prvaki, reprezentanti, z nosilcem srebrne in bronaste medalje z Evropskega kadetskega in mladinskega prvenstva. No, tudi ti mlajši se že ponašajo z medaljami in pokali z državnih prvenstev.

Lepo je bilo gledati to pisano družino športnikov, ki so resnično živeli kot družina, se spodbujali, pomagali drug drugemu na naporih treningih. Vsega skupaj smo prehodili, pretekli in kolesarili približno 400 km. Imeli smo pohode na Krim in Ustje, s kolesi pa na Osred, v Borovnico in Zavrh nad Cerknico. S tekom pa smo spoznali bližnjo okolico Rakitne.

Hvala lepa Rakitna in nasvidenje prihodnje leto!

Zdenko Zalar

Mateja Repar na plezalni steni v MKZ Rakitna

Skupinski posnetek na pohodu

Priprave: MKZ Rakitna 1.8. - 9.8.1997

Vsi smo nestrno pričakovali prvi teden v avgustu, kjer so nas čakale priprave na novo sezono. V juliju smo dobili pismo, v katerem je bil načrt priprav ter seznam opreme. Na listu s planom treningov so bili napisani kraji, katere smo obiskovali s tekom, pohodi ali s kolesom. Neznana imena krajev okoli Rakitne so nam dala misliti, kako naporene bodo priprave, vedeli pa smo, da je to najbolj pomemben del priprav na novo sezono 97/98.

V MKZ RAKITNA smo prispele 1. 8. 1997. Prvi popoldanski trening je bil najbolj naporen za tiste, ki so imeli zares prave julijske počitnice, vendar pa je bilo iz dneva v dan bolje. Ves teden smo spoznavali bolj daljno kot bližnjo okolico Rakitne. Hrana v zdravilišču je bila obilna, predvsem pa dobra in raznolika. Prosti čas je bil namenjen počitku, krajšali pa smo si ga tudi z igranjem kart, tenisa in odbojke. To so bile prve priprave, kjer smo se lahko starejši igralci bolj spoznali z mlajšimi, ki so na Rakitni pokazali, da se hočejo še naprej dokazovati v namiznem tenisu.

Seveda tako kvalitetnih priprav brez našega kondicijskega trenerja Zdenka Zalarja ne bi bilo. Vzpodbujal nas je iz treninga v trening in nam dopovedal, da brez trdega dela ni uspeha. Mislim, da je klub, kot je

NTK PRESERJE, potreboval trenerja, kot je Zdenko. Prisotna sta bila tudi trenerja Jernej Zalaznik in Aleš Suštaršič, ki sta skrbela, da se je na pripravah treniralo maksimalno. Vsem trem se igralci zahvalujemo za vzpodbudo.

Na pripravah sem se tudi odločila, da preneham z aktivnim igranjem in se posvetim delu z mladimi, kjer mi še manjka izkušnja, vednar pa upam, da z leti pripomorem k uspehu kluba NTK PRESERJE.

Na pripravah prisotni igralci: Tilen Repar, Damjan Repar, Mateja Repar, Blaž Zalar, Jan Lenarčič, Sandi Suštaršič, Benjamin Rogelj, Luka Mlakar, Domen Petelin, Janez Petrovič, Gašper Kastelic, Polona Rozman

Trenerji: Zdenko Zalar, Jernej Zalaznik, Aleš Suštaršič, Polona Rozman

Dan na Rakitni

Zjutraj, ko smo vstali, se mi je prilegel footing, da sem se dobro zbudil. Sledil je zajtrk, po njem pa smo imeli trening. Šli smo s kolesi v Osred. Bil je hud spust po asfaltu, vozili smo celo petinšestdeset kilometrov na uro. Ko smo prišli nazaj, nas je čakalo kosilo in počitek, malo smo kartali in ura je bila toliko, da smo odhiteli od mize po sladole. Popoldne smo imeli še en naporen trening. Po treningu smo odšli na večerjo, veselili smo se gledanja televizije. Spanje je bilo zelo zanimivo, saj smo si pripovedovali šale. Po napornem in zelo zanimivem dnevu smo prijetno utrujeni in z občutkom, da smo veliko naredili, trdno zaspali.

Jan Lenarčič

RAZPORED TEKEM ZA JESENSKI DEL SEZONE 97/98

I. SNTL ČLANI

1. KROG 20.9.1997 ob 17. URI
MOR. TOPLICE SOBOTA : VESNA
MAXIMARKET OLIMPIJA : KRKA
PETOVIA : RADGONA
MARIBOR : PRESERJE
ERA : RADLJE

2. KROG 27.9.1997 OB 17. URI
VESNA : RADLJE
KRKA : PETOVIA
PRESERJE : ERA
RADGONA : MARIBOR
MOR. TOPLICE : MAXIMARKET OLIMPIJA

3. KROG 8.10.1997 OB 17. URI
MAXIMARKET OLIMPIJA : VESNA
PETOVIA : MORAVSKE TOPLICE SOBOTA
MARIBOR : KRKA
ERA : RADGONA
RADLJE : PRESERJE

4. KROG 18.10.1997 OB 17. URI
VESNA : PRESERJE
RADGONA : RADLJE
KRKA : ERA
MORAVSKE TOPLICE SOBOTA : MARIBOR
MAXIMARKET OLIMPIJA : PETOVIA

5. KROG 25.10.1997 OB 17. URI
PETOVIA : VESNA
KRKA : MAXIMARKET OLIMPIJA
ERA : MORAVSKE TOPLICE SOBOTA
RADLJE : KRKA
PRESERJE : RADGONA

6. KROG 5.11.1997 OB 17. URI
VESNA : RADGONA
KRKA : PRESERJE
MORAVSKE TOPLICE SOBOTA : RADLJE
MAXIMARKET OLIMPIJA : ERA
PETOVIA : MARIBOR

7. KROG 22.11.1997 OB 17. URI
MARIBOR : VESNA
ERA : PETOVIA
RADLJE : MAXIMARKET OLIMPIJA
PRESERJE : MOR. TOPLICE SOBOTA
RADGONA : KRKA

8. KROG 29.11.1997 OB 17. URI
VESNA : KRKA
MOR. TOPLICE SOBOTA : RADGONA
MAXIMARKET OLIMPIJA : PRESERJE
PETOVIA : RADLJE
MARIBOR : ERA

9. KROG 6.12.1997 OB 17. URI
ERA : VESNA
RADLJE : MARIBOR
PRESERJE : PETOVIA
RADGONA : MAXIMARKET OLIMPIJA
KRKA : MORAVSKE TOPLICE SOBOTA

ŽAGARSTVO

Stara Vrhnika 67, Vrhnika

telefon: 061/754 - 267
744 - 770

NUDIMO VAM:

- razrez hlodovine
- odkup vseh vrst hlodovine
- prodaja žaganega lesa (deske, trami, letve, opaž).

Avtokleparstvo Fortuna

Podlipa 6, Vrhnika - Razorska dolina
tel. 752 088, mob. 0609 634964

vam nudi

- popravilo vseh vrst poškodovanih vozil
- zamenjava izpušnih sistemov firme ASSO
- zamenjava stekel
- hitri servis
- priprava vozila za tehnični pregled

Delovni čas od 9. do 17. ure

Se priporočamo!

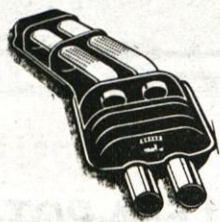

TRGOAVTO Z METALOTRGOM

VRHNIKA

ob avtobusni postaji na Vrhniki, Cankarjev trg 6
tel. 061 756-210 061 756-211 faks 061 756-210

Delovni čas od 7. do 19. ure
sobota od 7. do 12. ure

NOVO

izpušni sistemi ASSO za vsa vozila
MONTAŽA:
zagotovljena vsak delovnih
od 9.00 do 17.00 ure
pri AVTOKLEPARSTVU FORTUNA
- Razorska dolina

IZOBRAŽEVALNO SREDIŠČE
MIKLOŠIČ LJUBLJANA

40
LET TRADICIJE

V SODELOVANJU Z UNIVERZO OXFORD
IN AVSTRILJSKIM IZPITNIM CENTROM

ORGANIZIRA JEZIKOVNE TEČAJE

ZA ŠOLARJE,
ŠTUDENTE
IN ODRASLE

- brezplačno testiranje in svetovanje
- mednarodni certifikati
- obročno odplačevanje

Vpis in informacije

IS MIKLOŠIČ LJUBLJANA, Miklošičeva 26,
vsak delavnik od 10. do 18. ure
☎: 061-322-791, 133-40-16

Dom-Oprema TRGOVINA POHIŠTVA VRHNIKA

VRHNIKA Tržaška 23
Tel.: 061/755-255

KOTNIK trgovina

keramika — parketi
stavbno pohištvo — obloge

NOVO ODPRT LOKAL NA DOBROVI

DARIS

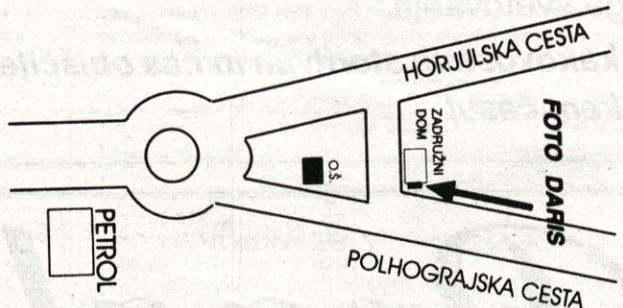
DOLŽAN Ruža - Andrej
Polhograjska c., 1356 Dobrova, Tel.: 061/641-008
ČSM: 041/677 900

RAZVIJANJE FILMOV
in
IZDELAVA SLIK

NASVETI

SLIKANJE
POROK
BIRM
POGREBOV
SVEČANIH PRIREDITEV

PRI NAKUPU
FILMOV
BATERIJ
FOTOAPARATOV
ALBUMOV

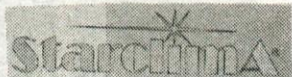

REAN inženiring, d.o.o.

1357 NOTRANJE GORICE
Podpeška cesta 236
tel./fax: 061/651-309
mobitel: 0609/642-085

Predelava centralnega ogrevanja na kurilno
olje z rezervoarji širine samo 69 cm,
prostornine 1000 — 3000 l

Peči STARCLIMA 23—90 KW z gorilniki:
**OLYMP, THYSSEN, STARCLIMA,
API**

MOŽNOST ZAMIKA
PLAČILA

**SERVISNI PREGLEDI IN
NASTAVITEV GORILNIKOV**

FITNESS CENTER

PETER KLEPEC

Jordanov kot, Rimska 33
Log pri Brezovici

Vas v sezoni 1997/98 vabi v svoje prostore, kjer boste
prav gotovo našli nekaj tudi zase:

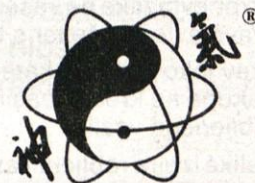
- **FITNES** — programi hujšanja, pridobivanja mišične mase
- **AEROBIKA/STEP** — vodijo priznani vaditelji AFA
- **AIKIDO** — samoobrambna borilna veščina
- **IN NOVOST**
- **PRVI PLESNI KORAKI** — za otroke od 4. do 6. leta
- **PLESNA ŠOLA HIP HOPA** — za najstnike
- **JOGA** — tehnika sproščanja, gibljivosti.
- **SOLARIJ**

POHITITE S PRIJAVO!
Tel. 653-188.

VELEMOJSTRICA
AIPING WANG
NA VRHNIKI

METODA ZA DVIGOVANJE
ŽIVLJENJSKE ENERGIJE

SHEN QI®

V NEDELJO, 7. IN 21. 9. 1997,
V DVORANI PAVZA
TRG KARLA GRABELJSKA 3

V septembru bomo imeli posebno priložnost v SHEN QI centru na Vrhniki; gostili bomo velemojstrico Aiping Wang. Doslej ste jo lahko gledali na televiziji in v drugih javnih medijih, sedaj pa se lahko spoznate z velemojstrico v živo. Lahko boste dobili odgovore na vsa vprašanja, ki vam jih postavlja življenje. Aiping Wang je bila rojena v Nagchangu v kitajski provinci Jang Xi. Qi Gong je začela trenirati, ko je bila stara 16 let, učila se je pri 7. mojstrih in pri zadnjem je spoznala, da bo energija, ki jo je predstavljala ta mojstrica, njen življenjski studij in delo. Leta 1989 je odšla s Kitajske v Evropo, odšla je na Hrvaško in v Slovenijo, kjer je vodila vsakodnevna srečanja. To izobraževanje je bilo tako uspešno da je kmalu na tisoče ljudi doseglo dobro zdravje in čustveno blagostanje: pozdravili so si raka, tumorje, sladkorno bolezen, multipleks sklerozo, depresije, putiko, nervozo, osteopozoro, hepatitis C, luskavico in še mnogo drugih bolezni. Leta 1992 je ga. Wang odšla v ZDA in ustanovila Kitajski izobraževalni inštitut za Ameriko s sedežem v Zvezni državi Arizona. Tam je poučevala SHEN QI metodo, ki temelji na njenih lastnih raziskovanjih in izkušnjah. Je bistvo širokih mednarodnih izkušenj poučevanja mojstrice Wang, ki združuje duhovna znanja tako Vzhoda kot Zahoda. Po intenzivnem dvoletnem poučevanju se je vrnila na Hrvaško, da bi nadaljevala z usposabljanjem njenih starih učencev in pomagala tistim, ki niso imeli priložnosti pridružiti se pri prvem obisku. Sedaj uspešno deluje v Zagrebu. Izmed strokovnih kvalifikacij je mojstrica Aiping Wang profesorica na univerzi za Tradicionalno kitajsko kulturo v provinci Jang Xi, svetovalka znanstvenega raziskovalnega Qi Gong združenja Kitajske, ima diplomu iz klinične medicine in je velik mojster višjega Qi Gong raziskovalnega centra iz ZDA. Gospa Wang je dinamična, jasna in očarljiva sogovornica ter še mnogo več kot samo to.

Saša Debevec

zavarovalnica triglav, d.d. Območna enota Ljubljana

Objavlja Natečaj

za izbor najstarejše zavarovalne police
na področju Območne enote Ljubljana

Natečaj velja za vse zavarovalne police za zavarovanje objekta na področju Območne enote Ljubljana, oziroma občina s stalnim prebivališčem na tem področju, z datumom pred letom 1977, torej starejše od 20 let. Velja datum sklenitve zavarovanja oziroma izdaje ponudbe za življenjsko zavarovanje.

☞

Zavarovalne police sprejemamo od 12. Velikega srpana do 30. Rimavca 1997 na naših predstavništvi v Ljubljani, Domžalah, Grosuplju, Kamniku, Litiji, Logatcu, Medvodah, Ribnici in Vrhniki, v času uradnih ur. Polico lahko izročite tudi svojemu zavarovalnemu agentu.

Usak občan, ki bo prinesel zavarovalno polico v skladu s pogoji natečaja, prejme priložnostno darilo.

☞

Ba tri najstarejše zavarovalne police bodo podeljene nagrade in sicer:
- za najstarejšo zavarovalno polico Triglav - 50.000 tolarjev
- za najstarejšo zavarovalno polico Slovenske zavarovalnice - 50.000 tolarjev
- za najstarejšo zavarovalno polico pred letom 1900 - 50.000 tolarjev
Po dogovoru bomo najstarejšo ali najzanimivejšo polico po predlogu komisije odkupili in sicer za 100.000 tolarjev.

Izbor bo opravila tričlanska strokovna komisija do 15. vinotoka 1997. Nagrade bodo podeljene na priložnostni prireditvi 12. listopada 1997.

☞

Občani, prinosniki zavarovalnih polic dovoljujejo, da zavarovalnica izda faksimile dokumenta za svoj arhiv, ali Zgodovinski arhiv Ljubljane ter razstavi police na priložnostni razstavi.

☞

Pogoji natečaja so priloga tej objavi.

V Ljubljani, 1. malega srpana 1997

Direktor
Miro Ukmar

RENAULT AVTO ŽIVLJENJA

AVTO CENTER, d.d., Jelovškova 6, Vrhnika
tel.: 061/755-730, 755-145

Čas dopustov je v glavnem mino, zato verjetno ne bo odveč, da vas spomnimo na naše novosti, pa tudi na našo ponudbo, ki z jesenskim časom pridobiva na aktualnosti

»JESENSKE RADOSTI« OD 11. OD 13. SEPTEMBRA! Kaj vam ponujajo?

Nagradna igra za vse obiskovalce v omenjenem terminu

Akcija T + 0 % ob zamenjavi R-4 za novi Twingo (že za 1.352.160,00 SIT)

1. Odprodate nam vaš rabljeni renault - 4 »katrc«

2. Vzamete kredit za dobo 36 mesecev do zneska 800.000 SIT, morebitno razliko lahko poplačate z gotovino ali dodatnim kreditom

Testne vožnje z Renaultovimi vozili (Twingo, Clio, Megane, Laguna,...)

Zelo ugodni krediti ob nakupu avtomobila

Preizkušnjo vožnjo z najbolj varnim vozilom v svojem razredu, to je renault megane ter ostale informacije s področja varnosti, ki jih nudijo Renaultovi avtomobili.

SERVISNI PREGLED SAMO 8.000,00 SIT, ponudba velja za vse lastnike »KATRC« in »PETK« do konca septembra. Pregled vključuje delo, svečke, oljni filter, zračni filter, olje ELF. Gre za originalne nadomestne dele Renault. Garancija 1 leto za dele in storitev.

So pnevmatike na vašem vozilu še dovolj dobre za varno vožnjo? Ponudili vam bomo prave avtoplašče ter s tem poskrbeli za vašo večjo varnost na cesti.

Prav tako kupcem katerega koli novega Renaultovega avtomobila nudimo možnost nakupa na kredit, leasing, gotovino, »staro za novo«, ne glede na blagovno znamko rabljenega vozila.

Velika izbira rabljenih avtomobilov različnih blagovnih znamk z garancijo na kvaliteto vozila. Za gotovino, na kredit (obrestna mera T + 8%),...

Avtoalarm. Da bi bili bolj mirni pred krajo vašega avtomobila predlagamo, da vam vgradimo alarmno napravo.

Ne samo poleti tudi jeseni ob sončnih dnevih je v avtomobilu preveč vroče. Ponujamo vam montažo klima naprave največjega evropskega proizvajalca klim Diavia (v svoja vozila jih vgrajuje tudi znameniti Ferrari).

Vožnja s klimo bo postala neprimerno bolj udobna in varnejša.

Mobilni telefon v vašem avtu, tudi to so stvari, za katere poskrbimo mi.

Za podrobnejše informacije smo vam na voljo:

Marko Krvina, sprejem v servis, vodja servisa (tel. 061-755-730)

Matjaž Cunder, trgovina rezervnih delov in dodatne opreme (tel. 061-755-357)

Aleš Kalan, novi in rabljeni avtomobili, samostojni komercialist (tel. 061-755-720)

Jože Čuk, novi in rabljeni avtomobili, samostojni komercialist (tel. 061-755-720)

GOSTILNA MAROLT

Drenov Grič 69, pri Vrhniki
telefon: 061/752-725

V naši gostilni vam nudimo več vrst jedi, sprejemamo pa tudi naročila za zaključene družbe in poroke.

Delovni čas:

pon. sr. in četr.: 17. do 23. ure

pet. in sob.: 12. do 23. ure

nedelja: 12. do 21. ure

torek — ZAPRTO

VABLJENI — VABLJENI — VABLJENI

VABILO

Člane in občane vabimo na proslavo 15-letnice društva invalidov, ki bo v soboto, 6. septembra 1997, ob 13. uri v Močilniku.

Vabimo vas tudi k ogledu avtoralija invalidov, katerega spretnostna vožnja in start bosta ob 9. uri na parkirišču pri Črnem orlu.

Prijave za prireditev sprejemamo v društveni pisarni do 5. septembra.

Cena: 1.000,00 SIT (golaž, spominek ob obletnici, glasba)

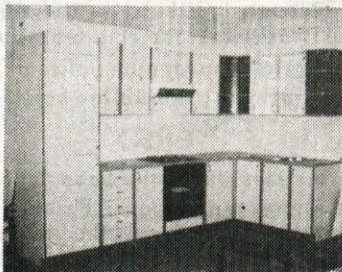
POČITNIŠKO HIŠO ob Kolpi, opremljeno za 8 oseb, ODDAM (kopanje, mir, čolni, kolesa in drugo).

Informacije: 061/756-007.

Najem možen kadarkoli v letu.

TRGOVINA S POHIŠTVOM *Regal*

Dunajska 421 (TC Črnuče — stara črnuška opekarna), tel.: 161-30-30
Delovni čas: od 9. do 13. in od 15. do 19. ure, sobota od 9. do 13. ure

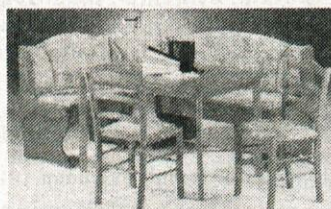
KUHINJA

177.000 SIT

**PRODAJA PO
ELEMENTIH**

JEDILNI
KOT

49.000 SIT

SEDEŽNA
GARNITURA
LONDON

»USNJE«
Z LEŽIŠČEM IN PREDALOM

215.900 SIT

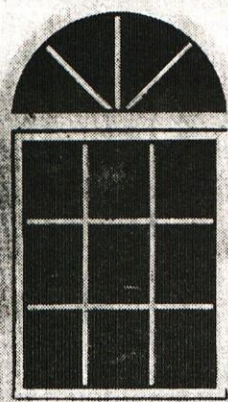
57.400 SIT
FRANCOSKA POSTELJA

AKCIJA
SEDEŽNA GARNITURA
»IRIS« (UM. USNJE)

73.000 SIT

VZMETNICE: ORTOPEDIKO 190 x 90 12.900 SIT MEDICAL 190 x 90 18.900 SIT

TERMOTOM

tel./fax.: (061) 746 - 209, mobitel: 0609 644 - 173
Ulica bratov Mivšek 24, 1353 Borovnica

- PVC OKNA IN VRATA
- VSEH OBLIK IN VELIKOSTI
- NOVOGRADNJA IN SUHOMONTAŽNA OBNOVA
- TESNENJE LESENH OKEN IN VRAT S SILIKONSKIMI CEVNIMI TESNILI (30% PRIHRANEK ENERGIJE)

DRAGOMER, LEPA POT 1

tel./fax: + 386 61 / 654-320

1351 Brezovica pri Ljubljani

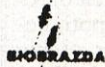

Obdelava in montaža vseh vrst naravnih in umetnih kamnov na stanovanjskih, industrijskih objektih, dvoriščih itd... Izdelava in obnova nagrobnih spomenikov po vaših željah ter možnost strokovnega svetovanja.

Prepričajte se o naših kakovostnih storitvah in nas obiščite na Dragomerju ob vsakem času!

KOTNIK trgovina

keramika — parketi
stavbno pohištvo — obloge

BIOBRAZDA

Dragomer, Pod Lovrencem, tel. 061/654-580

Za ureditev vašega vrta in okolice smo vam tudi letos pripravili:

PRST — mešanico za sajenje in presajanje
100% NARAVNO GNOJILO, KAMENO MOKO,
ŠOTO, SEMENA TRAV, VSE VRSTE ČEBULNIC
IN GRMOVNIC.

— POSODE ZA KISANJE, FLAŠKONE, KADI
— VELIKO IZBIRO PVC IN KERAMIČNIH
LONČKOV IN KORIT
— SOBNE ROŽE, SVILENO CVETJE
— VSE ZA MALE ŽIVALI, tudi krmilno moko,
drobljenec...
— VSE VRSTE ORODJA, NASADILA, GNOJILA

IN ŠE VELIKO VEČ — IZBIRA JE RES VELIKA.

Možnost plačila na več čekov z odmikom plačila.

PONUDBA SKB banke

SKB NET prihaja tudi k vam

Ste že slišali za elektronsko bančništvo? Verjetno ste. Pa že poznate njegove prednosti, ali pa še vedno ne veste, kaj bi to lahko bilo? SKB banka je elektronsko bančništvo v Sloveniji uvedla med prvimi. Zakaj ga ne bi uporabljali tudi vi!

V banki vedno bolj posvečamo pozornost razvoju elektronskega bančništva, saj le to omogoča opravljanje bančnih storitev od doma ali iz službe. Najnovejše kar vam v sklopu "družine" elektronskega bančništva ponuja SKB banka je storitev **SKB NET**. Ta je namenjena uporabnikom Interneta.

Storitev **SKB NET** ponujamo na področju poslovanja s prebivalstvom, torej občanom, obrtnikom in samostojnim podjetnikom. **SKB NET** vam omogoča vpogled v stanje in promet na tekočih, žiro in deviznih računih ter plačevanje položnic in prenosnih nalogov.

Če boste postali uporabnik **SKB NETa**, boste lahko prihranili kakšno urico dragocenega časa. Dostop do **SKB NETa** je namreč hiter, uporaba je preprosta, saj ne potrebujete računalniškega predznanja, storitev pa je popolnoma varna.

Obenem vam uporaba **SKB NETa** nudi tudi nižje stroške storitev. Članarine do konca leta 1997 ni, provizija pri plačevanju položnic je za polovico nižja kot na bančnem okencu, pristopnina v kateri je vključena identifikacijska kartica, s katero imate dostop do vaših računov, pa znaša 10.000,00 tolarjev. Za študente bo pristopnina polovična (5.000,00 tolarjev). Vsi pa jo lahko poravnate v petih mesečnih obrokih.

Testna uporaba **SKB NETa** je predstavljena na domači strani SKB banke (<http://www.skb.si/>), kjer kliknete ikono Elektronsko bančništvo, znotraj elektronskega bančništva pa kliknete **SKB NET**.

Vsi uporabniki **SKB NETa** dobite dodatne informacije v Ekspozituri Vrhnika, telefon 755 411, na Zelenem telefonu 080 15 15, lahko pa tudi pošljete elektronsko pošto na elektronski naslov skb.net@skb.si.

EKSPOZITURA VRHNIKA
Cankarjev trg 8
Tel.: 755-411, 752-327
Fax: 753-135

SKB BANKA D.D. Za Danes. In za Jutri.

UOKVIRJANJE - UOKVIRJANJE - UOKVIRJANJE

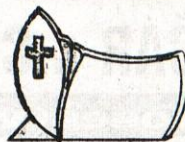
GALERIJA

GALERIJA 2
Stara cesta 41, Vrhnika
tel./fax: 061/756-102

ODPRTO
od ponedeljka do petka
9⁰⁰ do 12⁰⁰ in 16⁰⁰ do 19⁰⁰

Radi vam bomo uokvirili vašo fotografijo, gobelin ali umetniško sliko.
Veseli bomo vašega obiska galerijskih prostorov, kjer bomo z vami ob razstavljenih umetniških delih z veseljem poklepetali in vam lahko svetovali pri izbiri in nakupu osebnih ali poslovnih daril.

UOKVIRJANJE - UOKVIRJANJE - UOKVIRJANJE

**KAMNOSEŠTVO
SVETE**

- Izdelava in obnova nagrobnikov, več kot 50 različno oblikovanih nagrobnikov iz različnih materialov zeleni, rdeči, črni ...
- lučke, vaze,
- izdelava in montaža kuhinjskih, gostinskih ter kopalniških pultov,
- mize,

Plačilni pogoji ter rok dobave po dogovoru!
Delovni čas: 700 - 1700

KAMNOSEŠTVO SVETE s.p. Jezero 097, 61352 PRESERJE
Tel. Fax 061/631-294 ali Mob. 0609 633-250

SANIKER d.o.o.
Opekarska c. 18., VRHNIKA
Telefon: 753-618, 751-376

ADAPTACIJA KOPALNIC Z VELIKO IZBIRO KERAMIČNIH PLOŠČIC IN KOPALNIŠKE OPREME

- zidarska dela,
- zamenjava vodovodne instalacije,
- polaganje keramičnih ploščic,
- montaža sanitarne keramike, mešalnih armatur in kopalniškega pohištva,
- odvoz odpadnega materiala.

**GARANCIJA
IN ROK IZVEDBE
ZAGOTOVLJENA.**
Hvala za zaupanje!

Osnovna šola
Ivana Cankarja
Vrhnika

Vse o šoli in še kaj
si od 1. septembra
lahko ogledate
na spletnih straneh.

<http://www2.arnes.si/~osljic1s/index.html>

Telefon: 125-42-04
Tržaška 2 — LJUBLJANA
Uradne ure vsak dan od 10. do 16. ure — ponedeljek in sredo od 10. do 18. ure

IZKORISTITE NAŠO UGODNO PONUDBO

- brezplačen tečaj CPP organiziramo 2 x mesečno ob 16.30 na Tržaški 2
- v septembru bo tečaj CPP 8. in 22. v mesecu
- organiziramo tudi tečaj prve pomoči z izpitom
- dijaki in študentje imajo poseben popust pri praktični vožnji
- nudimo izposojlo literature

LASTNIKOM GOZDOV OMOGOČAMO:

ODKUP LESA na kamionskih cestah in na panju

PLAČILO ZAGOTOVLJENO v naslednjih rokih:

hlodovina listavcev in iglavcev: 30 dni
celulozni les iglavcev in drva: 60 dni

Kakovostno in po konkurenčnih cenah opravljamo:
posek, spravilo, vsa gozdnogojitvena dela.

Informacije: uprava podjetja: 12 53 130
telefax: 210 729
Tržaška c. 2, 1001 Ljubljana

Lokalni odkupovalec: **KRANJC RUDOLF**, Rakitna 103, Preserje
Telefon: 650-042 Mobitel: 0609 653-434

JANEZ BRBRE, Glinškova ploščad 21,
Ljubljana
Telefon: 347-420

Popravljam in previjam elektromotorje.

**Elektromehanika
Andrej Marinko**

Vnanje gorice, Požarnice 79
tel. 651 473

**GOSTILNA
MIIBI**

Katarina Bašič

Sinja Gorica 109
1360 Vrhnika
tel.: 061/754-199, 753-509

**Odprto
9. — 23. ure
sreda zaprto**

V naši gostilni ob magistralni cesti Vrhnika — Ljubljana, v Sinji Gorici, vam nudimo:

**tople malice
družinska kosila in večerje
jedi na žaru
različne ribe
morske posebnosti
domača odprta primorska vina.**

Za večje skupine, zaključene družbe in poroke damo 20% popusta.

**VSAKO SOBOTO GOSTE ZABAVA
ANSAMBEL »DOBER DAN«.**

EXPRES IZDELAVA ŠTAMPILJK VRHNIKA - LOGATEC

tel./fax: 061 754 586
GSM: 041 679 498

DOLNIČAR & CO.
kamnoseštvo
četrti generacija specialistov za kamen

NAGROBNIKI

KAMNITI PULTI

STOJALA ZA PRŠUT

Vaze, pepelniki, okenske police

 izdelava in obnova, iz granita, marmorja...
na razpolago široka paleta barv

 za gostinske lokale, kuhinje, kopalnice.
Polepšajte svoj dom z lepoto naravnega kamna!

 podarite nekaj trajnega - zelo izvirno tudi
kot poslovno darilo - spomin iz Slovenije

in ostali izdelki iz kamna.

DOLNIČAR & CO. kamnoseštvo d.o.o. • Sinja gorica 34 • 1360 Vrhnika
• tel.: 061/752 950 • fax: 061/752 950

MALI OGLASI

 Drva, suha, mešana, prodam
po 2.500,00 SIT, telefon
751-433.

 Skladišče, velikosti 50 m², na-
jamem na Vrhniki oziroma v
bližnji okolici. Telefon:
061/752-622.

 Mlajša upokojenka z Vrhnike
išče delo za pospravljanje ali
za nego starejše osebe. Infor-
macije po telefonu: 755-045.

 Prodaj avto ZASTAVA 750 L.
Informacije po tel. 631-225.

 Mlad par z otrokom najame
enoinpol ali večje stanovanje v
širši okolici Vrhnike ali Bre-
zovice.
Telefon: 621-461 po 17. uri

 Kupim zazidljivo parcelo cca
1000 m² v Borovnici ali širši
okolici Vrhnike.
Telefon: 621-461 po 17. uri

ZAHVALA

 Ob izgubi naše drage mame in
babice

Leopoldo Smrekar

iz Borovnice

 se iskreno zahvaljujem sorodnikom in znancem za daro-
vano cvetje in sveče ter spremstvo na njeni zadnji poti. Po-
sebna zahvala pa velja dr. Heleni Rožmanc Drašler, osebu
in stanovalcem Doma upokojencev na Vrhniki za nego in
skrb. Zahvaljujemo pa se tudi g. župniku, pevcem in
pogrebem.

Sin Andrej, vnuk Andrej in drugi

 Kako kratko je življenje,
kakor od vrtnice cvet,
ki tako hitro ovene,
a nam ostala je le bolečina,
in neskončna praznina

ZAHVALA

 Mnogo prežgodaj nas je zapustila
naša draga žena, mamica, hčerka,
sestra in snaha,

Božena Markovič

iz Verda

 Prisrčno se zahvaljujemo vsem dobrim prijateljem in soso-
dom za vsestransko pomoč v teh težkih dneh. Iskrena hvala
za prekrasno cvetje in sveče, za izraženo sožalje. Hvala tudi
zdravniškemu oskrbu za pomoč v njeni bolezni, pogrebni
službi Vrhovec za opravljene storitve in tudi g. župniku za
tolažilne besede pri sv. maši in za pogrebni obred. Troben-
taču za lepe žalostinke, pogrebem za vse storitve in hvala
vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti. Še enkrat
vsem hvala.

Žaljuči vsi njeni

 Zaspal je oče, na rokah zaspal,
zaspal nad črno mizo sključen,
od vsakodnevnih borb ubit, izmučen

 in svetel dan je zunaj sijal.
(Kosovel)

 V 90. letu starosti nas je zapustil
naš mož, oče, ded in praded

Jakob Osredkar

 Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prija-
teljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sve-
če in spremstvo na njegovi zadnji poti.

 Še posebno se zahvaljujemo gospodu župniku in pevcem s
Sv. Katarine ter pogrebni službi Vrhovec z Drenovega
grča.

Vsi njegovi

Gaberje, Ljubljana, Vrhnika

 ZA PROSTE DNI ODDAM ob
reki Kolpi opremljeno počitniško
hišo za 8 oseb, v mirnem okolju
narave. Možnosti: kopanje, izle-
ti, čolni, kolesa in drugo.
Informacije: 061/756-007.
Najem možen kadarkoli v letu.

ZAHVALA

 V 64. letu starosti nas je za vedno
zapustil dragi sin, mož, oče in dedi

Franc Leben ml.

z Dola pri Borovnici 55

 Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
kranjam in sodelavcem za izrečeno sožalje, darovane sveče
in cvetje, govornikom, pogrebem, pevcem, gospodu
župniku ter pogrebni podjetju Pieta. Posebej pa se
zahvaljujemo ge. Mileni Škulj za nesebično pomoč in trud,
ki ga je vložila ob njegovi bolezni. Še enkrat hvala vsem, ki
ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji
poti.

Vsi njegovi

POGREBNE STORITVE

- naročila na domu
- prevozi
- prevozi za upepelitev
- postavitev mrliškega odra
- pogrebna oprema
- urejanje umrlih
- izkop jam
- pevci, glasba
- venci, cvetje, sveče
- urejanje grobov
- urejanje dokumentacije
- prevozi v pogrebni spre-
ststvu

ANTON VRHOVEC, Drenov Grič 128
Tel.: 061/751-437, mobitel 0609 637 617

 Zaman je bil tvoj boj,
zaman vsi dnevi upanja, trpljenja,
bolezen je bila
močnejša od življenja.

ZAHVALA

 Premalo je besed, s katerimi bi iz-
razili zahvalo vsem tistim, ki ste se
ga spomnili v tako velikem številu,
dragega moža, očeta, tasta in sta-
rega očeta

Jožeta Butinarja

iz Smrečja

 ga pokropili in pospremili na njegovi zadnji poti, darovali
cvetje, sveče ter izrazili ustna in pisna sožalja. Hvala gospo-
du župniku za lep obred, pevcem za zapete pesmi in govor-
nikom za poslovinne besede. Iskrena hvala vsem, ki ste
nam kakorkoli pomagali in nam v težkih trenutkih stali ob
strani, še posebno osebu Zdravstvenega doma Vrhnika za
lajšanje bolečin v njegovi težki bolezni.

Vsi njegovi

 Za vedno nas je zapustil mož, oče,
dedek in brat

Karel Senjur

Od njega smo se poslovili dne 13.8.1997.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

 Hvala vsem, ki ste z uteho
moji žalosti in bolečini
ublažili težo.

Ob smrti moje sestre

Marice

 se iskreno zahvaljujem za spremstvo na zadnji poti soso-
dom: Nagode, Trampuš, Vintar, Ogrin, Vogrinčič, Smrtnik
in družini Umek iz Sivkine ulice. Hvala mojim sodelavkam
iz IUUV za izraze sožalja in vsem, ki ste sočustvovali z mano!

Vida Knez, Kolesarska pot 5, Vrhnika

ZAHVALA

Ob smrti

Stanislave Japelj

 se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste nam izrekli sožalje, da-
rovali cvetje in sveče ter jo pospremili na zadnjo pot. Poseb-
no smo hvaležni župniku in pevcem za poslovinni obred.

Žaljuči: brat in sestra

VW SERVIS IN VULKANIZERSTVO

TURŠIČ

VRHNIKA • JAGROVA 2 • TEL.: 755-117

DELOVNI ČAS:

 od 7. do 12. ure in od 13. do 18. ure
sobota od 8. do 12. ure

- Servisiranje in popravila vozil VW, AUDI in SEAT
- Na zalogi letni in zimski avtoplašči raznih proizvajalcev: MICHELIN, DUNLOP, SAVA, SEMPERIT
- Montaža pri nas kupljenih novih avtoplaščev za osebna vozila je brezplačna
- Možnost plačila na (3) tri čeke
- V septembru nudimo 5 do 10% gotovinski popust pri nakupu zimskih ali letnih avtoplaščev

Del ponudbe avtoplaščev:

135-12	EXACT	4600,- SIT	155/80-13	WINTER SPORT	10600,- SIT	175/70-13	DUNLOP SP		185/70-14	RAPIDEX R2	12900,- SIT
135-12	SEMP. T. GRIP	5500,- SIT	165/65-13	MICH. CLASIC	9200,- SIT	165/65-14	WINTER SPORT	12700,- SIT	185-14	MICH. XM+S 100 GPR	19800,- SIT
145-12	EXACT	5500,- SIT	165/65-13	EXACT	8300,- SIT	175/70-14	MICH. MXT-E	15400,- SIT	195/60-14	MICH. CLASIC H	17400,- SIT
135-12	EXACT	6300,- SIT	165/65-13	ESKIMO M+S	9300,- SIT	175/60-14	SEMP. T. GRIP SL G	11300,- SIT	195/60-14	DUNLOP SP	
135-13	ESKIMO M+S	7000,- SIT	165/65-13	MICH. CLASIC T2	11900,- SIT	175/60-14	DUNLOP SP 200	13500,- SIT	195/65-14	WINTER SPORT	18500,- SIT
145/70-13	SEMP. T. GRIP SLG	6800,- SIT	165/70-13	EXACT	8000,- SIT	175/65-14	PIRELLI P 2000	10500,- SIT	185/65-15	DUNLOP SP D8 M2	16500,- SIT
145/70-13	MICH. CLASIC	9300,- SIT	165/70-13	ESKIMO M+S	8900,- SIT	175/65-14	MICH. MXT-E	16600,- SIT	185/65-15	ESKIMO M+S	13700,- SIT
145/70-13	EXACT	6800,- SIT	165/70-13	MICH. CLASIC	11000,- SIT	175/65-14	DUNLOP SP		185/65-15	DUNLOP SP D8 M2	15900,- SIT
155/70-13	CONTI. CONTACT	6800,- SIT	165/70-13	MICH. MXT-E	13500,- SIT		WINTER SPORT	15100,- SIT	195/50-15	DUNLOP SP	
155/70-13	EXACT	7600,- SIT		DUNLOP SP						WINTER SPORT	19830,- SIT
155/70-13	MICH. CLASIC T2	11100,- SIT	165 R 13	WINTER SPORT	11300,- SIT	175/70-14	MICH. CLASIC	13900,- SIT	195/55-15	DUNLOP SP	
155/70-13	MICH. XM+S ALPIN	14100,- SIT	165/80-13	EXACT	8000,- SIT	175/70-14	ESKIMO M+S	11900,- SIT	195/60-15	WINTER SPORT	23150,- SIT
155/70-13	DUNLOP SP		165/80-13	ESKIMO M+S	9800,- SIT	185/60-14	MICH. CLASIC H	15600,- SIT	195/60-15	MICH. CLASIC H	20800,- SIT
155/70-13	ALL SEASON	9700,- SIT	175/65-13	MICH. MXT-E	15700,- SIT	185/60-14	RAPIDEX R2	12500,- SIT	195/65-15	ESKIMO M+S	14700,- SIT
155/70-13			175/65-13	DUNLOP SP		185/60-14	ESKIMO M+S	11700,- SIT	195/65-15	MICH. CLASIC H	20800,- SIT
155/70-13	DUNLOP SP			WINTER SPORT	13900,- SIT	185/60-14	DUNLOP		195/65-15	MICH. XM+S ALPIN	25900,- SIT
155/70-13	WINTER SPORT M2	9900,- SIT	175/70-13	EXACT	8500,- SIT	185/65-14	WINTER SPORT	15990,- SIT	195/65-15	XM+S 130	26400,- SIT
155-13	EXACT	8400,- SIT	175/70-13	SEMP. T. LIFE	8800,- SIT	185/65-14	DUNLOP SP 6	11900,- SIT	195/65-15	DUNLOP SP	
155/80-13	EXACT	7000,- SIT	175/70-13	MICH. CLASIC T2	11100,- SIT	185/65-14	DUNLOP SP D8M2	15900,- SIT	195/70-15	WINTER SPORT	20750,- SIT
155/80-13	ESKIMO M+S	7800,- SIT	175/70-13	MICH. XT1	13500,- SIT	185/65-14	MICH. CLASIC	13000,- SIT	205/60-15	ESKIMO M+S	17200,- SIT
155/80-13	DUNLOP SP		175/70-13	MICH. XM+S ALPIN	16500,- SIT	185/65-14	MICH. XM+S ALPIN	21500,- SIT	205/65-15	SEMP. T. SPEED 2 V	17800,- SIT
155/80-13	ALL SEASON	9900,- SIT	175/70-13	DUNLOP SP		185/70-14	ESKIMO M+S	12500,- SIT		ESKIMO M+S	17200,- SIT
155/80-13	DUNLOP SP			ALL SEASON	12100,- SIT		MICH. MXT-E	17000,- SIT			

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in prababice

Marije Pajsar

iz Sinje Gorice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Zahvala velja tudi dr. Mariji Popit-Stanovnik, gospodu dekanu za pogreb in obred, g. Vrhovcu za pogrebne storitve, Vrhniški godbi in Društvu upokojencev Vrhnika.

Vsi njeni

ZAHVALA

V juniju nas je prežgodaj zapustil dragi mož, brat in stric

Marijan Berčič

rojen 11. 8. 1933,
stanujoč Pako pri Borovnici

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala velja gospodu Janezu Zdešarju za lepo opravljen pogrebni obred.

Žaljuči sorodniki iz: Pakoga, Notranjih Goric, Ljubljane in Škofje Loke

ZAHVALA

Iskreno se zahvaljujemo gasilcem, vsem sovaščanom, okoličanom ter vsem drugim, ki so z delom, ma-

terialno ali kakor koli drugače pomagali pri opravljanju posledic požara, ki ga je 23. 6. 1997 na našem hlevu zanel strela.
Družina Jurca iz Zaklanca

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očeta

Karla Celarca

se iskreno zahvaljujemo celotnemu osebju Doma upokojencev na Vrhniku in ga, dr. Heleni Rožmanc Drašler za vso pomoč in nego. Zahvaljujemo se vsem sosedom, prijateljem in sorodnikom ter kolektivoma COMING in SARA za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Hvala tudi g. kaplanu, pogrebem, pevcem in g. Vrhovcu za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi našega dragega moža sina, brata, strica in svaka

Franca Turšiča

iz Brega

Se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom znancem, sosedom in številnim prijateljem, ki so mi ustno in pisno izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče in sveto mašo. Zahvaljujem se vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, zahvaljujem se družini Hazi iz Borovnice za vso podporo, pogrebem, domačim pevcem, trobentaču in pogrebni službi Pieta. Hvala tudi g. župniku za pogrebni obred. Vsem in vsakemu posebej prischna hvala.

Žaljuča žena Iva v imenu vsega sorodstva

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, dedka in pradedka

Rudija Gantarja

z Dola pri Borovnici

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki ste nam pomagali, izrekli sožalje, darovali cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala za poslovilne besede organizaciji ZB, vsemu zdravstvenemu osebju, osebju Doma upokojencev z Vrhniko, pa tudi pevcem in gospodu župniku.

Vsi njegovi

Borovnica, 4. 8. 1997

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega najdražjega

Milana Zajca

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Sodelavcem 54. OKMB Vrhnika, bivšim sodelavcem RSTO, sodelavcem iz Zavoda za gluhe Ljubljana, stanovalcem Švabičeve ulice v Ljubljani, vsem sorodnikom, najdražjim prijateljem in znancem. Hvala za lepe poslovilne besede v imenu prijateljev, sodelavcev in športnemu društvu. Hvala vam za vsa ustna in pisna sožalja, cvetje, sveče, tolažbo in drugo pomoč! Milan, vedno boš ostal z nami!

Tvoji najdražji: žena Danica, sin Tomaž hčerki Barbara in Katarina, brat in sestra z družinama

*Ne krona ne žezlo ne frak
ne tolar ne palca beraška
ne solza človeška; ni ga, ki
bi te obvaroval; odideš tja,
odkoder ni vrnitve.*

AMEN

ZAHVALA

za pokojnega

Stanislava Rotarja

Iskreno se zahvaljujemo vsem za izrečena pisna in ustna sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebno se zahvaljujemo brezovškemu gospodu kaplanu za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

V SPOMIN

Mineva leto, odkar sta tako nepričakovano odšla za vedno naša draga ata in mama

Janez in Ivana Vampelj
z Dobrove

Prazno naše je dvorišče, oko zaman vaju išče. Prischna hvala vsem, ki postojite ob njunem grobu ali se ju spomnite z lepo mislijo.

Vsi domači, ki smo vaju imeli radi.

*Vse na svetu naglo mine,
kakor roža odveti,
radost, trud in bolečina,
vse le kratek čas trpi.*

ZAHVALA

Ob kruti resnici, da je za vedno zatisnil svoje smejoče očke naš ljubljeni 6-letni sin, brat, vnuk, pravnuk in nečak

Roman Jereb

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, sošolcem in sodelavcem ter poslovnim prijateljem, ki ste našega Romana v tako velikem številu pospremili na njegovo zadnjo pot, njegov prerani grobek zasuli s solzami, cvetjem in svečami ter z nami delite žalost in bolečino težko dojemljive usode. Enaka zahvala velja tudi g. župniku, pogrebem, trobentaču in g. Vrhovcu za njegove storitve. Posebno zahvalo pa izrekamo podjetju MINOLTA za izkazano pomoč, ga. Alič, pevcem Raskovec za izjemno lepo zapete izbrane pesmi in patru Franciju za somaševanje.

Vsi njegovi

Bevke, Velika Ligojna

*Kako je hiša prazna,
odkar tebe v njej več ni.
Prej tako prijazna,
zdaj otožna, tiha se nam zdi.*

ZAHVALA

ob boleči izgubi našega dragega moža, ata in starega ata

Antona Kovača
(Vrbinevega ata)
z Brega pri Borovnici

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem in vaščanom, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in za svete maše ter nam v težkih trenutkih stali ob strani. Posebna zahvala družinami Hiti in Đurđević za nesebično pomoč v času njegove krute bolezn. Lepa hvala g. župniku za pogrebni obred, pevcem in pogrebem, pogrebni službi Pieta in trobentaču. Za lepo opravljen slovo se še posebno zahvaljujemo njegovim lovskim tovarišem iz LD Borovnica iz sosednjih lovskih družin in registrom. Vsem še enkrat hvala.

*Poleti misel moja,
poleti na grič zeleni
sredi jutranje zore,
poleti misel moja
in ljubi dom mi objemi,
ker oko ga več moje
objeti ne more...*

(Majda Pajer)

Ob smrti dragega moža

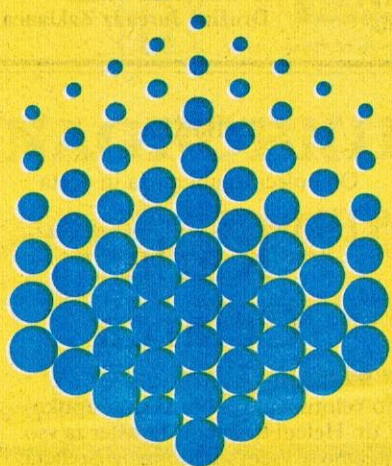
Ivana Bosanca
z Vrhniko, Lošca 44

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala družinami Rapuš in Turk za nesebično pomoč ter poslovilne besede. Zahvaljujemo se tudi g. Vrhovcu in njegovim sodelavcem za kakovostne pogrebne storitve, pevcem okteta Raskovec in trobentaču. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala! S hvaležnostjo in z ljubeznijo se ga bomo vedno spominjali.

Žena Ana in vsi njegovi

TV, VIDEO, HI-FI CENTRI

PHILIPS
GRUNDIG
Panasonic
Technics
DAEWOO
SONY

VRHNIKA,
Tržaška 28, tel.: 061 752-392
LJUBLJANA,
Kongresni trg 12, tel.: 061 214-321
LJUBLJANA,
Slovenska c. 51, tel.: 061 311-188
LJUBLJANA,
Slovenijales, Dunajska 20, tel.: 061 324-467
LJUBLJANA,
BTC-hala A, Moderni interieri, Šmartinska 152, tel.: 061 185-27-70
LJUBLJANA,
BTC-hala A, Pritličje, Šmartinska 152, tel.: 061 185-26-04

do 10 (ČEKI!) OBROKOV

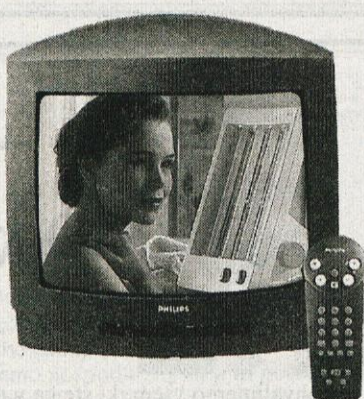
COMING

IMETNIKI COMING KARTICE IMAJO DODATNI 5% POPUST

PHILIPS EKRAN 37 cm

14 PT 1542/58

- Daljinsko upravljanje
- 70 programskih mest
- Teletekst
- SCART priključek za VCR, video igre in računalnik

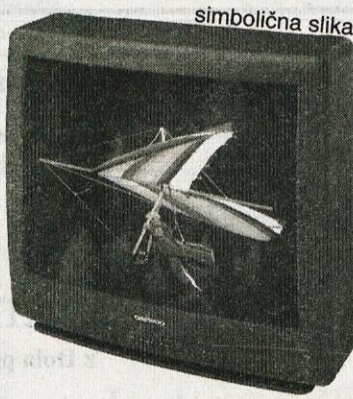
SIT 42.990
ALI 9 X 5.140

DAEWOO EKRAN 51 cm

21 A5 T

- Daljinsko upravljanje
- 100 programskih mest
- SCART priključek

Novo!

SIT 59.900 ALI 10 X 6.510

PHILIPS EKRAN 70 cm

28 PT 4503

- Stereo
- Daljinsko upravljanje
- 40 W tonske izhodne moč
- teletekst z 8 stranmi spomina
- 2 SCART priključka
- Black line

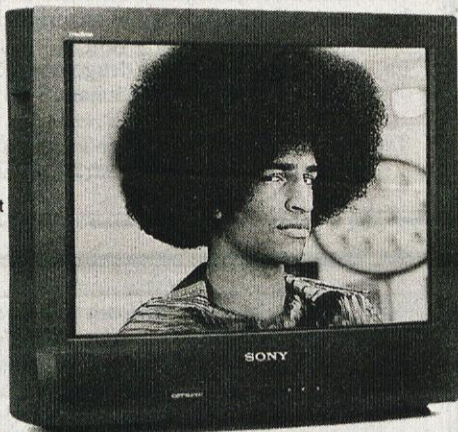

SIT 139.890 ALI 10 X 15.205

SONY EKRAN 55 cm

KV 21 T1K, D

- Daljinsko upravljanje
- 60 programskih mest
- Top teletekst
- SCART priključek

SIT 84.900 ALI 10 X 9.228

SONY GLASBENI STOLP

MHC - RX 30

- Ojačevalnik 50 x 2 (sinus)
- 3 CD menjalnik
- S-Surround
- DJ efekt

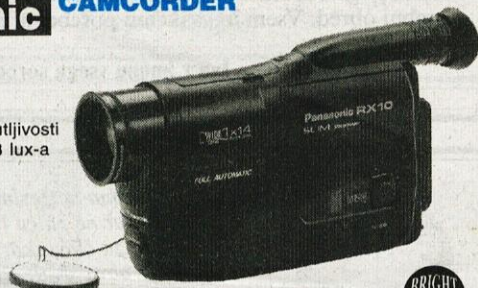

SIT 75.000 ALI 10 X 8.152

Panasonic CAMCORDER

NV-RX 10 EG

- Širokokotne leče
- 14 x optični zoom
- Spodnja meja občutljivosti pri snemanju je 0,3 lux-a

SIT 95.400 ALI 10 X 10.369

PHILIPS VIDEOREKORDER

VR 475

- 4 glave
- Daljinsko upravljanje

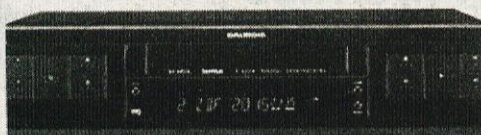

SIT 51.500 ALI 10 X 5.598

GRUNDIG VIDEOREKORDER

GV 26 VPS

- 2 glavi
- Daljinsko upravljanje

SIT 45.990 ALI 10 X 5.000

GRUNDIG GLASBENI STOLP

PA - 1 MAX

- 100 W (60 sinus)
- CD
- 20 nastavitvenih mest
- Daljinsko upravljanje
- Enkratni design

SPACE FIDELITY

SIT 34.990 ALI 7 X 5.270

PHILIPS HI-FI MINI SISTEM S CD-jem

AZ 2605

- 80 W PMPO
- CD s programiranjem posnetkov
- Dvojni kasetofon z ALC in avtopstop funkcijo
- Digitalni tuner

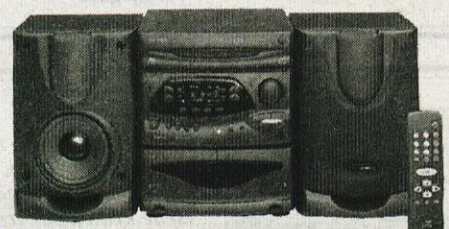

SIT 37.990 ALI 7 X 5.722

PHILIPS HI-FI SISTEM S CD-jem

FW 362

- 380 W PMPO
- CD
- dvojni Full Logic kasetofon z dolby B
- DSC nastavev zvoka
- DBB
- Digitalni FM/AM/LW-tuner

SIT 63.900 ALI 10 X 6.946

PHILIPS WALKMAN

AQ 6562

- AM/FM stereo radijski sprejemnik
- DBB ojačanje nizkih tonov

SIT 6.900

PHILIPS WALKMAN Z URO

AQ 6820/40/60

- AM/FM stereo radijski sprejemnik
- DBB ojačanje nizkih tonov

SIT 7.900 + majica

PHILIPS RADIOURA

AJ 3140

SIT 6.490

AVerMedia

AVER TV - GENIE ZUNANJA TV ENOTA

V hipu spremeni monitor v TV sprejemnik. Za delovanje ne potrebuje računalnika

SIT 25.890 ALI 5 X 5.628

PRODAJA SAMO COMPUTER CENTER
LJUBLJANA, Vegova ul. 2, tel.: 061 125-67-02

GARANCIJA DVE LETI

MOŽNOST NAKUPA NA OBROKE

POPUST OB TAKOJŠNJEM PLAČILU

BLAGO NA PREIZKUS

BREZPLAČNA DOSTAVA IN NASTAVITEV DO 20 KM

POMOTE IN TISKARSKE NAPAKE NISO IZKLJUČENE. PONUDBA VELJA DO RAZPRODAJE ZALOG.